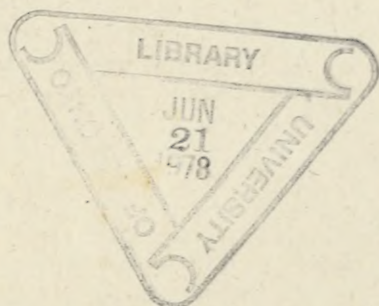

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 12 01 19 02 010 6

Rebbi David

LIBRARY
JUN
21
1978
UNIVERSITY

תמן ובג"ד אתמר קניתי איש את יי' ודא איהו רזא °ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו קהלת ח'
וגו' · א"ל ר"ש סבא סבא ואמאי טרח קב"ה בהון לאייתאה לון בגלגולא · א"ל בגין יקרא
דצדיקייא לאעברא חובא מביניהו · דעד דקין לא תב בתיובתא פגימו דאדם לא אשתלים ·
ובגין דא ליקרא דיליה טרח קב"ה בקין · והכי בכל רשיעייא דאינון בני צדיקייא · א"ל
ומאי איהי זוהמא דאטיל נחש בחוה · א"ל דא נוקב"ת טפה סרוחה איהי זוהמא ואיהי שאור
שבעיסה דאתמר עלה מי מעכב שאור שבעיסה ואיהו איבא דסמ"אל דאתמר ביה ותקח
מפריו ותאכל דא מו"ת דאתמר עלה °רגליה יורדות מות · ואיהי טפה בישא · זוהמא משלי ה'
דאל אחר · סם מות · זוהמא · ‏(א)ערלה דאילנא דמותא · ובגינה אוקמוה מארי מתניתין
אדם מושך בערלתו הוה · **ותוסף** ללדת את אחיו את הבל · פתח ואמר °תוסף תהלים ק"ד
רוחם יגועון ואל עפרם ישובון · הכא רמיז גלגולא דצדיקייא ואחזי ליה
קב"ה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא · איך הוה אזיל מצדיק לצדיק עד שיתין רבוא ·
עד דמטי לההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר · בשגם זה הבל ואוקמוה קדמאי בשגם
דא משה · ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתייהבא על ידיה הוסיפת בגיניה כמה קרבנין
לקב"ה וכמה צלותין ובעותין · ודא איהו ותוסף ללדת · ובג"ד אתמר ביה °דור הולך קהלת א'
ודור בא · ולית דור פחות משתים רבוא · ולעילא דור הולך דא ו' דסליק לשיתין רבוא
בשית ספירן · והארץ לעולם עומדת דא שכינתא דאיהי עומדת ליה · ואיהי שעתא דקיימא
ליה · ובגינה אתמר לית מזל יומא גרים אלא מזל שעתא גרים ולית לכל בר נש קיימא
‏(ב)שעתא · דהא אית בר נש צדיק דלא קיימא ליה שעתא · דלא קיימא שעתא אלא לבעלה ·
והאי שעתא תינה בני חיי ומזוני לבר נש ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני
לאו בזכותא תלייא מלתא אלא במזלא תלייא מלתא · מאי מזלא דילה בעלה ולבעלה
לית מזל כמה דאוקימנא אין מזל לישראל · ואע"ג דכלא תלייא במזלא אפילו ס"ת שבהיכל ·
היכל שכינתא תמאה ספר תורה צדיק · ותריסר מזלות אינון · ואינון וו' דאשתכח ו')
כ"ל דאשתכחו) (מאת ה' · ודא רזא דוא"ו · וא תמן ו' עלאה דאיהו מזלא עלאה
דסליק במחשבה ·) דאיהו **א** תמן ו' באמצעיתא דאת **א** איהו מזלא דכלא דסליק
באת ו' עלאה דאיהי ברישא דאת **א** · וכד סליק במחשבה אמר ישראל עלה במחשבה
דאיהי ו' דעל רישא דא**א** · ובגין דא לית מ"ל לישראל · (דהא במחשבה סליק ועל מזלא
מי"ב מזלות איהו ממנא על שעתא) דאיהו מזלא דכלא · וכל מזלות מניה תליין דאינון
ו' ו' די ממנן על תריסר שעתי דאינון ה"א ה"א · וכלא איהו מאן דקיימא ליה שעתא
דאיהו גלגול דכלהו דא ו' דאיהו גלגל · ועם ו' אתעביד גלגול דאיהו ברזא דס"ו מן
יסוד דאתמר ביה °כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש · לאתערותא דעמודא בראשית מ"ו
דאמצעיתא ששים · לאתערותא דצדיק ושש · וכלא אתרמיז בצדיק דביה גלגול · ועוד
יסוד תמן יו"ד דאתגלגל ביה וכח ביה מכל גלגולין דאתגלגל ובגין דא ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה · ואות ו' דגלגול ביה סליק צדיק לשיתין רבוא · בצדיק אינון
שית · ובעמודא דאמצעיתא סליק לשיתין · ובכתר עלאה דאיהו **א** סליק לשיתין רבוא ·
ודא איהו דור הולך ודור בא · אמר ליה רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביסוד
איהו

(א) אדם ישר ס"ט : (ב) ימי"ן בסוד אסור לקבל צדקה מאשה בלא רשות בעלה כי עיקר הצדקה לתקן האשה העליונה ולעשות מצדק צדקה
אבל כיון שיש לה רשות מבעלה א"כ כבר קיבלה מבעלה ת"ת ואז יש לה כח להשפיע בסוד ותתן טרף לביתה: אבל אם היא עבירה וא"כ זאת האשה
מסטרא דדכורא בסוד מצפון זהב וכו' יכולין לקבל ממנה כי היא המשפעת תדיר :

כבוד מלך

הוא אדם קדמאה בעלה דלילית ובשנתערב ברע שהם ג' קליפות חיצונים נעשה רע ומת בסוד מיתת המלכים והכלים ששוברים הוא נוגה זה ולכן
נקרא אילנא דמותא כנז' בתי' ס' : ונבאר ענין האדם כי יש לו עצמות וכלים והנה העצמות הם נר"ן · והכלים הם לבושים על לבושין שיש לנר"ן
כמ"ש פ' ויחי רכ"ד ב' והנה התלה היו לו הכלים הנקראים גוף ונקראים לבושים דא"ק כתנות אור והיו מן החשמל שהוא כתונת דק על הגוף
העליון שהם בג' כלים · ומחשמל דבריאה לבוש הנשמה ומחשמל דיצירה לבוש הרוח ומחשמל דעשיה לבוש הנפש · וזה החשמל הוא הנפרנים העליונים
ולא נשאר ממנו רק ראשי האצבעות שמשם יונקת קליפת נוגה כמ"ש בויקהל ר"ח ב' ונק' כתנות אור ונק' מאורי האש המבדילים בין קדש מוחא ·
ובין חול קליפה דשלטא ביומין דחול כנז' בתי' וזהו בענין החשמל מתוך האש כי מאש עילאה מאיר בחשמל ונקרא מאורי האש לכן עושים הבדלה

תקונא שיתין ותשעה

איהו · ותמן ו' דמתגלגל ביה ושרייא עליה ונח ביה מההוא טרחא דגלגולא דטרח בשית
יומי · דסלקין לשית באת ו' · ולשיתין בי' שית זמנין עשר · ולשית אלפין באלף · ולשיתין
רבוא בכתר עלאה ודא איהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת · ובכל זמנא דאתי
ואזיל שעתא קיימא ליה הה"ד והארץ לעולם עומדת · דלהאי בת זוגיה קיימא ליה בכל
אתר ובכל גלגולא ובכל שעתא אע"ג דאזיל ואתי בכמה גלגולין · האי איהו צדיק וטוב
לו · ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה אלא שעתא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה
האי איהו צדיק ורע לו · (א)כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את השעה השעה
דוחקתו · אמר ליה ר' אלעזר והא ר' פדת צדיק גמור הוה ואמאי לא נפל בשעתא דיליה
דאיהי בת זוגיה בן גילו · א"ל ברי · אית גלגולא דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו
דאתמר ביה ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם דאיהי שעתא דמזוני ושעתא דחיי
ובני · ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעתא דמזוני דאיהי בת גילו אע"ג דעביד
כמה זכוון בעלמא · ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא
אלא במזלא תליא מלתא · דגלגולא גרים ליה כאילו במזלא תליא מלתא · ומה דאמר אי
בעית דאחריב לעלמא ואהדר אבריה ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני · הכי שמענא בודאי
דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו דא גופא דב"נ דאתקרי עולם קטן ובג"כ אתמר
אי בעית דאחריב לעלמא ואייתי ליה °בגלגולא אחרא ואולי דנפלת בשעתא דמזוני · אדהכי   עיין בכוונות של ר"ש
הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית לגביה ואמר · עולם דכל צדיק דא שכינתא כד
אסתלק מינה עמודא דאמצעיתא ואסתארת חרבה · ובגינה אתמר תבעי דאחריב עלמא
דכל ספירה וספירה אתקריאת גלגל · ועם ו' איהו גלגול · ושית ספירן באתוון סלקין
לששים רבוא ודא איהו דור הולך ודור בא ולית דור פחות משיתין רבוא · והארץ לעולם
עומדת דא שכינתא דאיהי אתקריאת אולי · ועלה אתמר כולי האי ואולי דזכי לשעתא
דמזוני · ועלה אתמר °על אוכל אולי · דבכר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאיהי שכינתא   דניאל א'
תתאה · דהא אתחייב בספירה דאיהי לעילא מניה · עד דאתקן לההוא אתר דאתקטיל
בר נש נשמתיה לית ליה תקנה בשכינתא תתאה דאיהי שעתא דכלהו ובגין דא שעתא
לא קיימא ליה · ואם תליא במזלא עלאה אפילו דיעביד כמה זכוון לאו בזכותא תליא
מלתא דהא מחוייב איהו מלעילא · אמר ר"ש מהכא משמע גלגולא דתליא בשכינתא
דאיהו במיניה · אבל אם אחרת יקח לו אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא דהא לאו איהו
מיניה מה כתיב ביה קיימא ליה שעתא תמן ואיהי בת זוגיה · אמר ודאי קיימא ליה
שעתא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה אם לא קיימא ביה · שארה כסותה ועונתה לא
יגרע · שארה דא גלגולא קדמאה שאר בשרו · כסותה כי היא כסותה לבדה היא שמלתו
לעורו דא גלגולא תניינא · ועונתה אדם יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה · אר"ש
סבא סבא פתח מילין יתיר דהא סתימין מילין דילך · א"ל ההוא סבא שארה דא מזונא
מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתייא · הה"ד פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון ·
כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים דמתמן עריין לשמאלא בגין דסטרא שמאלא
תמן פגימו · הה"ד מצפון תפתח הרעה · ובגין דא אתמר ביצחק ויהי כי זקן יצחק ותכהין
עיניו מראות ותמן צריך כסויא · ומשה בההוא אתמר ביה °ויסתר משה פניו כי ירא   שמות ג'
מהביט אל האלקים · ובגין דא ציצית ותפילין אינון (ב)כסויא דילה הדא הוא דכתיב כי
היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו °(ובעור דתפילין כסותה לבדה היא שמלתו לעורו)   נ"א ליתא

בעור

(א) ומי"ן אפשר לפרש שקאי גם כן על שעתא קיימא ליה בסוד אהבה דוחקת וכו' : (ב) חיו"ן עיין מ"ש מורי ה' א"ו זלה"ה דף כ"ג ע"ב ש"א ולענד"ן שגם שם קאי כסותה אתפילין וכמ"ש כאן ועיין דף קס"ו ע"ב :

כבוד מלך

במ"ש בכפרנים · ובחטאת אדם נסתלקו ממנו נשמה ורוח וכיון שהפסידו מלבושיהם כי אותם הלבושים דחשמל שהם שע"ח נהורין במנין חשמ"ל לקחתם קליפת נוגה הנקרא ערלה כמ"ש בויקהל ר"ג ע"ב בהאי נוגה מפתח לאחתא לנטלא נהורא · והם הנהורין של זה החשמל כי מכמות אינו יונק ח"ו רק מהחשמל · ונמצא שלקח מלבושים שלו · ואלו המלבושים של החשמל הוא אדם קדמאה דאתפתת גו משכנא וכמ"ש בזוהר שיר השירים

על

בעור דתפלין · כסותה · על ד' כנפות כסותך אשר תכסה בה · ועונתה · מסטרא דעמודא
דאמצעיתא דאיהו ישראל · שמע ישראל · דתמן יחודא דילה · הה"ד ואם שלש אלה לא
יעשה לה ויצאה חנם אין כסף · דהן °כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר · אבא איוב ל"ג
דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול · והא כתיב באדם וחוה דסליקו במטה שנים וירדו
ז' · אמר ודאי הכי איהו · דאינון אדם וחוה קין ותאומתו הבל ותרין תאומותיו · וקין
בגין דהוו להבל תרי תאומית וליה לא הוה ליה אלא חד קני להבל ודא גרים ליה כי שבע
יפול צדיק וקם · דחב בשכינתא דאיהי בת שבע · ובגין דא נפל בשבע דאתתא גרים ליה
מיתה · ודא ירידה דילה דנחית שכינתא תתאה מאתרהא · ולבתר דאשתרש בה (נ"א
דאשתמש בהאי) אילנא ונחית תמן נביעו למעבד איבא דאיהו פריה ורביה · דא גרים
אדם דאתחברו בדיוקניה דאסתלק נביעו משכינתא תתאה ומשבע דרגין דילה · לבתר
דנחיתו תמן כלא סליק לאתריה ורזא איהו וקם · ומאי הוה נביעו דאסתלק מניה · ו'
דאסתלק עד אין סוף דאיהו מזלא עלאה דנחית ליה ו' דאיהו הבא לאתריה · ולבתר סליק
הבא כל בריה לאתריה (נ"א דנחית לון דאיהו הבא לבריה ולבתר סליק אבא מבריה
לאתריה) · (כל זה מיותר) דאיהו שעתא דקיימא ליה · זכאה איהו מאן דקיימא ליה ולא דחיקא
ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו · והא רבי פדת דדחיקא
ליה שעתא אמר ליה קב"ה אי בעית דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר
ליה בוצינא קדישא כולי האי אמאי · אמר ליה דא רזא דברכא שמענא דבר נש דאתי
בגלגולא ואתחייב למהדר קדם דייתי לעלמא אף על גב דיעביד כמה זכוון לאו בזכותיה
תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה · ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת
בשעתא דמזוני · בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא
גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן · ובגין דא אמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואייתי ליה
בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני · א"ל והא כתיב °אם אחרת יקח לו שארה שמות כ"א
כסותה ועונתה לא יגרע · והן כל אלה יפעל אל וגו' · °ואם שלש אלה לא יעשה לה שם
ויצאה חנם אין כסף · א"ל ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין
אשתו כגופו דמייא · ואשתכח דאיהי חיים דיליה הה"ד °ראה חיים עם אשה אשר אהבת קהלת ט'
°עץ חיים היא למחזיקים בה ואיהי פרנסה דיליה · הה"ד ארץ אשר לא במסכנות תאכל משלי ג'
בה לחם וגו' ומינה בני חיי ומזוני · (ע"פ) ולקבל אלין גלגולין שנוי מקום ושנוי השם ושנוי
מעשה · שנוי מקום כגוונא דקב"ה דאתמר ביה °הנה יי' יוצא ממקומו וכד נפיק אשתני ישעיה כ"ו
מדינא לרחמי ומרחמי לדינא כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא
בעולם הבא דאיהו אתריה נכתב ביקו"ק ונקרא ביקו"ק · בעולם הזה נכתב ביקו"ק
ונקרא באדנ"י · דא שנוי מקום לבר מאתריה דאיהו עלמא דאתי · עלמא דאתי לית ביה
שנויא הה"ד אני יי' לא שניתי נכתב בשם יקו"ק ונקרא בשם יקו"ק אתקרי יקו"ק רחמי ·
לבר מאתריה אשתני ואתקרי אדנ"י ואתקרי דין · ודא רזא עומד מכסא רחמים ויושב על
כסא דין · שנוי השם דא מצפ"ץ דאיהו בא"ת ב"ש יקו"ק · שנוי מעשה דא שבת דצריך כל
כלאחר יד · כל דאיהו צדיק אחד יד דאיהי שכינתא דא שנוי מעשה · ובזמנא דאיהו
כלאחר יד לית תמן סגידו דאתמר ביה כל הכורע כורע בברוך תעלא בעידניה סגיד
ליה · דבזמנא דאיהו כלאחר יד אתעביד זנב · ועב"ד דאמר תעלא בעידניה סגיד ליה
באתריה אבל חוץ מאתריה הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים דהא צדיק גמור אף
על גב דנחית מדרגיה ואתעביד זנב לאריות עליה אתמר לא ראיתי צדיק נעזב מאי זנב
דיליה

כבוד מלך

על פסוק בחירה אני ונאוה ובויקהל ר"ח ע"ב · ואז פרחו נשמה ורוח מאד"ק הנקרא זיהרא עילאה שהם נשמה ורוח דאצילות · ונשאר בו נפש · ואעפ"י שהם לבושי הנפש דאצילות לקחו החיצונים · חזר הש"ת ועשה לו מלבוש מחשמל דעשיה · ולא מכללותה רק מג"ע דעשיה מהחשמל הסובבו ואח"כ עשה לו מלבוש אחר מקליפת נוגה והם הם כתנות עור · ובנגד לבוש דכתנות אור דג"ע הארץ היה כתוב בספרו דר"מ כתנות אור · וזו קליפת נוגה היא משכא דחויא כי הרי היא קליפה החיצונה שבכולם נערך הנחש הדבק עם הקדושה · וקליפת רוח סערה היא ביותר קשה והנוגה נתון

תקונא שיתין ותשעה

דיליה ההוא קולא דאת ד' מן אח"ד דאיהי ו' זעירא שכינתא תתאה עליה אתמר כי שבע יפול צדיק וקם · תא חזי גלגול דאת ו' איהו דנפיק בשעתיה דעליה אתמר מזל שעה גורם כמה דאוקמוה אין מזל יום גורם אלא מזל שעה גורם · באברהם מה כתיב ביה כד אתא בגלגולא וישכם אברהם בבקר אל המקום בגין לאקדמא לה · יצחק מה כתיב ביה בגלגולא ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב נפק לגבה לקבלא בגין דאתמר ביה מי יתנני במדבר מלון אורחים · הד אקדים לפשפשא בה בצפרא ובעיינא לפשפשא בה ברמשא יעקב מה כתיב ביה ויפגע במקום פגע בה · וכלהו איהו מאן דפגע בגין יעקב דעליה אתמר וילן שם והאי לילה ההוא לויא מיד דאערע בה ויפגעו בו מלאכי אלהים ועם כל דא דפגע בה הוה נטיר לה ולא אתאחד עמה עד דאתא בעלה ודא איהו וילן שם כי בא השמש דבגיניה ויזרח לו השמש דאיהו משה דאתא ביה בגלגולא רוחיה דמשה ובג"ד יעקב ומשה הוו קיימי בדרגא חדא בעמודא דאמצעיתא אבל דא בגופא ודא בנשמתא ובגין דא לית שעתא קיימא לכל בר נש דאיהו שכינתא בלא בעלה · ובגין דא כד דחיקת ליה שעתא לרבי פדת ואמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואולי דנפלת בשעתא דמזוני · ואולי דנפלת מאי ואולי · אלא ואולי אי בעי קב"ה דנפלת בשעתא דמזוני דהא אתתיה עביד ואולי אי בעי בעלה דליהוי קיימא מה דאיהי עבידת בלא רשותא דבעלה · ובגוונא דא לית שעתא קיימא דאיהי שכינתא דההוא בר נש אלא אי אייתי בגלגולא בההוא בר נש דההוא שעתא ורזא דמלה בזאת יבא אהרן אל הקדש · ובלא בעלה אתמר ואל יבא בכל עת אל הקדש והזר הקרב יומת ולית מיתה אלא עניותא · והאי זר לאו בזר אחרא דמות זר אלא זר מבעלה · ובלהו מאן דאיערע בשעתא דאתברי משבת ימי בראשית דכל נשמתא אית לה עת וזמן בגלגולא כמה דאמר קהלת לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים ודא שכינתא תתאה דאיהי זמן ועידן לכל ספירה וספירה ולכל גלגולא וגלגולא ואיהי עידן ועידנין ופלג עידן · לכל עידנין ספיר · מאי ופלג עידן אלא כגון פלג המנחה בשמאלא אתפלגת לדינא ובימינא לרחמי בעמודא דאמצעיתא אשתלימת · וכד אתפליגת בימינא ושמאלא אתמר בה לאסתר מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ואיהי בת יקו"ק פלגו דילה יד ימין ופלגו דילה יד שמאל ולקבל תרוויהו אדכר קהלת בה כ"ח זמנין עת הה"ד עת ללדת ועת למות עת לטעת וגו' ואינון י"ד י"ד · °יד ימינא רחמי ללדת לטעת לרפוא לבנות לשחוק לרקוד כנוס אבנים לחבוק לבקש לשמור לתפור לדבר לאהוב שלום · °יד שמאלא דינא למידן למות לעקור להרוג לפרוץ לבכות ספוד להשליך אבנים לרחוק לאבד להשליך לקרוע לחשות לשנוא מלחמה · יד ימינא איהי פשוטה לקבל שבים דכתיב ובני ישראל יוצאים ביד רמה ימינך יי' נאדרי בכח יד ימינא רחמי · יד שמאלא דינא דכתיב הנה יד יי' הויה · יד יי' היתה בם להמם · ובגין דא אית עת רצון ואתמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש · ואית עת דדינא דאתמר בה °ואל יבא בכל עת אל הקדש · ובגין דא אינון כ"ח יומי דסיהרא · י"ד יומין איהי שלימתא וי"ד חסרה · ומאן דאתייליד ביומי שלימותא איהו שלים בבנין בחיי ובעותרא במזוני בחדוה בשלוה בבניינא בכל י"ד עתות טב · ומאן דאתייליד בזמנא דאיהי חסרה · בכל י"ד יומין אלין איהו חסר בכלהו איהו עניא מסכנא בלא מזוני ובלא בני ובלא חיי · מאן דאתייליד באמצעיתא יהא בינוני · וכל דא מאן גרים דאתייליד ברישא או בסופא או באמצעיתא · דא גלגול דיליה דמחייב ליה (ומאן גרים דא דאתייליד תמן בגין דמוליה גרים דאתחייב מלעילא) קדם דאתייא לעלמא ובגין דא אמר לרבי פדת דאי בעי דאחריב לעלמא וכו' · (ומאן דאתייליד בחסרונא דסיהרא בכל י"ד יומין איהו חסר דמוליה גרים · ולאהי בר נש קשין לו מזונותיו כקריעת-ים סוף)
נ"א

אלו י"ד במילוי דסיהרא

ואלו י"ד בחסרונות

ויקרא ט"ז

כבוד מלך

בתיקון בתוכי של הנחש ולכן מתתא לעילא מתחיל רוח סערה והנוגה היא ביותר קרובה לקדושה ונקרא משכא דחויא בתי' מ"ב ב' גופא דב"נ בהאי עלמא איהי ברעות משכא דחויא לבתר וכו' בגופא קדישא דיליה עכ"ל הרח"ו : וכמה בימין תליין מהאי אילנא דאינון נבא השמים די ממנן על כוכביא

(נ"א אפשר דנפלת בשעתא דמזוני · דלהאי בר נש דאתיליד בי"ד שמאלא קשין מזונותיו
כקריעת ים סוף · דמזונא דנשמתא אורייתא מזונא דגופא נהמא בין בהאי ובין בהאי קשין
מזונותיו) בגין דאינון מסטרא דדינא דאתקרי בדינא דאיהו אדנ"י · ומאן דאתקרי ברחמי
דאיהו יקו"ק לאו אינון קשין מזונותיו · ומזונא דנשמתא אורייתא מזונא דגופא נהמא מה'
שמינין · ומאן דאיהו מסטרא דאדם דאיהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א אתמר ביה וירדו בדגת הים
וגו' בכלא שליט במה דאתקרי בשמיא ובארעא ובימא · ועליה אתמר °מה שהיה כבר הוא קהלת ג'
מה שהיה קדם דייתי להאי עלמא בר"א אין כל חדש תחת השמש · כבר הוא מחוייב למהוי
בהאי עלמא · בר"א °בטרם אצרך בבטן ידעתיך · ואשר להיות כבר היה · ואשר איהו ירמיה א'
למיהוי בהאי עלמא כבר הוא מחוייב למיהוי קדם דייתי לעלמא הכא בגלגולא · והאלקים
יבקש את נרדף זה הבל דאיהו נרדף מקין וקם קין וקטל ליה · הה"ד °ויקם קין אל הבל בראשית ד'
אחיו ויהרגהו · ויקם ודאי דהוה הבל עליה · וקם קין ויהרגהו · קין אתקרי על שם דקני
על אחוה בגין דחוא יקריה ותוקפיה לעילא דקרבניה אסתלק לאתר דעתיק יומין דאתמר
ביה ועתיק יומין יתיב וגו' וקרבניה הוה מבכורות צאנו ואתקבל ליה ברעוא · א"ל אם כן
דקרבנא דיליה אתקבל אמאי אתייהיב חילא לקין למקטליה (בג"ד יש הבל אשר נעשה
על הארץ וגו' · אמאי) א"ל הכא ודאי רזא עלאה · דאיהו הוה דרגא דעץ הדעת טוב
ורע דחאב ביה ובמה דחאב ביה קביל עונשיה בהאי עלמא · ובההוא קרבנא דאתקביל
מניה אשתזיב מעונשא דההוא עלמא · דתרי עונשי הוה מחוייב חד לעיל' וחד לתתא הה"ד
כי ביום אכלך ממנו מות תמות · א"ל והא אדם הוה דחאב בהאי אילנא · א"ל עובדא דאבוה
הוה ליה ומת · א"ל כי ביום אכלך ממנו כתיב · א"ל בההוא יום אלין ומת · אר"ש בג"ד
כתיב יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וגו'
והכא אתרמיז צדיק ורע לו רשע וטוב לו · צדיק ורע לו הכא אתרמיז יש צדיקים שמגיע
אליהם כמעשה הרשעים ודא רזא דצדיק דאערע ליה כמעשה הרשעים · לאו דאיהו רשע
ולאו בן רשע · אלא כמעשה הרשעים דחב בעובדא דחייביא דאינון סמא"ל ונחש · וירע
ליה עובדא דילהון ודאי איהו רזא פוקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם
דא גרים להבל מיתה ומת בלא בן ובג"ד אזיל בגלגולא · שי"ן דמשה איהו ש"ת · מתמן
רווח שי"ן (ס"א ש"ת) הה"ד כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין · תחת הבל
ודאי דהבל רכיב עליה ואתעביד שת מרכבה ליה · ואיהו סיומא דאלפא ביתא · ובג"ד
תחת הבל · הבל הבל ועליה אתמר הבל רואה · ואיהו אה' ממשה והבל איהו לשמאלא
דאיהו אלקים · הבל מבין ואיהו סתיר בנייגא ונפלת בגיניה · ובג"ד ויסתר משה פניו כי
ירא מהביט אל האלקים · בגין דתמן הוה דחב באלקים דאיהו אלקים דעובדא דבראשי' ודא
איהו דחב במעשה לבת אש ברתא דמלכא דחב ביה ואתבייש כסי ליה בדיליה (ס"א בחיליה)
בשת °ומה דהוה שת אתחבר עמיה ב' ואתעביד בשת · ודא איהו יר"א בש"ת · ועוד שת עיין זהר בראשית
באת ב"ש אינון אב · שת · לבתר דזכה בא"ת יו"ד ברא שית · ואיהו יו"ד דאתמר ביה יו' דף כ"ו ע"ב
קנני ראשית דרכו · דאיהי עשרה דורות ותב לה לאתרה ואתקרי בראשית · ומתמן זכה
לאורייתא דאתייהיבת על ידיה · והאי י' איהו מיעקב וי' מישראל י' מאדנ"י י' מיקו"ק · שין
ממשה איהו משת · תמן רווח לה · ובר אזל לשם רווח תמן תרין אתוון ש"ם ובר אזל י'
דורות עד אברהם תמן רווח ה' דיליה ואתקרי מש"ה · ורזא דמלה מוליך לימין משה זרוע
תפארתו בוקע מים מפניה' לעשות לו שם עולם ובה אפיק לבנוי מגלות' ובה מחא למצראי
הה"ד

(א) ימי"ן חמש פעמים לב כמ"ש האר"י זצוק"ל בספר הגלגולים פירוש משה להבל חמש פעמים ל"ב : (ב) ימי"ן משמע מתמן זכה לאורייתא דאתייהיבת בארבעים יום בזה זכה למ' ום' מש"ת לכך נעשה ש"ם ועיין פרשת בשלח דף כ"ג וכ"ד :

כבוד מלך

כוכביא ומזלי וכלהו מעורבין ט"ור · בע"ח קכ"ד ב' ז"ל נבאר ענין יצ"הט ויצ"הר כי בפ' ויצלח אמרו שיצ"הר ויצ"הט הם השומרים את האדם ומיתנים אותו לטובה · ובמ"א אמרו שיצ"הט הוא מלאך ויצ"הר הוא שד · אך הענין כי חטא אד"הר בע"הר כמו שנתבאר איך ע"הד ט"ור ב"ש דעת הכולל ח"וג אשר בקדושה שביהם טובים · וכשהחיצונים יונקים אז יכול להיות ט"ור · והענין כי תחלה היו החסדים קודמים להתפשט בגופא דזעיר

תקונא שיתין ותשעה

הה"ד הנה יד יי' הויה · ה' חמש אצבעין · ובה בקע ימא · ודא איהו בוקע מים מפניהם ובה עתיד למהוי בוקע ימא דאורייתא מימינא · בההוא זמנא מה דהוה לשמאלא בלבא הוה הכל דאיהו הלב · הכל אסתלק לימינא ומתמן סליק למוחא דאיהו חכמה · דהא לבא איהו ימא עלאה עלה אתמר הלב מבין · ולבתר נחית על ארעא לנחתא אורייתא על ארעא · ובגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ · אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים · דא אדם והבל דדא אחב במחשבה ובעובדא ודא חאב במחשבה ובעובדא · במחשבה איהי י' · עליה אתמר וינסו אותי זה עשר פעמים ובגין דא כד אתא אדם °בגלגול באברהם אתנסי ביה בעשר נסיונין · ובגין דחאב במעשה · כד אתגלגל ביצחק נתנסה במעשה · באברהם נתנסה במחשבה · וביצחק במעשה · ויעקב כליל תרוייהו · מסטרא דיצחק קרא ליה יעקב · מסטרא דאברהם דתמן מחשבה קרא ליה ישראל · דהכא אתגלגל באברהם דאיהו לימינא · ואימא ביצחק דאיהו לשמאלא · יעקב בגין דאיהו כליל תרוייהו הכא ואימא אתמר ביה ישראל עלה במחשבה בכתר עליון דאיהו מחשבה סתימא · וכד אתא אדם לאצטרף באברהם ואתפשטו שרשוי בארעא · ורזא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב מצרף לכסף דא אברהם וכור לזהב דא יצחק · ובוחן לבות ה' דא יעקב · לית ספירה דלא אתגלגל °אדם עלאה דאיהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א · כ"ח מ"ה · חכמה ודאי בגין לצרפא וללבנא לאדם דברא בדיוקניה לתתא ואכליל ביה אצילותיה וכל טרחא דלעילא לא הוה באדם אלא בגין אצילות דאדם דלעילא · דדא בדא תליא · א"ר אלעזר אם כן מאי וישוב לימי עלומיו

עיין בס' הגלגולי' פרק ס"ס

עיין בר"מ פרשת פנחס רי"ו ע"א וב'

נ"א ובגין דא ישראל עלה במחשבה · א"ל מנלן דאברהם תמן במחשבה · אמר ליה לאו למגנא תקינו מארי מתניתין ברוכה להתחיל ידרים דאיהו חכמה ואיהי מחשבה · באברהם אתגלי אדם · וביצחק אצטריף · ורזא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב · מצרף לכסף דא אברהם וכור לזהב דא יצחק ובוחן לבות יי' דא יעקב · והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר · אמר ליה אם כן מאי וישוב לימי עלומיו :

אמר ליה **לאילנא** דהוה קשיש יומין ואתייבשו ענפין דיליה · קליטו ליה ואצלח בשרשוי · דקמו מניה ענפין חדתין בקדמיתא בגוונא דהוה בעולמוי · ודאי איהו וישוב לימי עלומיו · ודא הוה חלמא דחזא נבוכדנצר בחלמיה אילנא רבא ותקיף · ובסוף חלמיה הוה אמר גודו אילנא וקציצו ענפוי ולבתר אמר °ברם עיקר שרשוהי בארעא שבוקו · ולית אילן הכא אלא אדם עלאה דאתמר ביה °כי האדם עץ השדה ודאי אילנא

דניאל ג'

דברים כ'

קב"ה אקטע ליה בכמה דרין ולא אצלח · עד דנטע ליה בארעא דישראל · וארכיב ליה בקלת אבהן ואצלח תמן · ובג"ד הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר מיד דאצלח תמן ואחיד תמן אתפשטו שרשוי על ארעא דאיהי שכינתא · ואסתלקו ענפוי בכל רקיעין ובכל מרכבין דשמיין ומלאכין וחיוון ושרפין ואופנין עד דאתחזר כקדמיתא (ס"א עד אין סוף) ובהא אוקמוה עץ החיים מהלך ת"ק שנה רבא אילנא ותקיף ורומיה ימטי לשמיא וחזותיה לסוף כל ארעא תחותוהי תטלל כל חיות ברא ובענפוהי ידורון צפרי שמיא דאינון נשמתין קדישין ומניה יתזן כל בשרא וארכיב ליה עד אלף דור · בגוונא דשכינתא דאיהי סליקת לאלף דור בעשר ספירן דבהון סליקת עשר ומנין מאה עד דסליקת בהון לאלף דור ומיד דאצלח אילנא בארעא נחית אילנא מלעילא שרשוי בארעא דאיהי שכינת' ואתרכיבו תמן ענפוי עד אין סוף ואתפשטו בה שרשוי עד אין תכלית · בההוא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין הה"ד רבא אילנא ותקיף ורומיה מטי לשמיא וחזותיה לסוף כל ארעא ומניה יתזן כל בשרא כל בני אדם דלתתא · בההוא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין הה"ד רבא אילנא ותקיף וגו' חיוות ברא אלין חיות הקדש · צפרי שמיא אלין נשמתין ומניה יתזן כל בשרא לתתא דבזמנא דחב אדם והוה מקנן בנטיעות כביכול כאילו אעקר חיוון ומלאכים ושרפים ואופנים מאתריהון ולא הוה מאן דמקבל צלותין דאתמר בהון כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר · מאי יגיד דבר צלותין והכוון דיש' · א"ל ר' אלעזר בודאי

חידושי הרמ"ז ° דאבא מתגלגל וכו' · מהרח"ו ענין א"ו שסם דאברהם ויצחק בפרודא וביעקב בביותו בחדא נזכר לעיל דף ל' ע"ב בהגהה דשם הוי"ה ואהי"ה ע"ש :

כבוד מלך

דוציר קודם הגבורות · אך ע"י חטא אד"הר ירד הדעת למטה בין תרין כתפין · ובהיותו שם ירדו הגבורות תחלה כמבואר לנו בחטא אד"הר ע"ש ושם נתבאר איך הגבורות נמתקים ע"י החסדים · וכיון שהגבורות ירדו למטה לא נמתקו על ידי החסדים והרי פגם אחד · הפגם הב' שהגבורות מתפשטות

כודאי עלאין ותתאין הוו תליין באדם קדמאה · ולאו למגנא אוקמוה מארי מתניתין
לעולם יראה האדם על עצמו כאילו כל העולם תלוי עליו · אבל כ"כ דטרח עליה קב"ה
בגלגולא ולא אצלח באתריה · אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא ושני ליה אתר ·
ורזא דמלה ועפר אחר יקח וטח את הבית ודא שנוי מקום (כאן חסר והוא בתקוני ז"ח דף כ"ח ע"ג)
אי אצלח מוטב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן וארכיב ליה באתר אחרא ושני שמיה
ודאי שנוי השם · אי אצלח מוטב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן ודא ונתץ את הבית את ויקרא י"ד
אבניו ואת עציו וכטע ליה באתר אחרא ושני עובדוי מכל מה דהוה בקדמיתא ונכל ליורין
דיליה משנה פניו ותשלחהו והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש גם גבר · קרקע דנטע ליה
תמן ואצלח ומתפשט ענפוי ושרשוי עד אלף דור דא שכינתא · ודא שנוי מעשה · ועד כמה תהלים ק"ה
זמנין · עד אלף כד"א דבר צוה לאלף דור · ועליה אתמר האלף לך שלמה · ואינון אלף
עלמין דנטע ליה עד דאצלח · וארכיב ליה תמן · ורזא דמלה ועשה חסד לאלפים לאהן קהלת ח'
לאהביו ולשומרי מצותיו לאלף דור · א"ל ולרשעים מאן · דהא כתיב וכבן ראיתי רשעים תהלים צ"א
קבורים ובאו וגו' מה תיתא בהון · א"ל שמעתא בהון רזא · יפול מלדך אלף וגו' · הכי איוב כ"ב
אמרו לי ברמיזא · א"ל אי הכי מאי אשר קומטו ולא עת וגו' · אמר ליה אלין תשע מאה
ושבעים וארבעה דרין דאתקמטו ואסתלקו קדם זמנייהו ודא איהו אשר קומטו ולא עת
דאסתלקו קדם זמנייהו וזריק לון קב"ה על כל דרא ודרא דא איהו נהר יוצק יסודם ·
ודא הוא רזא דאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף · וכדין חדתין עתידין למיתי ·
אדהכי אסתלק סבא · אר"ש לחברייא · חברייא · ודאי האי איהו סבא דסבין אדם עלאה ·
זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה :

פתח כמלקדמין ואמר יש הבל אשר נעשה על הארץ וגו' · את"ח לעובדא הוה כחד קהלת ח'

(כ"א וז"ל והוא מכתיבת יד)
עובדא הוה דחד ב"נ חגר בלא רגלין אשכח לתרין חכימין
דלא הוו בכל דרא חכימין כוותייהו אערע בהו ההוא חגר
א"ל שלמא עלייכו רבנן (שמענא עלייכו דאתון חכימי
דרא) אנא אתון אזלין · א"ל לדוך פלן וע"ש הוה · א"ל אף
על גב דאתון רכיבין בבעירין דרהטי סגי והנא חגר בלא
רגלין אי אתון בעיתו אנא אקדים לכו לתקנא לכו שבתא
תווהו · א"ל והא את חגר והיך את יכיל לאקדמא לבעירן
דרהטי טובא · אמר לון שמא דמ"ב אתוון ודליג לון ת"ק
פרסי · וברגעא חדא אשכחו גרמייהו לפום מערתא חדא
ופתורא לסעודה בכל מעדני עלמא מלייא · ומנרתא
לדרום בז' נרין עלה ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין
למערב כין לפון לדרום וכורסייא למזרח ותלת מאה
תלמידין על ההוא פתורא · בתר דאכלו כלהון ואינון חכימי
עמהון קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא בלא
רגלין ואתלבש בגופא דאנפוי זהירין כזוהרא דאתמר ביה
והמשכילים יזהירו וגו' · ואנפי תלמידוי נהירין ככוכבים
לעולם ועד · והוו פתחין ספרא דקהלת וקריין ביה הבל
הבלים

בר נש *מאינון בעלי קבין קנ"ב ע"א
דהוה אזיל בארחא אערע
בתרין חכימין מארי דדרא
מארי דחכמתא דאורייתא · י"מ אותי
אמר לון שלמא עלייכו רבנן
שמענא עלייכו דאתון חכימי
דרא לאן אתר אזליתון א"ל
לדוך פלן וע"ש הוה · אמר
לון אנא אזילנא תמן · (אזיל)
ואתקין לכו אתר בי מותביכו
אי אתון בעיתון · אמרו ליה
והא אנן בסוסון ואנת בלא
רגלין איך יתכן למהוי האי ;
א"ל אף ע"ג דאתון רכיבין
בבעירי דרהטי סגי ואנא
חגר בלא רגלין · אי אתון
בעיתו אנא אקדים לתקנא
לכון שבתא · תווהו · אדהכי
אתזרו

(א) עיין בספר הגלגולים למהר"י סרוק תלמיד האר"י ז"ל בפירוש קמ"ט :

חידושי הרמ"ז *מאינון בעלי קבין וכו' · עיין באדם ישר דף כ' ע"א ובמאמר הפסיעות :

כבוד מלך

מתפשטות תחלה בגופא דזעיר · ואין שם עדיין מתפשטות החסדים והחיצונים נאחזים בהם · וגם פגם ג' בחסדים עצמם המגולים שהחיצונים
נאחזים בהם אמנם כל אחיזת החיצונים עיקרה אינה אלא בגבורות כי הרי הם שמרי הגבורות אך אחיזתם בחסדים אינו אלא דבר מועט מאד · והרי
כשתטא

תקונא שיתין ותשעה

הכליס אמר קהלת וכו' והוו חזרין כמה זמנין · אמרו ליה איגון חכימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת עייל להו ההוא דאתחזי חגר. בארחא לשבעה היכלין מכספא ודהבא ואבנין יקירין · ובהיכלא שביעאה כורסיין דארבע חיוון ויונה דכספא תמן ועטרה דדהבא על רישה וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה כתיב והזר הקרב יומת · איגון חכימי דרא מיד דחזו הכי דהוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא · אמר לון ההוא דאתחזי עלייהו בחגר וכי עלייכו אתמר דאתון חכימי דרא לית אתון אלא טפשי דרא ולא חזיתון בכל (לימודייכו) : אחזרו רישייהו לגביה וחמו ליה דהוה רהיט בשרביטא דכוכבא · עבד לון קפילא ואשכחו גרמייהו לפום מערתא בהרף עין · (ס"א אמר לון שמא דמ"ב אהוון דליג לון ת"ק פרסי ברגעא חדא אשכחו וכו') אמר לון רבנן עולו · עאלו אבתריה מערתא גו מערתא עד דעאלו לחד פרדסא ·

והוה תמן ההוא בעל קבין מתפשט מההוא גופא · והוה מתלבש בגופא אחרא דאנפוי הוו נהרין כשמשא והוה יתיב על כורסייא דמלכותא ותלת מאה תלמידוי תחות כורסייא לרגלוי · והוו קראן הבל הבלים אמר קהלת · והוו קראן האי קרא זמנין בלא חושבנא · אמרו לון איגון חכימין מארי דדרא מאי האי וכי לית קרא אחרא בספר קהלת · מיד קם ההוא מארי קבין דהוה יתיב על כורסייא ואחיד בידיהון ואעיל לון לשבעה היכלין ובכל היכלא והיכלא הוה כתיב הבל הבלים · ובהיכלא שביעאה הוה נשרא ועטרה בפומהא ודמות יונה בההיא עטרה והוה כתיב בעטרה כל מאן דלא ידע באלין הבלים וברזא
במדבר י"ח דילהון עליה אתמר °והזר הקרב יומת · מיד אתחזרו איגון לאחורא · אמר לון ההוא בעל
(ג"א) קבין אתון חכימין מארי דדרא דאזלית

למודייכו כי כי חשק עד הורך ימים אשביעהו לעלמא דכלא הריך · אלין הבלים דקהלת איגון ברזא דשבע שמהן דבהו מ"ב אתוון לקבל ז' יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלקים · ואיגון מ"ב · ועלייהו לב דאתמר בהו אלקים האלקים והיינו וגבוהים עליהם אלין שבע תיבין אבג"יתץ עלייהו אתמר שרפים וגו' והאי שמא איהו סגולתא דיליה לבסאה לנשמתא כד סליקת לעילא בכל ליליא לאסהדא על עובדין טבין דבר נש ממלאכי חבלה ומכל מזיקין ורוחין ולילין ושדין · ובהון פרחת לעילא בתרין אתוון מכל שם תכסה אנפהא מנהון ובתרין אתוון תכסה רגלהא ובתרין אתוון פרחת לעילא · ואוף הכי לרוחא ואוף הכי לנפשא ואית שם בן מ"ב בלורת חותמא דשעוה נכתב · ואית שם מ"ב בליור דיוקנא דמלכא אבתרייכו עד כען למנדע ית חכמתייכו בודאי לאו אתון חכימין דודאי בהאי קרא עבידנא כל בניינא דא וביה הוינא עם עלמא בטיסא חדא ובזמנא בתרין · ובזמנא בתלת ובזמנא בארבע · ובזמנא בחמשה ובזמנא בשית · ובזמנא בשבע · ואכן בהאי ארעא כלהו אזלינן בעלי קבין והאי קרא וריתב' מאבא ואבא מאבוי עד דרא דא · לכלהו יהב לון ממונא סגיא ושוי לון בתרייהו בהרף עין ובג"ד יש הבל אשר נעשה על הארץ אמרו ליה חברייא רבי אימא לן שום רמיזא בהאי קרא דלא יתכסי חכמתא דא מן חברייא · אמר לון

חקיק רבנן

כבוד מלך

בחטא אד"הר בע"הד שהוא מוח ג' דזעיר הכולל ח"וג וגרם כי ג' בגמים הנזכ' · נתאחזו בהם החיצונים ואותה קליפה דנוגה נאחזה בהם ולקחה אותם האורות ואז נעשית ע"הד ט"ור לפי שהחסדים לעולם נשארים טוב והם שם בחינת מלאכים ממש וממנו כל צבא השמים כמ"ש בתי' ס"י דף ק' אך בודאי שיש בהם רע כל שהוא לא מפאת עצמן רק מפאת הגבורות הנאחזים בהם · ואמנם הגבורות נדבק בהם הרע של החיצונים וחזרו להיות שדים הדומים למלאכים כמ"ש מפאת ב' אותיות ש"ד משדי ועם חסר מהם יו"ד בק' ש"ד · וכל תוקף השמרים והקליפות נדבקו בהם ונאחזו בהם והיה רובם קליפה ומיעוטם מוחא · ולכן עשו רע ואז נקרא קליפת נוגה ע"הד ט"ור בחינת חסדים וגבורות · וכשהאדם נולד אותה הנפש שלו צריכה לברר אותם ניצוצות הנוגעות לחלקה שנפלו ממנה ע"י חטא אד"הר בקליפת נוגה שזו היא כוונת לידת האדם בעו"הז וע"י המצות מתבררים אותם החלקים שנפגמו ונפלו שם · אמנם כבר ידעת שאין הנפש באה באדם ערומה · רק בתוך דיוקנא הנק' צלם וקאים תמן בעת יצירת האדם כנזכר בפרשת אמור ק"ד ב' ונבנין כי האב והאם המביאים אותה הנפש הם בזכיותם יוציאו אותה הנפש מלמעלה כי כפי זכיותם ימשיכו נפש נולד

בביאה

חקיק על חותמא ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה ממש שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יקו"ק יו"ד ק"א וא"ו ק"א יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף · שם מ"ב דאיהו חותמא איהו אהיה אשר אהיה · ציור מ"ב בשעוה דא אבגית"ץ · ורשיעייא בשמהתון משרין ומתזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שרין כוותייהו בגין דרשיעייא כל שמהן וכל הווין דקב"ה וכל מלאכים שבאין לון ובג"כ לא מועיל לא קמיע ולא שמהן קדישין ולא מלאכייא דלא תפיס אלא מין במינו ובג"ד לא תזרע כרמך כלאים דאתמר בהון כי כרם יי' צבאות וגו' צבאות נקודה דיליה **יקוק** עליה אתמר רק באבותיך חש"ק חולם ׃ שבא קמץ ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב דרגא דילהון חסד בהבא רבא · גבורה לוי · ישרא עמודא דאמצעיתא · בגין דחולם כתר על תפארת · קמץ חכמה על חסד וביה הרוצה להחכים ידרים ובחכמה אשרי המחכה לתחיית המתים חכמה מחכ"ה קמו כלהו ואשתטחו קמיה וכו' ·

רכבן בודאי רזא עלאה אית תמן אכל אומא לכו ברמיזא · ז' הבלים אינון ובהאי מאן דלא נטיל אגריהו בהאי עלמא ואינון דכלילן בכת שבע ואינון בהאי קרא · הבל חד · הבלים תרין · הא תלת · הכל · הבלים תלת · הרי שית · הכל הבל הא שבע · ולקבלייהו ז' שמהן אבגית"ץ וכו' אלו ז' הבלים אינון כפולים לקבל ז' סרגין דמנרתא כפולים דאתמר בהון שבעה ושבעה מוצקות (ואינון שבע ט"ו ע"ב ס"ו הוויות דאתמר בהון באמירה יהי אור והוי מיד · ולבושין דאינון ז' הוויות אינון ז' שמהן אב"ג ית"ץ וחברוי · הבל איהו להב · הבלים להבים · ועלייהו אתמר קול יי' חוצב להבות אש · ומאן דידע באלין הבלים כד אפיק לון מפומוי ומלביה ידע לכוונא בשכינתא עלאה דכל הבלים

מינה תליין ומתלבשן בשכינתא תתאה דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי · דאינון אהוון לבהון אתבריאו שמיא וארעא · דאלין תליין באמירה ואלין בעשיה · ברזא דאומר ועושה מיד ואלין ז' הבלים אינון כפולים לקבל ז' סרגין דמנרתא כפולים דאתמר בהו שבעה ושבעה מוצקות °לנרות · (ואלין באמירה · ואלין בעשיה ואינון י"ה יו"ד ק"א ו"ה וא"ו מ"ס למטה בספר אחדות ק"ה אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות) זכאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועובדא · ועליה אתמר ואשים דברי בפיך וגו' והא אוקמוהו אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו כמה דאתמר ביה בדבר יי' שמים נעשו וכו' הכי אנת בשותפי עמי · דבמלולך אתעבידו שמיא וארעא ועוד הבל הל"ב · ה' אתפלג לד"ו פרצופין · ד"ו ד' רגלין דכורסייא ו' שש מעלות לכסא · זכאה איהו מאן דירית נשמתא מכורסייא יקירא כלילא מי' תקונין אלין · ועביד ליה כורסייא לה' דשמא דיקו"ק דאיהו בארח אצילות לתקנא ליה כורסייא בר נש לנשמתיה · דהכי אוקמוהו קדמאין כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד · ותמן שריא שכינתא עלאה ולית ה' בלא י' · ובגין דא כי יד על כס י"ה שריא במטטרו"ן ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות ה' שריא באופן ודא נפש השכלית בארח אצילותא דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארח אצילות אלא אתמר בהון גזורות ואינון כסא מלאך ואופן ובאין אינון ישראל דסלקין הבלים דצלותין בהון לגבי אנוון דקב"ה ושכינתא עלאה ותתאה ובג"ד יש הבל אשר נעשה על הארץ ויש הבל דרשיעייא דאינון הבלים דשקרא ובטלין לון מלאכי חבלה ובטשין בהון רקיעין וארעין דשקרא ועלייהו אתמר הבל המה מעשה תעתועים (כאן חסר) קמו כלהו ואשתטחו קמיה ואמרו אילו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די לנרות אשר על ראשה ואינון י"ה יו"ד ק"א ו"ה וא"ו ק"א · ואינון ז' כפולות בג"ד כפר"ת לבושין

כבוד מלך

*הבוא המקייחם לאותם מלות העושים אז ג"כ דומים אל שורש נשמתם · וגרמו ג"כ במעשיהם לברר קצת ניצוצות מקליפת נוגה שיעשו לבוא אל הנפש הביא ואז הנפש עדיין היא בבחינת עיבור שאז אין בו דעת · ואמנם הלבוש הוא משאר הבחינות ובחינה זו נתקנה על ידי מה שבררו האב ואם במעשיהם · ואח"כ כשנולד נכנס בו הקטן יב"הר וה"ס הגבורות הנקראים רע יען כי רובם רע וכל הרע איננו נאחז אלא בהם ואז נכנסים בו מוחין דיניקה שהם אלהים וה' חסדים וה' גבורות אשר שם · שסבר אז יש דעת דבחינת יניקה · ובכולם יש אחיזת החיצונים שאף החסדים הם אלהים וגבורות · ואז כולם נק' יב"הר · גם סיבה אחרת למה נכנס יב"הר תחלה והוא עם מש"ל בפגם ג' של אד"הר כי כיון שהדעת ירד בהתרחבות אז הגבורות מתפשטות תחלה ולכן הקדים יב"הר הנאחז בהם · ולכן אז נימול הולד להסיר ממנו הרע שהוא הערלה דקטנות דיניקה שאז יש לו דעת שירד עד היסוד · והנה זה למה המילה היא על ידי בני אדם ולא תחלה · כי בעיבור אין אדם ואין יניקה לחיצונים שם וכו' ובן הקטן אין נגמרים ליכנס בו המוחין דחסדים דגדלות רק עד י"ג שנים · ואז יב"הט שהם המלאכים דקליפת נוגה שהיו תחלה שבויים ועבדים עתה יצאו לחירות ולכן עד יותר פטור מהמצות · אך כשנגמר היב"הט ליכנס ולהתברר שהם החסדים אז בכוחם יכול לברר שאר חלקיו ע"י יב"הט וזה נכח המצות הצעילה מזה כי יב"הט ויב"הר שניהם הם מלאכים בחינת ח"וג של חלקי אותה נפש כמו שידעת שהמוחין הם כלים · והנפש היא העצמות · ולכן הנפש מתלבשת באלו שני מלאכים שהם המוחין ח"וג שהם בחינת כלים הנכנסים תכף · אך העצמות שהוא הנפש הגדולות אינה נכנסת כולה תכף רק נכנסת כפי השנים והמצות · ואחר שנכנסו המוחין שהם הכלים יכולה הנפש ליכנס · כי אי אפשר ליכנס העצמות דהיינו הנפש קודם הכלי וז"ס בסנה המשפטים ב"ח א' דההוא יומא דזכי לי"ג שנין איקרי בן לכנסת ישראל שהיא בחינת נפש · וכזה תבין ענין האדם שאפשר שכל ימיו לא

תקונא שיתין ותשעה

לבושין לון · וכלהו סלקין מלבא לפומא · שבע הבלים סלקין · שבע נחתין לאשקאה לון · ובג"ד שבעה ושבעה מולקות · תלת אינון גוונין לעילא · דלבושין דילהון אמ"ש דאינון אש מים רוח · הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות · ואינון לקבלייהו עשר אמירן ול"ב אלקים דבראשית הא מ"ב · מלבא נפיק אשא · מכנפי ריאה רוחא ממוחא מיא · ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעביד קול · כד אחיד במיא אתמר ביה קול ה' על המים · כד אחיד באשא אתמר ביה קול ה' חוצב להבות אש " כד אחיד ברוחא איהו רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים ועליה אתמר קול ה' שובר ארזים · ותלת נקודין אינון לקבל
אמ"ש ואינון חש"ק הה"ד °רק באבתיך חשק יי' ואינון חל"ם שב"א קמ"ץ · קמ"ץ לימינא דברים י'
קול יי' על המים · וכד רוחא אחיד ביה דאיהו חל"ם אתמר ביה ורוח אלקים מרחפת על פני המים · שב"א איהו באש · וכד אחיד ביה רוח איהו רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים מסטרא דגבורה דאיהו תקיף · כד אחיד ביה רוחא דאיהו חל"ם בין קמ"ץ · שב"א דאינון מיא ואשא דאינון תרין דרועין דאית בהון יד ימין ויד שמאל דאינון כ"ח פרקין אתמר בהו קול ה' בכח · כד הוי רוחא אחיד בעמודא דאמצעיתא אתמר ביה קול יי' בהדר · כד אחיד בתרין שוקין דאינון לרי אתגזר בהון קול יי' יחולל אילות דאינון תרי עולי דאיילתא תרין אחים איש באחיהו ידובקו · והכא רזא דיבום דאם יפול אחיו הא
תנינא דיוקים ליה ורזא דמלה °נתנני שוממה כל היום דו"ה · ודא הו"ד דאתמר ביה °כי איכה א'
נגע בכף ירך יעקב בכף דיליה שכינתא דוה איהי בגלותא בגין דפרח מניה ירך דאיהי ו' בראשית ל"ב
מן ה' · והשתארת איהי ד' °דלה · קול יי' יחיל מדבר דא חיר"ק ודא צדיק · כד רוח אחיד ימו"ן לסגים דלה
ביה איהו יחיל מדבר · שבע קלין לקבל שבע שמהן דאבגית"ץ וכו' רוח סליק באויר דאיהו ובפי איכה בתקו' אחרים
כתר עלאה אויר קדמון · אש סליק לגבי ה' דאיהי אימא ואתעביד אשה · מים סליק לגבי י' ואתעביד ימים ודא חכמה · והכי נחתין לגבי נצח והוד יסוד · מלכות מאנא דכלהו ואיהי עפר כלילא מכלהו · ואיהי כללא דכל אתוון דאינון מאנא לנקודין ועל אלין ז' קלין אתמר וכל העם רואים את הקולות · ועל תלת גוונין אמר קול דברים אתם שומעים · בת קול דכלהו שכינתא תתאה · ת"ח ג' נקודין אינון חירק חלם שרק · חלם קולא די' לעילא איהו חלם · קולא דאת י' לתתא איהו חירק · לגו באמצעיתא איהו שורק כד אינון תלת כחדא אינון סגולתא · ואינון שלשלת · ואינון שר"ק · ואינון סגו"ל · כתר על חכמה ובינה איהו · סגולת"א חל"ם על צר"י · סגו"ל איהו נקודה תחות צר"י חסד גבורה תפארת לתתא · נצח הוד יסוד באמצעיתא איהו שרק · והכי כד תפארת באמצעיתא איהו שלשלת · שב"א איהו תרין נקודין · כד אתגבר מיא על אשא או אשא על מיא · או כד אינון יסוד על מלכות · כל ספירה דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א ורזא דמלה את המאור הגדול ואת המאור הקטן · כד אינון שוין הוו צר"י את שני המאורות הגדולים · וכל נקודין אינון דכור ואתוון הכל הבלים דתליין מן ה"ה · ואינון אתוון רברבן ואתוון זעירן · נקודין מי' · בת קול ודאי קלין אינון מן ו' אינון אתוון ונקודין וטעמי כלילן בהו · (כ"א נקודין מתלבשין במיא כימינא אתמר הרוצה להחכים ידרים) · אתוון מן ה"ה · נקודין מן י' · טעמי מן ו' · נקודין מתלבשן

כבוד מלך

זכה להשלים נפשו לפי שלא עשה מצות לברר בלבוש שהוא בבינה · ואין הנפש יכולה ליכנס בו · ואפשר שבהכנס יג"בר שהם הגבורות נכנסה בתו' הנפש של הגבורות · וכשנכנסים יג"הט נכנסה בחינת הנפש של החסדים ואז נשלם · עכ"ל מוהרח"ו : **דף ק"ג א'** דעובדא הוה בחד ב"ב מאינון בעלי קבין וכו' בע"ח דף ע ב ב' וז"ל נודע מהרז"ל שביום מ' נגמר יצירת הולד · והענין הוא כי אחר ג' ימי הקליטה שבהם נכנסו י"ט ניצוצות של מילוי מ"ה שהיא בחינת חיות הז"א עצמו · אחר כך נכנס מילוי דס"ג של אימא והם ל"ז ניצוצות · ואם תוסיף ל"ז על ג' ימי הקליטה הם מ' שאז נגמר מילוי ל"ז של ס"ג דאימא אשר היא הבונה צייר הולד כנודע מפסוק וייצר ה' אלהים את האדם · וגם לסיבה זו נקודת צירי היא באימא כי הרי במ' יום יגמר צורת הולד שהיא כניסת ל"ז ניצוצות אחרים של מילוי ס"ג והרי יש בחינת מילוי מ"ה וס"ג · גם אם תמנה בחינת הניצוצות י"ט ול"ז יהיו נו' כ"ו ניצוצות ני' א"ל הוי"ה ושם הוי"ה הוא בז"א · וחיבור ב' שמות א"ל הוי"ה הם בעולם היצירה · כי עתה נגמר ונשלם ליקרא בב' שמות אלו · אחר כך יש זמן שלישי שאחז"ל בג' חדשים הראשונים שאז הוכר העובר כמ"ש במסכת יבמות לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהיו לה ג' חדשים · והענין שאחר מ' יום של יצירת הולד שנכנס שם מילוי ס"ג שהיא המצייר צורת הולד על ידי זה נכנסים בו ת"ו ניצוצות דמילוי ע"ב
בת"ו

מתלבשן בשית בימינא דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים · אתוון מתלבשין באשא
בשמאלא ועלייהו אתמר קול יי' חצב להבות אש דאינון הבלים · טעמי מתלבשן באוירא
באמצעיתא וטעמי אינון מסטרא דכתר · ונקודין מסטרא דחכמה · ואתוון מסטרא
דבינה · (דבגינה) ומתלבשין בשית אשא ורוחא · דאינון חסד גבורה תפארת · והכי
מתלבשין בנצח הוד יסוד · מלכות מאנא דכלהו כלילא מכלהו איהי פה דמינה הבלים
נפקין וקלין ודבורין כלהו אתכלילן בה · ואיהי לב דכלהו בה אתכלילן · ומינה נפקין
דפיקו דרוחא לכל ערקין דדרועא · כד רוחא דפיק בשית דאיהו לימינא אתמר ביה קול
דודי דופק פתחי לי אחותי להכיא דאתמר בה °אמור לחכמה אחותי את · וכד דפיק משלי ז'
לשמאלא דאיהי אשא אתמר בה [א]רעיתי · דביה אתוקד בשמה רשפי"ם דאינון שרפי"ם ל"ח ע"ב ק"ו ע"א
דאתמר בהון °רשפיה רשפי אש שלהבת יה · מסטרא דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי שיר ח'
בגין דאיהי דרגא דיעקב דאתמר ביה °ויעקב איש תם · ודפיקו דיליה תמן במשקל לא בראשית כ"ה
סליק ולא נחית · די במייא נחית לגבי צדיק בגיעו לגביה באריכו וסליק ביה באריכו
דתקיעה · באשא איהו דפיקו בשברים בתבירו · ובעמודא דאמצעיתא (נחית נ"א אחיד)
בתרוויהו שלשל"ת בינוני · ודא תרועה קול דממה דקה לגבי שכינתא תתאה · תמתי תם
ההוא דפיקו בגין דהביאו לה בחשאי · וכד שכינתא איהי בגלותא אתמר בה אני ישנה
ולבי ער · כד איהי ישנה לית בה דפיקו · בגין דקב"ה דאיהו קול דפיקו דילה אתרחק
מינה הדא הוא דכתיב נאלמתי דומיה החשיתי מטוב · למה נאלמתי מי"ק דאיהו דומיה
דאתרמיז באלקי"ם דאיהו ל"ב אלקי"ם דמעשה בראשית דדפיק רוחא דקודשא דאתמר
ביה ורוח אלקים בגין דהחשיתי מטוב דאיהו קול · בההוא זמנא אשתארת בת יחידה בלא
קול · ובגין דא לית בת קול בגלותא · ובגין דלית קול בגלותא הביאו לה בחשאי · ובגין
דא צלותא איהי בחשאי · אף על גב דרזין סגיאין אית הכא שבעין אנפין אית לאורייתא
ובההוא זמנא לית לה דפיקו דאיהו בגוונא דנקודי דמנקדין בדפיקו דאצבעאן דאינון
עשר · דבהון מנקדין בדפיקו דרוחא · ואינון מנקדין בנימין דכנור דדוד · דפיקו איהו
בגוונא דקלא דסליק בנגונא · ולקבל עשרה דפקין דאסתכל אסיא בדפיקו עבד דוד
עשרה מיני נגונים בתלים · ארבעה אינון °אחותי רעיתי יונתי תמתי לקבל [ב]יקו"ק · שיר ח'
עשרה דפיקין לקבל יו"ד ק"א וא"ו ק"א · דפיקו נפיק מאודנא שמאלא דלבא ודא הוא
רוח צפוני דהוה מנשב וכנור דדוד דהוה מנגן מאליו · וכל ערקין וורידי גופא דאינון
דפקין מלכא אינון (נ"א שוו) דפקין · ורזא דמלה °אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו יחזקאל א'
בכד הוא סמא"ל הוא עשו דלית ביה רוחא דקודשא לא דפקין ערקין דיליה ובגין דא לא
שריא שכינתא באומין דעלמא · ובגלותא דאסתלק רוחא דקודשא דאתמר ביה ונחה עליו
רוח יי' וגו' לית דפיקו בלבא דאיהו שכינתא ובג"ד אתמר בה אני ישנה ולבי ער · ולית בת
קול בפומא (דהוות סלקא) (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא · בתקיעה באריכו · ובשברים
בתבירו · ובתרועה שלשל"ת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו · בת קול איהי קול דממה
דקה זעירא · קלא נמוכה בחשאי דהא קול באשה ערוה · וכד ייתי משיחא נחית רוחא
דקודשא עליה ומיד איהי אמרת קול דודי דופק דפיקו סליק ונחית °סליק ה' עלאה (ס"א ל"ט ע"א
תתאה

(א) ימי"ן שנותן טעם למה נקראת רעיתי מפרש ואזיל בסוד שלהבת יה וידוע כי או"א נקר' י"ה ונקראים ריעים : (ב) בילקוט שיר השירים אמר אלו ד' כנגד ד' מלכיות ובספר לקוטי תורה דף קמ"ב אמר ד' גליות כנגד ד' אותיות השם :

כבוד מלך

במ"ו ימים אחרים ובין כולם הם פ"ו שבהם נכנסים ג' מילויים ע"ב ס"ג מ"ה · וכבר נשלם טיפת הדבירא שהוא ע"ב להצטייר ואז הוכר העובר לגמרי · ואף על פי שאינם ג' חדשים גמורים אין חשש כמ"ש בגמ' ג' חדשים לאו דווקא במאום · ונפרש את תמנה החדשים חסרים יהיו פ"ז · שהם פ"ו ימים הנזכרי' עם הכללות ואם תמנה בחינת הבינונית יהיו ק"ב ויסוד במרז"ל רובה אשה בק"כ וכו' מט' קנין ופריסות · וגם ז"ס יתכינא בני די לו בק"ב חרובין מע"ש לע"ש · פירוש כי בהיות שלשה מילואים אלו חסרים מן ז"א היה נקרא ק"ב חרובין · שהם בחינת המלכים עלמין קדמאין דאתתרבו כמ"ש בא"ר וא"ז וס' דצניעותא · וכשנכנס כי זה הק"ב שהם ג' מילויים בו' אז הוא מתוקן ושלים ואז חייב בחלה כמ"ש בעדויות שמאי אומר מק"ב לחלה והלל אומר מקבים שאז חייב בחלה והסוד מרז"ל אד"הר חלתו של עולם היה · ופירוש משנה זו כי שני קנין יש א' טוב וב"ש

עיין בפירוש בכא תתאה) לגבי י' ונחית ה' תתאה (ס"א °עלאה) לגבי ו' דאיהו °קרבן ליי' קרבן עולה ויורד
דף ל"ב ורזא דמלה °יי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה · בחכמה דאיהו י' יסד ברתא דאיהי ה'
משלי ג' זעירא דעלה אתמר °ואביו שמר את הדבר · בתיומא דאיהי ה' עלאה כונן שמים דאיהו ו'
בראשית ל"ז ואיהו בן י"ק · וכד יהון מתקרבין אתוון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה ה' עלאה
יחזקאל א' (סליק) לגבי י' · ה' תתאה (נחית) לגבי ו' האי איהו קרבן עולה ויורד · כמראה הבזק ותקרבו
עלמות עלם אל עצמו · ורזא דמלה עצם מעצמי ובשר מבשרי · עצם מעצמי דא י' עם
ה' · ובשר מבשרי דא ו' עם ה' · ועל כן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' וכגון דא כד
ויקרא ו' סליק ה' לגבי י' אתמר בה °זאת תורת העולה היא העולה · דהיא (נ"א דהוה) סליקת
לגבי אבא · וכד נחית לגבי ברא אתמר בה ואש המזבח תוקד בו אתוקד ביה בשלהובין
בראשית כ"ח דרחימו · והכי נחית ו' לגבי ה' דיליה וי' סליק לגבי ה' דיליה כמראה הבזק °והנה מלאכי
אלקים עולים ויורדים בו כל אלין דפיקין דשאר ערקין · והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין
תרין · סלקין תרי י"ק דא לגבי דא · ונחתין תרי ו"ק דא לגבי דא · ועוד סלקין תרי רוחא
ואשא דאינון קלין וסלקין כדפיקו · ונחתין תרי מיא ועפרא דאינון כבדין כדפיקו ·
ואינון מיכ"אל גברי"אל נורי"אל רפ"אל · מיכ"אל מיא · גברי"אל אשא · נורי"אל רוחא ·
רפ"אל עפרא · י' ברישא · ה"ה בידין · ו' בגופא · ה"ה הכל סליק הכל נחית · הכל סליק
דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן ובמאי סליק בקלא דאיהו ו' · והכל נחית
דא ה' תתאה דנחית לגביה ואתעבידת דבור · קריבו דכל הכלים וקלא ודבורא איהו
פ"ה דאיהי כחושבן מיל"ה בליל כלא · איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעיתא קרבן ליי'
ודא שכינתא תתאה · ואיהי (נ"א ואיהו) יחודא דאתוון יקו"ק בצדיק דאיהו אות ברית
וכלא איהו מאן דקריב אתוון אלין בצלותין דאיהי קרבנא דקב"ה שכינתא דיליה בפומוי
וכלא איהו מאן דמייחד לון בק"ש ובצלותיה דקריבו דילהון ודאי בעמודא דאמצעיתא ·
יחודא דילהון בצדיק · ומאן איהו דמייחד כלא ומקרב כלא עלת העלות · **אדהכי** הא
סבא קא אזדמן ליה דהוה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמיה ואמר ר'
ודאי יקריבו דארבע אתוון ויחודא דילהון בעמודא דאמצעיתא · וקריבו ויחודא דילהון
הכי הוא בצדיק · ובתרין דרגין מייחדין לון ישראל בקרית שמע דערבית ושחרית · ומקרבין
לון בצלותא דשחרית וערבית · ודא קרבן עולה ויורד · ה' עולה בעמודא דאמצעיתא ו'
יורד בצדיק אף על גב דבלא קשוט · עולה ויורד ה' באת י' · ה' באת ו' · מיד דאמר מילין
אלין פרח · א"ר שמעון לחברייא ודאי חולקנא דעלאין ותתאין אינון בהסכמותא לסייע
לן · האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דכר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין
דעלמא אינון בסיעתא דיליה · כמה דאוקמוהו כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה
ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריאו אלא לסייעתיה · וכד בר נש אפיק הבלים
דף ע"א ע"ב ודבורין בצלותיה כמה עופין פתחין גדפייהו ופומייהו לקבלא לון · הדא הוא דכתיב °כי
עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר · ונטיל קב"ה אלין מילין ובני בהון
ישעיה ס"ו עלמין דאתמר בהון °כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה · ורזא דמלה
שם נ"א °ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה
אל

(א) ימו"ן אפשר בכיאת המשיח יהיה כסוד אשת חיל עטרת בעלה לכך היא העולה עד היו"ד למעלה מן ה"ו: (ב) ומו"ן הכה בדף ב' ע"א אומר כן על כל הספירות קורבא דאחוה אית תמן בכל ספירן לית יחודא אלא בצדיק וא"כ מאי רביעא דעמודא דאמצעיתא ועוד איך אפשר שאחרי למשה אמר קריבו דארבע אתוון ויחודא דילהון בעמודא דאמצעיתא וקריבו ויחודא בצדיק · וחלילה לומר שהם חלוקים · לכך אומר אני שכאן מדבר בבחינת זיווג נשיקין ושייך לומר קריבו בלא יחודא ושייך לומר קריבו ויחודא ועיין מ"ש בפרשת וישב בפסוק אלה תולדות יעקב יוסף ע"ש הכל באר היטב: (ג) תקוני זהר חדש דף פ"ה:

כבוד מלך

וה"ס שלשה מילויים ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו לן י"ט גימטריא ק"ך והוא מבחינת הפנים וזהו הק"ב שבאשה רואה מט' ופריסות · כי היא שם כ"ן שבוא נח' הנקרא חלב · ומקבלת שלשה מילואים הנקראים ק"ב טהור · ויש ק"ב הנקרא קב חריב שזה היה בזמן מיתת המלכים הנז' וזה אינו כל כך טהיר במו בא' לפי שבוא מבחינת האחוריים שבקליפות נאחז ס בו שהם גרמו חורבן המלכים · והם בחינת ד' אחוריים שים כד' שמות צ"ב ס"ג מ ב
כ"ן

לא תקרי עמי אלא עמי בשותפו · אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר אני ישנה ולבי ער · אני ישנה מרחימאי דאתרחק מיני · ולבי ער כד אתייא לגבאי · לכלה דהוות כשואה לחתן ואתרחק מינה · נפלת בבי מרעא ואתכנשו כל אסיין לגבה ולא הוו יכלין למנדע מרעא דילה · אסייא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסייא לקבל עשר אלבשאן · ולא הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא · דכמה משקין וריחין טבין מתפוחים דאתמר בהון וריח אפך כתפוחים · וכמה משקין מעסיס רמונים הוו משקין לה אסיין אחרנין ולא הוו מהניין לה · עד דאתא (נ"א דההי) אסייא קרטנא אסתכל בדפיקו דילה · ואיהי אשתמודעא באסייא ואמרת קול דודי דופק · ואיהו אמר פתחי לי · פתחי לאת י' דאיהי עשרה מיני דפיקו · קול דודי דופק דא ו' דפיק לתרעא בשית (ס"א דפיקין) פרקין דדרועין · ורזא דמלה °ידיו גלילי זהב ממולאי' בתרשיש שיר ה'
בתר"י ש"ש °בתר דרועין שית פרקין · וכלהו רמיזין במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת · כ"ו ע"ב ש"ח
ועלייהו אתמר פתחי לי באת ב' · °פתחו לי שערי צדק · שאו שערים ראשיכם והנשאו ע' ע"ב ש"ו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד · וכגון דא פתחי לי באת ב' °זה השער ליי' ודא את ב' מן בראשית · אחותי באת א' מן בראשית · רעיתי באת ר' מן בראשית · יונתי באת י' מבראשית תמתי באת ת' מן בראשית · שראשי באת ש' מן בראשית · (נמלא טל רזא דמלה יקו"ק אד"ד דסליק °לחושבן ט"ל · ר"א) (א)נמלא ט"ל באלקים וביה איהי מלוי"אה · באן אתר ביומא שביעאה דאיהו שתיתאה · ועל רישיה י' עטרה בלילא מעשרה · י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי אפיקי מים · ו' רוחא דנפיק מאזן שמאלא · רוח צפונית דהוה נפיק מאזן שמאלא דלבא והוה מנשב בכנור דדוד והוה מנגן מאליו · ועליה אתמר קול דודי דופק · דבקדמיתא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ק · עד דאתער ו' לגבאי דאיהו רוח · ומיד קול דודי דופק בשית אתוון מן בראשית דאינון לקבל שית תיבין דיחודא ואינון לקבל שית יומי בראשית · ועוד פתחי לי ביומא קדמאה דאיהי ימינא דעליה אתמר °פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון · ידיך יודיך דא י' דאיהו לימינא (ב)אחותי ביומא תניינא דתמן ה' · יונתי ביומא תליתאה דתמן ו' · שראשי נמלא טל ביומא רביעאה (נ"א תליתאה) דאיהו כללא דיו"ד ק"א וא"ו דאיהו חושבן ט"ל · ודא איהו גופא וברית דחשבינן חד בחושבן דאיהו וא"ו דסליק אד"ד · ו' עלאה עמודא דאמצעיתא · ו' תתאה צדיק · א' אחזי על תרוייהו דאינון חד · קוצותיו אלין שית קצוות דאינון ו' שית פרקין דכלילן בתרין שוקין דאינון יום חמישי ויום ששי ועלייהו אתמר שוקיו עמודי שש · (ג)רסיסי לילה דא שכינתא תתאה כלילא מיו"ד ק"א וא"ו ק"א · ואמאי אתקריאת לילה דאיהי ליל שבת ליל שמורים דאיהו ודאי ליי' · בהוציאי אותם מארץ מצרים · ועוד אני ישנה במשנה ולבי ער באורייתא דאתמר בה °התאנה חנטה פגיה דאינון ת"ח כל"ב נתיבות פליאות חכמה בל"ב אלקים שיר ב'
דעובדא

Margin references: (line 10) שיר ה' ; (11) כ"ו ע"ב ש"ח ; (12) ע' ע"ב ש"ו ; (13) תהלים קי"ח ; (16) בב"א ליתא ; (17) דף כ' א' של"ב ; (22) תהלים קמ"ה ; (31) שיר ב'

(א) כלע"ד ט"ל הוא מילוי אותיות יה"ו ואותיות יה"ו הם סוד מלא י"ה שם אלקי"ם כנזכר לעיל דף פ"ו ע"א וביה היא מלאה כלומר וביה בט"ל זה הנזכר איהי שם אלקי"ם מלכות מליאה מל"א י"ב כאן אתר כלומר מלכות באיזו ספירה היא מל"א י"ה ביומא ז' והוא ת"ת בסוד ג' שביעי הנזכר בקידים כנזכר בספר כוונות דף קכ"ג ע"א דאיהו שתיתאה כלומר תפארת ששי לחשבון כח"ב חג"ת ומה שפירש לעיל דף ל"ח ע"ב ש"י בתיבה דקה מתחיל מחסד : (ב) ימי"ן בסוד יצחק קרא לרבקה אחותי ועיין זהר פרשת תולדות דף ק"מ ע"ב ועיין דף ל"ח ע"ב וק"ה ע"א :
(ג) דרושים ח"א דף כ"ב גם דף פ"ח ע"ב : (ד) באת רסי"סי במנין ש"ס היא לילה :

כבוד מלך

ב"ן שהם המדרגה הו' שיש בכל שם מהם כנז"ל אשר נכלל שם מהם יש בו כ"ו אותיות · חוץ ממילוי אחוריים דשם ב"ן שאין בו רק כ"ד נמצא סך כל אותיותיהם ק"ב · וכנגד שני בחינות אלו שהם שני קנים אלו פסוקי ב"ה קנים שאז חייב בחלה כיון שיש בהם ק"ב ראשון של חריכין ונוסף עליו ק"ב שני הטהור הרי נתחייב בחלה · אבל כ"ש ש"ל כיון שיש בם ק"ב א' כבר יש בו רמז אל קב הטהור ודי בזה · גם ז"ס מ"ש במסכת חלה קב חדש וקב ישן שנשכו זה בזה והם שני קנים הנזכרים · אחד ישן בימי החרבן · ואחד חדש עתה בימי העיבור · גם ז"ס מ"ש בשבת הקיטע יוצא בקב שלו · ופירוש הענין כי הנה אלו המלכים שמלכו בארץ אדום ומתו שהוא בחינת שבירתם וירידתם בעולם הבריאה שם נתגלו בחינות הקליפות · ואלו המלכים נאחזו בקליפות ונעשו בחינת נשמה להם וכבר נתבאר כי אלו המלכים הם בחינת ז"ת של עשר נקודות שיצאו מן אורות העינים · ואלו ז"ת הם בחינת ז"א שכולל ו"ק וזה נוקבא · ואלו כולם יצאו נפרדות זו מזו שלא בערך קיום · ולא היו מקושרות אלא כל אחד בפני עצמה זו תחת זו ואז נקרא ר"הר כי אין רבים אלא אבן דאינון חג"ת כמ"ש בתקון א' · ואח"ך כשנכנסו במעי אימא בסוד העיבור נתקנו ונעשו בחינת ר"פ שנגבהו י' ורחבו ד' והענין כי נתקשרו ונתחברו ונתייחדו כולם בבחינת קיום מקושרים והדבר הזה נקרא פרצ"ף הנזכר

תקונא שיתין ותשעה

דעובדא דבראשית · בל"ב דאינון ב' מן בראשית · ל' מן לעיני כל ישראל · והגפנים סמדר
נתנו ריח אלין בעלי מצות · קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך קומי לך רעיתי באורייתא
דבכתב · יפתי ולכי לך בהלכה אורייתא דבע"פ · °ועוד אני ישנה בתלת מאה ושיתין וחמש — עיין בהגהות פירוש
פקודין דלא תעשה כחושבן (א)אתוון ישנ"ה · ולבי ער ברמ"ח פקודין דעשה כחושבן ולב"י
ור' מער · רמז דאתייהיבו מימינא ומשמאלא · אבל ע' מן ער דאיהו בתוספת · דא
עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה עין יעקב · דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פקודין
דעשה ול"ת דאתייהיבו מימינא ושמאלא ובית כלילן · ועוד קול דודי דופק דא עמודא
דאמצעיתא · דאיהו תורה כליל תרי"א דאתייהיבת מתרין דרועין דתמן אבא ואימא דאינון
י"ק · ובהון השלים תורה דאיהו ו' כליל תרי"ג · ה' תתאה אורייתא דבע"פ כלילא
מכלהו אתוון ובה השלים יקו"ק · ועוד אני ישנה שניה ודאי לחכמה דאיהי י' כד
אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו' · ורזא דמלה °יי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה — משלי ג'
בחכמה דאיהו אבא י' יסד ברתא דאיהי ארץ ה' זעירא הארץ ודאי · כונן שמים דא ו'
בתבונה דא אימא עלאה · (ב)דבינה אתקריאת לעילא כד איהי עם בעלה · תבונה אתקריאת
לתתא כד איהי עם ו' דאיהו בן ו' ות' דאיהו תפארת התפארת איהי ה' עמיה ובההוא
זמנא דאת י' איהו עם אימא ואיהו מרחק מינה · אתמר בה אני ישנה °(ואיהי שניה — י"ש
לה) · ועוד ישנה בגלותא דלא דפיק בה · ובההוא זמנא דייתי בעלה · קול דודי דופק
דאיהו ו' רחימו דילה · רוח צפונית נפיק לגבה דכתיב בכנור דדוד ורוח דרומית מסטרא
דימינא · ורוח אלהים מרחפת על פני המים דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה ·
ובזמנא דייתי פורקנא דפיקו סליק ונחית כגוונא דקרבן (ג)עולה ויורד · סליק ה' עלאה
לגבי ו' ונחית ה' תתאה לגבי ו' · ומה דהוה יקק"ו אתחזר יקו"ק אבא עם אימא ברא
עם ברתא · ובג"ד אמר נביאה °כה אמר יי' אל יתהלל חכם בחכמתו · דאיהו לימינא — ירמיה ט'
בזמנא דקב"ה מרחקא משכינתיה · ואל יתהלל הגבור בגבורתו דתמן גבורה בצפון ותמן
עותר' הה"ד מצפון זהב יאתה ובג"ד ואל יתהלל עשיר בעשרו (תמן לצפון שנאמר °מצפון — איוב ל"ז
זהב יאתה) בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה · כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידוע אותי כי אני יי' וגו' · (ד)בד יהא יקו"ק בדקא יאות כל אות בחברתה · הה"ד °עצם — בראשית ב'
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת
אמו · אביו דא חכמה ובינה אמו הה"ד °כי אם לבינה תקרא · ודבק באשתו דא ו' בן ולבתר — משלי ב'
דאתדבק באתתיה דאיהי ה' והיו לבשר א' ודא איהו קרבן עולה ויורד · קרבן קריבו
דאתוון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה' ובג"ד קרבן ליי' דאתקריב' אתתא לבעל' הה"ד אדם — ויקרא א'
כי יקריב מכם קרבן ליי' מאי אדם יו"ד ק"א וא"ו ק"א דאיהו קריבו דאתוון · ומאן קריב
לגבי

(א) נ"א כחושבן ישנה : (ב) נלע"ד שהוא בתיבת טעם כי הפסוק קורא בתיבה זו תבונה ואיך אומר אימא עלאה והיא בחינת בינה לזה תירץ דבינה אתקריאת כלומר תבונה זו הנזכרת בפסוק גם היא נקראת בינה שהיא למעלה ודוק : (ג) ימי"ן ב"ע ק"ה ע"א וע"ב ואפשר שזה הפירוש בין כד ייתי משיחא ובין כד ייתי פורקנא שמדבר אחר ביאת משיח בסוד תחיית המתים וזה מ"ש למעלה בדף ק"ה ע"ב בההוא זמנא ותקרבו העצמות בסוד התחייה דסלקת ה' עלאה לגבי ו' וכו' וזמ"ש כאן ומה דהוה יקק"ו אתחזר יקו"ק משמע כי מתחלה כך היה ה' תתאה עם י' וה' עלאה עם ו' ואחר כך אתחזר להיות השם כסדר : (ד) נלע"ד אבל כשיהיו אותיות השם ביושר כל אות בחברתה וזהו השכל וידוע אותי כי אני ה' אותיות יקו"ק ביושר ולא כמו מקודם יקק"ו הרמוז בר"ת יתהלל המתהלל השכל וידוע שזה רומז לזמן דאת י' מרחקא מה' ובסמוך פירש זה ביותר דף ק"ב ע"א לשון וכד יהון מתקרבין אתוון וכו' :

כבוד מלך

כנז' אבלנו תמיד שהוא היותם מקושרים זו בזו ע"י קיום המתפשטים מזו בתוך זו ומתלבשת זו בתוך זו · ואז נקראים כל הו"ק פרצוף א' מיוחד הנקרא ז"א שרחבו ד' אותיות הוי"ה וגבהו י' אותיות שם מ"ה שהוא בז"א ואלו המלכים עדיין לא נגמרו להתברר עד ימות המשיח כי אז יתבררו לגמרי ויתבטלו הסיגים בסוד בלע המות לנצח והטוב שבהם יתברר ויתחבר אל הקדושה · שבהמשך זמן זה יתברר מעט מעט בכל יום וביאת המשיח ישלמו להתברר · ואלו מלכים אשר הם עדיין בסוד נשמה אל הקליפות ר"ה וכל מזונם והשפעתם אינה רק בסוד ק"ב שהם בחי' מילוי הנעלם בשם ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט · ודע כי לעולם בהיות שניהם יחד השם עם המילוי אז השם בפשוטו הוא יוקר חשוב ומעולה מן המילוי שבו · ואלו המלכים שנשארו למטה בסוד ר"פ"ח תרינים ויבשים בסוד מלכין קדמאין הנזכרים בספרא דצניעותא אינם מתפרנסים וניזונים אלא ע"י זה הקצה הנז' בסוד ק"ב תרוכין · אבל מן השם עצמו אינם יכולים להתפרנס כי אם מהמלוי ומלוי נימ' אלקים לרמוז אל המלכים הנזכרים הנקראים אלהים סוד הדינים · ולכן ניזונים מן המלוי שהוא ק"ב הנזכר · ובשבת אסור לטלטל בר"הר שהוא רשות אלו המלכים · והנה מוכרח שיתפרנסו ויוציאו להם
מזון

לגבי אתוון · דא עלת על כל העלות · בההוא זמנא דדפיקו נחית וסליק (א)מארבע דפיקין
לעשר · דפיקו בארבע אתוון סליק באשא ורוחא · ונחית במיא ועפרא · ורזא דמלה °והנה בראשית כ"ח
מלאכי אלקים עולים ויורדים בו · עולים תרי ויורדים תרי · ואינון מים קמ"ץ · שב"א אש
חל"ם רוח · שור"ק עפר מאנא דכלהו · כגון דקמ"ץ דאיהו מים י' כיה סליק ה' דאיהי
לשמאלא דאיהי שב"א אש · ואמאי סליק ה' בקמץ · בגין דתמן י' דאיהי חכמה · כמה
דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים ויהון י"ק בימינא · ה' איהי עם אבא · ואיהי ארץ נחית
לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם דאיהו רוח דנשיב באן שמאלא דלבא · ויהון ו"ק
בשמאלא לקבל לבא · בההוא זמנא אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו · כל נביאיא
מתנהגין אבתריה בערקין דלבא דמתנהגין כלהו בתר רוחא דלבא · ומאי ניהו שמ"ה
דא מש"ה דאתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון וגו' · ולבתר דסלקין תרין ונחתין
תרין סלקין (°ד') דפיקין לעשרה · כגוונא דא יו"ד ק"א וא"ו ק"א · באת י' סליק ה' · י"מ
ובאת ו' ה' תניינא · בה' (ב)סליק י' · דאיהו בעשר אצבען דידין ובעשר אצבען דרגלין
כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד בחושבן אר"ץ · דאיהי שכינתא סליקת לנקודי לחושבן
זעיר דחנוך קמץ י"ד · פתח כ' · צרי"כ · שבא ו' · סגול ח"י · חלם ט"ו · חרק י"א · חירק
בי' י"כ · שרק ו' · שורק עם ו' י"ב · (כ"א מאי ניהו שורק דא איהו ארץ) לחושבן זעיר
דחנוך והאי איהו חושבן לכל נקודין לחושבן זעיר · אמר ליה והא אתוון ריקו"ק דאינון
קרבן עולה ויורד מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית · ו' נחית בקדמיתא לגבי ה' ולבתר
סליק י' לגבי ה' עלאה דהכי אוקמוה מ"מ לא °אבא בירושלם של מעלה וכו' · לא ט"ו ע"ב
ייעול י' בה' (ג)עלאה דאיהי ירושלם דלעילא עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלם דלתתא ·

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית ואמר רבי רבי הא כלה איהי בכי מרעא מרחימהא
צריך לאתערא ברפיקו דילה יתיר דהא קול דודי דופק · קול רחימהא דפיק
לגבה בתקיפו סגי לארבע סטרין · הדא הוא דכתיב °כה אמר יי' מארבע רוחות באי יחזקאל ל"ז
הרוח · מסטרא דאויר קדמאה דאיהו קדמון על כלא דפיקו דרוחא איהו לח · מסטרא
דחכמה איהו קר · מסטרא דאימא איהו בחמימו סגי · בגין דאויר קדמאה כטיל בעמודא
דאמצעיתא וכטיל בצדיק · וחכמה דאיהו קר כטיל בחסד ונצח · ואימא דאיהי חמימא
כטילת בגבורה והוד ומסטרא דשכינתא תתאה איהי יבש דאיהי ארץ דאתמר בה °ויקרא בראשית א'
אלקים ליבשה ארץ · והא אינון ארבע וסלקין לעשר כגוונא דארבע אתוון דאינון יקו"ק
דסלקין לעשר יו"ד ק"א וא"ו ק"א ולתתא מיכ"אל גבריא"ל נורי"אל רפ"אל אינון לבושין
לארבע רוחין דאתמר בהו · °רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ישעיה י"א
יי' · רוח יי' דא אויר קדמאה · רוח חכמה ובינה תרין ספירן אבתריה · רוח עצה וגבורה
ימינא ושמאלא · רוח דעת ויראת יי' דא עמודא דאמצעיתא ומלכות · והריחו ביראת יי'
דא ריח ניחח · ומאי ניהו ריח ניחח דא צדיק דביה נייחא דכל אִיש צדיק · אשה ליי' דא נצח
והוד עלייהו אתמר °את קרבני לחמי לאשי אשי יי' אתקריאו · עלייהו אתמר סמכוני במדבר כ"ח
באשישות · °על כן באורים כבדו יי' וריח אפך כתפוחים °תפוחי זהב במשכיות כסף ישעיה כ"ד
ואינון תרי אופני המרכבה · דתלת דרגין אינון שרפים וחיות ואופני קדש · שרפים משלי כ"ה
תרין דרועין ימינא ושמאלא חיות גופא וברית אופנים תרין שוקין · מרכבה דכלהו
שכינה

(א) ימו"ן למטה מפרש איך הם ארבעה ואיך הם עשר : (ב) יגמו"ן יו"ד במילואה כי נא יש תרין יודי"ן כמ"ש מהרח"ו בפירוש ר"מ פרשת כי תשא וז"ש עשר אצבעאן דידין ועשר דרגלין : (ג) ידוע מ"ש האר"י בפירוש בחינת נשמות חדשות היוצאים ואמ"ול חסרים עכשיו וידוע כי בחינות אלו נקראים בסוד זווג נשיקין · ולפי זה ימו"ן דפירוש הפסוק אז ימלא שחוק פינו בשחוק של הפה מה שחסר עכשיו ימלא ולשוננו רנה כי ידוע מה שאמרו בתקוני ז"ח רנה היא יסוד אותיות נהר והזווג של נשיקין ברית הלשון מחבר ביניהם בסוד דעת וזהו ולשוננו דהיינו הלשון יהי רנה בחינת היסוד ואם שגיתי ה' יכפר בעדי כי לא כתבתי לכבודי ועיין דף מ"ה ע"ב : (ד) ימו"ן מכאן ראיה כתר בכלל ע"ס מדקאמר ב' ספירן אבתריה:

כבוד מלך

תוין מר"כי שהיא זעיר אחר התקון · ור"מ סובר שו"א כהיותו בבחינת קיטע לבד אז יוצא בק"ב שלו הנז' שם בר"הר להתפרנס · ולהיות שאינו יוצא רק בבחינת הק"ב הנזכר לבדו לכן נקרא קיטע · כי השם עצמו נקטע ועלה למעלה בפשוט · והמילוי שהוא ק"ב שלו הוא יוצא לפרנס בר"הר ונת"ל

תקונא שיתין ותשעה

שכינא · בגין דאינון שית תקונין מסטרא דאת ו' דאיהו רוחא קדישא (כ"א דקב"ה)
דנפיק ומנשיב בכלהו · מלכות מרכבה דילה כלילא מארבע רוחין ודא איהו רזא דו
פרצופין דאינון עשרה דפיקין דאינון ה' דנפיק מלבא דאיהו הבל הל"ב ר' ארבע מחנות
ארבע חיות לגבא · ו' שית דרגין דאינון שש מעלות לכסא · דמתמן כל נשמתין בארח
אצילות ולאו איהו האי כורסייא בארח בריאה אלא בארח אצילות דשכינתא עלאה איהי
כסא כבוד מרום מראשון דאיהו מלכות · ובהון °יקו"ק קקי"ו (ס"א ההו"י) אתלבש בשית יחז"ק ז' הגהה עיקר וכמו שמס'
ספירן דאינון שש מעלות לכסא · ו' אתלבש בחכמה וסליק לעשרה דאינון עשר גלגלים
דכורסייא · **א** לעילא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ודא אויר קדמון · ה' זעירא
איהי לימינא וחכמה לימינא כתיר לה וכהאי אתר °יו' בחכמה יסד ארץ ה' לשמאלא אם משלי ג'
על לבא ו' רוחא דנשיב לגבה ובעי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא · בגין דנרמי לה
דאתרחקת מבעלה ומאריך רוגזה · ולזמנא דייתי פורקנא אתמר לגבי ו' דאיהו דרגא
דמשה °מוליך לימין משה · לשמאלא ה' דיליה בימינא ודא איהו °חי יו' שכבי עד הבקר ישעיה ס"ג
בקר דאברהם · ו' אזיל לשמאלא וקיף לה' דיליה ודא איהו קרבן עולה ויורד · ורזא דמלה רות ג'
ויעקב בהאי אתר שכל את ידיו ולחכימייא ברמיזא · אתחזר י"ק °לשמאלא דאינון שמור עיין ק"ג ע"ב
ו"ה לימינא דאינון זכור ודא איהו זה שמי וזה זכרי י"ק עם שמ"י שס"ה לשמאלא ו"ה
עם זכר"ו רמ"ח לימינא · בפסח יהון ו"ה לימינא · בראש השנה י"ק לשמאלא שבועות
אחיד בתרוייהו ודא עמודא דאמצעיתא הה"ד °מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת · בראשית כ"ט
ביה אשתלים יקו"ק ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבת זוגיה דאיהי אדנ"י · ובאן אתר ·
בסוכה דאיהי כ"ו ס"ה דאיהו יאקדונק"י · ורזא דמלה ויעקב שלם ביקו"ק מיד ויבן לו
בית דא סוכה כמה דאת אמר ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית · בההוא זמנא מה דהוה
אני ישנה בגלותא דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה בההוא זמנא אתמר בשכינתא ולבי
ער לאתערותא דפורקנא · ובההוא זמנא נשיב רוחא דקודשא בה · דבזמנא דרוחא
דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב בהודנא שמאלא דלבא ויכיל למטעי עלמא · והאי
איהו דאתמר ביה והנה רוח סערה באה מן הצפון דסעיר גופיה דבר נש דאתמר ביה
מצפון תפתח הרעה · ובההוא זמנא שלטין בעלמא כל רוחין ושדין ומזיקין בישין דמחבלין
עלמא דאינון מלאכי חבלה ודא דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה ומחמם
לגופיה דבר נש וביה °וימררו את חייהם · דאברין דאינון ישראל בעבודה קשה דא כבד שמות א'
דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דרמיא בקמר ובלבנים דא ליחא חוורא דאיהי כבדה על
בר נש · ומינה ייתון ליה כמה מרעין בישין דאינון מים הזידונים דמתגברין על אברין
דיליה · ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא דאתמר ביה °איש יודע ציד איש שדה · בראשית כ"ה
ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה דאתגבר ביה דמא לערקין דכבד דאיהו עשו הוא
אדום · דערקין דיליה כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם · אשר עבדו בהם בפרך
דפיקו במרה אוכמא דאיהו יבש בריקנייא ובגין דא אתמר ביה בפרך · וכד יתעבר
רוח סערה כמה דאת אמר °ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ יתער דפיקו בההוא רוחא זכריה י"ג
ועליה אתמר °בדבר יו' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם · בההוא זמנא הבלים דלוחין תהלים ל"ג
סלקין ביה ברוחא דקודשא לגבי עילא · ויתערו לגביהו הבלים עלאין דאתמר בהו

כי

כבוד מלך

ונת"ל שלשה שמות אלו ע"ב ס"ג מ"ה שמלויים הוא ק"ב הנה שלשתם הם בזעיר לבדו בבחינת חג"ת שלו הנזכר לעיל ולסיבה זו נקרא הזעיר קיטע
על שמם כי הם עולים למעלה ומלויים שהוא ק"ב יוצא לחוץ · גם נתבאר בענין שבת שאחיזת הקליפות ביום שבת הוא בנ"ה שהם רגלי זעיר בלבד
אשר מתעלים בשבת למעלה ממקומם ואז נשאר מקומם פנוי וחלל בסוד מחלליה מות יומת · ולכן נ"ה נקרא זעיר קיטע בסוד הרגלים שנקטעו ועלו
למעלה כנז' · גם בזה תבין מ"ש בתקונים תא חזי שמעתא דעובדא הוה בחד ב"נ מאלין בעלי קבין וכו' פירוש כמש"ל כי זעיר יש לו ק"ב ממלוי ג'
שמות ע"ב ס"ג מ"ה שבו כנזכר · גם ק"ב נ' אלהים ולהייקו מבחינת מלויים הוא דינים כי מלוי ג' אלהים · ואלו שנפה מלכים כלם ירדו למטה
ויתבררו שם והם עומדים שם בבחי' רוחניות ונשמה אל הקליפות · והנה יש מקום בגן עדן התחתון אשר שם הוא נקודת הבינה · ושם קריב אליה
עומדים

°כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וגו' דאיהו הבל דלבא דשכינתא קדישא להב המזבח דברים ח'
ומיד דסליקת בהבלים דפומייהו דישראל בצלותין · קב"ה שאיל בגינה מי זאת עולה מן
המדבר · מי בזאת עולה ודאי · ובג"ד אית הבל ואית הבל · אית הבל דאתמר ביה
°ותוסף ללדת את אחיו את הבל · ואית הבל דצלותין ופולחנין טבין · ואית הבל דמילין בראשית ד'
בטלין מילין ריקנין דאתמר בהון °הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו ירמיה י'
מאי בעת פקודתם · אלא בזמנא דאתי פורקנא ופקידה לישראל יאבדו מעלמא · הבל
תעתועים דתועים לבני נשא ורוחא דקודשא שליט בעלמא דאיהו דפיקו דאתמר ביה קול
דודי דופק דפיקו דסליק בגלגלי ימא · דספינה דאיהי לבא וכל גליא עלייהו אתמר
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו · ובהון והחיות רצוא ושוב רצוא תרין ושוב תרין ואינון
יקו"ק דאתמר בהון °כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח · שכינתא עלה אתמר °אשר יחזקאל ל"ז
שמתי חול גבול לים · ואיהו תהומא דכלהו בגוונא דתהום שבת · וכד דלין גלין בד' ירמיה ה'
רוחין · מיד דחזיין שכינתא דאיהו חול לב (נ"א לים) דאיהי חול דאסחר לימא · אתמר
בהון ושוב וחזרן לאתרייהו · ואלין ד' רוחין כד נפקי מן לבא · תנועה דילהון איהו לד'
סטרין דספינה · תרין בתרין כנפי ריאה · ותרין בתרי בתי לבא ותנועה דדפיקו דרוחא
עביד תנועותיה ודפיק בנקודה אחת או תרין או תלת ואתחזר לאתריה · ובנקודין דדפיק
אשתמודע דפיקו · לזמנין דפיק זמנא חדא ואתחזר לאתריה ודפיקו דא אשתמודע בנקודין
דאורייתא · בההוא זמנא דדפיק בנקודה חדא לתתא איהי חיר"ק · ואם היא לעילא איהי
חל"ם (נ"א קולא דאת יו"ד) °כד איהי באמצעיתא איהי שור"ק · אם היא לעילא אחזי עיין קנ"ב ב'
דאתגבר אשא דאיהו חם ויבש ואיהו קל דעליה אתמר זאת תורת העולה · ואם הוא
דפיק נקודה לתתא איהו חר"ק ונחית במיא דאיהו קר ולח ואיהו כבד : ואי דפיק נקודה
באמצעיתא שר"ק דנשיב (נ"א דנחית) ברוחא על מיא ואחיד בתרוייהו ואיהו חם ולח ·
ואי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק דפיקו · או דפיק זמנא חדא לתתא ואסתלק
דפיקו · או דפיק זמנא חדא באמצעיתא ואסתלק דפיקו · ואם דפיק תרי זמני דא בתר דא
ואסתלק דפיקו הא אינון צר"י דדפיקו דילהון שוין · אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה
חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א · ותרין נקודין אינון אש ומים · לזמנין דא יסליק
ודא נחית כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה) בס"א ליתא
ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים · ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה
תניינא באמצעיתא ובתריה תליתאה לתתא הא תלת יסודין יתערון ביה דאינון אש
ומים ורוח באמצעיתא ודא שר"ק · ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה
בתר תרין לתתא הא אינון סגו"ל דאינון מים ואש רוח לתתא · ולזמנין דפיקו בפותייא
באריכו דא פת"ח · ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אבתריה דא קמץ · באריכו
אחזי רחמי · אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע · שכינתא מאנא לכלהו עשירית
לון בגין דבה כלילן כל אתוון · ואתוון אינון לגבי נקודין בגופא לגבי רוחא ובין כל עיין כ"ב ב' וכ' א' ס"ט
דפיקו ודפיקו (י' שיעורים דאיהו שיעור קומה) ו' שיעוריה דאיהו שיעור קומה וכד
נקודין

(א) כפי לשון ס"י פ"ג משנה ד' שמים נבראו מאש וארץ ממים ואש למעלה ממים ה"ק אש סליק ומים נחית והטעם כי אש קל ומים כבד כנז' בדף זה : (ב) קהלת יעקב דף רכ"ח :

כבוד מלך

עומדים אותם המלכים שמלכו בארץ אדום באותם בשמות של צדיקים אשר שם כלם בבחינת בעלי קנין · כי הם מסוד הק"ב הנז' ולכן הם צריכים להתלבש באותם הקנין · גם בזה תבין מ"ש בתקונים כל רב מבבל וכל רבי מא"י וכל רבא משאר ארעין · פי' בזאת זעיר להשפיע באותם מלכים העומדים בח"ל לא היה רק בחינת המלויים הנז' לבד והנה האחוריים של שם מ"ה הפשוטים הם ע"ב והמלויים ק"ל ושניהם גימט' רב וזהו כל רב מבבל וז"ש הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל ובא מצרים · כי בבאתו למצרים יצא בסוד ע"ב ק"ל גימט' ר"ב וגם רבא הוא ע"ב ק"ל עם הכללות · אבל בא"י הוא רבי בתוספת יו"ד שהם עשר אותיות של מלוי השם עצמו בבחינת פנים המתייחדים עם ע"ב ק"ל ונעשים רבי וגם ע"ב ק"ל עם ד' אותיות הפשוטות עצמם דהוי"ה הם רוכ"ב כ"ו ר"ב כי שם הוי"ה רוכב על ע"ב ק"ל ובהתחברותם נעשה רוכ"ב · עכ"ל מוהרח"ו :

ואית

תקונא שיתין ותשעה

נקודין דנפקין ביה אינון דנפקין כלהו דנפקין בנייחא ברחמי · וכד לית תמן ו' דנפקין
במהירו ואינון דינין דנפקין ברוגזא כתר רוגזא · אינון עת צרה היא ליעקב וממנה
יושע · ומלכא דנקודין איהו קמץ · ונשמתא איהי כתר על כלהו ומינה כתרין דאינון
טעמי ותגין דנקודין ואתוון · איהי תלייא במחשבתא · ונקודין תליין באמירה ·
ואתוון בעשייה · ודא איהו אומר ועושה · מסטרא דימינא אמירה · מסטרא דשמאלא
עשיה · עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו אומר ועושה . ובמאי אומר ועושה בהויה
עיין י"ט א' דאתמר בה °יהי אור ויהי אור · יהי אור יהי ו' (א)באור °ואתעביד אויר דאחיד בתרוייהו
שם ח' בעמודא דאמצעיתא · ואית דנפקו דעץ הדעת טוב ורע דמאי אקר יצ'הט ויצ"הר ·
ואיהו רזא דלהט החרב המתהפכת דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה · דפיקו דיצ"הט
אחזי בריאותא ואסוותא דכל אברין · ודפיקו דיצ"הר אחזי מרעא דכל אברין דגופא ·
וכל מאן דאלים גבר · אי מתגברין זכוון אתהפך מנחש למטה ומיד מטה כלפי חסד
וכל גופא אתסי · ואי מתגברין חובין אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברין בכמה
שמות ל"ב נשיכין דכאיבין ומרעין · בההוא זמנא אתמר בדפיקו °אין קול ענות גבורה ואין קול
ענות חלושה קול ענות אנכי שומע · קול דענוייא קול דדפיקו דבי מרעא דגלותא אנכי
שומע · ואית דפיקו מאילנא דאיהו בים לית ביה טב כלל דמניה נפיק רוח סערה דאסעיר
מלכים י"ט ביה גופיה דבר נש · ואתמר ביה °רוח חזק מפרק הרים דאינון גרמין דגופא · ותשבר
סלעים דאינון ללעות דגופא דאינון כגוונא דסלעים · ואאי איהו נפיק בזדון ולית ליה
משקל ושיעור · וביה ובאניה דאיהו גופא חשבה להשבר · ואאי דפיקו סליק ונחית בגלי
ימא דאינון עשר כתרין תתאין · כגוונא דאיהי מלכות קדישא הכי איהו מלכות חייבא ·
כגוונא דמילה הכי איהי (ב)ערלה דתמן סמ"אל ערל ובת זוגיה ערלה · נחש ואשת
זנונים לקבל תרי ירכי קשוט מסטרא דמסאבו תאומי"אל תומי"אל · ולקבלייהו אתמר
תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן · לקבל עמודא דאמצעיתא איהו עוזי"אל דמתמן
עוג מלך הבשן · מסטרא דתרין דרועין אינון (אגגי"אל) עזי"אל · אגגי"אל מתמן אגג וביה
כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים · עוזי"אל · ומתמן עזאזל · ומתמן עז"א ועז"אל · ואיהו
תהלים פ' חזרי"אל °יכרסמנה חזיר מיער ועליה אתמר ועל חרבך תחיה · ואיהו שעירי"אל דמתמן רוח
סערה ואיהו עשו איש שעיר ומתמן שער באשה ערוה · ועליה אתקף ההוא דאתמר
שמות ט"ו ביה °עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה · יי' איש מלחמה יי' שמו וגו' · לקבל בינה דאתמר
בה אלף בינה אלין אלופי עשו · לקבל חכמה אדם בליעל איש און · לעילא כתרי"אל (כ"א
כרתי"אל לקבל כתר עליון ומתמן כרת לכל אלין דעברין על אורייתא ואינון כתרין תתאין
אינון קליפין לעשר ספירן · ועשר ספירן מוחא בגווייהו · ואלין קליפין אינון מחיצה
בין ישראל לאביהם שבשמים · באלין קליפין מתלבש קודשא בריך הוא ושכינתיה לקיימא
בשכינתיה ומלכותו בכל משלה · ולקיימא ביה מלך על כל הארץ אלקים · אבל
לעילא באתריה אתמר לא יגורך רע · אלא קליפין דיליה לעילא אינון לבושין תכלת
גוונין ספירן דנהורא דמנהון אתפשט קודשא בריך הוא בגלותא ואתלבש באלין אחרנין
בגין לנטרא לישראל דאינון מתלבשין באלין קליפין · ודא איהו בכל צרתם לו צר
וגו'

(א) עיין בפירוש של תקונין דף י"ז : (ב) ימי"ן מכאן משמע ס"מ הוא ערל בחינת יסוד ונוקבא דיליה ערלה בחינת מלכות דיליה ונחש ואשת זנונים הם בחינת נו"ה א"כ יש הפרש בין ס"מ ונחש וכ"ע ועיין בספרי מאורות נתן :

וגו' · בקדמיתא יהב לון בידא דשליח דאיהו גבריאל ולא הוה מזוכא לשמ"אל ולמסריון דיליה
אלא על ידי שליחא · ובגין חובין דישראל אתלבש הוא בהון ובביכול אתי ליה על ידי דקב"ה
והאי אם ישראל אזלין בארח מישר ומקיימין אורייתא ופקודין דיליה · ואם ח"ו לא מקיימין
אורייתא ופקודין דיליה יהיב עשר כתרין בידוי דסמ"אל ולא צריך מזוכא לא מידא דקב"ה
כל שכן משליחא דיליה · ודא לפרעה דאמר לי יאורי ואני עשיתני בגין דחזא כתרין נוכראין
בידא דסמ"אל בקדמיתא כד הוו כתרין תתאין בידא דקב"ה מה כתיב בישראל וראו כל
עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך · ובזמנא דאינון כתרין נוכראין בידא דסמ"אל לא דחלין
אומין דעלמא מישראל ועבדין בהו כרעותייהו עד שעתא דפורקנא דיתקיים בהו ואת רוח
הטומאה אעביר וגו' · דאלין קליפין גרמין אפרשותא בין קב"ה ובין ישראל · ודא איהו רזא
°כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם · ועתיד קב"ה לאעברא אלין קליפין ישעיה נ"ט
ולאתחזאה לישראל במוחא מלגאו הה"ד °ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך שם ל'
ולא יהיה מחיצה בין קב"ה ושכינתיה ובין ישראל · אובזמנא דעשר ספירן מתלבשן באלין עיין ט"ו ע"א
קליפין אלין דידעין בקליפין עבדין אומאה בשמהן ובהוויות דקב"ה לאילין קליפין ובטלין
גזרה · ועל אלין קליפין אמרו דצריך הבדלה · דקב"ה אתלבש בהון °ביומין דחול · ד"נ ע"ב של"ב
ובשבת אתפשט מנהון ואתלבש בלבושין דקדש · ועשרה לבושין אינון דקדש דאתמר בהון ול"ד ע"א שב"ד
ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר · בד"ד עשר בחושבן עשר קליפות דחול · כד אתלבש בהון
אתמר °בדד ישב מחוץ למחנה מושבו · בההיא קליפה דגרים בר נש לאתלבשא שם ה' עיין בספרי
ביה בטיל נוקמא · ובג"ד לא תשא את שם יי' אלקיך לשוא ובג"ד תקינו הבדלה המבדיל בין מאורות כתן
קדש לחול ובין אור לחשך · דלא יתחבר קליפין דחול לקליפין דקדש ולא יעביד לון תערובת בד"ד
ודא איהו °שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז · וכל מאן דערב לון אתמר ביה °את ויקרא י"ט
מקדש יי' טמא וגו' · דבשבת דאתפשט קב"ה מאלין לבושין ואתלבש בלבושין דקודשא במדבר י"ט
לא צריך לקרבא קדמוהי (נ"א קדמיהון) לבושין דחול דמוחא לא מקבל טומאה הה"ד הלא
כה דברי כאש נאם יי' · דביה לא יכיל לאתערבא שום עירוב · אלא בלבושין דאתלבש בשבת
וי"ט יכיל לאתערבא ובגינייהו תקינו למעבד הבדלה · דלתתא אית אילנא מעורב טוב ורע
כלאים ועליה אתמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו בגין דההו' מוחא דיליה בבריאה
יכיל לאתערבא עמיה קליפה · אבל מוחא דאיהו נהורא בארח אצילות לא גיכיל
לאתערב עמיה (נ"א ביה) שום תערובת · ואית אילנא דטוב ורע דקליפין דאינון גרעינין
אינון מלגאו רע ומוחא °דקיק מלבר טוב · ואית דמוחא דקיקא מלבר טב ומוחא סני ביש ימי"ן למחיק
מלגאו כגון דהבא וכספא ועיר מלופה מלבר ועופרת סגים מלגאו · דא מוניטא דסקרא תיבת דקיק
פומיה טב ולביה ביש · ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא מלגאו ועלייהו אתמר נוגה אור
מפני חשך וחשך מפני אור ואית אילנא לתתא דע"ז דלית ליה מוחא אלא קליפה מלגאו
ומלבר ועליה אתמר לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח · ואיהי אשרה דנטעין
אומין דעלמא קדם ע"ז דאיבא דיליה מוץ אשר תדפנו רוח · בזמנא דייתי מלכא משיחא

עתיד

(א) אדם ישר דף ס"ה : (ב) דרושים : (ג) באומרו לא יכיל לאתערבא משמע כי דוקא אינו מעורב אבל יש בו מיעוט קליפה : (ד) אדם ישר דף פ"ס ע"ב :

כבוד מלך

ואית אילנא לתתא דע"ז דלית מוחא אלא קליפה · בע"ח דפ"ה ב' ז"ל דע כי בכל פרצוף שבכל עולם יש בו פנימיות והם ה' חלקי נרנח"י ולהם ה' בחינות כלים והוא החיצוניית אשר הפנימיות הנז' מתלבש בתוכו ואמנם אין חיצוניות אלא לג' חלקי נר"ן לג' כליהם כי חיה ויחידה אין כנגדם כלים · ואלו ג' כלים הם בשר וגידים ועצמות · יחיבור שלשתם נקרא גוף כי אין אבר אלא בסוד בשר גידים ועצמות · ויש ג' כלים יותר פנימיים והם שורשי ג' כלים אלו · והם הכבד שבו שורה הנפש בעצם ומשם מתפשטת בבשר · והלב בו שורה הרוח ומשם מתפשטת בגידים הדופקים · והמוח בו שורה הנשמה ומשם מתפשטת בעצמות ובגידים הלבנים שהם מכלל העצמות כי הם החיבורים · שבהם נקשרים העצמות ולכן הם בחינה אחת · אך הגידים שהם כלי האמצעי הם עורקים הדופקים שבתוך הבשר · וכן העורקים של הדם הם נמשכים מן הכבד אל הבשר ומהם נעשה הבשר כנודע כי שיורי העורקים הנז' הם מתהפכים לבשר כנודע לחכמי הטבע · באופן כי ג' כלים הם בשר גידים ועצמות ובתוכם נר"ן · ואלו הם האיברים עצמם · עוד יש גבורות ואינם מכלל הכלים רק גבורות אל הכלים והם ג' בחינות גבורות · א' גידים הלבנים של הערנשה הנמשכים מן המוח עצמו לקשר העצמות זה בזה ולהמשיך מן המוח שבראש אל המוח שבעצמות · והנה הגידים שהם מובלעים ממש בתוך

תקונא שיתין ותשעה

עתיד קב"ה לאעברא כל אלין קליפין לעילא ואמצעיתא ותתא ולא יהא ערבוביא
דברים ל"ב בפמליא דלעילא · כההוא זמנא °יי' בדד ינחנו לישראל ואין עמו אל נכר · כההוא
יחזקאל ל"ו זמנא ותוסף ללדת יתוסף רוחא דקודשא על ישראל הה"ד °ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם :

ועוד ותוסף ללדת את אחיו את הבל · רבי
יוסי ור' אלעאי הוו אזלי בארחא אזדמן
רבי אלעזר עמהון · אמרו · ודאי עלך אתמר
ויפגע במקום דאערעגא בשכינתא · אמר לון
עלייכו אתמר ויפגעו בו מלאכי אלקים · מאי
תהלים ק"ד מלאכי אלקים אלין דאתמר בהון °עושה מלאכיו
רוחות דרוחין דילכון מרוח' דקב"ה (נ"א דקודשא)
חדו כלהו בארחא · אמר רבי יוסי לרבי אלעזר
מאי ותוסף ללדת את אחיו את הבל · ועוד מאי
אתא לרבות ותוסף ותרין אתין את אחיו את
הבל · אמר ליה ודאי ותוסף דא תוספת רוחא
דקודשא דאיהו עמודא דאמצעיתא מתמן אתוסף
ליה רוחא דקודשא · תרין אתין לרבות ביה נשמתא
ונפשא משכינתא עלאה ותתאה · ומאי הוה
תוספת על רוחא דא חכמה מאדם עלאה · אמר
רבי יוסי שמענא דתלת רבוין אלין · איכון תלת
טפין דאזדריקו ממוחא סתימא דכל סתימין ·
ואלין איכון ג' גלגולין · ואלין ג' טפין שמענא
משלי י"ד דאיכון לקבל ג' נשים דאתמר בהון °חכמות נשים
בנתה ביתה דחד אופה וחד עורכת וחד מקטפת
לההיא דאתמר בה ראשית עריסותיכם חלה · ודא
חלה דפסח דאיהי סגולת"א איהי טפה קדמאה
ומינה אזדריקו תלת טפין · ואיכון ג' יודין י' י' י'
דאיכון סגולת"א ודאי · ואיכון י' יברכך י' יאר י'
ישא · וכאן אתר אזדריקו בתלת אבהן דתמן נחית
אדם בג' גלגולין ומאן אתר אזדריקו מההו' דנחית
בהון (דא יה"ו) מעטרא דחכמה עלאה (ולקבל ג'
טפין

אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארחא אזדמן רבי אלעאי עמהון א"ר יוסי לרבי אלעזר שמעת בהאי קרא דאמאי אתמר ביה את את תרי זמני · בתר דאמר ותוסף ללדת את אחיו · מאי את הבל והא תלת רבוין הכא תרין אתין רבוין ותוסף ללדת רבוייא הא תלת רבוין · אמר ליה שמענא דתלת רבוין אלין · איכון תלת טפין דאזדריקו מאדם קדמאה · (נ"א קדמאה דאתמר בהון אלה) אמר ליה והא הכא שמענא אלה תו"לדות ה"שמים ו"הארץ תמן תה"ו · אמר ליה ודאי הכי הוא דמתמן הוה קין יסודיה ועיקריה קדם דאתא לעלמא · אמר ודאי רזא עלאה אתגלייא דלא שמענא עד השתא · אמר ליה אם כן אלין טפין דאתוספו הכא מאי ניהו · אמר ודאי על אלין תלת טפין שריין תלת חכמות · חד איהו חכמת המחשבה · ותנייניא חכמת הדבור · ותליתאה חכמת המעשה · ואיכון תלת עלמין סתימין · תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סגו"ל קרינן ליה · ואית תלת עלאין עלייהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין ואיכון סגולתא

תלת עלאין אתרמיזו בי' עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא וגוף באמצעיתא
ותלת טפין תניינין דאיכון סגו"ל מן י' תתאה · ורזא דמלה ברא שית · תלת מאדם
ישעיה מ"ד קדמאה ותלת מאדם תתאה · ובאלין תלת נקודין אתמר °אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלקים · ואלין איכון תלת גלגולין דאדם קדמאה · דתלת טפין דאזדריקו

בתלת

כבוד מלך

בתוך הבשר שהם דופקים הם רבים וקרובים למוג הבשר קטנים מאד והם כלים אמצעיים · אך שאר העורקים גדולים ודופקים הם צנורות להמשיך חיות מן הלב בתוך הגידים הקטנים המובלעים בתוך הבשר כנז' שהם הנק' כלי האמצעי · ג' הם הגידים בלתי דופקים מלאים דם ונמשכים מהכבד אל הבשר ושם אותו דם מתהפך לבשר ממש · אך קודם שיתהפכו לבשר הם צינורית הכבד בלבד ואינם מכלל הבשר שהוא הכלי החיצון · הרי נתבארו ג' כלים וג' מיני בחינותיהם · גם אין כלי שאין בו חיצוניות ופנימיות בו עצמו · ועל שלשה כלים מכסה העור · והנשמות נמשכות מפנימיות הכלים שהוא כר ז · והשלישית נמשכת משלשה כלים עצמם · והעור הוא חיצוניות שני בפני עצמו · והיא חיצוניות אל החיצוניות · והם האחוריים החיצונים וזה העור עצמו היה עור א' עב שהם ב' עורות דבוקים הנקרא גויל · והוא ההיכל המפסיק בין זעיר לנוקביה · והוא כולו מן שמות אלהים הנק' כורסייא דשביבין נח ר · ואחר הנסירה נמשך זה העור ונחלק לב' · כי אין חיבור בבשר אלא בעור כי כל א' היה לו גוף בפני עצמו ואינם דבוקים אלא בעור הנקרא גויל · ואז נחלק ונעשה שני עורות דוכסוסטוס וקלף · קלף זה לזעיר לתפלין כי הוא בחינת מוחין · ודוכסוסטוס למזוזה

למלכות

בתלת הכהן · דכהון · י' יברכך יו' · יאר יו' · ישא יו' · ותלת תניינין בברית ותרי סמכי קשוט דנח ושם ויפת מתמן הוו דאתמר ביה נח איש צדיק מסטרא דצדיק חי עלמין · שם ויפת מסטרא דתרין סמכי קשוט · ורזא דמלה הכא מה שמו ומה שם בנו כי תדע · מה שמו בקימא עלאה דתמן חכמה · ומה שם בנו בקימא תתאה אשתמודעא אבל תלת גלגולין בתלת אכהן · ותלת בתלת סמכין דלתתא · ואלין שית הוו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל · אלא דפרח י' משת דאיהו נקודה וכו' בעמוד זה שיטה כ"ט

טפין אלין תקינו תלת מצות בפסח · חד מצה דלעילא לברכא בה המוציא · תניינא לחם משנה · תליתאה לחם עוני בלא מלחא · דהא אתמר על כל קרבנך תקריב מלח · בגין דאיהי מצה פרוסה · בגוונא דפרס פריסת מלכותך · עד דתהא שלימה לא צריך לקרבא עלה מלח דאיהו חל"ם · ומאי ניהו חלם · (דאיהו) אמצעי דכלהו תלת) תלת טפין עלאין איהון סגולת"א דתליין ממוחא סתימאה עתיקא דעתיקין תלת טפין אזדריקו (בגולגלתא) (נ"א בגלגולא) ממוחא תניינא ואיהון סגול · בהן אזדריקו · בתרי סמכי קשוט וברית · דאיהון לקבלייהו נח שם ויפת · נח אזדריק בצדיק הה"ד נח איש צדיק · שם ויפת בתרי סמכי קשוט · ועלייהו אתמר בראשית · תלת טפין עלאין דאיהון סגולת"א דאזדריקו ממוחא סתימאה · איהון קוצא דאת י' לעילא וקוצא דיליה לתתא · וגיו באמצעיתא דילה · מוחא דאזדריקו תלת טפין אלין מינה . איהי י' · ודא י' דאיהי (א)לעילא מאת א · י' לתתא מן א · מוחא תניינא ותלת טפין דאזדריקו מינה איהון סגו"ל · תלת טפין דאדם (ב)קדמאה דאיהון תלת גלגולים · ותלת דאדם תניינא תלת גלגולים · מאן אדם קדמאה ואדם תניינא · אלא מה שמו ומה שם בנו · מה שמו אדם עלאה · מה שם בנו אדם תתאה · ותרוייהו אתרמיזו בההוא קרא דאמר משה °ואמרו לי מה שמו מה אומר · תלת טפין · חד אופה במוחא דאיהו לקבל שמות ג'
ימינא דאיהו אופה דאיהו שר האופים · וחד עורכת דא מוחא דאיהו מסטרא דשמאלא דאתמר בה °אף ערכה שלחנה · והא אוקמוהו שלחן בצפון לקבל לבא · וחד מקטפת משלי ט'
לקבל מוחא דאיהו לאחורא כלפי כתף · ולקבל אלין תלת טפין איהון תלת יודי"ן דאיהון ביו"ד ק"י וא"ו ק"י דמעידין על עלת כל העלות דעליה אתמר °אני ראשון ואני אחרון ישעיה מ"ד
ומבלעדי אין אלהים · דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלהים · ומשית תקונין אלין בעא קב"ה למברי לשת למהוי שמיה שית · למהוי ביה תלת גלגולים דאדם ותלת דהבל אלא דפרח י' משת דאיהי נקודה אבן שתיה דמתמן הושתת עלמא · ובהאי י' חב יוסף הה"ד °ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו · מאי ויפוזו דאזדריקת טפה דאיהי י' בראשית מ"ט
בין עשר אצבעאן ואתפליגת לעשר ניצוצין דאזדריקו מקשת דאיהו ברית · ובאן אתר אזדריקו בעשרה הרוגי מלוכה · אמר ליה והא שמענא דעשרה הרוגי מלכות בני יעקב הוו · אמר ליה ח"ו · אלא בדיוקנייהו הוו · אמר ליה ומאן גרים דאזדריקו תמן · אמר ליה דיוקנא דאבוה דאזדמן לגביה דהוה דיוקנא דאדם קדמאה · דא גרים דאזדריקו לון ונעץ צפרניו בקרקע וברח גרמיה ולא אזדריקו (בההיא זונה · דאי לאו דאתחזיאת ליה דיוקנא דאבוה לא הוו אזדריקו הכי ודיוקנא דאבוה גרם דההיא טפה ויכס ולא תפולה · ולאו בעבירה · ובשכר ויכס) (נ"א בהאי זונה דאי הוה זריק לון בהאי זונה הוו ישראל טבעין בימא ולאו למגנא אוקמוה קדמאין בשכר ויכס) הים ראה וינס · ואי לא

(א) ימי"ן בסוד גולגלתא היא י' לעילא ומ"ש היא בחינת נוקבא י' לתתא והוא יה"ו קרומא דאוירא והכל א : (ב) ימי"ן כמ"ש האר"י ז"ל בדרוש שיתא אלפי שנין כי יש מ"ה בחג"ת ויש מ"ה בנהי"י שלשה פעמים י"ה ואם כן מ"ה בחג"ת בסוד ישראל ומ"ה בנה"י בסוד יעקב · ואם שגיתי ה' יכפר בעדי כי לא כתבתי לכבודי כי כל הלשון משמע אדם עלאה בסוד חג"ת ואדם תניינא בסוד נה"י או אפשר שקאי על אד"ה ועל משה בחינת הבל ועיין ע"ב והכל א' : (ג) ימי"ן עשרה ניצוצין דאזדריקו הוא בסוד עת אשר שלט האדם באדם לרע לו של אדם בליעל כמ"ש האר"י סוד עשרה הרוגי מלוכה להעלות מ"ן של עולם עשיה ואם לא היו עשרה ה"מ אז לא היה כח בשום בריה להעלות מ"ן משם מדור הקליפות ובלע"ד שאלו עשרה ניצוצין נרמז זה בסוד עת אשר שלט האדם באדם לרע לו ואם שגיתי ה' יכפר בעדי :

תקונא שיתין ותשעה

לא לא הוו נפקין ישראל מן ימא · ואיהו קביל עונשיה באלין עשרה הרוגי מלכות
דהוו עתידין לאתפקא מניה עשרה שבטין · ובגין דא הוו עשרה הרוגי מלכות כגוונא
דעשרה שבטין דהוו עתידין לאתפקא מניה והוו חשבין חבריא דעשרה בני יעקב הוו ·
אמר ליה אם כן מאן יהיב רוחא דא בשת · (אמר ליה בשמתהון דצדיקייא אתבריאו קדם
דאתברי עלמא כמה דאוקמוה קדמאין) · (נ"א אמר ליה בראשית אין ראשית אלא נשמה
ישעיה מו וכו' ע"ל קי"ב ע"א) אמר ליה בגין דא אמר קרא °מגיד מראשית אחרית ובגין דא שת
איהו סיומא דאתוון · ומינייהו אשתמודען רישא דאתוון דאיהו אב בא"ת ב"ש · ועוד
שת · ש' דיליה אינון תלת ענפי אילנא לעילא · ואיהי שרש לתתא · ואחזי בהון תלת גלגולין
יחי"ן ס' שלום לעילא ותלה לתתא · ת' תפארת °שלום כליל שית סטרין · ודא דרגא דמשה כליל תלת
אבהן ותלת דרגין תחותייהו ואינון גלגולא דאדם · שת אנוש הבל · נח שם יפת · ומשה
בראשית ד' ואנוש אתייחסו כל דרין · *הה"ד °אז הוחל לקרוא בשם יי' · אז ההוא דאתמר ביה (כי
מן המים משיתהו) אז הוחל למיתי בגלותא ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה · ובגין דא
שם שת מתמן הושת עלמא · ובגין דא °כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל · דאתמר ביה
איוב ל"ח בשגם זה הבל · ואיוב עליה אמר °מי שת בטוחות חכמה · חכמה מ"ה עליונים מתמן
יחי"ן כס' מרזו על מים אתמשך · ובגין דא כי מן המים משיתהו · ש תלת אבהן ודא °מ"ה מן משה · ה' שכינתא
תתאה · הבל ה' ל"ב · וכפל שמיה תרין זמנין משה משה לאחדא בתרין ההי"ן ה' עלאה
ה' תתאה · ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאינון שית · תרי זמנין מ"ה ממשה איהו
אחזי רזא מה שמו ומה שם בנו · דבתלת אבהן אתלבש מ"ה דלעילא · ובתלת דרגין
דלתתא מ"ה דלתתא · ומשה כליל תרוייהו איהו מרכבתא שלימתא עלאה ותתאה כגוונא
דא ש מן משה תלת אבהן דאתמר בהו ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר וכו' מ"ה
דמשה ודמות פניהם פני אד"ם ובגין דאיהו מרכבה לעילא ותתא אמר ואמרו לי מה
שמו מה אומר אליהם · **אדהכי** הא רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריא
קאתו · אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו · אמרו ליה שמענא בך ואתינא
לגבך · דשאילנא עלך לכל חבריא ולא אשכחנא מאן דאודע לן מינך · עד דאערענא ברבי
יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר דהוו מתעסקין ברזא דהבל בכל גלגולין דיליה · אמר רבי
שמעון ודאי עובדא דצדיקייא לעילא תלייא ותמן אשתמודע כלא · ואתערותא דלתתא
גרים אתערותא דלעילא · בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו וכל גלגולים אינון
כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין · וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו ואיהו לא
קהלת א' אתנענעא הכא והכא ורזא דמלה הא אוקמוה °דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת
דאיהי קביעא בינייהו (כגוונא דא נפש איהו בקביעו דגופא ורוחא סלקא ונחתא בגופא
ומתפשטת בכל ורידי דלבא · וכבר אמרינן דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין
ונחתין בגלגל חד) כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא ורוחא נחתא וסלקא בגופא
ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתנענעין · הה"ד אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו · אבל
בראשית ח' נפשא קביעא בלבא באתר' דאיהי קביע בביתא · הה"ד מושיבי עקרת הבית · ובעלה °ויצא
יצוא ושוב · הכי דור הולך ודור בא · דא עמודא דאמצעיתא איהו אזיל ואתי בגלגולא ·
יחי"ן עיין בספר הגלגולים °אבל שכינתא לעולם עומדת · איהי לא אזלא בגלגולא ולא אתרכיבת באתר אחרא · ובגין
דא

חידושי הרמ"ז *הה"ד אז הוחל לקרא בשם יי' וכו' · ר"ל הנ"ל שנתגלגל באנוש ועבד ע"ז אבל עתה הוא דורש לשמו :

כבוד מלך

לאצילות : ונמצא שכל מה שהיה בחינת גוף לזעיר בעיבור ויניקה הוא נעשה עתה זה של בחינת הגדלות וכלי שמות אלהים כנזכר · ומזה
נאחזים ויונקים כל הקליפות · אך השלשה כלים כולם מגדלות · ונמצא האורות של הנשמות יוצאים מתפשטים דרך דופני הכלים ומשם נמשכים בזעיר
בסוד ואחר עורי נקפו זאת · וזהו הסוד של הפנימיות מתלבשים תוך אלהים שבזעיר הנז' בענין הנשירה במ"ש ששורו משם מ"ב מכבאות · וז"ש
במ"א שהאורות הם הוי"ת בתוך הבינונית שהם אלהים והם הקרומות שהם העורות ולכן הם בינונית כי הם יונקים כענין בינונית בין.בקני העור
ואלו הם האותיות המצויירות בעור האדם ובמצחו · ושם אחיזת החיצוניות ולכן עור אותיות רמ"ו והו"או הוא זעיר קדושה ובני הבות בערא ·
אך

דא אתמר בה אשתך כגפן פוריה · מה גפן לא מקבלת הרכבה ממין אחרא מכל אילנא דעלמא הכי שכינתא לא קבילת עליה הרכבה אחרא בעלמא אלא מבעלה :

קמו כלהו חברייא ואשתטחו קמיה ואמרו אילו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דיי · פתח ואמר °וזרח השמש ובא השמש · וזרח השמש דא עמודא דאמצעיתא קהלת א׳
דאיהו משה בדיוקניה · וזרח הה״ד °יי׳ מסיני בא וזרח משעיר למו · ובא השמש כד דברים ל״ג
אתכניש משה · ועם כל דא דאתכניש · אל מקומו שואף זורח הוא שם ודא יהושע דהוה כגוונא דסיהרא דאיהי שכינתא · ועוד וזרח השמש דא משה כד ייתי בגלגולא בצדיק גמור · וכד לא איהו בצדיק גמור ובא השמש · אתכניש מניה ואזל ואתי בגלגולא עד דאשכח אתריה ובג״ד אל מקומו שואף זורח הוא שם · ועוד וזרח השמש דא קב״ה באן אתר · בכ״מ דשכינתא עמיה · כד״א °בכל המקום אשר אזכיר את שמי וגו׳ · ותרגם שמות כ׳
אנקלוס באתר דאשרי שכינתי תמן · ואי לית שכינתא תמן ובא השמש · אתכנש מניה קב״ה ואשתאר בחשוכא ושלטין עליה כמה מחבלין וכמה יסורין בישין דלאו אינון יסורין של אהבה הה״ד °על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה · דאלין רעות ממנן על דברים ל״א
כל עתין ורגעין דעלייהו אתמר °ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו וזהו שאמר דוד בידך איוב ז׳
עתותי וגו׳ · ומאן גרים דלא שריא שכינתא עליה ולא נהיר שמשא עליה בגין הבל דשקרא ומילין דשקרא דנפקין מפומוי · ובג״ד יש הבל אשר נעשה על הארץ · אית הבל ואית הבל · אית הבל ממארי דשקרא דאתמר בהון הבל המה מעשה תעתועים דאינון תועים בעובדא דשקרא · ויש הבל דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יי׳ יחיה האדם ודא הבל דאורייתא דאיהו ה׳ חומשי תורה מן ב׳ דבראשית עד ל׳ דלעיני כל ישראל ודא הוא הב״ל · והא שית אינון עם זה ספר · אלא דא ו׳ דאיהו קול דסליק בהבל דאיהו ה׳ · זכאה איהו מאן דמחבר לון כחדא ואפיק לון מפומוי ברחימו ודחילו דיו״ק · ובג״ד יש הבל וגו׳ · אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים · אמרו ליה חברייא ר׳ ר׳ אי הכי דאינון צדיקייא אמאי מגיע אליהם כמעשה הרשעים · אמר לון גלגולא גרים לון דייתי לון כעובדא דרשיעייא וכאילו הוו רשיעייא הכי ייתי לון יסורין ודוחקין · והאי אינון דנשמתין דילהון מסטרא דאדם והבל · דדא חאב במחשבה ועובדא ודא חאב במחשבה ועובדא ובג״ד אמר עלייהו קרא בשגם זה הבל גם לרבות אדם · אמרו ליה ידענא דמחשבה איהי אדם קדמאה מ״ה דלעילא מ״ה שמו · עובדא כ״ח דיליה כ״ח אתוון דעובדא דבראשית ברא וגו׳ ובלא חכמה כח מה · א״כ במאי הוו יכלי למחטי הכא · אמר לון בודאי כל מאן דחב בגופיה דתמן עובדא ובנשמתיה דתמן מחשבה · כאילו חאב בההוא דאתברי איהו בדיוקניה הה״ד °ויברא אלהים את האדם בצלמו וגו׳ · ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה בראשית א׳
הצדיקים דאית לון עותרא ושלם ואריכו דיומין בהאי עלמא · א״ל בתר דאינון רשיעייא אמאי אית לון כל האי יקר · א״ל האי טובא דילהון איהו הבל ורעות רוח דגלגולא דילהון גרים לון דהוו רשעים גמורים ועבדו (זכון כמה מנייהו ואתקטלו בקטרות שנין ולא אשתלים לון) כמה מיני טבין אייתי לון קב״ה בגלגולא לאשלמא לון אגרייהו בהאי עלמא הה״ד ומשלם לשנאיו אל פניו וכו׳ · ועלייהו אתמר °ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וגו׳ · קהלת ח׳

אדהכי

(א) ימי ן וזהו הטעם שכתב מרן הקדוש רבינו האר״י ז״ל שנשים אינם באים בגלגול משום דאתתא לבי תרי לא חזיא ואין לבקשות הללו זה הוא מן הקללות שנתקללה חוה ואפשר שהגלגול הוא בסוד חסד ועושה חסד לאלפים והיא אינה בכלל החסד ואם שגיתי ה׳ יכפר בעדי כי לא כתבתי לכבודי :

כבוד מלך

אך אינו רע גמור ח״ו אלא שמשם יונק הרע להיותו אלהים הקיפין · כלל העולה כי הנשמות נקראים פנימיות · והכלים שהוא הגוף נק׳ חיצוניות והעור חיצוניות שני · וזה העור הוא בחינת המלכים שלא נתבררו ונק׳ קליפת נוגה חשמל · והוא העולה ומכסה על היסוד כי חשמל גי׳ מלבוש · וכלליות כל העור נק׳ מלבוש · ועור הפנים יש בו ש״ע נהורין מן החשמל · והענין כי החיצונים אינם נאחזים בכל המלבוש רק באחוריים לבד וכן בסיומי הקצוות של אצבעות הידים והרגלים ובעטרת היסוד יען כי הם סיומי הגבורות ומשם יונקים · והנה נודע כי המקיפים דאימא דיושר הם ע״ב עיגולי זעיר · ועיגולי זעיר על אור מקיף יושר שלו עצמו · ותמיד הקליפות עומדים בנקודה אמצעית של הכדור · דוגמת הארץ החומרית אשר נראית באמצע הכדור מפני חומריותה וגסותה · ויושבת בין אור מקיף דעשיה לכלים דעשיה · והנה זו אילנא דכוליה רע הנז׳ בתי׳ דף ל״ו ע״ב

אית

תקונא שיתין ותשעה

אדהכי הא ר' פנחס קא נחית ממתיבתא עלאה ואתחזי תחות טולא דרבי שמעון
ואמר ליה מאי הבל אשר נעשה על הארץ · וכי על הארץ אתעביד הבל
בראשית ב' אלא כד"א °ואד יעלה מן הארץ · דאית הבל אשר נעשה על הארץ · הבל דצלותין והבל
דאורייתא אתעביד על ארעא דקב"ה דאיהי שכינתיה דאתמר בה והארץ הדום רגלי
ומאי ניהו הבל דאתעביד עליה · אלא הפוך הבל ותשכח הלב · ומניה נפיק הבל ·
ודא נפש וביה סליק דבור · רוחא נפיק מאודנא שמאלא דלבא ומניה נפיק קלא · וקלא
איהו אילנא דאתפלג לכמה קלין דאינון ענפין דאילנא ואיבא דיליה דבור · ותרוויהו
עץ פרי ואינון גוף וברית דא עץ ו' · ודא פרי י' · ואות הברית · ה' תתאה שרשא דאילנא
דאית ביה תלת וו"ין לקבל ג' ענפין דש · ה עלאה תלת ענפין · ואינון תלת וו"ין
מן ויסע ויבא ויט · האי איהו עץ החיים דאעקר ענפוי דקלן בנטיעות ואסתלק איבא
דניאל ג' ואתגזר באילנא °גודו אילנא וקצצו ענפוהי וגו' ברם עיקר שרשוהי בארעא שבקו דאיהו ה'
תתאה · אסתלק ו"י ואשתאר ה' · ובג"ד שלש משמרות הו"י הלילה · ובכל משמר
ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי וכו' · ה' דהלילה עלה קב"ה שואג בשלש משמרות דתמן
הו"י · תמן הו"י איהו ודאי · ומ"ל דאעקר אדם אילנא ואיבא וענפין דיליה ולא אשתאר
בראשית ג' תמן אלא שרשא דאיהי ה' תתאה · הה"ד °ויאמר לו איכה · כגוונא דאיכה דאתמר ביה
איכה ישבה בדד איך ה' ישבה בדד · בגין דא אתגלגל אדם בג' אבהן דאינון ענפין
דאילנא וגופא ואיבא דאילנא · ואתתקן מה דאעקר · נחית באברהם ונטע ביה א'
דאיהי ענפין דאילנא · נחית ביצחק ועביד איבא דאיהי י' מן יצחק · נחית ביעקב ונטע
ביה ו' דאיהי אילנא דאתמר ביה ואלקי יעקב · לבתר אתא משה דאתמר ביה בשגם
הוא בשר · שגם זה הבל ונחית ה' חומשי תורה דאיהו שרשא דאילנא ואשלים אילנא בשמא
שמות ג' דיקו"ק · ובג"ד אשתלים ביה שם יקו"ק · כד"א °ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם ·
כי אמרו לא נראה אליך יקו"ק דלאבהן לא אתגלי לון · בגין דלא הוה שלים שמא באבהן
שם ו' לא אתגליא לון · הה"ד °ושמי יי' לא נודעתי להם · כמה דחב אדם אתתקן · וכמה
דחב הבל אתתקן ואתחזר כלא בתקוניה בענפוי בשרשוי בגופיה באיביה וכלא אשתלים
בב"ר דאיהו משה ב"ר מן בראשית · מה דהוה שת נחית תמן י' ואתעבידת שי"ת ·
בראשית ג' ומתחיל בב' דאיהו ברכה לאפקא ארעא מלווטייא דאתגזר בה °ארורה האדמה בעבורך
ולבתר נחית ר' עלה דאיהי ראשית חכמה · וכד קריב לטורא דסיני נחית א' מן בראשית
קנ"ג ע"א דאיהי אנכי · °ונחית עלה כתר *דאינון אתוון דעשר אמירן · ואשתלים אילנא בכל
תקונין דיליה · אמרו ליה ר' ר' הא אילנא שלים ביקו"ק אמאי נחית א' מן בראשית ·
אלא בגין דאיהו בניעו לאסקא אילנא · דמתמן אלקי"ם מלוא"ה מכל תשע ספירן
דאינון בבראשית · שית אינון שית ספירן · ברא תלת ספירן עלאין · אלקים איהו
עשיראה מליאה מכלהו תשע שלימו דכלהו · ובג"ד בראשית ברא אלקים · בראשית
ברא עם אלקים את השמים ואת הארץ · אתו לנשקא ליה פרח לעילא :

אמר רבי שמעון חברייא בודאי קב"ה אסתכם עמנא עלאין ותתאין למהוי בהאי
חבורא · זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה · דעתיד כולי האי לאתחדשא על
ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה · לקיימא קרא °מה שהיה הוא שיהיה · ובית.

ממכון

(א) ימ"ן לכך קרא קב"ה לאברם אברהם ויצחק ע"ש צחוק נעשה לי וניתוסף לו י' להקרא יצחק ע"ז הסוד וביעקב עיקר שמו ע"ש אוחזת בעקב ונתוסף לו י' וזעירא במ"ש דף קי"ב הסוד : (ב) ימ"ן בסוד קץ חי ברמז הי' על היסוד :

חידושי הרמ"ז *דאינון אתוון דעשר אמירן וכו' · (מספר עץ חיים) מ"ש כתר דאינון אתוון רוצה לומר שבעשרת הדברות יש אותיות כמנין כת"ר :

כבוד מלך

אית אילנא דט"ור וכו' ואית אילנא לתתא דע"ז דלית ליה מוחא אלא קליפה · ומ"ש אילנא לתתא ר"ל בעשיה כי הרי אין בפנימיותו שום קדושה כי הרי הוא נקודת אמצע הכדור · אמנם בין הגלים דיצירה אל המקיף שלהם יש ג"כ קליפין דיצירה · ושים לבך להבין ענין זה כי צריך לימוד · והיא שאע"פ שבכל העולמות הם זה בתוך זה · נודע כי לא כל עולם האצילות בתוך תוך הבריאה רק בחינת מלכות נוקבא דאצילות לבד וכן בבריאה ויצירה · וגם בפרצופים עצמם של כל עולם בפני עצמו אין כולו מגולה · כי הרי אריך ראשו לבד מגולה · וא"וא חציים העליון מגולה · וזעיר

חציו

°ממכון שבתו השגיח · אשרי העם שככ"ה לו בגימטריא מש"ה אשרי העם שיי' אלקיו · תהלים ל"ד
דעליה אתמר דור הולך ודור בא ולית דור פחות משתין רבוא · ועליה אתמר דבר צוה לאלף דור · ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא עד שיתין רבוא לאשלמא לכלהו מפגימו דילהון · ורזא דמלה והוא מחולל מפשענו דאיהו שקיל לכלהו כמה דאוקמוה מארי מתניתין אשה אחת ילדה ששים רבוא ומנו משה דשקיל כששים רבוא · ובגין דא אתמר עליה דור הולך (ודור בא) לההוא עלמא · ודור בא איהו ייתי במלקדמין · ועוד כי שת לי אלהים זרע אחר · שת אתפשטותיה הוה עד יעקב · דפרח ביה י' מן שית ואשתאר שת · ואשתאר יעקב עקב · דיעקב דיוקניה דאדם קדמאה הוה · כמה דאוקמוהו שופריה דיעקב כעין שופריה דאדם הראשון · ובגין האי י' אתמר
בראשית ג' אבן מאסו הבונים דאינון אברהם ויצחק · דאתמר בה לגבי אדם °הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב · דהוו ידעין דהוה עתידה לאלקאה מחוויא · ובגין דא אתמר בה אבן מאסו הבונים · אמרו ליה חברייא והא אמר רבי פנחס דהא י' איהי ביצחק · אמר ודאי י' עלאה איהי מן חכמה · והאי איהי י' זעירא · ובגין דא אתמר בה עקב · הה"ד ואתה
שם ל"ב תשופנו עקב ודא כף ירך יעקב דאתמר בה °ויגע בכף ירכו · ואתמר ביה והוא צולע על
ירכו · ודא י' מן אדנ"י · ואיהי י' מן יקו"ק · דבה ויסתר משה פניו כי ירא מהביט לאתר
שם ל"ג דחב בקדמיתא קדם דייתי בגלגולא · כיון דאתא יעקב תמן מיד °ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית בת י' · מיד אשתלים י' בעקב ואתעביד יעקב ודא איהו דאמר קרא ויבא יעקב שלם · ולבתר אתא משה והפך קוק"י מדינא לרחמי ואתחזר יקו"ק · ודא איהו רזא אבן מאסו הבונים · בההוא זמנא אמרו כלהו מאת יי' היתה זאת וכו' :

(אמר המגיה בזה הלשון מצאתי בספר אחר)

בראשית לית ראשית אלא נשמה · אמר ליה מהכא אשתמודע דבהאי אות דברית מילה חאב אדם וכל דרין דאתו אבתריה ודא איהו דאמר קרא פקד עון אבות על בנים (שמות ד') כגון דמעשה אבותיהם בידיהם · אמר ליה אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם · והבל דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבל ורזא דמלה אז הוחל לקרוא בשם יקו"ק · ואדעך בשם · אז · ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה · בשם יי' ואדעך בשם · בתרין שמהן מה שמו ומה שם בנו (משלי ל') ואקנר ביה הוחל דמתמן הושת עלמא :

אדהכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ור' יודאי ורבי יהודה ושאר חברייא פגעו ברבי אלעזר וחברוי דהוו עמיה · אמר לון במאי עסקיתו

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליי' (בראשית ד') מאן אתר אייתי ליה · מקץ ימים מששורין דיליה · כגון בר נש דאיהו בסוף יומוי וחזר בתיובתא בד לא אית ליה חילא למעבד טב וביש · ובעולימוי בתוקפיה לא תב · כמה דאוקמוהו מפני שיבה תקום · ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה · אבל הבל מבכורות לאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דיליה ובגין דא וישע יי' אל הבל · ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה בגין דקרבנא דיליה הוה מההוא אתר דאקרי ערוה · ומאי הוה פשתים דאתמר ביה ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה · אמר
גם רבי אלעזר דאתכסי ביה בשר ערוה טב איהו · אמר ליה ברי לאו כל עריות שוין ·
הכי

כבוד מלך

חציו העליון מגולה וחציו התחתון מכוסה ע"י הניקבא · וא"כ אחר העיון תמצא שאע"פי שאני אומרים שהם זה לפנים מזה · ג"כ הם נגדיים זה למעלה מזה · כיון שאין כל בחינותיהם מקיפין זה מזה · וא"כ נמצא כי מ' דנוקבא תתאה דיצירה היא אשר מתלבשת בעשייה · אך שאר כל היצירה הוא מגולה · ושם באותו המקום נמצא דיבוק העור של הכלים דיצירה עם מקיף דיוסר דיצירה · ושם נבחיים הם עומדים החיצונים דיצירה ויונקים מאותו העור הנקרא קליפת נוגה · וכעו"ז בבריאה ובאצילות כל א' בקליפה שלו · וכן בפרט בכל פרט ופרט שבאותו עולם · ולא מכל המלבוש והעור יונקים · רק מקצת מקומות כנז"ל שהיא מהאחוריים ומעטרת היסוד ומסופי האצבעות · ומ"ש מהר"מ נאג'רה בענין הנסירה ענין ע"הד ט"ור בז"ון היכן יבוא רע והיכן הוא טוב · כל זה במלבוש שהוא העור מן החיצונות היוצאים ממנו · עכ"ל מוהרח"ו : דף ק"י א' מאי ויפוזו דאהדריקת יו"ד בין עשר אצבען וכו' · בע"ח כ"ה ע"א ז"ל הנה ע"י עליית האור שבחני התחתון דאד"ק למעלה מהטיבור · אז נקרבה אור גדול
בחני

האי לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא ערוה דיליה לה' דאתמר ביה איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יי' · ומאי ערוה דיליה זוהמא בישא ערלה נוקבא דערלה ההיא דאתמר בה אדם הראשון מושך בערלתו הוה · ומאי ניהי אומא דערבוביא בישא אילנא דאילנא דטוב ורע דאתמר בה ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאשה עמה ויאכל · ומאי ניהי לילית דמתמן קא אתיין ערב רב דאינון מעורבין בישראל דאתמר בהון הוי גוי חוטא דאינון זרע מרעים בנים משחיתים וכו' ואמרו אלה אלקיך ישראל לעגלא · ובג"ד ואל קין ואל מנחתו לא שעה · ושא קב"ה אתמר ביה ורחמיו על כל מעשיו ואתמר ביה כי לא אחפוץ במות המת וקביל לון כל שכן לקרבנא דקין · אלא דהוה רעותיה לביש כמה דאתמר · אבל הבל הוה רעותיה בקרבנא דיליה לקרבא שכינתא לההוא דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חוור ושער רישיה כעמר נקא כמאי כההוא דקריב מבכורות צאנו ומחלבהן · ובגין דא וישע יי' אל הבל ואל מנחתו · ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין ויחר לקין מאד · ויאמר יי' אל קין למה חרה לך דלא מתקבל קרבנך · אם תטיב עובדך בגלגולא שאת לך בעלמא ותתקבל בתיובתא · ואם לאו לפתח חטאת רובץ · אמר רבי אלעזר הכא לא צריך לאתכסייא רזא מאי שא"ת ולא אתיבא לדרשא בהאי קרא · אלא דהאי שאת משה איהו ובהפוך אתוון שאת איהו

ויקרא י"ח הש"ת · הכא רמיז דעבר על °ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך וכו' דאתא על

בראשית ד' תאומתו של הבל ודא איהו °ויקם קין אל הבל קם על תאומתו · ולבתר קטיל לבעלה בגוונא דמצרי · ורזא דמלה ויפן כה וכה · ואמרו

עסקיתו · אמרו ליה ברזא דגלגולא דאדם והבל · אמר ודאי ברזא עלאה דהוינא משתדלין הויתון אתון משתדלין :

פתח כמלקדמין ואמר יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו' · דא אדם והבל דבמחשבה ובמעשה חאבו · כמה דאוקימנא לעילא · ומאי נינהו מחשבה ומעשה · אבא ואימא חכמה ובינה עלייהו אתמר כלם בחכמה עשית (תהלים ק"ד) הרי עשיה בגין דתמן כח מה · דא חכמה דאתפלג לתרין סטרין · מ"ה איהו אדם מחשבה חשב מ"ה · מ"ה אדם · תשבח דאיהו אדם מחשבה · בינה תמן יה אבא ואימא · ובן בנוייהו עמוד דסמיך לון · ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר (בראשית ו') בשגם זה הבל דאיהו משה מתמן הוה · והכי אוקמוהו קדמאין בשגם זה משה · הבל אתקרי על שם ב' מן בראשית · ל' לעיני כל ישראל · ה' חמשה חומשי תורה דעתיד לאתייהבא על ידיה · ודא איהו תב"ל דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם (דברים ח') ואית הבל דסטרא אחרא דאתמר ביה הבל המה מעשה תעתועים (ירמיה י') ודא הוא הבל דנבלות הפה ופתגמין בטלין דלית בהו תועלת כלל · ובג"ד יש הבל וכו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הבל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים · מאי הרשעים דא סמ"אל ונחש **ש** דמשה איהי תלת ענפין דשרשא דאילנא ודא **ש** מן שת · מ"ה מן משה דא אדם דאיהו בדיוקנא דאדם דלעילא · ודא איהו מה שמו ומה שם בנו (משלי ל') והאי מ"ה (ה) אתורת יי' תמימה (תהלים י"ט) ה' חמשה חומשי תורה דאתייהיבו ליה בארבעין יומין ומ' לילוון דלחם לא אכל ומים לא שתה · ובגין דעקר **ש** דאיהי שרשא דאילנא מאתרה

(א) ימי"ן מפרש ק"ו של שת מרומז במ"ה של משה :

כבוד מלך

בחצי העליון של הגוף · ואז נעשה זה האור בחינת מ"ן אל הטעמים דס"ג שהם אוזן חוטם פה · ר"ל אל השרשים הפנימיים שלהם אשר בתוך הגוף · ולא אל האורות היוצאים לחוץ דרך הנקבים · ואז על ידי מ"ן אלו שעלו שם נזדווגו ע"כ שבגלגולתא דאד"ק עם בחינת ס"ג שבו שהם השרשים של אח"פ שהם הטעמים כנזכר · ואז נמשך אור חדש מלמעלה מן הזווג הזה ובקע וירד דרך הפרסא מהטיבור ולמטה · אמנם האור הראשון שהיה בתחלה למטה ועלה למעלה · שוב לא ירד ונשאר שם תמיד מהטיבור ולמעלה ושם הניח שורשו תמיד ומשם נתפשט ויצא דרך העיניים ונמשך ונתפשט בחוץ עד סיום רגלי אד"ק כנז"ל · והנה כל האור הנמשך עד הטיבור · הכל היה נכלל ונכלל בעקודים ולכן איננו נזכר · אבל האור הנמשך מתחת הטיבור עד הרגליים · זה לבדו היה הנקרא בשם נקודים לפי שהוא עומד עתה לבדו · וכן אותו אור שירד דרך הפרסא ומחדש ע"י הזווג

מאתרה ואתעבידת תלת ענפין דאינון ג' זיינין בגוונא דא · ש׳ דזרע דאיהו יורה כחץ · אתעביד ז' דתלת טפין אתפשטו ואתעבידו שביטין · ובגין דא עקר לון מאתרייהו ומה דהוה שרשא חדא עיקרא חדא אתפלגו לתלת · הכי איהו אזדריק בתלת גלגולין · חד בחם · ותרין בשם ויפת · ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אלין גוברין דטופנא אתקיים לבתר ואמר °ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת · ושם לאו למגנא הוה קבע מדרשות ויפת אתמר ביה יפת אלקים ליפת וישכון באהלי שם (בראשית ט') באלין תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי · חמא דלא אצלח · אעקר ליה מתמן ונטע ליה לבתר יחידאה · אבל אדם אתנטע בתלת אבהן ואצטריך ואתלבן בהון ואשתרש בשרשוי ואצלח · מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב קודשא בריך הוא אורייתא על ידוי לאשקאה אילנא לאתגדלא בשרשוי וענפוי · בההוא זמנא אתתקן אילנא דעקר וחובא דחאב באילנא הכא תקין כלא · לבתר דאתכניש משה מעלמא אתמר ביה וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח (קהלת א') תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין דרוחיה אסחר תמן · מיד דאשכח תמן לשריא · מה כתיב ועל סביבותיו שב הרוח · אמר ליה רבי אלעזר אשתמודע הכא רזא עלאה · מרוחא דקודשא דלעילא דאיהו בן י"ק דאסחר לימינא ושמאלא · ועמודא דאמצעיתא ולבתר לתלת תתאין דאינון צדיק ותרין סמכי קשוט · והכי אדם עלאה אוף הכי בשית סטרין · ודא רזא דבראשית · ברא שית לעילא · ברא שית לתתא

ואמרו קדמאין מאי ויפן כה וכה אלא ראה מה עשה בבית ומה עשה בשדה · ולית שדה אלא אשה · כד"א כי בשדה מצאה הה"ד ויהי בהיותם בשדה ויפן כה וכה אסתכל אם הוה ביה מסטרא דטוב · דלזמנין אתפרש טוב מן רע ומתמן אינון גרים · ובג"ד אסתכל מכל סטרא עד שיתין רבוא ולא חזא תמן גיורא דנפיק מניה ויך את המצרי · ולבתר מה כתיב ואם לא תטיב אל תקרי ואם אלא ואם · דאיהו יתר שאת ויתר עז · לפתח חטאת רובץ *°מאי רובץ · אלא כי תראה חמור שנאך רובץ וכו' · דאיהו לא יכיל למסבל על כתפוי חומרא דאורייתא · לא יכיל למסבל עליה עול מלכות בגלותא · וחדלת מעזוב לו · הכא אחזי לקין דעתידין למהוי ישראל ברוחק' בגלותא עני ורוכב על חמור דיהון כחמור משאוי על כתפוי מעול המס בגלותא ומכובד המלאכה · ודא איהו רובץ תחת משאו בגלותא · ובנוי דקין דהוו עתידין ותקיפין במלכים בתוקפא סגיא ובגין דא אמר הלא אם תטיב שאת · הלא אם תטיב למהוי שאת לבנוי ישראל דאינון כבדים כמשא כבד (יכבדו ממני) הנא אסביל לבריך בעלמא ומאריך עלוייהו · ואם לאו לפתח חטאת רובץ · לתרעא דגיהנם אתפתחת לנטלא נוקמא מינך ומברך · **אמר** רבי שמעון בריך ברי לעתיק יומין דהא רוח' קדיש' אתער לגבך לגלאה הכא חדושי' דלא אשתמודעו עד השתא · אמר ודאי דא איהו קול דמי אחיך צועקים אלי · אינון דמים דישראל דעתידין למגזל לון בנוי דקין ערב רב רשיעייא חייבייא בגלותא · ודא איהו כי מלאה הארץ חמס מפניהם ודא הוא קטולא דקין להבל דעני חשוב כמת :

ויהי

(margin: מחני אותיות מי נח)

חידושי הרמ"ז *מאי רובץ וכו' · רובץ גי' רנ"ח ר"ל שיורנהו כל מוצאו :

כבוד מלך

הזווג בזוכר · גם הוא בוקע הגוף והבלי של א-"ק ויוצא לחוץ ומאיר באלו הנקודים · הרי הם שני מיני אור לצורך אלו הנקודים · ועוד יש אור שלישי כי כשיורד ומתפשט אור העין להסתכל למטה דרך העקודים · הנה הוא מסתכל באורות ההם והוא שואב ולוקח מהם אור לצורך עשיית הכלים דנקודים · ולוקח משלהם בחינות שהם אח"פ · והענין הוא באופן זה כי הנה נת"ל שאורות האזן נתפשטו עד שבולת הזקן ואורות החוטם והפה עוברים ג"כ דרך שם · ואם כן מוכרח הוא שכשאור העינים נמשך דרך שם יתערב עמהם ויקח אור שלהם · והנה עשר נקודות הם ושלשה נקודות ראשונות שבהם הם לוקחים אור ממה שנמשך כנגד העין עד שבולת הזקן · אבל השבעה נקודות התחתונים אינם לוקחים רק ממה שנמשך מן הזקן ולמטה עד הטיבור · ונמצא כפי זה כי שלשה נקודות הראשונות לוקחות האורה לצורך הכלים שלהם מן שלשה אורות שהם אח"פ

*ויהי מקץ ימים וגו' · פתח ר"ש ואמר
מאי מקץ ימים · אלא מההוא אתר
דעתיד למימר ביה °קץ כל בשר בא לפני · (בראשית ו')
קץ שם לחשך ותרגם יונתן ב"ע קץ כל
בשר · חבילו דכל בשרא מלאכי חבלה ·
חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים כרמים
דאינון ישראל דאתמר בהון °כי כרם יי' (ישעיה ה')
צבאות בית ישראל · בגין כך ואל קין ואל
מנחתו לא שעה · וחמא דעתידין למיפק
מהבל כמה צדיקייא · בגין דא וישע יי'
אל הבל ואל מנחתו · (°ואה בשעתא (כל זה הענין הוא במדרש רבה דף קמ"ג ע"א)
דאתיליד קין אתמר ביה קניתי איש את
יי' · ולא הוה הכי · משום דלא אתבסמת ·
וחוייא תקיפא אטיל בה זוהמא דדינא קשיא
ובגין דא לא הוה אתבסמת וכד קין
מסטרא דנוקבא נפק תקיפא קשיא בדינוי ·
כיון דנפק דא · אתחלשת איהי ואתבסמת
בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר ·
וסליק קדמאה' דהוה תקיף קשיא על אחרא ·
דהא כל דינין אתערו עמיה · תא חזי מה
כתיב ויהי בהיותם בשדה בשדה דאשתמודע
לעילא · בשדה דאקרי שדה של תפוחים ·
ונטל האי דינא לאחוי משום דהוה קשיא
מניה ואכפייה ואטמריה תחותוי עד
דאתער בהאי קב"ה ואעבריה מקמיה
ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא · וכליל
לאחוי בשקועא דימא רבא דמכבש דמעין
עלאין ומנהון נחתין נשמתין לעלמא אינש
כפום ארחיה · ואף על גב דטמירין אינון
מתפשטן דא בדא ואתעבדו חד גופ' ומהאי
גופא נחתין נשמתהון דרשיעייא תקיפי
רוחא · מתרויהון ס"ד כחדא · לא אלא חד
לסטרוי וחד לסטרוי · ובאין אינון צדיקייא
דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא
דאקרי אדם דכליל כלא · אתר דכתרין
ועטרין

לתתא · י' דפרח מן שת איהו י' דיעקב ·
דפרח י' מיניה ואשתאר עקב · ודא איהו
רזא דהוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ·
(בראשית ד') ובג"ד כד פרח י' מן שת מה כתיב
ביה כי שת לי אלהים זרע אחר · (שם) אחר
גרים דאתאבד י' דאיהי זרע מן שת ורזא
דשת כל שתה תחת רגליו (תהלים ח') כל ודאי
דאיהו זרע אות ברית קדש · בההוא זמנא
אתא משה בב' לוחין דאינון ב' מן בראשית
וכסי על שת ואתעביד בשת · ובאן אתר כסי
ב' על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו
(שמות ג') ואת י' איהי תמונ' יי' · בשכר ויסתר
משה פניו כי ירא מהביט · ותמונת יי' יביט
(במדבר י"ב) ואשתלים שת · והיינו בראשית
ברא אשתלי' בשית שת סיומא דאלפא ביתא
ד' א"ב רישא דאלפא ביתא · ודא הוא רזא
דא"ת ב"ש · הכא אתתקן אב עם בן תרווייהו
דא על גב דא · בכל אתר דאזלו לא
אתפרשו דא מן דא · בראשית תמן א"ת
ב"ש · א"ב ש"ת · אשתאר ר' י' מן בראשית
עליה אתמר וירא ראשית לו (דברים ל"ג)
דאיהו ראשית חכמה יראת יי' (תהלים קי"א)
בגוונא דא בן בנו אבא · וירא ראשית לו
מתמן ירית לו נשמתא ואתקרי ראשית
לו בשמיה · ואתקרי אדם בשמיה בתלת
אבהן דאינון יש"ש · אתא אדם במשה ובמשה
כליל כלא · ובגין דא ש"ש מן משה שקיל
ש' לתלת אבהן · מ"ה דיליה בגוונא דאדם
קדמאה · מרכבתא שלימתא הות במשה
בלחודוי כמה דהוה בתלת אבהן · ואדם
עלאה הוה במשה · תלת ענפין דיש"ש אריה
שור נשר · מ"ה ודמות פניהם פני אדם ·
ואתמר ביה משה משה (שמות ג') תרין
זמנין לקיימא ביה מה שהיה הוא שיהיה
ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון ·
אשתטחו

חידושי הרמ"ז *ויהי מקץ וכו' · (מהרח"ו זלה"ה) ויהי מקץ ויצא קין כי הפריד י' מהן' ונעשה מקץ קי"ן וז"ש ויהי מקץ ויצא קין לשמאלא ונעשה מהשמאל :

כבוד מלך

אח"פ · אבל השבעה התחתונות אינם לוקחים רק מן שני אורות בלבד שהם חיצון פנימי כי אור אזן העליונה כבר נגמרה ונתקיימה בשבולת הזקן · ולכן גדולה הארת שלשה נקודות העליונות מן שבעה התחתונות · ולסיבה זו שלש מלכים ראשונים לא מתו לפי שיש להם הארה גדולה · והכלי שלהם מעולה מאד לפי שנעשה יניקת אזן העליונה ומחוטם ופה · כי מהסתכלות העין באורות האזני נעשו הכלים שלהם כנז' · אמנם ז' מלכים הבאין מתו לפי שכליהם נעשו מהסתכלות העין בא"ף לבד ויהיה חסר מהם אור האזני העליונה · וגם בנ"ר עצמם יש חילוק בין זו לזו והוא שהכתר לא ירד ממנו אפילו האחוריים · אבל חו"ב של הנקודות ירדו אחוריים שלהם בלבד ונשארו הפנים במקומם והטעם הוא כי אלו האורות הנמשכים
עד

אשתטחו כלהו קמיה ואמרו זכאה חולקנא דאערענא בך למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין · אמר רבי אלעזר אשתמודע מהכא דמשה מאחווי משמע דאיהו הבל ואיהו שת ואיהו משה · ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק · ואיהו אזיל בתלת תלת · ובכל תלת דאיהו רכיב אתמר בהון לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך (ישעיה נ"ט) · מהכא אשתמודע דאיהו לא אשתכח אלא באתר דאית ביה אורייתא · ובגין דא זכרו תורת משה עבדי (מלאכי ג') אמר ליה רבי יהודה אתפשטותא דיליה בכמה נשא אית ליה שיעורא · אמר ליה אין עד שיתין רבוא · ורזא דמלה דור הולך ודור בא · ואוקמוהו קדמאין דלית דור פחות משתים רבוא · ובגין דא אתמר ביה אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס א' ומנו דא משה דאיהו שקול כששים רבוא מישראל א"ל ר' שמעון בריך כרי לעתיק יומין :

ויהי מקץ ימים ויבא קין (בראשית ד') מאי מקץ ימים אלא מההוא דעתיד לאתמר ביה קץ כל בשר בא לפני ובג"ד ואל קין ואל מנחתו לא שעה · ועוד מקץ ימים ולא אמר מראש ימים · אלא משיורין דיליה ולא משפירו · כבר נש דאתי מסכנא לתרעיה וכומנא דאיהו תאיב למיכל · ובגין דלא למיהב ליה משפירו דמאכל לא בעי למיהב ליה מידי · בתר דאכיל שפירו מכלא · כניך ההוא דאיהו בסופא ויהיב למסכנא דא דאתייאש מניה · אמר ליה קב"ה לכלבא תרמון ליה · ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה · אבל הבל לא אקריב אלא משפירו דכלא הדא הוא דכתיב והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן ולא קריב לגביה שיורין · ובגין דא

ועטרין קדישין מתחברין תמן כצרורא דאתכלא :

ויאמר יי' לקין אי הבל אחיך וכו' אמר רבי שמעון וכי לא הוה ידע קב"ה אן הוה הבל דשאיל ליה והא לא אתכסי מניה מלה כד"א אם יסתר איש במסתרים וכו' · אלא ווי לון לבני נשא טפשינא אטימי לבא סתימי עינא דעלייהו אתמר עינים להם ולא יראו בנהורא דאורייתא · אלין אינון בעירן דלא מסתכלין ולא ידעין אלא בתבנא דאורייתא דאיהי קליפה מלבר ומוץ דילה דאתמר בהון מוץ ותבן פטורי' מן המעשר · דחכימין דאורייתא מארי דרזין זרקי תבנא ומוץ דלבר · ואכלין חטה דאורייתא דאיהי מלגאו · כ"ב אתוון דאורייתא דסלקין לחושבן חטה · ת"ח אלין בעירן חשבין דשאיל ליה קב"ה א"י הבל אחיך כמאן דלא ידע אן הוא · אלא · א"י איהו דאסתלק מן אדנ"י · דאיהו א' אהי"ה אימא עלאה אנכי · י' יקו"ק דסליק עמה למידן לקין בגין דא כד אסתלק א"י מן אדנ"י אשתאר ד"ן · ובג"ד °א"י הבל אחיך ויאמר (בראשית ד') לא ידעתי השומר אחי אנכי · לא ידענא דשכינתא דאיהי אנכי עמיה תמן · א"י דאסתלק אימא וברא לגבי חכמה למיטל נוקמא מניה · ואמאי לגבי חכמה בגין דאיהו אדם עלאה דאתברי אדם תתאה בדיוקניה · ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי · מאי דמי דם מבעי ליה · אלא מאי דמי ד"ן בחושבן דמ"י · ודא איהו דן אנכי °ואחרי כן יצאו ברכוש גדול · (שם ט"ו) ועוד מאי קול דמי קול דם מבעי ליה · אלא תרגם אנקלוס קל זרעין דעתידין למיפק מן אחוך · אינון שיתין רבוא דעתידין למיפק מהבל בההוא דאתמר ביה בשגם זה הבל כלהו נוחין מן הרעה · הכא רמיז ענוי הדין ועוות הדין וחמס

עד שבולת הזקן נחלקים לג' · כי הכתר לקח מבחינת האזן עצמה ומכ"ש שנכללים בו שני אורות ח"פ · ואבא לקח אור החוטם ואימא לקחה אור הפה : והנה הכתר שלוקח אור האזן האירתו גדולה מאד ולא נשבר הכלי שלו אבל א"א שאינם לוקחים רק ח"פ נשברו האחוריים של הכלי שלהם · ואם היו א"א מקבלים אור זה של ח"פ בהיותו למעלה קרוב אל מקום נקבי האזן · אע"פ שלא היו מקבלים אורות האזן עצמו רק קצת האורה היו מתקיימים האחוריים של כליהם · אבל כיון שאין מקבלים רק מסיום האזן שהוא שבולת הזקן אע"כ שלוקחים קצת האורה אין מועיל להם ולכן נשברו אחוריים של כליהם · אבל הכתר כיון שלוקח אור האזן ממש אע"פי שלקחו בסיומו כיון שהוא לוקח עצמותו די בזה · ולא נשבר אפילו אחוריים של כליו · משא"כ א"א שאינם לוקחים רק האורה בעצמה וגם שהוא בריחוק מקום · והרי נת' ג' בחינות וגם כי הכתר נתקיים כולו · ופנים דא"א נשברו ונפלו האחוריים שלהם וכלים דו"ן נפלו הפנים והאחוריים שלהם · וזה הטעם נרמז בפסוק והארץ היתה תהו ובהו שהוא מדבר בענין

וחמס ושוד ושבר דעתידין בנוי דקין
למעבד לבנוי דקב"ה · ודא איהו קול דמי
אחיך · אחיך אתקרי מסטרא דאינון דאתמר
שמות ל"ב בהון °הרגו איש את אחיו · אמר רבי אלעזר
אם כן אשתמודע דכל עאקו דא יהא
בגלותא בתראה ואם כן אמאי אתמר
בראשית ד' °קניתי איש את יי' · אי תימא בגין קני
דנפיק מניה זרעא מעלייא · בתר דיתכנש
איהו יתערון בנוי דקין לחרבא עלמא
ומנייהו קול דמי אחיך צועקים · הדא הוא
תהלים י"ב דכתיב °משוד עניים מאנקת אביונים וגו' ·
א"ל רבי שמעון ברי · קין מסטרא דאילנא
דטוב ורע הוה ואתפשטותא דטוב הוה
בגלגולא עד קני חותן משה · מתמן ואילך
אתפשטותא דרע · ובגין דאחזי ליה קב"ה
מה דעתידין למעבד בנוי לישראל דכל דרא
ודרא דכלא אחזי ליה · אמר גדול עוני
מנשוא · ומ"ל דאחזי ליה גלגולא דיליה
בכל דרא ודרא · הדא הוא דכתיב הן גרשת
אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר
והייתי נע ונד בארץ · נע ונד ודאי · הכא
רמיז גלגולא דיליה ובנוי · הדא הוא דכתיב
קהלת ח' °ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו והא
דברים ז' אוקימנא לון °ומשלם לשנאיו וכו' · הן
גרשת אותי דא גלגולא קדמאה · היום
בההוא דאתמר ביה היום אם בקולו
תשמעו · והייתי נע ונד ב' גלגולין אחרנין ·
אסתר הכא רמיז ויאמר אסתירה פני
מהם וכו' · °והן כל אלה יפעל אל פעמים
איוב ל"ג שלש עם גבר · ועלייהו אתמר °על שלשה
עמוס ב' פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו דלא
אהדר לון בגופא רביעאה ולאו בפורקנא
רביעאה · אלא אתמר בישראל יי' בדד ינחנו
ואין עמו אל נכר · בגין דא אוקמו מארי
מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח
(נ"א כאן שייך ויאמר אי הבל שבדף מ"א ע"ב ויש איזה
שנויים במלות שונות :)

ועוד

דא וישע יי' אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל
מנחתו לא שעה · ויאמר יי' לקין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך הלא אם תטיב שאת ·
אמר ליה אם אנת תטיב עובדך · שאת
יסתלק קרבנך (נ"א קרבנך אסתלקת
ואתקבלת מינך או שאת אסתלק חובך)
(ס"א יסתלק חובך) ואם לא תטיב עובדך
לפתח חטאת רובץ דיתפרע מינך · אתמר
הכא רובץ ובאתר אחרא כתיב כי תראה
חמור שנאך רובץ תחת משאו וכו' (שמות כ"ג)
לא תראה את חמור אחיך (דברים כ"ב) דא קין
דאיהו רבין מכובד עוונוי · ואי לא בעי
לאהדרא בתיובתא · וחדלת מעזוב לו דלא
עביד עובדוי דאחיך · ואי הדר בתיובתא
עזוב תעזוב עמו · מה עבד הבל קם
עליה ואפליה לארעא ולבתר קם קין
וקטליה דכן כתיב ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו · ובגין דא אמר בן סירא טב
לביש לא תעביד וביש לא מטי לך · ויאמר
יי' אל קין אי הבל אחיך · אמר רבי שמעון
וכי לא הוה ידע קב"ה אי הבל דהוה שאיל
אי הבל אחיך · וכי איהו לא הוה ידע
דקב"ה לית מלה דיתכסי מניה אפילו
מחשבה דלבא כ"ש מלה דעלמא דאמר
לא ידעתי השומר אחי אנכי · אלא ווי לון
לטפשין אטימין דלבא ועיינין לון ולא
מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן ·
דחכימין דידעין בחטה דאורייתא דאיהי
כ"ב אתוון בחושבן חט"ה · אלין זרקין
תבנא דאורייתא ואכלין חטה דאורייתא
מלגו · תו אחזי לבון רזין טמירין בההי קרא
בזמנא דקטל קין להבל סליק א"י מן אדנ"י
ואשתאר ד"ן · א' איהו אנכי אומא עלאה
י' יקו"ק דיודי"ן אבא · דסליקו למתבע דינא
על בנייהו דאיהו הבל · ובג"ד אמר קב"ה
אי הבל אחיך · בההוא זמנא אמר תיובא
לא ידעתי השומר אחי אנכי · חמא קב"ה
דלא

כבוד מלך

נעמין מיתת המלכים של נקודים הנז"ל · ונרמז בו ב' פעמים תהו · א' מפורש בפ' וא' בר"ת כנגד ב' בחינות הנז' כי תהו היסר המפורש בפ' היא בחינת ז' מלכים שנתבטלו ומתו אפי' הפנים היושרים שלהם · ותהו שבר"ת למפרע הוא בחינת ביטול האחוריים דא"וא · כי כל למפרע הוא בחי' אחוריים · ובודאי שגם בנקודים יש בחינות אורות מקיפים ופנימיים · ועניינם הוא כי הנה נת"ל כי מג' אורות אח"פ שיצא מהם ההתקבלות הענין לצורך הנקודים · וזיהי בחינת האור הנ' שביארנו שהוא לצורך הכלים של הנקודים · וצריך שתדע כי אור זה נחלק לב' ומה שלקח מצד ימין הם אורות ממש · ומה שלקח מצד שמאל הם כלים · וכבר נת' כי באורות יש בחינת פנימי ומקיף · ובכלי יש בחינת פנימי וחיצון · ובמתנא כי כל אלו

דלא אדכיר י'. אלא א' דאיהו הכי. א"ל קול דמי אחיך צועקים אלי. דם אחיך מבעי ליה. מאי דמי. אלא דא דם י'. ועוד דמי איהו ר"ן כחושבן דאשתאר מן אדנ"י. וכלא קשוט. דתלת שמהן כלילן בההוא שמא. אבא ואימא וברתא. דאינון יקו"ק אקי"ק אדנ"י. בגין דהבל הוה דיוקנא דאדם (נ"א דאח) דלעילא דאיהו עמודא דאמצעיתא ואיהו קול דאתמר ביה קול דמי אחיך. ואית רזא אחרא קול דמי קול דם מבעי ליה. אלא תרגם אונקלוס קול דם זרעין דעתידין למיפק מן אחוך ואינון שיתין רבוא. בההוא זמנא דחמא דחובא דא באתר עלאה הוה תלייא. הדר בתיובתא ואמר גדול עוני מנשוא. הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ (בראשית ד'). הכא אתרמיז גלגולא דרשיעייא דאתמר בהון ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וגו' (קהלת ח'). ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה והייתי נע דא גלגולא תניינא. ונד דא גלגולא תליתאה. דא איהו רזא על שלשה פשעי ישראל. אם תב בתיובתא בתלת גלגולין שפיר. ואם לאו כתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו. לא אהדר ליה בגופא אחרא. אלא יד ליד לא ינקה רע (משלי י"א) והכי אזיל נע ונד עד שיתין רבוא. ולכל חד כפום חיליה (ס"א חוביה) דההוא דקטיל. הכי נטיל קב"ה נוקמא מניה ע"כ בס"א (בדף מ"א ע"ב על שמא דאיהו מן תרין אתוון עד ותהלתי לפסילים שייך כאן :)

ועוד אי הבל אחיך תא חזי תרין אתוון אלין שמענא דלאתר עלאה הוו סלקין. א"י. א' אמון מופלא ומכוסה. י' מחשבה דבהאי אתר חאבו אדם והבל. ואתמר דאינון א' כתר עליון י' מחשבה. לעילא לעילא אסתלק האי חובה. א"ל רבי אלעזר הכא והא כמה מחשבות אינון. שכינתא אתקרי מחשבה ואיהי י' מן אדנ"י. וחכמה מחשבה וכתר דאיהי א' מן אדנ"י מחשבה וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן דא. ודא על גב דא. הה"ד °כי גבוה מעל גבוה שומר (קהלת ה') וגבוהים עליהם. ולעילא מכלהו מחשבה סתימא דכל סתימין עלאה על כל עלאין דלית מחשבה אחרא לעילא מניה. וכמה מחשבין אינון לבושין דא לדא. ואיהו אשתמודע דלא חאב אלא במחשבה דאיהי לבושא. הה"ד °וירא כי עירום אנכי (בראשית ג') ואחבא אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה ויסתר משה פניו. אמר רבי שמעון ברי. בודאי בכלא חאב אדם. במחשבה דאיהי לבושא ובמחשבה דאיהי מלגאו. ובגין דא אמר למשה בזמנא דאמר °הראני נא את (שמות ל"ג) כבודך אמר כי לא יראני האדם וחי. דאם זכה שיראני וחי לעולם. ובגין דא אמר ליה לא תוכל לראות את פני. ולאו אינון פנים דהכא אלא פנים דלא נראין. באתר דאשתמודע עלת העלות ובאתר דאתגלייא וחובא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתכלא ביה כ"ש אחרא. דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם. ובג"ד עין לא תשורהו ומחשבה לא תכילהו לא יכיל לאשגא ליה דאיהו חי החיים. ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן. ומחשבה דאסתלק מניה בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה בודאי בה חאב אדם. ובג"ד אתמר ביה וירא כי עירום אנכי ואחבא. אמר ר"א והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהי לבושא מניה ואשתאר איהו

בההיא

כבוד מלך

ד' בחינות לוקח הסתכלות העין מכל אורות אח"פ. וזה סדרן כי הנה מה שמסתכל העין באורות האזן ביותר כנגד הסתכלות העין עצמו שהוא בשבולת הזקן עצמו מצד ימין הוא בחינת אור מקיף. ומה שהוא ג"כ בצד ימין אלא שהוא רחוק והוא מן הצדדין זהו אור פנימי שהוא ממועט. וכנגד"ז בצד שמאל מה שהוא הסתכלות העין ממש הוא חיצוניות הכלי. ומה שהוא לצדדין הוא פנימיות הכלי. ומה שלוקח מאורות החוטם הוא באופן אחר. כי מה שלוקח מאור החוטם קודם שיגיע אל הפה והוא מצד ימין הוא אור מקיף. ומהפה ולמטה הוא אור פנימי. וכנגד"ז בצד שמאל הם כלים בחינת פנימיות וחיצוניות. וכן מה שלוקח מן הפה נחלק לשני חלקים. כי מה שלוקח מהפה עד שמגיע לשבולת הזקן בצד ימין הוא אור מקיף. ומהדיקנא ולמטה הוא אור פנימי וכנגד"ז הוא בצד שמאל לעשות כלים בפנימיות וחיצוניות. וכשנתפשטו אלו הנקודים מגיעין כנגד הטיבור של אד"ק עד סיום רגליו. היה בוקע אותו האור שבא מחדש בפנימיותו דרך הפרסא כנז"ל ויצא לחוץ ומאיר אל הנקודים. ונמצא כי אותו אור החדש הזה הוא עובר תחלה ויורד דרך הפרסא לימטה בחצי התחתון מהטיבור ולמטה ואח"כ חוזר ובוקע דופני הגוף ויוצא לחוץ ומאיר בנקודים

תקונא שיתין ותשעה

בההוא דאיהי מלגאו במוחא כלא קרקפתא · ובגין דא ואורא · דאודעזע מההוא דלגו
מן מחשבה סתימאה דאיהו עלת העלות · א"ל ר"ש · ברי · במחשבה דאיהו מוחא אוף
הכי חב דורעא מתמן נפיק · דאיהו כביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור לח ואור
מצוחצח °הלא טפין דאתרמיזו בי' עלאה · קולא דלעילא וקולא דלתתא וגיו באמצעיתא לרישי הזיה פ' בראשית
וערב תמן חשך דאפסיק בין עלת העלות למוחא סתימאה · ובג"ד כי לא יראני האדם וחי
עד דההוא חשך אתעבר מתמן · ודא איהו רזא °כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם ישעיה נ"ט
לבין אלקיכם · ובגין ההוא חשך לית מחשבה יכילא לאשגא תמן כ"ש עין עד דאתעבר
מתמן ההוא חשך · ובגוונא דיליה לתתא אית ענגא חשוכא דאתמר בה °סכתה בענן איכה ג'
לך וגו' · אודעזע ר' אלעזר וכלהו חבריא ואודעזעו סבין מארי דמתיבתא · א"ר אלעזר
עד כען לא ידענא דחובא דאדם הכי הוה עלאה דמטא לאתר עלאה דכל עלאין · אמר
אבא · הב לי רשו למשאל אע"ג דלא אתייהיב רשו לכל בר נש למשאל כ"ש למנדע ·
א"ל אומא ברי דהא רעוא אסתכם ורשותא אתייהיב לגלאה כל מה דיכילנא למנדע · א"ל
אבא אשתמודע בגין ההוא חשך דאפסיק בין עלת העלות למחשבה סתימאה · דעלת
על כל העלות לא אשתתף בשום מחשבה סתימאה כ"ש גליא · ולאו בשום אור גניז וטמיר
וקדמון ולח ומצוחצח · אמר ודאי הכי הוא דאם אלין נהורין ומחשבין הוו מניה לא הוה
יכיל חשך לאפרשא · אבל עלת על כל העלות איהו על כל נהורין גניזין וסתימין
כנשמתא בגופא · ואור קדמון אע"ג דאיהו סתים וגניז ואיהו קדמון לכל ספירן ולכל
אתוון ונקודי וטעמי · הכי איהו לגבי עלת על כל העלות כגופא לגבי נשמתא · דבעלת
העלות לית ביה גוון ולא ציורא ולא דיוקנא ולא שותפו · ובאתר דעין לא שליט מאן יכיל
למעבד דמיון · בתר דהדהר תשובה אדם לתתא הדרא לבושא לגבי מוחא דאיהו אבא
קרקפתא דתפלי ואתחבר מוחא דאיהי חכמה באימא · מיד °ויעש יי' אלקים לאדם ולאשתו בראשית ג'
כתנות עור וילבישם · ואינון תפלין דאינון מעור · בההוא זמנא קמת תשובה דאיהי אימא
קרקפתא דתפלי עם אדם לאגנא עליה ולכסייא עליה דהוה ערום · כגוונא דאיהו כסי
על מוחא עלאה · ובדין · כל מאן דאנח תפלין כאילו כסי על מוחא עלאה · ובג"ד שכינתא
עלאה לא זזה מניה ורזא דמלה אם עונו' תשמור יה יקו"ק מי יעמוד מ"י ועמוד ודאי דאיהי
אימא עלאה · תשובה הא קמת באדם עלאה · ושכינתא דאיהי תפלה של יד באדם תתאה ·
שכינתא עלאה נחתת עם אדם ושכינתא תתאה עם הבל · ועם כל (ירא) מארי דרכיו
דקא אתיין מניה ובג"ד ותלבנה שתיהן · מיד דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה כתיב
°ובפשעיכם שלחה אמכם דאתמר בה °כי אם לבינה תקרא אשתלחת (נ"א ואסתלקת) ישעיה נ'
מנייהו ותרם מעל הארץ דלא נחתת עלייהו אלא בשבתות וי"ט · ואשתארת שכינתא תתאה משלי ב'
יחידאה לתתא ושכינתא עלאה יחידאה לעילא · והא אוקמוה אוכח ושבה כדר דבקדמיתא
לא הוות שכינתא עלאה זזה מנייהו כגוונא דשכינתא תתאה · ובאין אינון מארי דתיובתא
דנחתין לה עלייהו בכל יומא ושעתא ורגעא ולא זזת מנייהו בכל אתר · דעלייהו אתמר
°בהתהלכך תנחה אותך וגו' ולא אית לה עלייהו יומא ידיע כגוונא דאחרנין דלא נחתת שם ו'
עלייהו

(א) ספר דריסים: (ב) נמח כ"ל מיותר כך מצאתי בס"א ססוא מיותר ולכך מחקתי:

כבוד מלך

בנקודים · וז"ש בתקונים דשיי האי פרסא בין כתר לעילת העילות · כי כל בחינה שמאציל לזולתו נקרא עילת העילות · וכתר זה הוא כתר של
נקודים · ושי' הנקודים נתפשטו מטיבור אד"ק עד סיום הרגלים כסדר ז"א המלבים את אריך · אלא ששם ז"א מלבים את אריך מכל צדדיו וסביביו :
אבל כאן עיקר האורה אינה רק דרך פנים דאד"ק · אלא שמתפשט קצת האורה מאלו הנקודים בין מבחינת אחורותיהם בין מבחינת הכלים שלהם
ומלבישים זה האד"ק מכל צדדיו על דרך שנ"ל באח"פ · אבל עיקר האורה הוא דרך הפנים · והנה הכתר מקומו הוא מהטיבור עד סיום הגוף ·
ותב"ד הם בג' פרקין קדמאין דנה"י דאד"ק · ותנ"ת בג' אמצעיים · ונה"י בג' בתראין דז"א המלבים את אריך כנז' במקומו · והנה ב' מיני אורות
יוצאים מתוך הגוף דאד"ק א' מהטיבור וב' מפי היסוד ויוצאים דרך שם ב' הכלים · וכפי הראוי היה שיהיו ג' הכלים כנגד ג' עליונות שקבלו מן
אח"פ של מעלה כנז"ל · אבל לפי שחסר אור החזן מא"א כנז"ל · לכן ג"כ חסר בחינת הכלי מה שהוא כנגד האזן · ולא יצאו רק ב' הכלים
מנגד ח"פ לבד אשר מהם קבלו א"וא למעלה וגם כאן למטה מקבלים מהם · אבל אור ז"ת שלא לקחוהו רק מן הגוף ולמטה שהוא מסיים שנגלת
הזקן

עלייהו אלא בשבחות ווומין טבין · אבל מארי תיובתא לא זזת מנייהו לעלם · ובגין דא
ברי · א"י הכל אחיך · אי יכלינן למימר אי מן אקי"ק הימא עלאה · ואשתארו ה' ה' · ואתמר
עלייהו ותלכנה שתיהן · הכא אחב הכל · אדם חב בי"ו מן יקו"ק ואסתלק י"ו ואתעביד ו"י ·
אמר ר' אלעזר והא י"ו אינון י' לעילא ו' לתתא · מאי ו"י אמר ברי הכי איהו ודאי · דקובא
דא איהו לעילא באת א דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן עלת העלות ואשתאר מ"כ א'
ו"י כגוונא דא א · ועל י' עלאה אתמר כי ידע שמי · שם י' · יקראני ואענהו · וכהא איהו
מאן דנחית ליה במחשבתיה לאתריה · דהאי מחשבה עלה אתמר °זאת התורה לעולה ויקרא ו'
למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים · ואמאי אתמר באת י' כי ידע שמי ·
אלא במה דלית באת י' שותפו דאת אחרא · הכי לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו ·
אחד בלא חושבן · הוא ברא כלא ולית בורא עליה · וכי אית דיכול למברי אפי' יתוש זעיר
אלא הוא · אלא מים אית לון חילא למברי אילנין ועשבין · ואינון אקריאו · אבל בורא
עלמין ברא ולית עליה מאן דברא [ל"א] ונחכימייא כרמיזא דכ:אתר דא לית לגלאה יתיר ·
[illegible] אלעזר מהכא] משמע דאית בורא בשותפו דאחוון כגון ב' מן בראשית דאיהי
אימא ר' מן ראשית דאיהי חכמה · ו' מן בורא דאיהו עמודא דאמצעיתא · א' מן
בראשית דאיהו כתר · שי"ת שית ספירן · הא כלהו עשר · אם חסר חד לא אשתלים
בריאה · *אבל עלת על כל העלות איהו ברא כלא בלא שותפו כלל · °אמר ר' אלעזר והלא נ"א בלא בוא
הא שמענא דבעשר ספירן לא אתמר תמן אלא אצילות ולא בריאה · אמר רבי שמעון במדבר
ומאן אמר דאית בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפו דא עם דא עבדין בריאה בעלמא ·
ואכא אימא דאי הוה חסר חד מן מניינא לא אשתלים הוית בריאה · אבל עלת על כל
העלות איהו בורא בלא שותפו אחרא דאיהו חד בלא שותפא כלל לא לעילא ולא לתתא
ולא באמצעיתא ולא מכל סטרא כלל · אמר ודאי כען אתגלייא מה דלא אתמסר לגלאה
אפילו מלכא לפומא · ורזא דא צריך לאתכסייא מכל בר נש · דלאו כל מוחא יכיל
למסבל האי אלא אלין דידעין ברזין · אלין דחכמתא דילהון סליק על כל נביאייא וחכימייא ·
א"ר אלעזר הכא · הא אתגלייא א' ברזא עלאה כד אסתלק עלת העלות באת י' ואשתאר
וי אלא מאי הוי · אמר ליה (א' עלאה) (נ"א אית א') לעילא מן א' · דאית א' מאתוון
רברבן · ואית א' מאתוון זוטרן · ואית א' מאתוון בינוניים · (נ"א זה שייך לדף פ"ג ע"ב) ועוד
נעבה אדם) אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה ועלייהו אתמר כי גבוה מעל
גבוה שומר ואית תלת עלאין עלייהו בארח אצילות · ועליהם אתמר °וגבוהים עליהם · קהלת ה'
ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות · והאי איהו אור לבוש עליון · ואינון עשר
מתלבשין בעשר · ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין בהון · נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו · כל ספירה יהיב ביה חולקיה מלגאו ומלבר · ואם חסר חד מעשר
ספירן דלא הוה יהיב ביה חולקיה לא הוה אשתלים בנייגא דאדם · ובזמנא דחב אדם
כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה ואשתאר אין · ורזא דמלה °ומותר האדם מן שם ג'
הבהמה אין · ובג"ד אמרו מארי מתני' °ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו · אדם תהלים מ"ט
דהוא לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה · נמשל כבהמות דמות דיליה דאינון חיות הקדש
אבל

חידושי הרמ"ז *אבל עלת על כל העלות איהו ברא כלא בלא שותפות כלל וכו' · נלע"ד לאד"ק שסוא נחי' בריאה לגבי אור א"ס :

כבוד מלך

זיקן ולמטה כנ"ל · לכן ג"כ יש להם הכלים להאיר להם אבל ברמזי בסוד מש"ה ויפוזו זרועי ידיו (וכתב הה"ר שמואל משם ר' יוסף שקבל מהרב ז"ל אע"פ שהכתוב א מר ויפוזו זרועי ידיו דמשמע שמהידים היתה הוציאה · הכוונה לומר שנפוזו נחינת טפין דח"וג הנק' ידים כי בכל יד ה' אצבעות · אבל פשיטא שמרגליו יצאו עכ"ל המגיה) שה"ס י' טפין דאוריקו מהצפרנים כמ"ש בתקונים ק"ה ב' כי הם עצמם בחינת ביטול המלכים כי הנה ביטול המלכים היה לפי שלא נתקן עדין אדם כחדא דכר ונוקבא · וזה עצמו ענין סוד טיפי הזרע של יוסף שיצאו בלי נוקבא רק מדבורה לחוד והם י' הרוגי מלוכה · והבן קינת מלוכה כי הם ממש אלו י' מלכים שנשברו כליהם וגופם · והסיבה ג"כ לפי שהיו ז"ון בלתי מתוקנים עד שבא הדר מלך הח' ואז נתקנו · וז"ש בשבועות פ' ב' מי שאמרה לו אשתו נטמאתי ונעץ צפורניו בקרקע והזרע יוצא דרך הצפרנים · והנה הכלים הראוים

תקונא שיתין וחמש

אבל עלת העלות כד ברא ליה כד"א (נ"א הה"ד) ויברא אלקים את האדם בצלמו איהו נטיל כלא מניה ויהיב ביה כלא שותפו דאחרא · דהכא והיתא עבדו ליה בציורייהו בתרין ציורין הה"ד וייצר יו' אלקים וייצר בתרין ציורין · ציורא דהכא דאיהו יקו"ק וציורא דאלקים דאיהי אימא · ודא איהו וייצר יו' אלקים · ולבתר עבד ליה מאלה הה"ד עפר מן האדמה · מן האדמה לא כתיב · אלא עפר מן האדמה ודא שכינתא תתאה דאתמר בה

איוב ל"ד ואדם על עפר ישוב דאיהו גלגולא דיליה · א"ר אלעזר אבא בתר דרעוא אשתכח צריך למפתח מילין באתגלייא · מאי אדם דברא עלת העלות בדיוקניה דהא כתיב דלית ביה דמות · אמר ליה ברי (הכא לא אמר בצלמנו דאית ביה דיוקנא · אלא בצלמו ר"ל כגוונא דאיהו הוה והוי כההוא דיהא איהו הכי · וכגוונא דלית ביה דיוקנא דיהא איהו הכי · וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו הכי · וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא שותפו ובלא חושבן דיהא איהו הכי · כלא כגוונא דיליה · ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא אחרא בלבושין וגופא (דלבר) (נ"א בלא) דשלימותא דא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל · אית בריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה אבל כהו [illegible] ותא חזי אע"ג דאתמר בספירן בריאה בלבושא מלבר איהו · ולאו איהו מלגאו · ובגין דא כתיב ויברא אלקים את האדם בצלמו הכא רזא אחרא בגופא · אית ספירן דבריאה ואית ספירן דאצילות · ובג"ד ויברא אלקים את האדם דא עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת בית · בצלמו שכינתא תתאה · בצלם אלקים שכינתא עלאה · וייצר יו' אלקים את האדם דא צדיק חי עלמין · יצרו ביצירה עלאה וביצירה תתאה דאינון י' י' מן א · ו' מן וייצר איהו ו' דאמצעיתא דאיהו בתרין יודין באת א · ותרין יודי"ן עלייהו אתמר חכמות נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמה תתאה · ואדם מסטרא דאות ברית י' אתייליד מהול · הה"ד ותרא אותו כי טוב הוא · אמרו צדיק כי טוב · דתמן לאו קליפה דערלה כלל · והא דאתמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה דא אדם דעשיה ומאי ניהו דא קליפה דאתלבשת ביה (נ"א דאתלבשת בה) לשלטאה על כלא · הה"ד ומלכותו בכל משלה · ובגין דא אתמר בה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל דיוקנין וקליפין · ועוד אתמר בה בשכינתא תתאה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו דתהא כלילא מכל ספירן דכל עשר ספירן יהיבו בה כל חד חולקיה · ומאי חולקיה אלא כל ספירה יהיב בה עשור דיליה דכל ספירה סליק לעשרה · ויהבו לה כל חד וחד עשור דיליה ואשתארו אינון תשע תשע · וכל חד וחד אשלים בה לעשרה · ובג"ד מעשרין חד מעשרה · ובגין דאיהי כלילא מכלהו אתמר בה אהבת כלולותיך כלילא מכלא · ולבתר דאתכלילת מעלאין אתמר בה וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ · אתכלילת בתתאין ואפילו בכל קליפין דסטרא אחרא אתלבשת לקיימא בה ומלכותו בכל משלה · ובכל מה דאתלבשת אתכלילת (נ"א אתקריאת) בשמיה · הא הכא אדם דעשיה ויצירה · אדם דבריאה אוקמוהו על תפארת · מאי בצלמו · בצלם תרין דיוקנין דיליה לעילא אלא (ס"א אלין) אינון וא"ו ב' ווין אינון ב' דיוקנין דא · דאיהו אדם דאמצעיתא דשכינתא עלאה איהי דמות אדם עלא' דאיהו חכמה עלאה ושכינת' תתאה דמו' אדם דאיהו

עמודא

כבוד מלך

הראיים לאלו המלכים לא יצאו רק דרך נקבי הרגלים · ואע"פ שהנפרצים הם י' והנקודות והמלכים שנשברו אינם רק ז"ת בלבד · הענין הוא כי יש גם שני אחוריים דא"וא שנשברו הם ט' בחינות · והעשירית גם מן הכתר היה קצת פגם כמש"ל והוא מבחינת נה"י שלו שנכנסו והיו כסוד מוחין לא"וא וגם הם נשברו הרי הם עשר בחינות כנגד עשר הכלים שיצאו מנקבי הרגלים · והיה לסיבת חסרון קצתם מהאזן העליונה וסיבה זו גרמה לכל זה ולביטול המלכים · והנה הנקודות נחלקו לשלשה חלקים יש עליונים מהאותיות כמו חול"ם ובאמצע כמו שור"ק ולמטה כמו חיר"ק וכו' והנה נקודת חולם הוא הבל היוצא מטיבור דא"ק אשר שם עומד הכתר לפי שהכתר הוא חולם על ת"ת · וניקוד שורק באמצע יא"ו הוא הבל היוצא מהיסוד דא"ק אל א"וא דנקודים ונחלק לי"ב כי הקורא שורק הוא וּ ויוד באמצע · יו"ד של שורק היא לאבא הנק' יוד של שם וּ של שורק היא לאימא להוציא ולהוליד ו"ק של זעיר וזוהי בחינת י' שלוקחת אימא וז' נקודות התחתונות עם ג' בחינות של נה"י דכתר וב' אחוריים דא"וא שהם הם י' אלו הם שיצאו דרך נקבי הרגלים · ואין כוונתינו לומר שאלו הם הנקודות עצמם · רק שמכל ההבלים יוצא אור אל ה' נקודות שיצאו

עמודא דאמצעיתא · ועוד עמודא דאמצעיתא בדיוקנא דכתר ודא אדם דבריאה ואדם דיצירה צדיק בדיוקנא דחכמה · ובגין דא ווי' כתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום שלם ה' · ושכינתא תתאה אדם דעשיה דמות דשכינתא עלאה וכלא קשוט (ושכינתא והאי אתכלילת בכלא) · ובגין דא זמנין אתקריאת נשר · זמנין חיה · זמנין יונה · זמנין צפור בכל מה דשליטת אתקריאת בשמיה · וכעשבין אתקריאת שושנה עץ פרי עושה פרי · וכד שלטא על ארעא אתקריאת ארץ · וכד שלטא על ימא אתקריאת ים על שמיה וכד שלטא על טורין אתקריאת סלע · לית בריה בעלמא דשלטא עליה דלא אתקריאת בשמיה אבל עם כל דא דשלטא על כלא עבידת אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא ואיבא לקליפין דסטרא אחרא דאינון כקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא · ורזא דמלה ויבדל אלקים בין האור ובין החשך · ווי ליה למאן דמערב קליפין דסטרא אחרא עם דרגין דסטרא דדכיו ·

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו' וכי לא אשתמודע בה עד ההוא זמנא · אלא תיומא דאתחרב בי מקדשא קב"ה לא אתייחד בשכינתיה ביומין דחול ולא הוו ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול בגין דממשלה דעבד ושפחה בהון · בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו · ובההוא זמנא °כי מלאה הארץ דעה את יי' ובההוא זמנא יתקיים קרא °כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם °וביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד · ד"א והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין · ידע ודאי כגון ומרדכי ידע · אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש · בזמנא דאולידת לקין ידע את כל אשר נעשה ההוא זוהמא · ועד ההוא אתר דמטי ואתפשט ההוא זוהמא בכל דרין · ותלת גלגולי עלייהו אתמר °הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר בתר דיתגבר בילדיה דלא עביד חטאה · והאי ידיעה דקין איהו דאתגלי ליה עד ההוא אתר דאתפשט דעליה אתמר °כי משרש נחש יצא צפע · בגין דאיהו משרש נחש דאטיל זוהמא בחוה מלאך המות דגרים מיתה לאדם ובכל דרין דיליה · הכי האי דרגיה לקטלא ובג"ד קטיל להבל והאי זוהמא דאתכטיל מניה איהי לילי"ת אימא דערב רב עלה אתמר °רגליה יורדות מות וכו' · דאיהי סם מות דהבל אחר דאיהו סמ"אל · ואיהי איבא דיליה · גם לרבות אל אחר נחש בגיניה אתמר °ותקח מפריו ותאכל · הכא רזא דחוה ותתן גם לאישה עמה ויאכל גם לרבות · ולבתר חזא ליה דאתחרט כד"א °גדול עוני מנשוא · בגין דא °קניתי איש את יי' · הכא רמיז קני חותן משה · דעתיד לאהדרא בתשובה ולקבלא את ברית הקב"ד ויסם יי' לקין אות · אות ברית מילה לאגנא עליה בגין דא ותוסף ללדת את אחיו את הבל · מאי ותוסף · אלא רזא דמלה ולא יסף עוד לדעתה בגין ההוא זוהמא דנפיק מניה וחמא אתפשטותיה בכל דרא · כיון דחמא להבל דאתפשטותיה בכל דרא לטב · אמר ותוסף ללדת · אוסיפת איהי כמה קרבנין וכמה תחנונין וכמה בכיין בגיניה כיון דאיהו הוה עתיד לדכאה זוהמא דיליה מעלמא · והא קהלת אמר יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים · הכא אתגלי צדיק ורע לו רשע וטוב לו את הבל ואת הבל · ועלייהו אתמר לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו · בשגם זה הבל

ישעיה י"א
ירמיה ל"א
זכריה י"ד
איוב ל"ג
ישעיה ט"ו
משלי ה'
בראשית ג'
שם ד'

כבוד מלך

שיצאו דרך השער · ויש כאן שאלה כי הנה לעולם היסוד הוא בחינת הדעת · כי מצינו יסוד דאבא הוא דעת דזעיר · וכן יסוד של אד"ק הוא דעת דנקודים · וא"כ איך יונקים א"א מן ההבל היוצא מיסוד דאד"ק · תשובה לזה כי בחינת היסוד לעולם הוא גבוה למעלה מתרין פרקין עלאין דנ"ה כנראה בחוש הראות · ואם כן מוכרח היא שיהיה הדעת גבוה למעלה מח"ב וכן היה הענין כאן · אבל שם בז"א אינו כן · לפי שהבינה נכנסת בו לתת לו המוחין והיא משפלת עצמה ומתרכינת כסוד יהא"ה רובצת על האפרוחים ולזו מוכרח שנגנזין ראשי פרקין עלאין דנ"ה שלה · ובחינת יסוד נשפל למטה מהם ולזו נמצא שהדעת דז"א הוא למטה מח"ב והבן זה · וכבר ידעת כי נקודת שור"ק הוא ביסוד כמ"ש בתיקונים וניקוד שור"ק באמצע האותיות בבחינת היסוד שהוא באמצע ג"ה וההבל היוצא ממנו נק' שור"ק והרי ביארנו סוד ת הנקודות · ונבאר מציאות יציאתם לחוץ כי יציאת י' נקודות מתבאר עד מ' · היתה הסך יציאת העקודים כי בצאת העקודים יצאה המ' תחלה והבקר באחרונה · ובאן הנקודים היה להפך הבקר יצא ראשון וכו היו כלולים של ט' אורות ונסתר במקומו · אח"כ יצאה החכמה וגם כלולים כל הס' וכעד"ז יצאה בינה

וכו

תקונא שיתין ותשעה

הבל והא אוקמוהו בשגם זה משה · משה זה שת · ואיהו שם · ואיהו הבל והן כל אלה
ישעיה ס"ג ויפעל אל פעמים שלש עם גבר · *ורזא דמלה °איה השם בקרבו · דאיהו מה שמו ודא
עמוס ב' אדם דאיהו רביעאה · ובגיניה אתמר °ועל הרביעה לא אשיבנו בגלגולא
יתיר · כיון דנח ביה אבוי דאיהו אדם ובההוא זמנא אשתמודע מה שמו ומה שם בנו כי
תדע · ודא איהו רזא מה שמו מה אומר אליהם · ודא איהו מרכבתא שלימתא · ש תלת
(א)חיוון דרכיב עלייהו מ"ה ועלייהו אתמר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר :

קם רבי שמעון ואמר ותוסף ללדת את אחיו את הבל · ווי לעלמא דאית לון עיינין ולא חזאן אודנין ולא שמעין ברזין דאורייתא ואזלין בתר בצעין דהאי עלמא ·
תא חזי קין איהו יצר הרע · הבל יצר הטוב הבל איהו הלב · ואינון תרי בתי לבא הדא
קהלת י' הוא דכתיב °לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו · לב חכם לימינו דא הבל דאתמר ביה
ותוסף ללדת את אחיו את הבל איהו תוספת רוח הקדש · קין איהו רוח הטומאה דאיהו
גרע ולא אוסיף · קין גופא קן לתרוייהו · ובגיניה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה
דאית ביה · ודאי קין איהו לבא דאיהו קליפה דאגוזא · לאו ההוא דלעילא דאיהו אילנא
דחיי · ובגין דהאי קין אית ביה טב וביש · אתמר ביה ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו · עד דיתעבר ההיא קליפה מניה דאגוזא איהו אתקרי · מיתה וחיי ·
תהלים כ"ט אור וחשך · הבל טב הבל ביש · הבל דאורייתא דאיהו להב עלה אתמר °קול יי' חצב
שמות ב' להבות אש · ודא ה' דמשה מ"משה ש"ת דאתמר ביה °כי מן המים משיתהו ש' שם ולאו
למגנא הוה שם קובע מדרשות באורייתא · והוה שת סיומא דאלפא ביתא שת בגין כל שתה
תחת רגליו · והבל משטרא דימינא איהו כליל שבעה הבלים ואינון אבג"יתץ וכו' שית
סלקין דאינון לקבל בשית עזקאן דקנה · והבל דפה שביעאה · ולקבלייהו אמר דוד
דברים ח' שבע קלין דהבו ליי' בני אלים · ועל אלין שבע אתמר °כי לא על הלחם לבדו יחיה
האדם כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם · ואלין שבע סלקין בשבעה רקיעין · ואית
קהלת ג' שבעה דשמאלא דנחתין בשבעה ארעין · ועלייהו אמר קהלת °כי מי יודע רוח בני האדם
העולה היא למעלה וגו' · שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע ולקבלייהו
אחרנין לקבל שבע שני הרעב · אלין הבלים דחיי ואלין הבלים דמיתה · ובגין דא יש
הבל ויש הבלים ה' לב · ד' ארבע חיוון דכורסייא · ו' שית דרגין דכורסייא · ועלייהו
שריין עשר אמירן דאינון י' · ו' דנפיק מהבל איהו קול דאיהו פורח באויר דאיהו אור
חמש אור ודאי אינון ה' עלאה · ו' דבור ואמירה ואינון הבלים · הבל סליק בה' עלאה
והבל נחית בה' תתאה ונחית דבור · ובאלין הבלים סליק · בחד קלא סליק ובדא נחית
בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו' · בה' עלאה נחית דבור דאיהו י' · והבלין סלקין ונחתין
בלבא · והכא מלאכי אלקים סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו · ה' תתאה מוצב ארצה וראשו
מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה · ואי לא סלקין במחשבה דאיהו יו"ד
ק"א וא"ו ק"א לא מסתכלין בכלותין · אלין הבלים דלאו אינון מסטרא דיחודא והבלים
אחרנין אינון בפירודא וסלקין במחשבה בישא · ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה
דילהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה (והבלים דלית בהון פירודא מחשבה דילהון
מצטרפא למעשה) ועיקר דארבע אתוון ועשר אתוון איהי מלכותא דאיהי כלילא
מכל

(א) נ"ב פירוש תלת חיוון שת שם משה מ"ה אדם והנו שלש תלת חיוון עם גבר שהוא אדם בסוד ולא ידע גבר את קבורתו :

חידושי הרמ"ז **ורזא דמלה איה השם בקרבו וכו' · בקרבו באתב"ש שדגש"ף גימטריא תרפ"ז רל"ב תנ"ה :

כבוד מלך

ובה כלולים כל הז' ואז נקראת אם הבנים · אח"כ הוציאה כל הז' כלים כלולים בחסד · אח"כ נתגלית הגבורה וכו' עד שיצאה הט' אחרונה לבולם :
עוד יש הפרש ב' כי שם בעקודים תחלה יצאו האורות ואח"כ בחזרתם אל שורשם נעשו הכלים · אבל בנקודים יצאו תחלה הכלים י' זה למטה מזה ·
ונעשו ע' השתלשלות הענין בג' אורות של אח"פ · ואחר שיצאו הי' כלים והונחו במקומם זה תחת זה כל א' לבדו אז יצאו האורות אחר כך עד
שיצא הכתר ובו כלולים כל הט' אורות · ואחר כך נשאר אור הכתר בכלי שלו ויצא אור החכמה עם הח' אחרים כלולים בו ונכנס בכלי החכמה

וביוצא

מכל עשר ספירן · וביה לריך כלא להכללא · דכל מאן דנטיל מלכות כלא ט' ספירן
איהו מקצץ בנטיען · וכל מאן °דנטיל ט' ספירן כלא מלכות איהו כופר בעיקר · נ"ע ל"ד ה' ע"א
הכלים דסטרא אחרא עלייהו אתמר °הכל המה מעשה תעתועים · דאינון הכלים סלקין ירמיה י'
בנכלות הפה ובשקרות · וכלהו סלקין לגבי מוחא · אית חמה ולבנה וכוכביא ומזלי
בדקיעין דאינון קליפין דעלייהו אתמר °הוי מושכי העון בחבלי השוא ועלייהו אתמר ישעיה ה'
°כי שמים כעשן נמלחו וחפרה הלבנה ובושה החמה וגו' · וכמה הכלים אית לון דכלהון שם נ"א
מליין שקר ושוא · וכל מאן דאפיק מילין דשקרא כמה מלאכי חבלה פתחין גדפייהו
לקבליהון הה"ד °כי עוף השמים יוליך את הקול וגו' · והאין מלולין איכון כגין כמה כנייכין: קהלת י'

אמר המגיה הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א אמנם אח"כ מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מאחרות וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החילוק שיש ביניהם בלבד בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל' · והשורה ל"ד נקודין מן י' טעמים מן י' איהי בת קול · ובדף ק"ב ע"א שורה ו" נ"ל ואיהי לב דכלהו נה אתכלילן ומינה נפיק דפיקו · ובשורה ט' וכד אפיק · ובשורה י' נ"ל דשפים · ובשורה י"ב נחית נ"ל אחיד · דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא נ"ל דמלה · בשורה י"ח ד' דילה נ"ל ד' דלה שורה ד' אויר קדמון נ"ל אוירא קדמאה :

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה והרבה עמלתי וטרחתי להגיהו ולסדר הדברים על אופניהם ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלוף הנוסחאות :

(אמר המגיה עוד ראה זה מצאתי :)

ותוספ ללדת את אחיו את הבל · ת"ח הבל איהו הלב · ואית ב' כתיש בלבא לב
חכם לימינו הבל · לב כסיל לשמאלו דא הבל · קין איהו יניק מתרוייהו ·
ואיהו עץ טוב ורע · וקין איהו זוהמא דנחש דאטיל בחוה ועליה אתמר °כי משרש נחש ישעיה י"ד
יצא צפע · מה ארחיה דחוויא למקטל כך דא קטל ולבתר אתחרט · ובג"ד וישם יי' לקין
אות · אות ברית מילה · ובג"ד אמר קניתי איש את יי' · ואע"ג דקין איהו זוהמא · יכיל
למעבד נק"י כגון יתרו דאתמר ביה °ובני קני חותן משה · ורזא דמלה הבל הבלים אמר שופטים א'
קהלת ואמרו קדמאין אית הבל ואית הבל · °יש לדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים קהלת ח'
אמרתי שגם זה הבל · הבל דימינא · ה' כורסייא · ו' שש מעלות לכסא · ד' ארבע חיוון ·
אלין הבלים איכון לבושא לתפארת ומלכות דאינון ו"ק · י"ק כלילן י' באויר ה' תתאה
דבור דסליק בהבל · וכלא אתכליל בשמא דבר כש דלא ללותא או דעסיק באורייתא ·
אבל הבלים אחרנין דאתעבידן בארעא סלקין באויר דהאי עלמא בקול ודבור דחול ·
וישראל מבדלין בהון המבדיל בין קדש לחול · ואית אחרנין דאתמר בהון °הבל המה מעשה ירמיה י'
תעתועים · ואינון הבלים וקול ודבור דנבלות הפה אינון מסטרא דאלקים אחרים ממנן
דשאר עמין דאינון סמ"אל ונחש · עלייהו אתמר בהבדלה ובין ישראל לגוים · כל חד
כפום עובדוי כך בני כנייכא · רזא לעמת זה עשה האלקים :

ות"ח מאן דבנייכא דיליה לעילא בסטרא דרכיו בעל אלין הבלים דאורייתא
וללותא · עליה אמר קרא °ואשים דברי בפיך וגו' ולאמר לציון עמי אתה ישעיה נ"א
ואל אוקמוהו אל תקרי עמי אלא עמי · מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא
כמה דאת אמר בדבר ה' שמים נעשו · כך אנת בשותפו עמי תעביד במלולא · אבל
אחרנין

כבוד מלך

א

וביאור בזה עד שסיימו כולם ליכנס בכלים שלהם · אבל כאשר אור הכתר נכנס תחלה בכלי שלו היו שאר האורות בטלים בו בערכו כי הוא גדול מכולם יחד · ולכן היה יכולת בכלי שלו לסובלו ולסבול הט' אורות האחרים ולא נשבר · וכן כשיצא אור החכמה ונכנס בכלי שלו היו הח' אורות כלולים בו · וכן בצאת אור הבינה היתה כלולה מז' אחרים · ונכנסו בכלי שלה · והיו הכלים שלהם יכולים לסבול ולא נשברו שכולם בטלים בערך ח"וב · דמיון הבנים שבתחלה עומדים כלולים במוח אביהם בסוד טיפת מוח וכן הבנים בסוד עיבור במעי אמם יכולים להיות שם והיא יכולה לסובלם · ולכן היה בחי' תיקונם בג"ר ולא נשברו כלל וכשהיו הז"ת כלולים במעי אמם היו שם בבחינת מ"ן מעוררים הזווג העליון של או"א · אמנם בצאת משם הז"ת שהם הז' מלכים שמתו ורצו ליכנס בכלי שלהם לא יכלו הכלים לסובלם ונשברו ומתו · ונבאר סדר הז' מלכים שהם מן הדעת ולמטה · דעת א' הוא בלע בן בעור כי בלעם הוא בלע והיה בסוד הדעת כי בלעם היה שקול כמו"ה כמשה בישראל לפי שמשה הוא בחינת דעת עליון דאצלא שבזעיר · וז"ש ויודע דעת עליון · חסד ב' והוא יובב וזהו בן זרח כי בחינת חסד נקרא אור · גבורה ג' והיא חושם כי ה"ס ה' גבורות אותיות חשם · וס"ת חשם מארץ התימני מ"ץ ור"ת חמ"ה וה"ס פ' כי מיץ חלב יוציא חמאה כי חמה וחמאה אותיות שוות והם בחינת הגבורות שהם דם וכשפכים בבטן המלאה לחלב וממתוקי מיץ בבשית חמאה להאב ל לתינוק · ק"ת ד' · ב"ה ב' · פלגי גיפא ה' · יסוד ו' · מ' ז'

משלי ז' אחרנין דמפקין מפומייהו הבלים דשבועה עלייהו אתמר °כי רבים חללים הפילה ואלין
אתקריאו חללים · דמחללין שם יי' ונפקין הבלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה
לשקרא ודברין שטים למגנא ולשקרא · כההוא שטה דנפקין לבטלא ולשקרא כגון לון
ירמיה ב' בנייכן דבטלין לון מעלמא · הה"ד °לשוא הכיתי את בניכם · ווי לון לבני נשא דנפקין
מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא · טב לון דלא ייתון לעלמא · קמו חבריא כלהו ואמרו
רחמנא לישזבן רחמנא לישזבן · אמר ר"ש רבנן כל אלין בנייכן תליין במחשבה · כמה
דאשכחנא בקין והבל · קין היה עובד אדמה ואייתי בקרבנא פשתים מההוא סטרא
דערוה והוא מחשבתיה לקרבא קמי קב"ה ערוה · ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה
שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה · הבל הוה רועה צאן קריב קרבנא
מבכורות צאנו · הה"ד והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו מחשבתיה הוה בההוא אתר
דניאל ז' דאתמר ביה °ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא · וקב"ה
מחשבתיה טבא צרפה למעשה ובג"ד קביל ליה · ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה ·
ודא הוא קרבנא דקין ובג"ד חרה לו · מיד ויאמר יי' לקין למה חרה לך וגו' הלא אם תטיב
שאת · אם תטיב עובדך שאת · הנה מאריך לך ואטול מטולך עלי · ומ"ל דשאת מטולא
ישעיה א' דחובין הוא דכתיב °נלאתי נשוא · ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רובץ · ודא פתח
דגיהנם דתמן חובין דילך שלטין עלך · ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו · דשיציא לא
בראשית כ"ז שליט בהון מוסר אלא כתרין דכבו · כגוונא דעשו °וישטום עשו את יעקב · יעקב כגוונא
שם ד' דהבל · ועשו כגוונא דקין · °ויאמר מה עשית וגו' · חובה דא דקטלת לאחוך לא עבדת ליה
אלא לשמא דאתקרי מ"ה · מה אעידך ואסהיד עליך ואיהי תבעי לך · ולא עוד אלא מ"ה
שמות כ' דאיהו אדם דעביד לך גרם דא דאפיק מלאך המות כך לעלמא · ודא איהו °פוקד עון
אבות על בנים והא אתמר אם אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם · אלא כך הוא · עובדי
אבות הוו בידיה · על סבת דאשה הוה · כמה דאתמר ויהי בהיותם בשדה ואין שדה אלא
אתתא · אתתא גרמת מיתה לאדם · וגרמת מיתה להבל · כמה דאתמר ביעקב עם
בראשית ל"ב מתנה דעשו °ויאבק איש עמו · כגוונא דא הוה קין והבל · ונצח הבל לקין ואיהו מסטרא
דרחמי דחייס עלוי ולא בעא למקטליה · וקם הוא וקטליה · ואתתא גרמת דא עלה אתמר
משלי ה' °רגליה יורדות מות · ובקנאה דיליה קטיל ליה · ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי מן
האדמה · הנה הוא ברית דחויא דגרם מיתה לאדם דאתמר ביה ארור אתה מכל הבהמה
כך אית לך ליירתא מניה דעובדא דיליה בידך · בג"ד ארור אתה מן האדמה אשר פצתה
את פיה דא הוא ארעא דלייט לה קב"ה תשע לווטין · לייט לקין חד לאשלמא לעשרה ·
ובג"ד אמר ארור אתה מן האדמה וגו' · כי תעבוד את האדמה וגו' דאתא תשש חילא
לגבך ולא יפקון מינך מלכין ושליטין נע ונד תהיה בארץ · דהכא אמרית לאדם וירדו בדגת
הים ובעוף השמים ובבהמה · דאינון בני נשא דתליין במזלות דדמיין לחיוון ובעירן ועופין
כלהו אזלי לגבך לקטלא לך ואנת הוית נע ונד מקדמתאי · נ"ע ונ"ד · עו"ן ד"ן · ועוד *נע
ונד בגין דאנת עו"ן דנד"ה ובגדא אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחוה בג"ד נע

ונד

חידושי הרמ"ז נ"ע ונ"ד וכו' · נלפע"ד נ"ע גימ' סמ"אל וי"א יותר · והנה אם תמנה יו"ד אל"ף גימ' סמ"אל וזהו נ"ע :

כבוד מלך

ז' · ושאול מרחובות הנהר הוא יסוד כי יסוד הבינה הוא רחב להיותו נקבה ולכן נקרא יסוד רחובות הנהר ור"ת שאול מרחובות הנהר מש"ה · כי משה היה יסוד דאמא ושאול המלך היה מבחינה זו וז"ש בשאול הנה הוא נחבא אל הכלים · פי' כאשר נשברו אלו הכלים של אלו המלכים כל האורות נסתלקו מתוכם ונשארו מאנין תבירין ולא נשאר בהם רק בחינת רפ"ח ניצוצין · ואמנם בכלי של היסוד נשאר אור אחד זולת רפ"ח ניצוצין כדי להחיות את כלי המ' מטעם דלית לה מגרמה כלום · וזה האור הנשאר היא בחינת שאול כשאר שם בכלי היסוד מה שלא נשאר בכלי אחר · ולפי שהיה בפת עבירה ומיתה לכן נקרא לשון מתחבא כי מן הראוי היה שיסתלק גם הוא · ונשאר שם בבחינת לצורך המ' ולכן זכה שאול למ' · עכ"ל מוהרח"ו :

היבלא

ונד תהיה · ועוד נע · בגין דאית מסטרא דסמ"אל · נד · בגין דאית מסטרא דנחש · נע
בעלמא דין נד בעלמא דאתי · דאינון שכינתא עלאה ושכינתא תתאה · דנטלין תרוייהו
נוקמא מינך · ובגין דא כד שמע דאתר עלאה דא הוה תליא הכל · מיד °ויאמר קין אל בראשית ד'
יי' גדול עוני מנשוא · הכא תב בתיובתא ואתחרט · בגין דא וישם יי' לקין אות · הכא רמז
אות ברית מילה דקביל יתרו דאתמר ביה ובני קיני חותן משה שנפרד מקין · (נ"א ואחר הקיני
נפרד מקין) וביתרו אתתקן קין מחוביה · ועוד בההוא זמנא קביל ליה · בגין דאחזי ליה
בנוי דקיני חותן משה דהוו עתידין למהוי בלשכת הגזית · אמר ומי לחייבא קביל קב"ה
בתשובה עאכ"ו לצדיקייא מיד °ויצא קין מלפני יי' כההי נפק מן דינא וקביל עליה כל שם
מה דאתגזר ביה דכתיב וישב בארץ נוד · מה דא"ל נד שוי עליה ו' ואתעביד נוד · ודא
איהו דאתמר ביה וישם יי' לקין אות לבלתי הכות אותו · דהא הוה נד · אתמר ביה והיה
כל מוצאי יהרגני · ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית שוי עליה אות ו' לטובא
ליה · ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת עדן · דבגיניה זכה לגן עדן :

וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך · כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון
וצלה · עדה חנוך [illegible] · ועירד · ומחויאל · ומתושאל ולמך · ולמך קטיל תרין נשין עדה
דמחנך לבר נש בחובין בישין · עירד · לבתר אעיל דעדה לבר נש באברין דיליה [illegible]
ולבתר דאפיל לבר נש בחובין · אלשין עליה ואחזי לאל כל מה דעביד · ודא איהו מחויאל
מחוי אל · ולבתר נחית ותשש חיליה וקטיל ליה ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל ·
ואין מות אלא עניות · ולבתר אמליך עליה ודא איהו למך · אתהפך עליה למלך · ותרין
נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובוי דבר נש · ותניינא צלה דאזיל עליה כצל כמה דאת
אמר °כי צל ימינו עלי ארץ וכתיב ימיו כצל עובר : איוב ח'

ותלד עדה את יבל בתר דקטיל ליה בעניותא ושלטין עליה עדה וצלה · יבל · כגוונא
דשמיא וארעא דאתמר בהון °כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה · ישעיה נ"א
ויבל איהו אבי יושב אהל ומקנה דכניש ממונא ולבתר אתמר ביה °לא יועיל הון והא משלי י"א
אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מות · ולית עניותא קמי קב"ה כעניותא דאורייתא
ולית מות כאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים · ובגין דא אמר קרא
°שובו וחיו · ואחיו יבל היה אבי כל תופש כנור ועוגב המנגנין בכל מיני נגונין · ובר נש יחזקאל י"ח
דחדי בהו ואשתדל בהבלי עלמא · עליה אמר קהלת שמח בחור בילדותך וגו' · ולבתר
מה אמר ליה ודע כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט דעלייהו אמרו מארי מתניתין קהלת י"א
זמרא בביתא חרבא בביתא · אלא ושמחתם לפני יי' אלקיכם כגוונא (דדוד) דאתמר (ביה)
והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יי' :

וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חורש נחשת וברזל · דא יצ"הר דאתמר
ביה אם ירך מתגבר עלך משכהו לבית המדרש וכו' ואחות תובל קין נעמ"ה
דא אימן של שדין · ולמך בשעתא דשליט על בר נש ואיהו ביה תקיף כאבנא וכפרזלא
ולא עסיק באורייתא · שליט עליה וקטיל ליה ועביד ביה פצע וחבורה כד"א °כי איש בראשית ד'
הרגתי לפצעי וילד לחבורתי · בההוא זמנא עתיד לנטלא קב"ה נוקמא מתרוייהו הה"ד
כי שבעתים יוקם קין ולמך שבעים ושבעה הה"ד °בלע המות לנצח : **וידע** אדם עוד ישעיה כ"ה
את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו ש"ת סיומא דא"ב ועליה אמר איוב °מי איוב ל"ח

שת

תקונא שיתין ותשעה

שת בטוחות חכמה מאי חכמה דא דחסר מניה י' דבה הוה שית דאיהו ברא שית ואיהו
ישעיה מ"ו ראשית והוא אתמר ביה °מגיד מראשית אחרית הוא משמש שת באתר דהבל · ובגין דחסר
מניה י' אתקרי אחר בגין דבד חב אדם פרח מניה י' ועבד שת בלא י' דאיהי חכמה · ובגין
דא שירותא הוה מן ח' דאינון ח' יומין דברית מילה בד"א אז הוחל לקרא בשם יי' · ומתמן
עברו ברית מילה · ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח' דשירותא דח' איהי
בינה למנצח על השמינית · ועלה אתמר אז הוחל · ועוד אז הוחל לישנא דגלותא בד"א
אז תקרא ווי' ועניה דא הוא בשורא טבא דאף על גב דהבל קטיל ליה קין דמניה הוא נפיק
שמות ט"ו מאן דנוקים ליה הה"ד °אז ישיר משה · רועה נוקים לרועה ולבתר °אז אהפוך אל עמים
צפניה ג' שפה ברורה לקרא כלם בשם יי' · אבל בד עמלק דאינון בנוי מארים ערב רב מעורבין
בישראל עלייהו אתמר תמחה את זכר עמלק דלא אשתאר מנהון שריד דאלין אינון
ערבוביא מכל אומין ואפילו מקין ומיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם יי' :

תקונא שבעין ליום ל"ו

[illegible] אות בגונא דיליה ובגיניה אתמר וישם יי' לקין
אות לאגנא עליה ומה דהוה אזיל נע ונד בגלגולא אתעביד נוד מיד
וישב בארץ נוד קדמת עדן · ודא אות דברית מילה דקני עליה באחוה בגין דנולד
מהול ובאן אתר זכי ליה בקני בגין דחזר תמן בתיובתא ונפקו בנוי מניה דעאלו לג"ע ·
ובגין דא וישב בארץ נוד קדמת עדן לבתר עביד תולדין מסטרא דרע ואתפשטו בגלגולין
בעלמא ועלייהו אתמר וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך · חנוך מסטרא דקין
ודא יצר הרע חנוכא לביש · ואית חנוך מסטרא דאנוש דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב
ואתמר ביה ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים ודא חנוך דאתהפך
בשריה ללפיד אש · ותלתא אינון אדם שת אנוש · אנוש דמתמן אתייחסו כל דרין הה"ד
אז הוחל לקרוא בשם יי' מתמן נתפשטו כל גלגולין דצדיקייא · חנוך דנפק מאנוש איהו
מטטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש ואיהו נורי"אל · ועל תרוויהו אתמר והחיות רצוא
א"ס נ"ל רצו"א ושוב רצו"א דא נורי"אל ושו"ב דא מטטרו"ן דהכי סלקין בחושבן °במראה הבז"ק אלא איהו
ושוב במספר קטן ל"ה מרא"ה הבז"ק במספר קטן עם ה' אותיותיהן ל"ה במראה הקשת אשר יהיה בענן דאתמר ביה והיה בעננו ענן על הארץ ונראתה הקשת
בענן ובגיניה אתמר ולא יהיה מבול לשחת כל בשר בגין דאתהפך בשרו ללפיד אש · ובל
מלאכין דממנן על נשמתין דגלגולין מתמן הוו · ועוד במראה הקשת עליה אתמר למשה
וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר במראה אשר הראה יי' את משה כן עשה את
המנורה ודא מטטרו"ן מ' דיליה מנורה נורי"אל נו"ר דילה והוא ט"ט והיו לטטפו"ת
בין עיניך ובלא אתפשטו מאנוש ובגין דא אז הוחל לקרוא בשם יי' :

בראשית ברא שית · ואינון שית היכלין ואימא עלאה שביעאה · ובאלין שית וידע
אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת וגו' שת קיומא דאתוון ·
תהלים ח' תחות הבל הדא הוא דכתיב °כל שתה תחת רגליו אסתלק י' מן שית ונחיתת ביה ה' מן הבל
ואתעביד שתה כל שתה תחת רגליו · ועוד שת על שם כי מן המים משיתיהו · ועוד שת
איוב ל"ח עליה אמר איוב מי שת בטוחות חכמה ודא י' דבה הוה שית · °או מי נתן לשכוי בינה .
דא ה' מן הבל · ושת איהו גלגולא קדמאה דהבל להוא דאתמר ביה בשגם זה הבל ·
בשגם זה משה · ודא אוקימנא ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה · ובגין דא אז הוחל לקרוא
בשם יי' · הוחל · תמן התחלה דגלגולא קדמאה · ואתפשטותא דאת י' לעילא משת (נ"א
משית) אתפשטות עד ספירה שתיתאה דרגיה דיעקב · ודא אבן השתיה דמתמן הושתת
בראשית מ"ט עלמא דאתמר בה °משם רועה אבן ישראל · ואבתריה אז ודא משה דמדברין ליה בתר
יעקב

יעקב ובגין דא אז הוחל לקרוא בשם יי' · מתמן ואילך °אז תקרא ויי' יענה · ובג"ד שתא · ישעיה נ"ח
בתר שת ה' · ואינון י"ק · י' מן שית ה' מן הבל ואינון אבא ואימא · שית ו' ברא באמצעית' ·
וג' אתוון אתכלילו ביעקב · כד אתא משה בתר יעקב אשלים ביה ה' בתרא ושריא עליה
יק"ו ואשתלים ביה יקו"ק ובגין דא °ושמי יי' לא נודעתי להם · אבל למשה ואמרו ל"י מ"ה · שמות ו'
שמ"ו מ"ה אומר אליהם בגין דאשתלים יקו"ק במשה אמר אז הוחל לקרוא בשם יקו"ק ·
דבקדמיתא ושמי יי' לא נודעתי להם · ובתר דאשתלים במשה יקו"ק שריא עליה יו"ד ק"א
וא"ו ק"א ואתקרי מ"ה · בההוא זמנא מה דאסתלק בקדמיתא אהדר ליה לאתריה
ואתתקן כלא · ולא עוד אלא תרין זמנין אתמר בהאי קרא מה · הה"ד ואמרו לי מה שמו
מה אומר אליהם · דכלא חזר לאתריה מה דלעילא מה דלתתא · דאינון °מה שמו ומה שם · משלי ל'
בנו · וחזר כלא על תקוניה · ועלת העלות נחית על כלא בההוא זמנא דהדר אמונה (ס"א
תמונה) לאתרהא אמר משה °שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד · דהא כלא ביחודא חדא · לית תמן · דברים ו'
קלון ופרוד · ואי חאב אבוי ואמא (ס"א וחוה) ועבידנא הפרשה הא קבילנא עונשא וחזרנא
כלא לאתריה ביחודא שלים כלא קלון ופרוד · **ועוד** בראשית ברא אלקים · ברא °שית · ב"ו ע"ב ס"א
שית היכלין · אימא עלאה היכלא שביעאה · ת"ח ישבע היכלין אינון דבנייתא
דילהון כשבע שמהן אבג"יתץ וכו' · **היכלא** קדמאה מרקמא בכל מה דאית ביומא
קדמאה דבראשית · א' מן אבג"יתץ איהו כתר אמון מופלא ומכוסה · את
ב' איהו שני אלפים יום דהוה אורייתא טמירא בחיקו שעשועים יום יום · ג' גומלת
ומגדלת ואיהי אימא עלאה גומלת חסד עם ספירה רביעאה דאיהי ד' · ית"ץ י' חכמה ·
ת' תפארת · צ' צדיק · ומאן איהו חכמה י' הכא דא חכמת שלמה · א' אמון מופלא רקיע
ובייר ציורא בהיכלא דאדם קדמאה דכל קדומים דאית אדם ולית אדם · אית אדם דלית
ספירה דלא אתקריאת אדם · אבל אדם °קדמאה עלאה דכלהו כתר עליון סתים וטמיר · עיין בדף נ"ד א'
סתים דכל סתימין · עלת העלות קדמון לכל קדומין · בגין האי אדם קדמון אתמר
°כ עלת העלות ואהיה אצלו אמון · ולההוא קדמון אמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו · ספר אחר עליה דעלת העלות
אנת יהיב כל ציורין וכל דיוקנין וכל תקונין סתימין וכל אברין דכל מינין · ואנת (נ"א
ואנא) יהיב חילא ביה דאשתמודענא (דישתמודע) ביה דהאי לא יהיבנא ליה שכל הא לא יכיל
למנדע אמונה דילי · ובדא יהא שליט על כל חילי שמיא וארעא ויומא הה"ד וירדו בדגת
הים וגו' · ומאי ניהו האי אדם דאמר עליה נעשה אדם דא חכמה עלאה דאיהי בדיוקנא
דכתר · ועוד נעשה אדם דא עמודא דאמצעיתא · בצלמנו דא חכמה · כדמותנו דא אימא
עלאה · דכמה דאיהו אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה בדיוקנא דכתר עליון חכמה
ובינה · הכי איהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא וצדיק ושכינתא תתאה דבספירן כלא
איהו אצילות · ועוד נעשה אדם עלת העלות למאן אמר האי · אלא *°עלת העלות אמר · כוונות פסח
ליו"ד ק"א וא"ו ק"א דאיהו לגו מעשר ספירן ומאי ניהו עשר ספירן אל"ף ק"א יו"ד ק"א
וההוא דאמר נעשה אדם איהו יו"ד ק"י וא"ו ק"י °אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין · ישעיה מ"ד
אלקים · תלת יודי"ן מעידין עליה דלית לעילא מניה ולית לתתא מניה ולאו באמצעיתא
לית אלוה בכל לד בר מיניה · בהאי שמא אשתמודע הוא כלא חושבן וציורא · דהאי היכל
אינון עשר ספירן דמתלבשן בעשר דברים דאתבריאו ביומא קדמאה ואינון שמים · וארץ ·
אור · וחשך · תהו · ובהו · רוח · ומים · מדת יום · ומדת לילה · שמים אית לעילא מן שמים
דאינון שמי השמים העליונים · ואית אור לעילא לעילא דאתקרי אור הגנוז לצדיקייא
לעלמא

(א) אדם ישר דף ע"ו : (ב) שם דף ז' :

חידושי הרמ"ז *עלת העלת אמר ליו"ד ק"א ואו ק"א וכו' · נלע"ד שהוא אדם קדמון שאמר כן למלך הדר שה"ח מ"ה והאומר הוא ס"ג שממנו עולם הנקודים שלא היה בסוד אדם אבל בבא הדר בא התקון שבמלת נעשה נתקן :

כבוד מלך

היכלא קדמאה וכו' · א' מן אבג"יתץ איהו כתר בע"ח רכ"ב ע"ב ז"ל · בזה תבין כי רמ"ח מ"ע הם החסדים וה"ס הליחות שירשיות שבאדם שמשרה לכל הגוף ואיברים מחייבי' שהם בשר גידים ועצמות ואף על פי שהם נחלקים כסדר מסכת טהרות · אין כן סדר התחלקות החסדים

תקונא שבעין

תהלים י"ח לעלמא דאתי דעינא לא שליט עליה · ואית חשך קדיש דאתמר ביה °ישת חשך סתרו ואית
ישעיה ל"ד תהו ובהו לעילא דאתמר בהון °קו תהו ואבני בהו · ואית רוחא דקודשא דאתמר ביה ורוח
קדוש המרחפת על אנפי מיא דאורייתא · מדת יום ומדת לילה · מדת יום שכינתא עלאה ·
משלי ג' מאי יום עמודא דאמצעיתא דמניה יומין ארוכין הה"ד °ארך ימים בימינה · הה"ד °יומם
תהלים מ"ב יצוה יי' חסדו · יומין זעירין מסטרא דזעיר אנפין בדיק · מדת לילה אימא תתאה עד הכא
א' מן אבג"ג · מאי ב' · (א)(בינה) בה אשתמודען תרי פרצופין דאדם עלאה · ג' תלת דיוקנין
כגוונא דאדם דבריאה ואדם דיצירה ואדם דעשיה · ג' אית לה רישא וגופא וזנבא · רישא
דא י' · גופא פרצופא · קולא דלתתא זנב · ובג"ד אמרו מארי מתניתין אדם הראשון עשה
בראשית כ"א לו פרצוף ולבסוף זנב · זנב עליה אתמר °ויגדל הילד ויגמל עד דיתעביד פרצוף ·
*ועוד אבג"יתץ · א' איהי מורה על אל מסתתר מעיני כל חי ונעלם מכל היצורים כלם ·
אדירירו"ן עליה אתמר קומה אדיר ירון ואית ממנא תחות ידיה דאתקרי אדי"ר אדירים ·
במדבר כ"ד ותחות ממשלתיה אתני"ק ואיהו נפיק מהאי פסוק °איתן מושבך ושים בסלע קנ"ך · תמן
משלי ד' איתן ואיהו תני"א ק' קנך · °קנה חכמה קנה בינה · יי' קנני ראשית דרכו · לעילא מכלא
קדם מפעליו מאז · מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ · מאי מראש · אלא הכי אמרת
אורייתא דאיהי ראשית אנא הקדמית למהוי רישא לעולם · ב' ביהדירירו"ן (נ"א ביהדירו"ן)
ישעיה כ"ו °כי ביה יקו"ק צור עולמים · ואיהו ב' ברוך · וסימן ברו"ך ראשי אתוון ר' ראש · ו' ומקור ·
ך' כל · ב' ברכות · דא הוא ראש ומקור לכל הברכות · ובגין דא ב' איהי חכמה ומורה על
בס"א ליתא הכתר דאיהו רישא ומבועא דכל ברכאן (°ובגין דא ב' תרין לחושבנא · ג' גיהדירו"ן ואיהו
תליתאה · ודא שכינתא ספירה תליתאה · ובגין דא ב' איהי חכמה ומורה על הכתר דאיהו
ישעיה מ' רישא דמבועא דכל ברכאן) ועלה אתמר °כל גיא ינשא · ואיהו גימטריאות פרפראות
עיין בדף קכ"ב א' לחכמה · ועוד °ברוך ב' אחוי תרין שכינתא עלאה ותתאה · ר' ראשית חכמה · ו' אחוי שית
ספירן · ך' אחוי על כתר עלאה · ודא איהו רזא כל הכורע כורע בברוך מעילא לתתא
למכרע ביה להוא (נ"א ולמנדע ביה בההוא) דכל מבועין ומקורין דברכאן בידיה דאיהו
עלת העלות · ועל הזוקף זוקף בשם צריך לזקפא ליה ביו"ד ק"א וא"ו ק"א דאיהו מלגאו
דעשר ספירן דאיהו עלאה וזקיף על כלא ולית אלוה לעיל מניה · ובגין דא ב' אחוי על
בראשית י"ד הבריאה דכל הכורע כורע בברוך דאתמר ביה °וברוך אל עליון · ג' אחוי על הזקיפה דאיהו
גאה גאה על כלא ולית מאן דיתגאה עליה · וכמאי אתגאה על כלא באת י' מן אבג"יתץ
ודא יגבי"ה · ועוד השכינה בגוונא אחרא יגבהי"ה (נ"א יגביהי"ה) · ואתוון דיליה גבי היה
(נ"א גבוה היה) עלאה דכל עלאי · ת' תלמי"ה ת' תל שהכל פונים בו · דתמן איהו ההוא
דכל עיינין ומחשבתין סלקין לגביה · בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין · תורת חכם
תהלים ס"ה מקור חיים · תורת יי' תמימה · ועוד תלמי"ה °תלמיה רוה נחת גדודיה וגו' · בהאי שמא
אתעביד ימא תלמים תלמים · ועוד תלמים דא אורייתא דתליין מינה כמה תלי תלין
אית דלא גרסי דהלכות פסוקות דלית לון חושבן · ץ' (°לתני"ה לתני"ה) דא צדיק עמוד דסביל כלא וביה
אשתמודע מאן דאיהו לעילא מכלא · בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן · וביה מתייחדין
כלהו · ואתעבידו אגודה אחת איהו לולב אגד דכלהו ספירן · ואת צ' ביה מצויירין כל
ציורין דהיכלין דסתרין לגנתא דעדן דלעילא בכמה ציורין דכל עובדא דבראשית דירתין
לון

(א) ימי"ן קיבת בינה מ"ש בהגהה כך מצאתי בספר אחר אמנם לפי מה שמסיים קאי ב' על חכמה ואפשר שמוהרח"ו מחק בכיון קיבת בינה :

חידושי הרמ"ז *ועוד אבג"יתץ וכו' · מזל"ן שהוא סוד הכתר של הב' שערים שהוא כולל כל הנ"כ וכן כא סודו בת"י דאמ"א ע"א ע"ש :

כבוד מלך

החסדים כמו שידעת סדר התחלקות החסדים בכל י"ס כי בג' עליונות שם מוחין אין צורך רב להם ולכן הם מתחלקים באופן אחר והוא על סדר ק"ס מ"ב בריאה · ע"ב בגופא ב' בבטן מטיבורא דליבא · ע"ב בירכין · וקביבתו ממה שבקצה בענין האיבאה איך החסדים מתחלקים לשלישים · ובזה יתישב מ"ש בתקונים ענין רמ"ח אתיין בק"ם עם רמ"ח דמסכת טהרות כי זה באיברים וזה בחסדים ושס"ה ל"ת הוא הדם המתפשט בשס"ה גידים ושם ה נ כי גם הם מתחלקים אלא שהוא לשס"ה · וכל זה בגופא דזעיר כי נודע כי יורש שניהם ח"ג ולכן האדם חייב בנפשו ול"ת אך האשה עיקרא מן הגבורות ולכן יש לה ל"ת · אך מן החסדים אין לה רק הארה לבד מן הזעיר ואינם באים לה תמיד רק לפי הזמן שהוא אצלו ולכן אינם
חייבות

לון צדיקייא · וביה נקידין כל נקודין דאורייתא דאינון נקידין בהיכלא דאיהו שכינתא תתאה · ונהרין כלהו על ציורין כאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא וכגוונא דכוכביא נהרין ברקיעא · ובגין דכל נקודין דכוכביא בהו אתמר ויתן אותם אלקים ברקיע השמים להאיר על הארץ דא שכינתא תתאה · (ס"א דא נשמתהון דצדיקייא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה הה"ד °והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו') : דניאל י"ב

היכלא תניינא · מרקמא מכמה ציורין גלידין כמיא · אבנין מרגלאן כלהו מלין מיא · ואינון אבני שיש טהור דהיכלא תניינא בגויה · מנייהו איהו בנוי בשמא דא קר"ע שט"ן ואיהו רקיע · קרע דביה קרע ימא ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין · ובג"ד יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים · דא הוא שמא דעקר שטן מן ימא דאורייתא ואפריש ליה מתמן · בגין דאיהו עקר האמונה דישראל עלאה דכל עלאין · (ס"א מלאתי סמוך דישראל · וביומא תניינא לית תמן טוב בגין דביה אתברי גיהנם :) (כאן חסר)

זה ספר תולדות אדם פתח ר"ש ואמר סליקנא · דין למאן דברא עלמא דיגלי לן רזין עלאין סתימין גניזין טמירין למימר קמי שכינתא ושיתין רבוא דחיילין דיליה דמלאכין קדישין דלעילא ושיתין רבוא דמלאכין קדישין דלתתא דלא איעול בכסופא קדמך :

פתח ואמר זה ספר תולדות אדם · זה ודאי כליל תרין עשר מזלות דאדם דלעילא דאתמר עלייהו שבטי יה עדות לישראל · זה ודאי איהו ארבע אנפין דאריה ארבע אנפין דשור · ארבע אנפין דנשר · דבהון אשתמודען פרצופין דבני נשא · וכלהו אנפין אינון רשימין בארבע אתוון דאינון יקו"ק · מאי אדם יו"ד ק"א וא"ו ק"א ועליה
אתמר °כתפארת אדם לשבת בית : מאן בית דיליה דא שכינתא דאתקריאת דמות אדם ישעיה מ"ד
דכל דמיונין ופרצופין דבני נשא בה אשתמודעו וכל ציורין דעלאין ותתאין ובגינה
אתמר °וביד הנביאים אדמה : הושע י"ב

אמר המניח אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה · להזהירך באתי שתעמוד על רגליך על במותי האמונה האמיתית · ותקעת יתד במקום נאמן פן יפתוך רעיונים זדונים ויעלו דברים על לבבך ומילין לגו עלאה תמלל בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר איברים גשמיים · השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שתן דבר מזה אפי' כהרהור · כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל · לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע · אבל הוא ממלא כל שמהן והוא שלימו דכלהו · והא גם ראה מה שכתב
החכם האלקי ר"ש בן יוחאי כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא · פתח ואמר °ארור האיש דברים כ'
אשר יעשה פסל ומסכה · וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק פן ח"ו יכשלו ונפלו ועברו מחשבות לבב ימיקו וידברו ברע · מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים · היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא ית' גוף ותמונה · ומשה אמר
°כי לא ראיתם כל תמונה · וישעיה אמר °ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו · ואל שם ד'
מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש · ודומיהם שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו ית' ובינינו ישעיה מ'
מלר

כבוד מלך

חיובות במצות שבזמן נרמא · גם תבין י"ה עם שמי ו"ה עם זכרי · תקונים דף ד' ע"ב ובזהר דף קי"ב בר"מ כי הנה רמ"ח חסדים במבין אברהם עיקרם מחזה ולמטה · אלא שאח"כ חוזרים בסוד אור חוזר ומקיף סביב במוחין ולא בפנים · ומחזה ולמטה הם ב' אותיות ו"ה ת"ת ומ' מאחוריו ולכן זכרי עם ו"ה רמ"ח · גם זכר"י הוא שם אדנ"י כי שם ביתה · אך הגבורות נשארו למעלה במוחין אשר שם הוא שם י"ה שהם מוחין דזעיר ואינם מתפשטות עד שיתפשטו החסדים תחלה ואז נעשה שמי עם י"ה שס"ה ונמצא א"כ שכל המ"ע הם לתקן היצ"הט שהוא מהחסדים וז"ס סור מרע ועשה טוב כי הטוב נעשה ונכלל ע"י מ"ע שהם רמ"ח · אך היצ"הר אינו נתקן רק ע"י הסרת הרע הנדבק בו שזהו ענין שס"ה ל"ת וזהו סור מרע · ובזה תבין כי כפי חלק הבינוני של נפש האדם כן יש מ"ע פרטיות והם לחלק יצ"הט ומל"ת פרטיות והם חלק יצ"הר · וכל עוד שהאדם לא יתקן אותם הפרטיות אין נפשו נתקנת ובזה תבין מ"ש בתי' דף ק' ריש ע"ב אלין שריין מסטרא דשמאלא ואלין מלאכין מסטרא דימינא · שאין הכוונה שהם יושבין מימין ומשמאל ע"הד · אך הענין כי הת"וג מתפשטות בכל בחינת ע"הד ט"ור כולו וזהו לב חכם לימינו · כי הלב יש לו ב' חללים מאחד מהם יוצא רוח חיות האדם · והב' מלובלך עם הדם וגם הוא מתפשט בכל הגוף והמלאך יצ"הט מתלבש בחלל הימני ומשם מתפשט
בפנימיות

תקונא שבעין

מלך העלם והתבנית · אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם ואין שיח ואין שיג לו להבינם וקצר מלע דעתו לרדת לעומקם · ואוני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה · רק מעט רמזו ולא דמו מיראתי פן עובדי פשתים שריקות ואורגים חורי קורי עכביש יארגו בדעות כוזבות ויאריכו למעניתם · לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף ן' ג'יקטילייא בהקדמת שערי אורה ובמה שכתב בעל החינוך בהקדמתו לפירוש התורה · והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף וכמה שכתב °ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (דף ל"ד) וז"ל סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות דברים שאין ראוי לאומרם בבורא ית' כגון שיעור וקומה והדומים להם הכל נאמר על הספירות · וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכן וכן בקולה להן כי אין דבר שיגבילהו ועל כן אין לומר בבורא ית' לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' ע"ש · עוד כתב (בדף ל"ה ב') כי אע"פ ששיעור הקומה מהפרצופות הוא במדות ולא בבורא אפי' הכי אין לחשוב חלילה שהפרצופות הללו הם שיעור כמותי אלא הם מלשון פרש פריסת מלכותך · וכל הפרצופות הללו שבשיעור קומה הם אותיות שכל אחת נקראת פרסה על כי נחתכו מהעיסה כאבנים הנחתכים מההר · ואמר שרבוי הפרצופות שהזכיר בכאן רומז לגילולות המתגלגלות מהכאת הפטיש בקורנס והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצירופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה שעמהם נבראו הדברים וכו' · ואם תדקדק היטב בדברי ר"ש בענין זה תשכיל ותדע כי דברי ר' יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת ולא יעבטון ארחותם :

אין זה הלשון מהרב ר' יהודה חייט ז"ל

פתח ואמר ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע · אנשי חיל מסטרא דחסד דתמן י' ובגיניה אתמר הרוצה להחכים ידרים · יראי אלקים מסטרא דגבורה דתמן ה' ובה אתמר הרוצה להעשיר יצפין · אנשי אמת מסטרא דעמודא דאמצעיתא דתמן ו' ותמן אמת שונאי בצע מסטרא דמלכות דתמן ה' · הא הכא ד' תקונין דאינון פרצופין דבני נשא אלין אינון מראה · (ס"א מראין) ואית ארבע דמתלבשין בהון דאינון דמיון ואינון אדנ"י · ועלייהו אתמר ושמת עליהם שרי אלפים מסטרא דא' · שרי מאות מסטרא דאת ד' · דאינון ד' מאות דאשתעבידו ישראל במצרים כגון דבר תאבו דאתמר ביה ארבע מאות שקל כסף · ושרי חמשים מסטרא דאת נ' · ושרי עשרות מסטרא דאת י' · אשתארו עשר תקונין · עלייהו אתמר ואתה תחזה מכל העם · בשערא · בגוונין דיליה · באריכו דיליה · בקמיטו דיליה · במצחא · בקמיטו דמצחא · באריכו דמצחא · בפותייא דמצחא · בשרטוטין דמצחא · באודנין · (בס"א באודנין שערא דנחית עלייהו או תחותייהו) · באלין אדרין דאודנין · בשערא דתחות אודנין · באנפין · בדיוקנין דאנפין · בפרצופא דאנפין · בעיינין · בגוונין דעיינין · בקרילין דעל עיינין · בחוטמא · באריכו דילה · בפותייא דילה · בקמיטו דילה · יבפומא · בפתיחו דילה · בזעירו דילה · בלואר באריכו דיליה בקמיטו

ר"מ פ' פינחס

(א) ימי"ן כמ"ש האר"י זלה"ה על פסוק אשת חיל עטרת בעלה ופסוק ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך : (ב) ימי"ן נ"ע למה אינו מביא שפוון ועיין בדף קל"ח ע"א ובדף קל"ב ע"א מפרש שפוון :

כבוד מלך

בפנימיות כל הגוף · ויצ"הר הבא מהגבורות מתלבש בחלל השמאלי ומשם מתפשט בכל הגוף וז"ש בתקון ק"א ע"א ע"הד מימינא חיי ומשמאלא מותא · כי יצ"הט שבא מן החסדים הנקרא ימין הוא גורם חיים לאדם כי הוא דומה לחית השורשיי המשקה את האילן ויצ"הר היא החיה טבעי שבאדם המכלה את הלחית השורשיי ואז מת האדם · וזה כשיעבור על מל"ת אז זה האש של הגבורות יתדבק בהם אש של גיהנם ברע וימית אותו וז"ש בתיקו' דף ק' ממרארה מתניי ולמטה הוא רע · כי הם בחינת ע"הד ואינו בק' רע אלא במקום הגילוי · וממרארה מתניו ולמעלה הוא טוב כי חציו העליון טוב וחציו התחתיו רע · ואם זוכה האדם ליקח חלק העליון מלאך טוב עוזר · ואם אינו זוכה לוקח חלק התחתון רע בד וז"ש זכה עזר, לא זכה כנגדו · כי הגבורות בחינת אשה נקבה · אך יש אשה אחרת מצד פנימיות הבורא דקדושה והיא ג"כ מהגבורות אשר שם ונקראת יצ"הט את פ

סביא

בקמיטו דיליה · כידין בשרטוטין דידין · כפתיחו דילהון · כסתימו דילהון · כגופ' · בקומה
דיליה · באריכו דיליה · בקמיטו דיליה · בשערא · בגוונין דשערא · שערא חוורא איהו ·
מאלין אנשי חיל דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חוור ושער ראשה כעמר
נקא · שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלקים · שערא ירוקא מאלין דאתקריאו אנשי
אמת ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה תתן אמת ליעקב · ותלת גוונין עלייהו אתמר
°תתן אמת ליעקב חסד לאברהם · תליתאה פחד יצחק · גוון אוכמא מסטרא דההוא מיכה ז'
דאתמר בה °שחורה אני ונאוה · מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע · ואיהו שערא שיר א'
דיליה אוכמא · ואיהו שיעורא דאתוון דאורייתא · כל נימא ונימא דיליה דאתמר עלייהו
°קווצותיו תלתלים שחורות כעורב · וכל נימא אית ליה מבועא דאיהי ו' ונימא שיעורא שם ג'
דאת ו' · שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלא מאת י' · שערא אריכא מסטרא דה' עלאה
דנטלא מאת ו' · עשר תקונין אלין כל תקונא ותקונא אית ליה (נ"א ביה) ארבע שיעורין
דסלקין לעשר כגוונא דרשות היחיד דרחבו ארבעה וגבהו עשרה · ארבעה יקו"ק · עשרה
יו"ד ק"א וא"ו ק"א לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא דעלייהו אתמר
ועלמות אין מספר · כל אלין עלמין תליין מכתרא דרישא כגוונא דאבנין ומרגלן דנהרין
בכתרא דס"ת או בעטרא דמלכא · והכי אינון נהרין ככוכביא ברקיעא וביה קבועין ·
והכי תליין לבא השמים מימינא ומשמאלא דקב"ה · כגוונא דשערא דתליין מעל אודנין
מימינא ומשמאלא · הה"ד °וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו · ובג"ד צריך מלכים כ"ט
לגבירא שערא מעל (ס"א מגו) אודנין דלא יהון סתימין תרעין דשמיעה דצלותא · דבהון כוונת העמידה
שמע צלותין ההוא דאתמר ביה °שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו · דארבע תקונין אינון תהלים ס"ה

ראיה · שמיעה · ריחא · דיבור · ראיה איהי למזרח (נ"א לדרום)
ועליה אתמר °ואתה תחזה מכל שמות י"ח

העם אנשי חיל · וכמה נטורי תרעין תמן דאתקריאו עיני יי' · ועלייהו אתמר °פקח עיניך עיין לקוטי תורה
וראה שוממותינו · שמיעה יראי אלקים · ועליה אתמר °הטה יי' אזנך ושמע ותמן דחילו פרשת וירא
ופחד יצחק · הה"ד °יי' שמעתי שמעך יראתי · ומאן די משתמע תמן קליה בין באורייתא חבקוק ג'
בין בצלותא בין בצעקה כלא דחילו מיד °וישמע יי' ויחר אפו ותבער בם אש יי' · וכמה במדבר י"א
נטורי תרעין תמן דאתקריאו אזני יי' · °ריחא תמן אנשי אמת · ותמן סלקין כל ריחין ק"ל א' סב"א
וקטורין ועשנין דקרבנין וצלותין דאתחשיבו כקרבנין · ואי לא סליק לון בר נש כדחילו
ורחימו מה כתיב ביה °כי אז יעשן אף יי' וקנאתו באיש ההוא · דבור לקבל שונאי בצע דברים כ"ט
תמן סלקין קלין ודבורין דאורייתא וצלותא · אלין דאתמר עלייהו °כי עוף השמים יוליך קהלת י'
את הקול ובעל כנפים יגיד דבר · לא אית תקונא מאלין ארבע דלית תמן יקו"ק · ואיהו
י אסתכל **ה** ושמע **ו** ומריח **ה** וממלל באלין ארבע תקונין · אריה דא ראיה ואתמר
ביה ופני אריה אל הימין לארבעתם · בכל אתר ארבעתם דא יקו"ק ארבע אתוון דיליה
דשלטין על כלא · והפוך אריה ותשכח ליה ראיה · ואיהו לימינא דחסד דאיהו יומא קדמאה
דתמן א' (נ"א י') אור · ראובן דאיהו לימינא על שמיה אתקרי אור בן · שמיעה לשמאלא
ועליה אתמר ופני שור מהשמאל נשר ריחא באמצעיתא עליה אתמר °מי אסף רוח בחפניו · משלי ל'
דאינון תרין נוקבין דחוטמא · פומא דבורא דא אדם כליל ארבע אתוון וכליל עשר אתוון
ודא

כבוד מלך

שהיא נקבה · והראשונה נק' עצם וזו נק' בשר · ונק' ב' שפחות שפחה טובה ושפחה רעה כמ"ש בתקונים דף צ"ט א' וכי תרין נשין הוו ליה לאדם
וכל הרוצה להשלים את נפשו הוא תלוי כפי מה שנברר מלבוש הנוגה הראוי לחלקו · אם נסור מרע בפרט אם באה עבירה לידו וניצול הימנה נתקן
היצ"הר · ואם לאו עליו נאמר אל תאמר אשלמה רע אשלים לרע · ואם עשה מצות משלים היצ"הט בסוד בטח בה' ועשה טוב יתקן את הטוב שהוא
יצ"הט ואם לאו עליו נאמר אין עושה טוב וכו' ויש שתיקן הלבוש ואח"כ חטא וחזר על הראשונות ואז כשנתגלגל הוא או אחר מפורסם בן גילו ·
מתלבש בו בלי טורח ועמל בסוד יכין וצדיק ילבש · וכ"ש רשע שהרהר בתשובה גמורה בסוד כ-יי חטאה · נפתע פתאום נתלבש בטוב · אך
הגר שאין לו טורח מתחלה הנה אברהם ושרה מקבלים כפם לגרים · ולפעמים גם לנשמות לוקחות אותם אם הם מסירשם ועשו מעשה טוב כיוצא
בו · ובענין אלו ב' הבחינות של הכלים שהם חיצוניות ופנימיות בזה תבין מה שתמצא בכל הזהר ותקו' בענין ד' פנים בד' כנפים בסוד ולא יכנף
עוד מוריך והענין כי ז' שרפים ככסא והם ז' היכלין דבריאה והם כנגד ימי בראשית והם ז' ביו"ת וכל הוי"ה מהם כוללת כל י"ם של הריאה היכל

ודא שכינתא · באלין ארבע תקונין אמר למשה ואתה תחזה מכל העם וגו' · וצריך לאחזרא עלייהו :

ואתה תחזה · בשערא · עליה אתמר ראשו כתם פז דא כתר עלאה · ומלגאו מוחא · דתמיה נפקין מבועין לכל סטרא לאשקאה לכל נימא ונימא ד' יהי עלמא סתימאה · וכל מבועא אתעביד נילין וכל נימא אתעביד שרביט · מוחא סתימא אתקרי אין סוף דאתפלג לתלת מוחין דאינון י' י' י' דאתרמיזו בהאי שמא (בספר אחר ליתא כל זה) יו"ד ק"ה וא"ו ק"ה (נ"א יו"ד ק"י וא"ו ק"י) · **קם** ספא דספין עתיק' דעתיקין ואמר בוצינא קדישא ואי שמא דאתרמיזו תלת יודין · דא יו"ד ק"י וא"ו ק"י ודא איהו מלגאו · אבל שמא דאיהו יו"ד ק"ה וא"ו ק"ה איהו כליל תלת אלפין א א א · אינון ג' חוורין דמתלבשין בהון תלת מוחין י י י · שמא חד איהו גופא ושמא תנייגא מוחא · דא מלגאו ודא מלבר · תלת ווין אית כהאי שמא דאינון שרביטין · שער אתקרי על שם שיעור קומתיה דקב"ה · וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא · ואית נימין דאתקריאו מלאכין · וכל נילון אתקרי אופן · ואתקרי גלגל · ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי ואית מנייהו דאינון נימין מאשא סומקא וכלהו דין · ואית נימין כלהו ירוקין מאשא ירוקא ואית נימין כלהו מאשא אוכמא · אלין אתקריאו שער דקב"ה · כל נילון שיעור מהלך דיליה עשר אלפין · וכל נימא איהי שיעורא דאלכסנא דקב"ה · וכל אלכסנא איהו פרסא זעירא · וכל פרסא אית בה תלת מילין לקבל ג' פרקין דאלכסנא · וכל מיל איהו עשרה אלפים · אבל מיל דפרסא עלאה איהו עשרת אלפים רבוא · והכי דרועא תסכח בה תלת פרקין · וכל פרק איהו י' וכל אמה איהו ו' · אבל אלכסנא ואמה · דא שיעורים זעיר מסטרא דזעיר אנפין ודא שיעורים רב מסטרא דאריך אנפין · ובכל אבר ואבר איהו יקו"ק · ואיהו שיעורא דכל אבר ואבר בגבהא בארכא עילא ותתא ולארבע סטרין · ואיהו בין כל אבר ואבר · לית אתר פנוי מניה · כנשמתא דאשתכחת בכל אבר ואבר דגופא · ואית אבר עלאה דאתקרי יקו"ק על שמיא דשולטנותיה כאתר ידיעא הה"ד והיה יי' למלך על כל הארץ · ואית תרין

דברים ד' אברין עלאין מניה דאתקריאו יקו"ק אלקים דשולטנותהון בשמיא ובארעא הה"ד °כי יקו"ק הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד · ואית אבר דאתקרי אלקים ושולטנותי'

תהלים מ"ז בכל ארעא הה"ד °מלך על כל הארץ אלקים · ואית אתרא דשולטנותיה איהו בתרין אברין

דברים ד' במוחא ובלבא ועליה אתמר °כי יי' הוא האלקים אין עוד מלבדו · ואף על גב דהאי קרא על קב"ה אתמר דאין עוד מלבדו · עם כל דא הכא רזא דדיוקנא עלאה דיליה · לאחזאה בכל אבר ואבר דגופיה שולטנותיה לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא ויכרע למקרי ליה בכל אבר כדקא יאות ליה · ואיך אשתני שמיה לפום ההוא אבר · ואית אבר דאתקרי ביה יקו"ק רחמי · ואית אבר דאתקרי ביה אלקים · ואית אבר דאתקרי ביה אקי"ק · ואית אבר דאתקרי ביה צבאות · ואית אבר דאתקרי ביה אל · ואית אבר דאתקרי ביה שדי ·

תהלים כ"ט ואית אבר דאתקרי ביה אדנ"י · יקו"ק ממנא על קלא הה"ד °קול יי' בכח · אקי"ק על הוי"ה ובכל הלבא ההוא דרכיב על קלא דיקו"ק איהו עלת על כל העלות סתים וטמיר ולא אתגלייא ואיהו רכיב ושליט על כלא · אקי"ק אחוי על עלת העלות דאיהו קיה

הוא

כבוד מלך

דלית הויה שאינה כוללת י"ס קוץ היו"ד בכתר של אותו היכל · י"ה או"א ו' ו"ק ה' מ' והוא רמוז בר"ת של ז' מאמרות כנזכ' בתקון ע' דף קי"ט שכל הי"ס של ההיכל נחלקו לד' אותיות ע"ד הנז' ואלו כנ' ד' פנים לא' ר"ל ד' בחינות בגוף הפנימי וכולו גוף א' · ויש גוף חיצון עליהם הלא הם ז' שמות של מ"ב בכל היכל והם מ"ב הוא בעצם גוף חיצון דינמא כנפים של הגוף שהם לבוש חיצון הסובב לגוף הגוף · ונמצא א"כ נ"י ת"ן היא גוף חיצון ופנימי גוף פנימי הנקרא הוי"ה וזה נקרא פנים וזה נקרא כנפים ואע"פ שיש בו ו' אותיות הוא כולל י"ס שאותו היכל יברים תי' ע' מבואר שם א"כ נ"י ת"ן איך כולל י"ס שאותו היכל א' כתר שבו כ"נ א"א שבו י' חכמת שלמה מ' שבו ת' ק"ת צ"ע צדיק יסוד עולם כמ"ש שבכיד הגוף הפנימי לא הוזכרו רק ד' בחינות פירשיות · והגוף החיצון הנקרא כנפים · הוזכרו בו נ"כ הכתר והיסוד שבהם · ועד"ז יתבארו לך כל השמות והכינויים שהם כנפים ומלבושים זה ע"ג זה · ואל תתמה אם הוא שם מורכב מאותיות רבות או מועטות שהכל א' רק כפי הבחי' המתגלה ויקר או מי"ם של הבחינה ההיא או האותיות יתגלו שם בכינוי ההוא · וכלל זה יהיה בידך וכו קנוי כל השמות והכינויים שבעולם · והנה כי ה' דאצילות יש יתנר"ן פנימיים · וכנגד ה' בחינות אלו הם ה' אורות מקיפים ואח"כ יש ג' בחינות כלים וכולם גוף אחד פנימי · וג' כלים אחרים

והם

הוה ויהיה ואיהו הכל דסליק עד אין סוף וביה רכיב עלת על כל העלות אל אחזי על אלקות דעלת על כל העלות · ועליה אמר איוב °אני אדרוש אל אל אל אלקי האלקים וכד רכיב על אל אשתמודען ליה כל אלקים ומזדעזעין מיניה · וכל מלאכייא דאתקריאו בשמא אל כגון מיכא"ל גברי"אל כלהו מזדעזעין מהאי אל דאיהו אלקי האלקים · ומאן דקרא לון ביה מיד עונין ליה בכל שעתא והכי כל מלאכייא דאתקריאו קלין בשמא דיקו"ק · כל מאן דקרא לון ביקו"ק בעלת על כל העלות מיד עונין ליה בקליה · דעלת על כל העלות איהו חד בכל שמהן ולא אשתני בכלהו · דשניין בשמהן אינון ולאו ביה · דאיהו בכלהו כנשמתא בכל אבר ואבר · אית אבר דשמע ביה כגון אודנין · ואית אבר דמסתכל מניה (נ"א ביה) על עלמא · ואית אבר דארח ביה כל ריחין ובוסמין דצלותין וריחין טבין דהבלים דנפקין מאורייתא מפומא דבני נשא ודא ריחא דחוטמא · ואית אבר דמליל ביה · ובאלין אברין אית שנוייא אבל ביה לית שנוייא · ואית אבר דממנא על דבורא ודא אדנ"י · ואבר דממנא על מחשבה · ואברין אלין כלהו בספירן · רישא כתר עליון · מוחא חכמה · בינה לבא ובה לב מבין · תרין דרועין חסד גבורה גופא עמודא דאמצעיתא · תרין שוקין נצח והוד · יסוד אמה · שכינתא אות דיליה · כתר אתקרי אל עליון קונה הכל · (חכמה ובינה) · אלקינו בינה · ואלקי אבותינו חכמה · ואיהו אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב האל הגדול מסטרא דגדולה · והגבור מסטרא דגבורה והנורא מסטרא דעמודא דאמצעיתא :

עיין בזהר פרשת פנחס רמ"ו ע"א
איוב ב'

אדהכי הא אליהו קא נחית ואמר רבי בוצינא קדישא · שמענא לעילא תקונא דילך בשמהן דקב"ה ובכלולתא דיליה · חזור בך דהא צריך לתקנא שמהן דקב"ה כדקא יאות דהא כלהו אזלין בתלת תלת · מסטרא דרחמי אתקריאו יקו"ק יקו"ק יקו"ק תלת אבהן ואינון אש דלאו איהו שורף · ואתקריאו בתלת שמהן אקי"ק אקי"ק ואהי איהו אש דאיהו שורף ולא אכיל · ואית שמהן דאתקריאו אדנ"י אדנ"י אדנ"י ודא אש דאיהו שורף ואכיל ושצי כלא הה"ד °ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים · א' ויקרא ט'
איהו כתר על כלהו שמהן · ואיהו אתקרי אל אקי"ק אדנ"י אלקי"ם · אלקי אלוק אלקינו
איה אוה · (ורזא דמלה °אל אלקים יקוק דבר ויקרא ארץ) י' ביה אתקרי י"ק יק"ו יקו"ק תהלים נ'
יק"י יקי"ק · כלהו שמהן דפתחין בהוויות בי' עיקרא דילהון בחכמה · וכלהו שמהן דפתחין בא' עיקרא דילהון אימא עלאה · וכמה דעמודא דאמצעיתא איהו כליל מימינא ומשמאלא הכי כתר עלאה כליל תרין שמהן אלין דאבא ואימא ואיהו כתר על רישייהו · ואשכחנא תקונא כגוונא דא · אקי"ק כתר עלאה · יקו"ק עמודא דאמצעיתא · אדנ"י שכינתא תתאה · ומסטרא דכתר אתקריאו תלת ספירן אקי"ק אשר אקי"ק · חסד אל · גבורה אלקים · עמודא דאמצעיתא יקו"ק ורזא דמלה אל אלקים יקו"ק דבר ויקרא ארץ · נצח
והוד צבאות · צדיק שדי · מלכות אדני · ובצלותא ברוך אתה יי' °כל הכורע כורע בברוך ד"ב ע"א
ודא צדיק חי עלמין · ועליה אתמר °והמלך שלמה ברוך · אתה את ה' זעירא בה צריך מלכים ב'
לנחתא ברכאן · וכל הזוקף זוקף בשם דא יקו"ק עמודא דאמצעיתא · אלקינו אימא עלאה · ואלקי אבותינו אבא · האל הגדול חסד · הגבור גבורה · והנורא עמודא דאמצעיתא דביה אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא כל ספירן בעמודא דאמצעיתא

ובגין

כבוד מלך

והם גוף חיצון ובגדים יש כלים מקיפים הרי כמה בחינות יש בכל ספירה וספירה וכל זה בחינה אחת · שלפעמים מתעלות הספירות מן מקומם ומתלבשים והפנימי של זה נעשה חיצון לזה · אמנם לא יחסר מאלו הבחינות הנזכרים · וכ"ז בי"ס דאצילות אמנם בהתלבשם בי"ס דבי"ע אז יתוספו להם מלבושים כי חיצוניות מ' דאצילות בשתלבש במ' דבריאה תהיה שם בסוד נשמה ויתוסף שם עליה כמה לבושים והם רוח ונפש של אורות ועצמות ועוד ו' בחינות אורות כלים פנימיים וחיצוניים · וזולת בחינות המקיפים · הרי הם כמה בחינות מתלבשות זו בתוך זו ואח"ך בהתלבש י"ס דבריאה תוך י"ס דיצירה הוא עד"ז לבושים נוספים וכן בהתלבשם בעשיה הרי כמה בחינות לאין קץ וכל זה בבחינת י"ס · אחר כך הם המלאכים הנאחזים בי"ס והם מיני לבושים אחרים די"ס · ואינם נקר' ספירות רק מלאכים כי הם חיצונים מאד · ועד"ז הנזכר בי"ס יהיה גם כי במלאכים בבחינת עצמן אורות וכלים ופנימיים ומקיפים ובהתלבשם תוך מלאכים גרועים מהם מבריאה ליצירה ולעשיה בלא תכלה כי עצמו מספר · עד שנמצא שיש בקיבם סיבוב מלבוש בתוך ספירת הכתר שיש בארץ אלו התחתונה ובלם זה לבוש לזה וזה לזה ולכן יש אלפי רבבות שמות והווי"ת וכינויים לכל ספירה

תקונא שבעין

וכנין דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה ולכתר עלאין בזקיפה · אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות דא כתר עליון על כלהו · ומביא גואל לבני בניהם דאכבן אלין נצח והוד · למען שמו באהבה דא שכינתא תתאה · ועמודא דאמצעיתא איהו כליל תלת ברכאן קדמאין דאינון אבות וגבורות וקדושת השם · ואיהו כליל תלת
ישעיה מ"ד בתראין בעבודה · ואיהו כליל אמצעיות לקיימא ביה °אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים וכלא איהו מאן דידע לצלאה לקב"ה בכל תקונין דיליה כדקא יאות · ולמשאל מניה בכל דרגא ודרגא כדקא יאות · חכימין כלהו אינון רשימין דיוקניהון בחכמה · ונבונים רשימין דיוקניהון בבינה · ומארי גמילות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד · וגיברין בזיליהון כלהו רשימין בגבורה · ומארי תורה כלהו רשימין דיוקניהון בעמודא דאמצעיתא ונביאייא כלהו רשימין דיוקניהון בנצח והוד דאינון תרי סמכי קשוט · וצדיקים נטרי ברית כלהו רשימין דיוקניהון בצדיק · ומארי מלכותא כלהו רשימין במלכות · ומארי יחודא כלהו רשימין בכתר עלאה דאיהו מחשבה דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה סתימאה · ובכלהו תקונין אלין צריך לשכחא לעלת על כל העלות דאיהו מלגאו כנשמתא בגופא · וכגין דבני נשא רשימין באלין דיוקנין אמר למשה ואתה תחזה וגו':

ואתה תחזה בשערא אי אריך או קמיט או עגול · שערא שעיע אריך · ארחא מתפלג ביה לכמה אורחין · עלה אתמר הנותן בים דרך · ואורחין אחרנין
שם מ"ג דמתפרשין מינה אינון נתיבין הדא הוא דכתיב °ובמים עזים נתיבה · תלתין ותרין שבילין מתפרשאן מהאי ארחא · אדהכי הא אליהו אתא לגביה ואמר ליה והא דיוקנין אלין צריך לתקנא לון בכתר דילהון · אמר רבי שמעון בודאי אף על גב דבעלמא דפירודא דיוקנין אית בגוונין דמכחישין עובדא דבראשית דלאו אינון אורח מישר ואינון חשוכין · מגו חשוכא אשתמודע נהורא · דיוקנין דגנתא דאכהרן בציורא דעובדא דבראשית מרקמי בכמה גוונין נהירין ואינון כלהו בקו ובמדה · ואלין דעלמא דפירודא אינון כקליפין דאגוזא לגבייהו דאינון מוחא מלגאו · ועם כל דא מגו חשוכא אשתמודע נהורא · ומגו אלין קליפין דאינון דיוקנין חשוכין אשתמודען ציורין דגנתא דעדן דלתתא דאינון דיוקנא דמאני משכנא · אמר ודאי הכי הוא · פתח ואמר שערא שעיע אריך איהו רחמי מסטרא דאריך אנפין · דאיהו **א** תרין אנפין דיליה **ו ו** · כגוונא דא **ואו** · **א** בינייהו · ואיהו סבא דסבין עתיק דעתיקין ואיהו (ס"א ואתקרי) ארך אפים · שערא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש (נ"א וחריט) איהו דינא · דא רחמי ודא דינא · דא אריך אנפין מסטרא דו' ודא זעיר אנפין מסטרא דו' · שערא לא קמיט ולא אריך איהו בינוני · ואיהו שערא דאריך אנפין כגוונא דתקיעה וקמיט וחריש (נ"א ואריך) כגוונא דשברים **ו ו ו** · לא אריך ולא קמיט איהו כגוונא דתרועה · שלשל"ת דתרוייהו שערא בענגולא כליל כלא ואיהו כמין כיפה דרקיעא דאסחר כלא כגוונא דא יקו"ק דא מלכותא קדישא · אנשי חיל שערא שעיע אריך · יראי אלקים שערא חריש (נ"א אריך) וקמיט · אנשי אמת שערא לא אריך ולא קמיט שלשלת דכלהו · סוכאי כלע שערא בענגולא:

דוד שבעה מיני דהבא הוה בשערוי · זהב ירקרק · זהב אופז · זהב אופיר · זהב פרוים · זהב סגור · זהב תרשיש · זהב כליל כל גוונין ואיהו זהב שבא · והאי איהו

כבוד מלך

ספירה כי יש בהם נקודות מחולפות ויש מיעוטי אותיות ויש מרובה אותיות וכ"א מורה על י"ס של אותה בחינה · ולא יגרע מי"ס רק שלפעמים כפללים כיחד ואין סוס סם פחות משני אותיות י"ב א"ל וביאלא ונרמז בו עיקר הבחינה המתגלית באותה ספירה והם נכללים בו למאות ולאלפים: והנה הפרפים בבריאה ובנגדם החיות ביצירה · וגופם הפנימי הוא הוי"ה הכולל י"ס של אותה חיה ונקרא ארבע פנים של אותה חיה · וגוף החיצון שלהם היא שם אדנ"י הכולל ג"כ י"ס של אותה חיה ונקרא ארבע כנפים של אותה חיה · ואל תתמה אם תמצא שם התתון מאד הרומז על הכתר כמו שם אהרית א' · וכמו כוז"ו חילוף הוי"ה וביאלא · שכל אלו כנויים חיצונים מאד והם בכי ע כי היא בחינת הכתר אשר שם · ושם כוז"ו הוא הוי"ה בחילוף אותיות הסמוכות לה · כי גם בו כלולות י"ס של ספירת החכמה אלא שפנימיותה היא כוז"ו והם לבושים אליהם וכעד ז בכל הכנויים בין בי"ס בין בתלאכים ובכל הנבדלים · עכ"ל מיס"רחו: אבל אדם קדמאה עלאה דכלהו כתר עליון וכו' קדמין לכל קדומים · בע"ח ק"ל ע"א ז"ל בכל העולמות יש פנימיות וחיצוניות · בעשיה החיצוניות שלו הם האופנים · והפנימיות הם הנפשות · ובנפשות אלו הם בערך הכלל · אמנם נפש זו

מתחלקת

איהו זהב מזוקק שבעתים · והכי אינון שבעה מיני חוורו ושבעה מיני סומקו · כל ספירן
אתקריאו שביעיות מסטרא דצדיק · עמודא דאמצעיתא איהו כליל כל גוונין · שערא
חוורא איהו מסטר׳ דימינא · סומקא מסטר׳ דשמאלא · ירוקא מסטר׳ דעמודא דאמצעיתא ·
וכלהו שבעה שבעה · שערא אוכמא מסטרא דשכינתא דאתמר בה שחורה אני ונאוה ·
גוון יחידה (נ"א יחידאית) דלא תפיס בה גוון כלל מלגאו דילה גוון חוור · ורזא דמלה
°ישת חשך סתרו · שערא סומקא צריך לעברא ליה מכל וכל · בגין דאיהו בי דינא · ולוויים תהלים י"ח
בגין דהוו מסטרא דדינא אתמר בהון °והעבירו תער על כל בשרם · ואתתא בגין דאיהי במדבר ח׳
מסטרא דשמאלא לא צריך לאתגלייא בה שערא דלא ישתמודעון בה מארי דדינא · ושערין
אחרנין דבר נש צריך לעברא ליה תחות אודנין בגין דלא יתקריבו ביה מארי דדינין לגבי
תרעין דשמעין בהון צלותין (נ"א ושערא דאיהו תחות אודנין צריך לעברא דאתקרי
מארי דדינא לגבי וכו׳) שערא שעיר עליה אתמר °גדל פרע שער ראשו · וצריך לגדלא שם ו׳
ליה דלא צריך לאכנשא סדורא דעובדא דבראשית · אבל שערא דעמודא דאמצעיתא
צריך דלא יהא לא אריך ולא קצר · ווי ליה למאן דשני ביה סדרי בראשית · שערא אוכמא
ועיינין אוכמין ואנפוי אוכמין וגופיה אוכמא · אם הוא זכאה איהו מסטרא דשכינתא
דאתמר בה שחורה אני ונאוה דכל גוונין דסטרא דדכיו אינון בגוונא דא · ואם הוא
חייבא הוא מסטרא דשבתאי פתיא אוכמא מלך נוקבא דקליפה דתמן כל קסמין דעורבין
אוכמין ועופין אוכמין מסטרא דמסאבו · דאית עלייהו °כמה ממנן דאתקריאו לילות שער הקליפות
דעלייהו אמר דוד °אף לילות יסרוני כליותי °מפחד בלילות · וכלהו נחתין תחות גדפוי מהדורא בתרא ע"ב
דעורבין ואחזי לון בתנועה דילהון כמה דינין דנחתין על עלמא · ואית אחרנין דממנן על תהלים י"ז
קלין דילהון ולוחשין קלא בתר קלא כלהו בשברי׳ לאחזאה תבירו על בני נשא · ולזמנין לוחשין שיר ג׳
בתלת סימנין דאינון קר"ק דאיהו תקיעה תרועה תקיעה לאחזאה דינא רפיא ברישא
ובסיפא · ובאמצעיתא תבירא סגי בתרועה דחקא בתר דחקא במהירו · ורזא דמלה
°ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול · נחש רכיב על קלא דעורבא קהלת י׳
אל אחר בת זוגיה קשש שם המות דבה אשתלים סמ"אל אל אחר · רכיבת איהי על תנועין
דגופא דעורב · ואיהי תנועה דכלהו דנפקת לאסטאה לבני נשא בפרשת אורחין · תנועה
דילה ברישא דעורבא ובזנבא ובגופא ובגדפין דעורבא · נחש שריא בקריאה ואמירה
וקלא ודבור דעורבא · ובאלין תנועין שריין כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע מסטרא
דמסאבו · ומנא ידעין כולי האי · בגין דסמ"אל ונחש ממנן על חובין דבני נשא דאהדרו
מסטרא דשמאלא דאיהו גבורה · וכד ב"נ עביד חובין כפום ההוא ב"נ הכי סליק חוביה
לאתר דאתגזר נשמתיה ולא זז מתמן ההוא חובא עד דאתפרע מההוא ב"נ · ואי ב"נ
איהי נשמתיה בארח אצילות · אם חאב חוביה מטי עד ספירן ועונשא איהו סגי כפום
דרגיה · א"ר אלעזר אבא וכי חובא איהו בב"נ דתליא נשמתיה מההוא אתר · וכי אית ליה
חובין והא כתיב °לא יאונה לצדיק כל און · א"ל אין · הה"ד °כי אם עונותיכם היו מבדילים משלי י"ב
ביניכם לבין אלהיכם · מאי מבדילים אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש ישעיה נ"ט
מניה

כבוד מלך

מתחלקת לה׳ בחי׳ נר"ן ח"י · וה׳ בחי׳ אלו הם בה׳ פרצופים שבעשיה וכולם נפש דכללות הנאצלות · וכן כל פרצוף מאלו יש לו ה׳ בחי׳ הנז׳ יחנר"ן
אלא שה׳ בחי׳ אלו בהיותם כולם באריך נק׳ כולם יחידה שבעשיה וה׳ בחי׳ אלו בהיותם באבא נק׳ חיה דעשיה · ובהיותם באימא נק׳ נשמה שבעשיה ·
ובהיותם בזעיר נק׳ רוח שבעשיה · ובהיותם בנוקבא נק׳ נפש שבעשיה נמצא שהם כה׳ בחי׳ בין כולם בפרטן · אבל בכללם כולם הם ה׳ בחי׳ לבד שהם
ה׳ פרצופים · ואמנם כשנערכין כולם בערך ד׳ עולמות אבי"ע לא יהיו כולם רק בחי׳ נפש בערך כולם ואלו ה׳ בחי׳ שהם בחי׳ אריך א"וא ז"ון ממש
כנז"ל · הנה היחידה שיש בנוקבא דעשיה היא בחי׳ אריך שבה · ובחי׳ חכמה שבה נק׳ חיה ובחי׳ בינה שבה נק׳ נשמה · ובחי׳ זעיר שבה נק׳ רוח
ובחי׳ מ׳ שבה נק׳ נפש וכולם נקר׳ נפש דכללות העשיה · וכן בזעיר דעשיה ה׳ בחי׳ אריך א"וא וז"ון שבהם ה׳ בחינות י"ח נר"ן וכולם נקראים
רוח דכללות העשיה וכן באימא דעשיה ה׳ בחינות שבה אריך א"וא וז"ון הם ה׳ בחינות יחנר"ן וכולם נקראים נשמה דכללות העשיה · וכן באבא
דעשיה ה׳ בחינות וכו׳ וכולם נקראים חיה דכללות דעשיה · וכן באריך דעשיה ה׳ בחינות וכו׳ וכולם נקראים יחידה דכללות העשיה · וכל אלו
בחינות שיש בעולם העשיה כולם נקראים נפש · ונקראים מלכיות בערך כללות הנאצלות · והנה כל זה נקראים פנימיות עולם העשיה · וכל
בחינות אלו ישנם גם בכל חיצוניות העשיה שהם הנקראים אופנים בערך כללות הנאצלות · אמנם הם עצמם נחלקים לה׳ פרצופים ע"ד הנזכר
בפנימיות

תקונא שבעין

מניה · ורזא דמלה ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה וגו'
אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשה · מאן גופא הכא דא נשמתא דכורסייא יקרא
פ' אבי"ע (נ"א דקב"ה יקו"ק) דאשתארת יבשה בגין דאסתלקת מניה °נשמתא בארח אצילות ·
דהאי נשמתא איהי גופא לנשמתא עלאה · ואי בעי דתחזור לגביה ההיא נשמתא לית לה
מלאכי ג' רשו לאהדרא לגביה עד דההיא חובה אתעברת מניה ורזא דמלה °שובו אלי ואשובה אליכם
א"ל ר' אלעזר לרבי שמעון אבוי · אבא אלין תנועין דעורבא מאי לאשתמודע בהו בר נש
במדבר כ"ג בגין דיחזור בתיובתא · א"ל ברי ודאי אסיר לאסתכלא בהון לעמא קדישא הה"ד °כי לא
נחש ביעקב ולא קסם בישראל · אבל אם יזדמן לבר נש לפום שעתא וירע בהון יסתכל
בהון בגין דיחזור מחובוי בתיובתא · והאי לבר נש דבל (ס"א דלא) עובדוי כיעקב
בראשית כ"ה ירמיה י' וכישראל דבג"כ דיעביד עובדי דיעקב דאתמר ביה °ויעקב איש תם מה כתיב ביה °לא
כאלה חלק יעקב · דמסטרא דיעקב וישראל בעא בלעם קייבא לאסתכלא בנחשוי
ובקסמוי ולא אשכח אתר לאעלא לגביה · ובג"ד אמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
בראשית ל' אמר ליה ר' אלעזר והא בלבן כתיב °נחשתי ויברכני יי' בגללך אם כן אמאי אערב ביה ·
אמר · ברי הכא רזא עלאה דלזמנין שושנה אשתכחת בין קוצים והכא רזא דגלגולא ·
א"ל ידענא (א)ועם כל דא ברי אע"ג דאתמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל · בר
דברים י"ח נש צריך למנדע כלא ואפילו חרשין כמה דאוקמוהו מארי מתניתין °לא תלמד לעשות
אבל אתה למד להבין ולהורות · ובג"ד תנועין דעורבא אית תנועה דסליק ברבי"ע ואחזי
דחובה דיליה תלייא לעילא בעלמא דאתי · ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים ואחזי
דחובה דיליה נחית לתתא בעלמא דין למהוי ליה תבירו בגיניה · וכל אלין סימנין איהו
שם כ"ה אחזי בארחא · כגוונא דעמלק דאמר בגיניה °אשר קרך בדרך · דקטרין אחרנין איגון
לסטים דנפקין בארחין · ובג"ד עורבין חילא דילהון באורחין · ואינון דמוליהון תלייא
בשבתא"י איגון עליבין ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא · דבזמנא דאלין אתפשטו
בראשית כ' בעלמא אתמר ברגלי שכינתא °ויאסוף רגליו אל המטה · אתכניששת לגביה ורעיה דיעקב
מטה שלמה · ובג"ד וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב דלא זאת שכינתא מנייהו בגלותא
בגין דלית בהו פסולת · ושבתא"י אית ליה תרין בתין חד שפל ראש · ותניינא בית
הסהר דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא · ואינון דחקין שכינתא וישראל (נ"א שעתא
לישראל) בגלותא · ובשפל ראש ישראל איגון שפלין לתתא · ומאי כוכבא ייתי בפנא
מנאתי בתוב פי' לשבתאי איוב ל"ג ועניותא לישראל · ומאן דבעי לאשתמר מניה צריך לשנויי °שמיה ולשנויי אתריה ולשנויי
עובדוי ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה והא אוקמוה °הן כל אלה יפעל אל פעמים
שלש עם גבר · שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא אי אית ביה עובדין
ירמיה ל"א טבין דא איהו מסטרא דימינא מסטרא דרחימו דאיהו °אהבת עולם אהבתיך ע"כ משכתיך
חסד · שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא דלית ביה גמילות חסדים
ברחימו דאהבה · האי הוא דמאי מסטרא דלבן אראמי אתמר מניה · בהרת לבנה היא
ויקרא י"ג ולילי"ת היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא הה"ד °ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
ועמוק אין מראה מן העור · בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה · תרין
גוונין

(א) זהר ויקרא דף מ"ז ע"ב :

כבוד מלך

בפנימיות · וכל בחינת פרצוף שבו כלול מכל הה' ע"ד הנז' בפנימיות · ונמצא שע"ד זה יש בחינות בעולם היצירה · והם פנימיות וחיצוניות · והפנימיות הם הרוחות · והחיצוניות הם המלאכים · ובכל בחינה מאלו הב' בחינות יש בכל א' מהם ה' פרצופים אריך א"וא וזו"ן · וכל פרצוף מהם נחלק לה' ע"ד הנז' והם ה' בחינות יחכר"ן שביצירה ונחלקים לה' בחינות בפרטיות הנז"ל · ולה' בחינות מכללות כנז"ל · וכולם נקראים בחינת רוח ובחינת ז"א שבערך כללות העולמות כולם · ועד"ז בבריאה יש בה ב' בחינות פנימיות וחיצוניות · והפנימיות הם הנשמות והחיצוניות הם הכסא שבו הרוחין קדישין הנז' בהיכלות דפרשת פקודי וכ"א מהם נחלק לה' בחינות פרטיות ולה' בחינות בכללות כנז"ל · ונקראים נשמה ובינה בערך כללות כל העולמות · וכעד"ז באצילות יש בה ב' בחינות פנימיות וחיצוניות והפנימיות הם האורות והעצמות שבקוצו · והחיצוניות הם הכלים · וכל בחינה מהם נחלקת לכ"ה בחינות הפרטיות הנז"ל · וכולם יחד הם בחינת חיה וחכמה בערך כללות העולמות · וכעד"ז באד"ק
יש

גוונין תניינין איגון ירקרק או אדמדם · כלהו מתהפכין עינוי בכעסא לחוורו ואוכמו
וסומקו וירוקא · וכל דא כמאי אשתמודע דלית בר נש דלא אתכלילן ביה אלין ארבע
גוונין · אלא ההוא גוון דשליט על כלהו אחרנין ביה אתקרי · וביה אשתמודע לאתקרי
חוור או אוכם או סומק או ירוק · ואלין ארבע גוונין בישין איגון ארבע קליפין דאגוזא
תהו ובהו וחשך ותהום · ואלין איגון °נחש שרף ועקרב וצמאון · נחש גוון חוור כבהרת דברים ט'
לבנה · שרף ועקרב אדמדם · שרף או ירקרק עקרב · וצמאון שחורה · אלין איגון ארבע
גוונין דאשא דגיהנם ואתתא בישא מתמן קא אתיא ועלה אתמר ונתץ את הבית את
אבניו ואת עציו בעניותא דלא אשתאר בביתא · ובגין דא חכמת נשים בנתה ביתה ואולת
בידיה תהרסנו · אלין איגון ד' גוונין דאשא דגיהנם דמסתלקי בעיינין באנפין בשערא ·
ומאן אתר מסתלקי ממרה אוכמא דטחול · וממרה סומקא דכבד · וממרה ירוקא דמרה
וממרה חוורא דריאה · אלין איגון ד' גוונין חשוכין דמלאכי חבלה · וכלהו כלילן בלילי"ת
סם המות מאדי"ם איהו כמרה אדומה למספך דמא ואיהו מכת חרב והרג ואבדן · והכי
שכינתא אשתמודעת בד' גוונין ספירין בהירין · גוון חוור מסטרא דחסד · סומק מסטרא
דגבורה ירוק מסטרא דעמודא דאמצעיתא · °אוכם מסטרא דאימא עלאה דאתמר בה דקכ"ו ע"ב סט"ו
°שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך · ואתמר בה שחורה אני ונאוה · אימא משלי א'
תתאה נטילת גוון מאימא עלאה · שוקא ימינא נטיל גוון מדרועא ימינא הה"ד בנעימות
בימינך נצח · שוקא שמאלא נטיל גוון מדרועא שמאלא · אות ברית נטיל גוון מגופא
דעמודא דאמצעיתא · אדם דרכיב על כלא נטיל חכמה · עליה אתמר חכמת אדם תאיר
פניו · ועליה אתמר יי' כלם בחכמה עשית · כתר עלאה איהו סתים לא אשתמודע ביה
גוון כלל לעילא · ובעמודא דאמצעיתא אחזי כל גוונין · הא הכא רזא דשערא דביה
אשתמודען אנשי חיל בגוון חוור · יראי אלקים בגוון סומק · אנשי אמת בגוון ירוק
שונאי בצע בגוון אוכם · ארבע אתוון מתלבשין בארבע גוונין אלין · י' בגוון חוור · ה'
בגוון סומק · ו' בגוון ירוק · ה' בגוון אוכם · האי שמא איהו דרקים גוונין בכל אתר ·
ואיהו דצייר שרטוטין במצחא בגוונא דא יקו"ק ואיגון ארבע רשימין דשרטוטין דאיגון
עמק רום ועמק תחת ועמק מזרח ועמק מערב · שרטוטין זעירין דקריבין דעינא
מסטרא דאת י' · שרטוטין באורכא · בפותיא · בגבהא · מסטרא דתלת אתוון דאיגון
קו"ק כלהו אשתמודעון בשיעור קומה דבר נש · באורכא מסטרא דאריך קומה דאיגון
אנשי חיל · בפותיא קלר קומה ורחבה דקומה ואיגון יראי אלקים · בגבהא גבה קומה
ואיגון אנשי אמת · זעירין בעגולא שונאי בצע מסטרא דאת י' ודוד מסטרא דאת י'
אתמר ביה ודוד הוא הקטן · ואלין איגון שונאי בצע · שרטוטין אלין בארח מישר
בשרטוטין דגט פיטורין דצריך שרטוטי או אלין דמחייבא אורייתא · ועל אלין שרטוטין
אתמר °כל ארחות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו · שרטוטין באריכו מסטרא תהלים כ"ה
דרבי"ע כגוונא דתקיעה · ואלין איגון אריכין דקומה מסטרא דימינא ארך אפים אריכין
בקלא · בצלותין · באורייתא · אריכין ברוגזא · אריכין בשערא · בעיינין · באנפין ·
בקומא · בשפוון · בדיקנא · בגופא · בדרועין · ברגלין · באצבען · רשימו דילהון
חוור

כבוד מלך

יש בו שני בחינות פנימיות וחיצוניות · והפנימיות הם העצמות שבתוכו והחיצוניות הם הכלים · אף על פי שנערך שאר העולמות אינם נקראים כלים כלל רק בערך פנימיותו עצמו נכנה איקה בשם כלים · וכן בכ"א מהם יש כל הבחינות הנז"ל · וכולם בכללם נק' יחידה וכתר בערך כללות העולמות · וז"ש בריש תקון ע' קי"ט א' אד"ק עלאה דכלהו כתר עליון וכו' ודע שכל פנימיות העולמות שיש בכל עולם ועולם מאלו ד' עולמות · הם בחינת יחנר"ן שבאיקו עולם עצמו · והחיצוניות שבו הם הכלים והגוף שבתוכם מתלבשים יחנר"ן · נמצא עתה שכל העולמות בכללם הם בחינת פרצוף אחד מי"ס בלבד · ואד"ק בכל חמשה בחינותיו הוא הכתר שלהם · ואצילות הוא אבא שבהם ובריאה אימא שבהם והיצירה זעיר שבהם · והעשיה נוקבא שבהם וכולם פרצוף אחד לבד · ויש בו עצמות שהוא הפנימיות והכלים שהוא החיצוניות · ובתוך כולם הוא אור הא"ס שכולם בערכו נקראים כלים וחיצוניות והוא לבדו נקרא עצמות ופנימיות : ואחר שביארנו זה לא תטעה לחשוב שיש בחינת כלי לחיה ויחידה · כי לא יכלו להתלבש בכלי רק נר"ן אך יחידה וחיה אין כלי כנגדם ולא נתלבשו בכלי אלא נשארים מבחוץ בסוד מקיף בלתי כלים וא"כ נמצא שבחיצוניות לא יש רק שלשה

תקונא שבעין

חוור · ווי לון לאלין דמכחישין דיוקניהון לעילא כאילו מכחישין סדרי בראשית וכאילו
ממעטין את הדמות דאיהו שיעור קומה דלעילא · דאלין דשרטוטיהון וקומה דילהון
ואברים דילהון אריכין · אריכין למהוי מארי דחסד אריכין דרוגזא · מארי דרחימו ·
כההוא דאתמר ביה °זרע אברהם אוהבי · שרטוטין ברחבא כגוונא דשברים תנועה דילהון ישעיה מ"א
תבי"ר · ואינון רחבים וקצרים דקומה ואנפין רחבין וקצרין · ועינוי רחבים וחוטמוי
רחבים ושפוון רחבים · אלין אינון ירתי אלקים מארי דירתא מסטרא דיצחק · ווי למאן
דאכחיש קומתיה בעובדין בישין דירית נשמתא בישא דרכיב על דיוקניה דאכחיש פמלייא
דלעילא · שרטוטין גבוהין ואנפין גבוהין ועינוי גבוהין וחוטמא ושפוון גבוהין וגופא
גבוה · אלין אינון מארי דקשוט זרע אמת · מההוא דאתמר ביה °תתן אמת ליעקב ואלין מיכה ז'
אינון אדנ"י ה' אריך אנפין ועליה שריא ו' · ד' רחבא דאנפין ועליה שריא ס' · כ' גובה
דאנפין ועליה שריא ו' · י' °רחבא דאנפין ועליה שריא ה' · שרטוטין זעירין מסטרא
דתרועה בעגולא בדיוקנא דאת י' · סוכלי כלע מסטרא דדוד דאתמר ביה ודוד הוא
הקטן · ואינון עיינין זעירין ספירין בעגולא · אנפין זעירין בעגולא ספירין · חוטמא
זעירא פומא זעירא גופא דיליה זעירא · שפיר בכלא · ועליה שריא ה' שרטוטין גבהין
מסטרא דתרועה שלשלא"ה דתקיעה ושברים · דא סליק קלא בתרועה · ודא תבר לה
בשברים ודא בינוני בקליה שלשלא"ה דתקיעה ושברים לא אריך ולא קצר · מאן דאיהו
בדיוקנא דאת י' איהו קול דממה דקה ודא מדה לכל אברין דאנפין דלעילא · מתתא לעילא
איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספירן · °ובה סליקת כל ספירה לעשרת אלפין רבי
רבבות ו' שיעורא בכל ספירה וספירה ששת אלפים רבי רבבות · ה' אינון מהלך בכל
ספירה וספירה חמשת אלפים רבי רבבות מעילא לתתא ומתתא לעילא · שרטוטין עקימין
דלאו אינון רשימין בארח מישר אינון רשימין דנחש עקלתון דשרטוטיו כשלשלאה כגוונא
דא ~~ (אינון מהלך דנונין דימא) נ"א מהלך דילהון כנונין בימא) · דאינון כגוונא
דת"ת דמתרבין בימא ואינון רזא דתרועה ושלשלת · והכי מהלך דנוניא · כגוונא
דתרועה ואינון דרגא לתתא שלשלת לעילא כגוונא דקדושה הכי אינון רשימין מסטרא
דמסאבו דהכי אוקמוהו מארי מתניתין °זה לעמת זה עשה האלקים · שרטוטין אינון
כגוונא דלולב דאתמר ביה נפרצו עליו פסול · הכי שרטוטין דאית בהו פירודו ופירצו דא קהלת ז'
אחזי בגלגולא דיליה קדם דאתייא לעלמא דהוה מקלן בשבועות ועביד פרודא באילנא
דקוי באתר דאתגזרת נשמתיה · ובמאי אשתמודע · אלא שרטוטין דאינון אריכין כגוונא
דא – (נ"א =) לית בהו פסק · שלמין אינון · האי בר נש לא אכחיש דיוקניה ולא עבד
פירודא באילנא דקוי · ואי אית בהו פסק כגוונא דא – – (נ"א = =) האי בר נש אכחיש
דיוקניה ועבד פגם ומום ובההוא פגם שריא מום כפום מום דשיקרא · פרין איהו
מצח אשה זונה שריא ביה פריצו במצחו מההוא אתר איהו פגים וצריך לכסאה מצחו דלא
יתגלי עזיותיה למארי דדינא · ואם חזר בתיובתא יהא פגימו דיליה נחית לתתא לקבל בה
עונשא · ואם לאו איהו חוזר בתיובתא מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא דאתי
בההוא אתר דפגים עליה אתמר °מעם מזבחי תקחנו למות · ולא למגנא אמרו קדמאין שמות כ"א
במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר אינו רשאי להאריך · דלא יכחיש דיוקניה

ויעביד

כבוד מלך

שלשה בחינות כלי לכבד שהם חיצון אמצעי ופנימי כדי שיתלבשו בתוכם נר"ן · ונבאר ענין הפנימיות תחלה · הנה הנפש נכנסת תחלה תוך כלי החיצון ועיקר הארתה היא בכבד · ואח"ך נכנס הרוח בכלי האמצעי ועיקר גילוי הארתו היא בלב ומשם מתפשט למטה עד הכבד ומתלבש תוך הנפש שבכבד · אך מן הלב עד הכבד היא מתגלה ומשם ולמטה מתלבש תוך הנפש שבכבד · אחר כך נכנסת הנשמה בכלי הפנימי ועיקר הארתה במוח ומשם מתפשטת למטה עד הלב ומתלבשת תוך הרוח אשר שם וגם היא מתפשטת עד הכבד בהיותה מלובשת תוך הרוח המתלבש תוך הנפש שבכבד כנזכר · והנה טעם הדבר · כי אנו רואים שורידי הכבד מתפלחים ומתפשטים באיברים שהם שלשה בחינת הכלים · וורידי הכבד נכנסים בהם להחיותם · והם עומדים בחיצוניות האיברים ומכניסים בהם דם הכבד שבו היא מתלבשת הנפש כמש"ה כי הדם הוא הנפש · ואח"ך מתפשטים וורידי הלב שהם העורקים הדופקים ואין בתוכם דם רק חיות ורוחניות הנמשך מהרוח שבתוך הלב · ומתפשטים בכל האיברים בתוכיותם · כי תחת וורידי הדם

ויעביד פרילו כדיוקנא דלעילא כאורייתא דלעילא · מאן דרשים וצייר אלין שרטוטין איהו
אמון מופלא ומכוסה · מאן דאסתכל בשפולי משכנא אשתמודע באלין רשימין וציורין
דאתמר בהון °רקמתי בתחתיות ארץ · ציורא דארבע שרטוטין אלין · איהון אריה שור נשר תהלים קל"ט
אדם בכלהו ארבע רשימין · הס"ד ופני אריה אל הימין לארבעתם · ודא מיכא"ל שר החסד
לימינא · ופני שור מהשמאל לארבעתם דא גבריא"ל שר הגבורה · ופני נשר לארבעתם
דא נוריא"ל (נ"א אוריא"ל) שר שלום עמודא דאמצעיתא · ודמות פניהם פני אדם רפא"ל
שר שכינתא דתמן פאר דאתמר בה °פארך חבוש עליך · מאן דלא אתחזיין שרטוטין ביה יחזקאל כ"ד
לית ליה דיוקנא כלל לעילא · וכותיה נחית לתתא · עליה אתמר °ימחו מספר חיים · תהלים ס"ט
קלא אם תב בתיובתא דדא אשתכח דלית ליה כמה דיותי בגלגולא · מאן דשרטוטין
דיליה רכיכין כגוונא דא ״ (נ"א ״) דא אתחזי דקא אתייא בגלגולא חדא · ואם תרין
שרטוטין מורכבין כגוונא דא ⟹ (נ"א =) אתחזי תרין גלגולין · ואם תלת שרטוטין
במצחיה מורכבין · הא אשלים °הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר · ואם לית איוב ל"ג
ליה שרטוטין במצחיה ואית שרטוטין על קרילין דעיינין דא אתחזי °על ארבעה לא אשיבנו עמוס ב'
שרטוטין איהון כאתוון דאיהון יקו"ק ציורין כנקודין דאיהון יו"ד ק"י וא"ו ק"י · וציורין איהון
בעיינין כאודנין כאנפין כנוקבין דחוטמא בפומא · קמ"ץ שרטוט וציור · שרטוט לעילא
ונקודה לתתא · דא אתחזי על גלגולא קדמאה דקא נחית לתתא · ניצוץ איהו חיה תחות
רקיע הס"ד ודמות על ראשי החיה רקיע · רקיע ודאי על רישא דחיה איהו קמ"ץ · ניצוץ
חיה · רקיע לעילא מינה · ניצוץ איהו י' · סליק בא"ת ו' דאיהו רקיע שית זמנין עשר
ואתעבידת ס וכה סומך יי' לכל הנופלים · וחיה איהו סמך (נ"א איהי י' סמוך) לרקיע
רקיע עם ניצוץ איהו גלגול · רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל · כמה דאוקמוהו גלגל הוא שחוזר
בעולם דאחזיר לעלמא ודא פת"ח · ולא אית ליה הרכבה כגלגול דלית ליה חיה דרכיב
עלה · ודא שרביט הכוכב דאתמר ביה °דרך כוכב מיעקב · דרך בין שתי חיות דאיהון צר"י במדבר כ"ו
ואתעביד ויילר ובהון קא אתייא בתרין גלגולין · ודא אדם דיצירה · דקמ"ץ איהו אדם
דבריאה · וכד אתא בתלת גלגולין דאיהון סגו"ל אתעביד שלשלת משולש בהון · ודא
אדם דעשיה · והכי איהו שרביט דכוכב כד איהו עובר בין שתי אופנים דאיהון שב"א
אתעביד שור"ק · דרג"א ואיהון שלשל"ת לעילא כסגו"ל כסגולת"א · דרג"א לתתא
בשור"ק · שב"א צר"י · חל"ם כד אסתליק בצר"י אתעביד סגולת"א · חר"ק דנחתא בצר"י
אתעביד סגו"ל · וכד עאל בשב"א אתעביד שר"ק וכלא נקודה חדא · חל"ם איהו לעילא
בסגולת"א · חר"ק איהו לתתא בסגו"ל · שורק איהו באמצעיתא כגוונא דא ן · הן
כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר · אתחזי גלגולא קדמאה **יְהֹוָה** אתחזי גלגולא
תניינא **יְהֹוָהְ** (נ"א ווה ויה) אתחזי גלגולא תליתאה · **יוקווקו** (נ"א אתגלייא
ואתחזי י' ו' י') הרכבה גלגולא קדמאה יקו"ק גלגולא תניינא תלת
דכלהו תלת ארכ"י · ורזא דא י' ו' י' חל"ס חר"ק שור"ק תלת יודין · אמון מופלא אמון כסתר
אמון מכוסה דאתרמיזו בהאי שמא יו"ד ק"י וא"ו ק"י · אמון מופלא דאשתמודע בכלהו ·
חד שריא בנפש הזכרון · ותניינא בנפש המחשבה · ותליתאה בנפש המצוייר · דאיהון תלת
מוחין

כבוד מלך

הדם הם העורקים הדופקים · אחר כך מתפשטים הגידים מן המוח ובתוכם מתפשט רוחניות דק מאד של הנשמה שנמות כנודע · כי הגידים אין
ריח ממשיי דופק בתוכם כרגש כמו בעורקי הלב הדופקים · אמנם הוא דק מאד ואיכו כרגש יען הוא מנחיכת הנשמה · ולכן כל התנועות של
האיברים אינה רק על ידי הגידים המתפשטים האיברים כנודע · ואיכויותם היא הלחה הלבנה הנמשכת מהמוח כי היא המתפשטת פרקי האיברים ·
וכבר כתבו הטבעיים כי כשהאדם חי הגידים הם חלולים והחיות עובר בתוכם · ובמותו שמסתלקה הנשמה · הקף יקריישו הגידים ויסתמו פיהם ·
וזה להיות הרוחניות שבהם זך בתכלית הזיכוך · והנה אנו רואים שהדם מתפשט בחיצוניות · והרוח בתוכיות והגידים הלבנים בפנימיות · והם
בבחינת ג' הכלים הנז"ל · ואלו הג' נקראים בשר וגידים ועצמות שהם ג' בחינות הכלים שיש בכל אבר ואבר · שאין נקרא אבר אלא אם כן יש בו
בשר וגידים ועצמות · ואמנם אלו הגידים שזכרו רז"ל אינם אותם הלבנים הנז"ל רק הגידים האחרים שבהם מתפשט הדם אי חיות שלב הדופק ·
כי הגידים הנמשכים מהמוח אין בהם דם כלל · והם מתפשטים ונאחזים בעצמות עצמם שבכל עצם ועצם נאחז זה עם זה ע"י גיד א' שניניהם ·
והענין

מוחין י' י' רישא דשביל לון כגוונא דא) איהי קרקפתא דתפלין · שרטוטין כגוונא דא
יקוק יי' בהון מלך · הא הכא שרטוטין דמצחא : **עיינין** בהון ואתה תחזה מכל
העם אנשי חיל בגוון חוור · יראי אלקים בגוון סומק · אנשי אמת בגוון
ירוק · שונאי בצע בבת עין דאיהי אוכמא · ודא רזא דשבת **ש** ג' ענפי תלת גוונין
דעינא · ב"ת דשבת דא בת עין · ועלייהו אתמר ושמרו בני ישראל את השבת וגו' :
זהר ויקהל דף ר"ד ובהא אוקמוהו דאינון תרין שבתות אימא עלאה בתלת דרגין · ואימא תתאה בתלת דרגין
עמודא דאמצעיתא כליל שית סטרין דאינון שית דרגין · עיינין דמסתכלין בארח מישר
בחוורו אלין אינון עיינין דרחימו · ובהון שכינתא איהי יפה כלבנה דלית בה פגימו
דאתמר בה הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים · ואית עיינין דההוא חויא איהו כרוך
בהון נחש הקדמוני ולא מסתכלין בארח מישר בכל מה דאסתכל אתלטייא · עינא איהו
כגלגל גוון חוור כגוונא דימא דאסחר כל עלמא · ותניינא כגוונא דארעא · תליתאה
כגוונא דארעא דישראל · נקודה זעירא דבת עין איהי כגוונא דציון דאיהי נקודה דעלמא
דמתמן אושתת עלמא · ואית בר בת דגוון דיליה תכלת דאיהו דומה לרקיע כמה דאוקמוהו
מארי מתניתין תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד · ותלת
קכ"ה א' ס"ד גוונין אינון בעינא חוור °אוכם תכלת · לקבל אש דלאו איהו שורף ואש דאיהו שורף
ולא אכיל · תליתאה דאיהו תכלת לקבל אש דאיהו שורף ואכיל · רביעאה לבת אש ודא
שכינתא בת עין ועלה אתמר וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוך הסנה דא בת עין ·
וירא והנה הסנה בוער באש דא גוון דעל בת עין דאיהו גוון תניינא · והסנה איננו אכל
שמות ג' גוון תליתאה °ויאמר משה אסורה נא ואראה וגו' גוון חוור דשריא עלאה · ובתלת גוונין
אלין אתאחדת (נ"א אתחברת) בת עין דאיהי שכינתא · ובהון סלקא בתלת צלותין
ויקרא ו' קדם יי' הה"ד °זאת תורת העולה וגו' זאת °תורת דא בת עין שכינתא דסלקא בתלת
ב"ב כ"ה אבהן דתקינו תלת צלותין · ובג"ד זאת תורת העולה וגו' זאת תורת העולה בימינא
דאיהו אש דלא שורף דתמן חכמה דאיהו מבועא דמיא דאתמר בה הרוצה להחכים ידרים
דאשש חילא דאשא דאיהו גוון חוור דשריא דלא יהא שורף · ונקודה דילה קמ"ץ דאתמר
בה וקמץ הכהן וכהנא איהו לימינא · קמ"ץ נקודה דאת י' מסטרא דימינא לא אתחייב
נקודה אחרא · היא העולה · גוון תניינא דאתאחיד בצלותא דמנחה · בה סלקא ברתא
לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה · ובה הרוצה להעשיר יצפין · ובגין דאתתא מתמן אמרו
מארי מתניתין אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרון · בגין דמצפון אינון ומצפון זהב יאתה ·
ישעיה ס"ו ונקודה דאיהי מחייבא לאת ה' מסטרא דשמאלא שב"א ועלה אתמר °כי באש יי' נשפט
ויקרא ו' °על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר דא גוון תכלת דאיהו אחיד בצלותא דערבית ·
ובה סלקא שכינתא לגבי עמודא דאמצעיתא · וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין
דמתאכלין כל הלילה ובג"ד תכלת דומה לרקיע דאתמר יהי רקיע בתוך המים דאפריש
מחלוקת בין ימינא ושמאלא ונקודה דרקיע חל"ם · ומאן רקיע דא ו' דאיהו כגוונא דא
א · רקיע וההוא ניצוץ חל"ם עליה והאי נקודה איהי מחייבת לאת ו' ורזא דנקודה
דברים י' **יקוק** *ורזא דמלה °רק באבותיך חשק יי' · כי בי חש"ק ואפלטהו · כ"י כ"ו רזא
משלי ט' דשמא דארבעים ותרין °כ"י כ"ו ירבו ימיך וגו' ואית מאן דאיהו מפרש אלין
תלת

חידושי הרמ"ז *ורזא דמלה · **יהוה** כלפ"ד דהכי משמע מכל סוגיא דא וגם הוא חש"ק למפרע כדרך ישרה :

כבוד מלך

והענין שאלו הגידים הלבנים והעצמות הם הכלי הפנימי שבאדם הנמשך מהמוח · ונתלה נכנס בעצם ונעשה שם עצם ומוח בתוכו · ומהמוח נמשך הצינור אל העצם השני · ואח"כ הגידים הלבנים הם הצנורות של העצמות · אמנם כולם הם נמשכים מהמוח וכולם הם בחינת כלי הפנימי שבאדם · ונמצא שבכל רמ"ח איברים שבאדם יש בהם ג' כלים בשר גידים ועצמות · והבשר הוא החיצון שבו מתפשט דם הכבד כי הכבד מן הדם מתענה ומתכנס בסופי הוורידים היא נעשה · והעורקים הדופקים הוא הכלי האמצעי · והגידים הלבנים והעצמות הם הכלים הפנימיים · ומקור ג' בחינות אלו הם מל"ך שהם עיקר גילוי נר"ן כי שם עיקר מושבם ובית מלכותם · ומשם שולחים סעיפיהם לשאר האיברים · ולכן אין אלו הג' מל"ך בכלל

תלת גוונין ברקיעא · דאינון חוור ואוכם ותכלת · חד חוור לעילא מן סרגא · וחד תכלת
לתתא · אוכם באמצעיתא אפריש בתרוייהו · ולא אשתמודעו בקדרותא דיליה ורזא דא
מארי מתניתין אוקמוהו בגוונא דא מאימתי קורין את שמע בשחרית כדי שיכיר בין
תכלת ללבן · נגיד דאתעבר קדרותא דשמיא דאתמר בה אלביש שמים קדרות מיד נהיר
שמיא ואשתמודע איהו בין תכלת ללבן · ואשתמודע הכא · תכלת מסטרא דשמאלא ·
לבן מסטרא דימינא · עמודא דאמצעיתא אחיד בתרוייהו · וביה קורין קרית שמע בשחרית
דאיהי שכינתא בת עין · והכי קרית שמע דערבית צריכין לייחדא לה בעמודא דאמצעיתא
כמה דתקינו מארי מתניתין לקרות קרית שמע בכוכבים דאינון בינוניים (בנוייס) · דהכי
אוקמוהו לא מן הכוכבים הנראים ביום ולא מן הכוכבים הנראים בלילה אלא מן
הבינוניים דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא · הא הכא תלת גוונין בסרגא · שכינתא
כד דאתאחדת בהון °כי נר מצוה ותורה אור · אור דא אורייתא דכתיב דאיהי נשמת אדם משלי ו׳
דנהירת על נר · על תרוייהו אתמר את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה · גוון חוור ביה אל מלך יושב על *כסא רחמים ומתנהג בחסידות · גוון
תכלת כורסייא דדין · דאינון אימא עלאה ואימא תתאה אקי״ק אדנ״י · מלך דאחיד
בתרוייהו יקו״ק · יקו״ק עליה אתמר °מה שמו ומה שם בנו כי תדע · ואינון חכמה שם ל׳
ועמודא דאמצעיתא · מסטרא דדין אמר קב״ה °אני אמית · ומסטרא דכורסייא דרחמי דברים ל״ב
אמר קב״ה ואחיה · ובגין דא ת״ח כד הוו מסתכלין בגוון תכלת דעינא הוו מעניש[ין]
ביה · כמה דאוקמוהו מארי מתניתין בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או
עוני · דבגוון חוור מתלבש אל מן מיכ״אל שר החסד ותחותיה נחש ופורץ גדר ישכנו
נחש · בגוון סומק אתלבש גברי״אל שר הגבורה ותחותיה שרף · בגוון ירוק אתלבש
אורי״אל נורי״אל שר שלום ותחותיה עקרב · בגוון אוכם אתלבש רפ״אל שר דשכינתא
ותחותיה למאן · ובכל אתר דהוו מסתכלין בגוון חוור הוו מחיי · ובזמנא דאסתלק
יקו״ק מכורסייא דדין ומכורסייא דרחמי לית תמן עונשא ולא אגרא · ובגין דיקו״ק
אסתלק במזלא קדישא עלאה דאיהו כתר עלאה בההוא זמנא בני חיי ומזוני לאו בזכותא
תלייא מלתא אלא במזלא תלייא מלתא · ובההוא זמנא הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
שבהיכל · מה דהוה קרוב יי׳ לכל קוראיו בההוא זמנא אתמר ביה °רחוק · ומה שהיה קהלת ז׳
ועמוק עמוק מי ימצאנו · לית מאן דאשיג ליה אלא בחכמה (א)ובבינה · ובג״ד כד אסתלק
לההוא אתר לא משיגין ליה בכל ספירן אלא בחכמה ובבינה דאינון י״ה י׳ חכמה ה׳
בינה · ובגין דא רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מ״י ימצאנו · ורזא דמלה °קרובים אל יי׳ מלכים ח׳
אלקינו · וכד אסתכל דוד ברוחא דקודשא וחזא דאסתלק לאי״ן בגלותא בתראה אמר
עלייהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי · אי״ן א׳ כתר עלאה י׳ חכמה ן׳ בינה
חזא דלא הוו משיגין ליה אלא בתלת צלותין דתקינו אבהן דאתקריאו הרי יקו״ק אמר
עלייהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יי׳ דא מלך יושב על כסא רחמים
וכסא דין אסתלק מתמן ורזא יקו״ק דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה עליה אתמר °לך ד״ה כ״ג
יי׳ הגדולה והגבורה וגו׳ בעשר ספירן שבח ליה דוד בגין דאיהו לגו מכלהו ואיהו מלבר
דכל ספירה וספירה ואיהו בין כל ספירה וספירה · איהו לא אשתני בכל אתר · אית עיינין
חכמה

(א) מ״כ פירוש מ״י חכמת הקבלה ותשובה שלימה כדתילו ורת מי די״ה ולכן ארז״ל בפרקי היכלות שאין הקב״ה מבקש אלא בעל תשובה אחד
וזש״ה מ״י ימצאנו בעל תשובה :

חידושי הרמ״ז *כסא רחמים ומתנהג בחסידות וכו׳ · כלע״ד ר״ת כרו״ב בסוד הנה ה׳ רוכב על עב קל והוא יושב על כרו״ב :

כבוד מלך

בכלל רמ״ח איברים · כי הם מקורותיהם · וכיוצא שהכבד מקור החיות הנוף והלב מקור אמצעיתו · והמוח מקור הראש · והם אותיות אמ״ש א׳ לב
מ׳ מוח ש׳ כבד והם שורש לכל האותיות · ויש איברים אחרים פנימיים שאינם מכלל רמ״ח הנז׳ · והטעם שהם עכפי ג׳ איברים הנז׳ כגון המעים
לכבד · והריאה ללב והלשון למוח וכיוצא בזה · אין פה ביאורם כי נודע שהמוח יש לו י״ס והלב יש לו י״ס והכבד ג״כ · והם כחי׳ האיברים הנז׳ :
וגבותם

תקונא שבעין

מכמה גוונין יכנון ארגמן · רגמ"ן · ר' רפ"אל · ג' גבריאל · מ' מיכ"אל · ן' נוריא"ל ·
ורזא דמלה מרכבו ארגמ"ן · א' אור דנהיר באלין ארבע גוונין · א' אורפני"אל ואיהו
מטטרו"ן או"ר פני"אל · ובגין דא אתקרי שר הפנים · ואיהו רזי"אל · ואיהו אוריא"ל
דהכי סליק לחושבן רזי"אל · ואיהו סליק לחושבן דמ"ח פקודין דאורייתא כחושבן
(דניאל ב') אברה"ם · ודא מלאך החסד דמתמן אורייתא אתייהיבת הדא הוא דכתיב °מימינו אש דת
למו · ואיהו ממונה על רזי אורייתא והוא גלי עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ·
בגין דחשך איהו לבושא דאור וביה אלי דאתמר ביה זה אלי ואנוהו · אור הוא ר"ז וכל
(דניאל ד') מאן דידע ביה עליה אתמר °וכל רז לא אניס לך · ואיהו נהיר כגוון חוור דעינא דאיהו
נוריא"ל נור דליק מסטרא דשמאלא דתמן רי"ו גבורה ותמן פקודין דלא תעשה ·
כורסייא דרחמי לימינא כורסייא דדינא לשמאלא · עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו
וביה יקו"ק דכפל שמיה תרי זמנין וו' וו' · ומשה דאתאחיד ביה כפל שמיה משה משה ·
(שמות ל"ג) ובגין דא °והדעך כ' ש"ס כתרין עמאן · עיינין מרקמן נקודין בנקודין חוורין כגון
נקודין דעל לול"א הסתמר מניה דמאי איהו · ומאן דאיהו בנקודין סומקין אוסיד דמא
איהו · בנקודין ירוקין כעשן איהו מסטרא דמרה · בנקודין אוכמין גזלן איהו וגנב כל
ביסין דעלמא אית ביה · עיינין עמיקין אית בהון עומק טוב ועומק רע · האי לא ידע
בר נש לביה לביה עמוק עמוק מי ימצאנו · אם הוא עומק טוב לא יכיל בר נש למנדע
חכמתיה · ואם הוא עם הארץ כמה עמוקין מחשבתין דיליה ביסין · האי איהו קבר
(תהלים ה') פתוח · הה"ד °קבר פתוח גרונם וכו' לשונם עמל ואון · אסתמר מעינא דא בכל מה
דאסתכל אתלטייא · איהו מסתכל לתתא למחשב כל מחשבתין ביסין לית סופא לרשיעותיה
(יחזקאל א') עיינין נבהכין בהפוכא · עלייהו אתמר °וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבותם מלאות
עינים וגו' · כמה דעיינין עמיקין איהון דינא ומותא · הכי עיינין גבהכין איהון חיי ורחמי ·
(שמות ט"ו) ואית עיינין גבהכין מסטרא דההוא דאתמר ביה °כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים ·
ואית מנהון דאתחזיין גביה (נ"א דאוקיין על גבי) רוחא · ואחרנין דאתקריאו גאונים
באורייתא · וכלהו אית לון עיקרא לעילא ובגין דא וגביהן וגבה להם ויראה להם
(קהלת ה') מסטרא דההוא דאתמר ביה °כי גבה מעל גבה שומר · ודא מרכבה לעילא מן מרכבה
(ישעיה כ"ב) וגבהים עליהם הה"ד °משא גיא חזיון מה לך איפה כי עלית כלך לגגות · ואלין איהון
דרכבין על מרכבות · ועוד וגביהן אלין איהון אופנין דאיהון כגוונא דאתוון · וגבה להם
אלין איהון שרפים דאיהון לקבל טעמי דלעילא כתרין על אתוון · וגבותם מלאות עינים
אלין נקודין דאתוון מלאות עינים מנייהו · כמה דאת אמר עיני יי' המה משוטטות
בכל הארץ · מאי לארבעתם אלין תלת חיוון איהון דאתקריאו בשמא דיקו"ק תלת
זמנין כגוונא דא יקו"ק יקו"ק יקו"ק · אלין איהון ארבע אנפין לכל סטר לכל חיה :
וגבותם מלאות עינים כגוונא דא(א) ·
הא הכא שבעין ותרין עיינין דאיהון
לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן
על אלין איהון · וגביהן וגבה להם

אמר המגיה כאן מצאתי כתוב בהעתק ג' שמות יקו"ק כתובים בציר"ו
היו"ד בג' זירי יהב' בג' זירי בכל פד הרי ט' וג' בו' יבין בלם הם
כ"ד ושלשה פעמים כ"ד הם ע"ב ועוד מצאתי ג' שמות יק"ו קו"י יק"ו
כתיפן שוכרתי שעולים כל העיינין מ"ה :

כגוונא

בכל הוי"ה כזו אית כ"ד עיינין כמנא שבתלת

אדם כגוונא דא
כחושבן אד"ס
דבריו צריך לבניה

(א) וגביהם מלאות עינים בתלת שמהן קדמאין אית ע"ב עיינין כגוונא דא
הוי"ה אית ע"ב עיינין · וג' שמהן בתראין אית בהון מ"ה עיינין כחושבן
בכל הוי"ה כזו אית ט"ו עיינין כמנא שבתלת הווי"ה אית בהו מ"ה עיינין
ובפירש א' בתחר דף זה כגוונא דא **יהוה** ג' פעמים · ימי"ן לפי
כחושבן אדם תלת הווי"ת · אמנם לפי מ"ש תלת פעמים יה"ו אין אנחנו צריכין לפירושו והביור הוא
כמו מקדם ותלת פעמים יה"ו בביור הקודם הוא מכוון כחושבן אד"ס :

כבוד מלך

וגבותם מלאות עינים כמה דעיינין עמיקין וכו' · בע"ח כ"ב ע"א וז"ל כבאר ענין הנקודים והם בחינת האורות היוצאים דרך נקבי העינים
דאד"ק · ונת"ל כי ד' בחינות יש ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובכל בחי' מהם יש טנת"א · והנה המוחין מן השל האזנים דאד"ק הם הוי"ה
דע"ב

כגוונא דא הא הכא חמש וארבעין עיינין כחושבן אדם · ואינון יק"ו · קו"י וק"י · ועוד
וגניזן דא שכינתא דאיהי על גבי חיוון ומשריין כלהו הדא הוא דכתיב °ומלכותו בכל תהלים ק"ג
משלה · וגונה להם דא עמודא דאמצעיתא · דשכינתא איהי על גבי אופנים · ועמודא
דאמצעיתא דאיהו כליל שית ספירן על גבי חיוון כליל לון מטטרו"ן · ודא איהו כי
גבוה מעל גבוה שומר · וגבוהים עליהם אלין אינון אבא ואימא כתרא על רישיהון ואינון
על גבי שרפים דתליין מכורסייא · ועוד וגניזן דא אימא עלאה דאיהי על גבי ספירן
דאינון תחותה דמינה כל אתוון · וגונה להם דא חכמה דמתמן נקודין · ויראה להם
דא כתרא דתמן טעמי · וגבוהם מלאות עינים · אינון אור לא אור מלובלא אור
קדמון · וכמה נהורין דתליין מנייהו דנהרין מלגו כנשמתא בגופא · ועוד וגניזן אלין
אינון שבעה גלדי עינא דאינון דא על גב דא כגלדי בצלים · וגונה להם דא עינא דאיהו
כליל כל גוונין · וגבותם מלאות עינים אלין כנפי עינא ועפעפי וכרובי עינא דארבע
גוונין אית בעינא לקבל ארבע אנפין דכל חיה · ותרין כנפי עינא דאינון עפעפים ·
ותרין כרובי עינא אינון לקבל ארבע גדפין דכל חיה · ובאלין ארבע גוונין דעינא נהרין
ארבע אתוון יקו"ק · ובארבע כנפי עינא נהיר אדנ"י דא איהו °כי גבוה מעל גבוה שומר קהלת ה'
וגבוהים עליהם · אלין אינון יקו"ק אקי"ק אבא ואימא · ועוד עיינין גבוהין מסטרא
דימינא · ועיינין עמיקין מסטרא דשמאלא · דא ענוו ודא כעסן · מסטרא אחרא דא
גס רוח ודא עז פנים · כרובי עינא ועפעפי עינא · עלייהו אתמר °והיו הכרובים שמות כ"ה
פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת דא כפורתא דעינא · תלת גוונין
דעינא אינון אקי"ק · יקו"ק · אדנ"י · כלל ופרט וכלל · ואינון יחודא · ברכה · קדושה ·
וסימן 'יעננו 'ביום 'קראנו · דהכי סליק חושבן תלת שמהן אלין כחושבן יב"ק אקי"ק
כתר עלאה · יקו"ק עמודא דאמצעיתא · אדנ"י שכינתא תתאה · אדנ"י (נ"א יקו"ק) כלל
אקי"ק פרט · יקו"ק (נ"א אדנ"י) וכלל · ועוד עינא כגוונא דגופא · תרין כרובין דיליה
כגוונא דתרין שוקין · תרין עפעפי עינא לקבל תרין דרועין · אלין מסככין ואלין
פרחין · ואית כרובי עינא רברבין ועינא זעירא · ואית כרובי עינא זעירין ועינא רברבא
בגין דא אמר לאהרן °ולבש הכהן מדו בד ואוקמוהו מארי מתניתין מאי מדו כמדתו ויקרא ו'
הכי צריכין לבושי עינא דאינון כרובי עינא דאינון דו פרצופין כתנות עור דיהון כמדה
דעינא · ובגין דא °לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואיפה גדולה וקטנה דגודל איהו דברים כ"ה
מדה לעיינין לחוטמא לשפוון לאודנין לפומא · האי איהו מדה דכלא · ובגין דא אמר
קרא °מדה אחת לכל היריעות · ועל כנפי עינא אתמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו שמות כ"ו
אש לוהט · אלין אינון גווני עינא · ולקבל תרין כנפי עינא אינון תרין שפוון דפתחין
וסגרין ולקבלייהו תרין כנפי ריאה · ועינא לקבל לבא דאיהו אש לוהט · ובכנפי ריאה
רוחא דנשיב בהון עלייהו אתמר עושה מלאכיו רוחות · וכל אבר ואבר ברא ליה קב"ה
במדה במשקל · ואם תשכח עיינין חד זעיר וחד רברבא לאו איהו דא במשקל ובמדה
שקרן איהו אסתמר מיניה · או אם עיינין רברבין ופומא זעירא וחוטמא אריכא ואנפין
זעירין (נ"א עקימין) דלא אזלין כולהון במדה עיינין וחוטמא ואנפין ופומא · עולן איהו
דא · ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגו' · במדה דא מדה דשיעור קומה דכל
מאן

(א) מ"ב נ"ל אור מבוחנא איר בא אחר כך ובוצינא שלו אור קדמון א"ק ומיהו מדלקמן מוכרח שאלו הם שני בנויים לבי"ע :

כבוד מלך

דע"כ · ומבחינת האזנים ולמטה עד תשלום סיום אד"ק הוא בחינת ס"ג עד סיום הרגלים שלו · וענין זה היה בתחלה קודם מיתת המלכים · אבל אחר כך היו בחינות מ"ה וב"ן ממקים הטיבור שלו עד למטה בסיום הרגלים · ונת"ל כי בשם ס"ג יש תנט"א והטעמים נחלקים לשלשה חלוקית שהם את"ק · אמנם הנקודות הם בחינת האורות הנתשכים מהעינים שלו · והענין כי הנה ההבל היוצא מנקבי האזנים הוא הבל מועט · כי אם אדם מניח אצבעו על נקב האזן ויסתום אותו בחוזק · ירגיש קול הברה בתוכה · וזהו מחמת תניעת ההבל שבתוכו שרוצה לצאת לחוץ ואינו יכול אמנם בבסיר האצבע אינו נרגש · ומהבל הזה יצאו י"ס ננחינת האזנים · ואח"ך בחוטם יש הבל יותר מורגש וממנו יצאו י"ס דחוטם · ואח"ך בפה יש הבל מורגש יותר מכולם · לפי שכל מה שהאור יורד למטה הוא ניכר ונרגש יותר ומתגלה שם ומשם יצאו י' דעקידים · ואלו שלשה מקומות הם

בחינת

תקונא שבעין

מאן דלאו איהו בעל מדות אכחיש שיעור קומה דלעילא ולא אתקטיל מתמן · דעשר ספירן דלעילא כלהו אולין במדה מסטרא דאת י' ובמשקל מסטרא דאת ו' תרי מאזני השקל איגון ה"ה · מדה אחת · תא חזי י' איהו רישא ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא · מדה דפומא · שקל הקדש דא ו' שקל דגופא · כנפי השקל ה' הלבען רימינא וה' דשמאלא וכגין דשמא דיקו"ק איהו מדה ושיעור ומשקל אמר קרא °לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה · ובגוונא דא °לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה · מאי כיס הכא דא פומא · אדהכי הא סבא עלאה אזדמן לגביה ויקרא י"ט דברים כ"ה
ואמר והא אי עיינין שקילן הא איגון במדה · אבל אי איגון עיינין רברבן ושפוון זעירין לא אכחיש מדה · אלא אי עיינין דא רב ודא קלר דא עב ודא כחוש או אנפין דא אריך ודא קלר דא עב ודא כחוש · אלא בתר דזווגין שקילן כל חד למיניה ודאי לא אכחיש עובדא דבראשית · ב' בתוספת תרין כיסות פומא ולבא · דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש · דודאי איהו מאילנא דטוב ורע דאיהו יימנא חד בלב וחד בפה · מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו כברו פומא ולבא שוין ועלייהו אתמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם · אבל אחרא דאין תוכו כברו דלאו פומיה ולביה שוין עליה אתמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו דודאי דא איהו ערבובייא כישא דנסקר מוניטא דמלכא · דמערב כספא בעופרת ודא הוא חטא דחוה דהטיל בה נחש זוהמא דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק · ולא אתדכי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל בנורא ואתלבן כספא ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל · ואתמר באדם מושך בערלתו הוה · אתערב ערבובייא בדהבא · אלטריף בילחק ואפיק זוהמא לבר ודא עשו · ביעקב נח ואסתרש ואפיק תולדין ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי · עיינין בעגולא מסטרא דאת י' · באריכו מסטרא דאת ו' · כנפי עינא איגון ה"ה · בארבע אתוון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה · והכי כל אבר ואבר ביה תשכח יקו"ק דאזיל במדה ובמשקל ואיהו במדה ובמשקל · דדבורא קלא איהו שקל · מדה דבור · כנפי תקלא תרין הבלין דאיגון אמירה וקריאה · גוונין דעינא חוור לבכ"ה · סומק מאדי"ס · ירוק חמ"ה · אוכם שבתא"י חבלת לד"ק · ואיגון כגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות · תרין כרובי עינא נלת והוד · לקבלייהו נג"ה כב"ב כגוונא דסטרא דדכיו הכי איגון מסטרא אחרא · שבעה כוככי לכת איגון שבע כפולות בג"ד כפר"ת כגוונא דא · **ב בּ · ג גּ · ד דּ · כ כּ · פ פּ · ר רּ · ת תּ ·** דינא רפיא ודינא קשיא ובהון והחיות רצוא ושוב · *רצוא בדג"ש ושוב ברפ"א · ואיגון דינא ורחמי והכי איגון מסטרא אחרא שבע כפולות · לקבלייהו שבע רקיעין שבע ארעין · ואיגון שבעה ושבעה מזלות · והכי איגון שבע. תרעין דגיהנם ושבע היכלין מליין נחשים ועקרבים וחשוכא · דמתמן הוה מתגבא בלעם חייבא · ועלייהו אתמר °כי שמים ישעיה נ"א
כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה · וכוכבייא דילהון עלייהו אתמר °ונמקו כל צבא השמים שם ל"ד
המה יאבדו ואתה תעמוד · ובאבודא דילהון 'ישמחו 'השמים 'ותגל 'הארץ דאתבריאו בשמא דיקו"ק :

אנפין איגון בארבע גוונין · אית בר נש דאנפוי חוורין מסטרא דאנשי חיל · ואית בר

חידושי הרמ"ז *רצוא ברגש וכו' · (נקן) רצו"א גימטריא גירי"אל בגיד ניר דליק שהוא דין ושו"ב גימטריא מטטרו"ן שהוא בגיד אור פני"אל כנזכר לעיל דף קכ"ו ע"א והוא רחמים :

כבוד מלך

בחינת טעמים של ס"ג · אח"ך מהעין יצאו הנקודות של ס"ג ולכן אין כל כך הכל ניכר כמו בשלשה מקומות הנז"ל כי אינו דומה אור הנקודות הקטן לאור הטעמים · אבל עב"ז מבינו קצת כח ההסתכלות בעין הנראה בחיש הטבע בענין בינת היענה שנולד מתוך האפרוח ע"י הסתכלות זמן מה בלתי שתשב על הביצה לחמם אותה כאמר הטיפית · וזה יורה היות כח ממשיי בהסתכלות העין · ומבחינת ההסתכלות זה של העינים יצאו הנקודים · ובזה תבין מה שתמצא בספר התקונים קכ"ו ע"א ובגוחם מלאות עינים כמה דעיינין וכו' שמאיר הוי"ה ארבעה אותיות בציור עיינין בזה והבין

כד נש דאנפוי סומקין מסטרא דיראי אלקים · ואית כד נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת · ואית כד נש דאנפוי אוכמין מסטרא דשונאי בצע · לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו · כלהו חשוכין אנפין מסטרא דימינא כישא עופרת · דמתרכין תליתא חוורא · אינון עבים וגסים ועיינוי גסים ועבים וגופיה עב וגס · מסטרא דימינא מוחא חוורא ככספא זרע אברהם אוהבי · ומאן דאיהו אנפוי וגופיה וכל אברין דיליה גסין ועבים איהו עגל כבד חשוך · ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם °ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו · והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל נחש בחוה ומסטרא דיליה °תכבד העבודה · ומסטרא °ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה ומסטרא °ויכבד לב פרעה · ואיהו כובד המס וכובד המלאכה :

בראשית ט"ו · שמות ה' · שם ו' · שם ט'

אנפין ירוקין אינון מסטרא דמרה ירוקין חשוכין · והאי כד נש איהו קל בהפוכא דליחה דאיהי כבדה · האי קל והאי כבד · האי פתי לביש · והאי פקיחא לביש האי מזקין במהירו ואקדים בשיכו · והאי קשיש בשיכו ואיהו מאוחר בשיכו · האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות כגון דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא אסתמר מניה · והאי ירוקא פקיחא לביש · האי כל מה דאית בלביה שפיך לבר · והאי גניז לון לגאו · האי כל עובדוי בעכובה · ודא כל עובדוי במהירו ואיהו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה בהפוכא דאחרא כגון דגיהנם דאיהי מרה ירוקא אוקיד ביה דאיהו כעס כעסן איהו ודאי · דאוקיד ביה נורא לפום שעתא ומיד שכיך · הכי כל עובדוי בעי לאתעבד במהירו · ואחרא דאיהו כבד כנחת לא בהפוכא דדא · דא נחש ודא שרף · דא מיא ודא אשא · מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא · האי אחרא מניה גפרית ואש :

אנפין סומקין מסטרא אחרא האי אתחזי בינוני לא גס ולא יבש · האי אתאדם מסטרא דמאדים · אושיד דמא איהו אסתמר מניה · ותרין אינון בהפוכא סומק ואוכם · דא בינוני במתקלא ודא בהפוכא מסטרא אחרא · דא שמחן ודא עציב · שמחן מסטרא דרס שחוק הכסיל · ודא עציב מסטרא דמרה אוכמא · דא גזיל ושפיך דמא ואיהו וותרן · ודא כניש קוצץ על יד · מסטרא דדכיו בהפוכא · אנשי חיל · אנפין חוורין מסטרא דמוחא · יראי אלקים מסטרא דלבא · אנשי אמת מסטרא דפומא · שונאי בצע מסטרא דגופא והא אוקמוה · אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע מסטרא דהדכ"ו · שיעור ומדה דילהון יקו"ק מלגאו ומלבר · י' אתלבש באנשי חיל ודא מוחא דתמן חכמה · ה' ביראי אלקים דאיהו לבא ותמן דחילו ורחימו דאינון י"ק בימינא ובשמאלא ואינון נסתרות במוחא ובלבא · ו' אתלבש בפומא מסטרא דאלין אנשי אמת · ה' אתלבש בגופא מסטרא דאלין שונאי בצע · ואינון תורה ומצוה ועלייהו אתמר ו"ה נגלות :

אנפין עגולין מסטרא דנקודי · דאינון קמץ פתח צרי סגול שבא חלם חרק שרק שורק · מלכות עגולא דכלהו · °**ת"ח** תשע זמנין יקו"ק בכל ספירה וספירה נקודה דיליה · ואיהו יקו"ק במלכות בלא נקודה · ואלין אינון נקודין דתחייבין כל ספירה וספירה תשע נקודין אינון · חד יקו"ק בקמץ · תנינא יקו"ק בפתח תליתאה יקו"ק בצירי · רביעאה יקו"ק בסגו"ל · חמישאה יקו"ק בשבא · שתיתאה יקו"ק
בחלם

קנ"א ע"א

כבוד מלך

והענין כי כל בחינת העינים הם נקודין · כי פשוטה הוי"ה דע"ב תהיה אות י' במוחין והוא שם ע"ב · ויהיה כל בחינת ס"ג ה' ראשונה דהוי"ה · מ"ה ו' · ב"ן ה' אחרונה · וכשנחלקה השם בבחי' ס"ג לבדו · יהיו שלשה מיני הטעמים של ס"ג אות י' והנקודות ה' ראשונה והתגין ו' והאותיות ה אחרונה · וכשנחלק גם הטעמים תהיה אות י' באזן ה ראשונה בחוטם · ו' בפה · ה אחרונה בעינים · הרי כי העין יש לו בחינת ה ראשונה יה אחרונה · וז"ה אני ישנה · כי נוטל אור הנקודים הוא בסוד השינה בעינים גם אני ישנה אני שנייה כי החכמה היא שנייה לספירה הכתר והיא נקודות · כי הטעמים הם כתר והנקודות חכמה · והתגין בינה · והאותיות ז' תחתונות · נמצא כי העין היא בחינת חכמה שהם הנקודות וזהו הטעם שחכמי הדור נקראים עיני העדה כמש"ה והיה אם מעיני העדה · ואלו הנקודות הם בחינות המלכים של מלכי אדום שמתו וזש"ה והארץ היתה תהו ובהו כי הארץ היא ה אחרונה שהיא בחינת העין כנזכר והיא היתה תהו ובהו שהוא ע"י מיתת המלכים · עד שבא התיקון שלהם ע"י בתיקוני דעיינין אז נאמר פקח עיניך וראה : ובגימטריא תלאות עינים אינון נקודין דאתוון פלאות עינים מגייהו · בע"ח דף ל' ע"א וז"ל ענין הנגדלת הנקבה דרך כלל הוא כי מאחורי התפארת האירו בה הח"וג ויצאו וניתנו בה · וגם שם היה בה בחינת גלם על ראשה ואז החסדים ניתנו בנ"ר
שלה

תקונא שבעין

כחלם · שביעאה יקו"ק בחירק · תמינאה יקו"ק כג' נקודות · תשיעאה יקו"ק בשורק ·
מלכות יקו"ק כלילא מכלהו · קמץ אתקרי בנקודה דא ד · מסטרא דכתר עלאה דאיהו
עיין מ"י כ' וכ"ע סתים כקמץ °דאיהו סתים במחשבה דלא ידע בר נש מה דאית בגויה · ומאן דאיהו לגו
סתים במחשבה עלת העלות קרינן ליה · ואתקרי פתח בנקודה דא - מסטרא דחכמה
דבה אתפתח ואתגלייא מחשבה סתימאה כגוונא דא לעילא כדיוקנא דא **א** · לתתא
כדיוקנא דא **א** · ותרין נקודין אתגליאו כאימא בכתרא עלאה סתימין אינון ואתעבידו
ישעיה כ"ו צרי **יקוק** עלייהו אתמר ויולד יו' · כי ביה יו' צור עולמים · צייר תרין עלמין עלמא
דין ועלמא דאתי · סגול דא חסד ביה שכינתא איהו סגולתא לעילא · סגול
שם ט"ו לתתא ∴ סגולתא ורחימאה · מסטרא דימינא שבא כגוונא דא : מסטרא דשמאלא °כי כא"ש
איוב א' יו' נשפט °ותפול שבא ותקחם · שבא עמדי · דאיהי שכינתא דאתקרי שבא מסטרא
דשמאלא · ואתקרי חלם כגוונא דא · מסטרא דעמודא דאמצעיתא משם רועה אבן
ישראל · אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה · כל מרגליתא יקירא איסי כחלם הה"ד
שמות כ"ח °לשם שבו ואחלמה וביה °ונחלמה חלום · חרק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא כגוונא
בראשית מ"א איוב י"א דא · ביה חקירה °החקר אלוק תמצא ואיהו קרח הנורא מסטרא נורא דאיהו עמודא
דאמצעיתא · שורק הוד אתקרי כגוונא דא **יקוק** מתמן אתקריאת שכינתא שרק · קשר
שמות כ"ו המרכבה ואיהו הוד דמשה · ביה אשתלימו ∵ °חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן
שם השנית · כחושבן ה' דיליה אשתאר ו"ד דו פרצופין · עליה אתמר °עשר אמות ארך
הקרש · קרש · קשר שורק **יוקוווקו** דא צריך דאיהו קושר המרכבה דאיהי שכינתא עם
ד"ה כ"ט קודשא ב"ה הה"ד °כי כל בשמים ובארץ · ודא דמתרגמינן דאחיד בשמיא
ירמיה ב' ובארעא · ועליה אתמר · °ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת · זרע אמת הוא ודאי
מיכה ז' בראשית ב' דאתמר ביה °תתן אמת ליעקב איהו זרע ושכינתא עזר הה"ד °אעשה לו עזר כנגדו ·
כל אלין נקודין אתחייבו בשמא (נ"א אתחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן ·
ומלכות כלילא דכלהו אהבת כלולותיך · הא הכא אנפין עגולין דלעילא נקודין בנקודין
ואית אנפי רברבי ואנפי זוטרי · אנפין דרחמי ואנפין דזעם · דבהון ואל זועם בכל
שמות ל"ד יום · ובגין דא אמר למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם ומיד °ויעבור יו'
על פניו ויקרא יו' יו' אל רחום וחנון דאינון כרזא דאת וא"ו תלת עשר מכילן · את
דבאמצעיתא דוא"ו ארך אפים מאי אפים דיליה ו"ו · דבהון מאריך אנפין על חייביא
במדבר ו' ומרחם על עלמא · ועלייהו אתמר °יאר יו' פניו אליך ויחנך · ישא יו' פניו אליך · ה'
ה' אינון גוונין דאנפין חוור וסומק · וחוטמא איהו אריך אנפין · י' פומא כללא דתלת
דרגין · י' חוט בעגולא · ו' לשון · ד' כללא דארבע תקונין שפוון ושינים וחיך וגרון ·
איוב י"ד תא חזי אתמר באדם °משנה פניו ותשלחהו ומאן גרים ליה שנויא דאנפין · לשנאה ליה
דלא ישתמודעון ביה מארי דדינא מאי איהו שנוי מקום · שנוי השם · שנוי מעשה · ועוד
ד"מ ע"ב סב' °נקודין אינון סגולין נהרין (נ"א נהרין) נקודה דאורייתא ואינון נענועין דאתוון ·
עיין פרשת וירא ק"ח א' לקבל פרקין ערקין דאינון נענועין דאברין דגופא · ואתקריאו באלין שמהן · קדומי"אל
שיר השירים דף כ"ו (נ"א קדמי"אל) (ס"י קמו"אל) · מלכי"אל · צורי"אל · הא קמץ באתוון · פד"אל ·
תומי"אל · חסדי"אל · הא פתח · צורי"אל · רזי"אל · יופי"אל · הא צרי · סמוטרי"ס ·
גזרי"אל

כבוד מלך

שבה להגדילה מבחינת נקודות אל בחינת מדות שלימות · והגבורות הגדילו שאר גופה · באופן שנעשית עשר ספירות גמורות בפרצוף שלם · וירדו ה' גבורות הרושם שלהם והארתם שם ביסוד שלה דוגמת הארת חמשה חסדים ביסוד דזעיר · והנה כל האיברים נעשים ומצויירים בכ"ב אתוון כי הגוף הוא מן האותיות · ולכן הארת כ"ב אתוון דבירין שמהן נצטייר עצמותי לצורך גופו עצמו נתקבנו ביסוד שלו ונעשה כלי · והארת כ"ב אתוון נוקבין שנה שמשם נצטייר עצמות גופה נתקבנו ביסוד שלה ונעשה בה כלי · וה' אותיות מנצפ"ך היתירות הם המ"ד עצמם שנתוך הכלי של יסוד שלו שנעשה מכ"ב אתוון שלו והם ה' חסדים · וכל זה לוקח במותין דגדלות קודם הנסירה · וה' אותיות מנצפ"ך הנוקבין הם מ"ן שנתוך כלי היסוד שלה שנעשה מכ"ב אתוון שלה והם ה' גבורות · והרי יש כאן דלת אחד וציר אחד מכ"ב אתוון ומ"ן פשוטים מהמנצפ"ך ביסוד שלה · וכל זה קודם הנסירה ונמצא שמהארת כ"ב אותיות דדכורא שהם איברים שלו מהם נעשה כלי היסוד דדכורא ומהארת ה' חסדים עצמם שמגדילים את האיברים נעשו מ"ד · וכן בנוקבא מהארת הכ"ב אתוון שהם האיברים עצמם שלה נעשה כלי היסוד שלה · ומהארת ה"ג שלה נעשה מ"ן שבה · והנה

גזרי"אל (נ"א גברי"אל) וענו"אל · למו"אל הא סגול · שמעי"אל · ברכי"אל · אהני"אל
הא שבא · חני"אל · להדי"אל · (נ"א להדרי"אל) · מחני"אל הא חלם · חזקי"אל · רהטי"אל ·
קדשי"אל (נ"א קדושי"אל) הא חרק · שמוע"אל · רעמי"אל קני"אל הא שרק · שמשי"אל ·
רפ"אל · קדשי"אל הא שרק הא תמניא ועשרין שמהן דאתמר בהון °כח מעשיו הגיד תהלים קי"א
לעמו · וכאין אנפין דנהרין בהון אלין שמהן · ואינון לקבל ארבעה עשר פרקין דיד
ימינא ולקבל ארבעה עשר פרקין דיד שמאלא · יקו"ק אלקינו יקו"ק כוז"ו במוכסז"ו
כוז"ו · עלייהו אתמר לא יהיה לך אלקים אחרים על פני · ואם לאו עלייהו אתמר °יד משלי י"א
ליד לא ינקה רע · **חוטמא** אריכא דא הוא בר נש דאית ביה רחמי · חוטמא קמיטא
מארי דרוגזא איהו · חוטמא עמיקא מסטרא דחויא איהו · בכל אבר
דחאב בר נש ההוא חויא איהו כריכא תמן · ועקים ליה בין באודנין בין בעיינין בין
בחוטמא בין בפומא ועליה אתמר °מעוות לא יוכל לתקון וגו' · וכל כאבין דבני נשא קהלת א'
דאינון תקיפין דאתמר בהון °וחלאים רעים ונאמנים הוא דנשיך לון ההוא חויא בכמה דברים כ"ח
נשיכין בההוא אבר דחאב עד דאתפרע מההוא חובא · ובגיניה אתמר אפילו נחש כרוך
על עקבו לא יפסיק · לא יפסיק ביחודא בצלותיה · והא כתיב בכל פקודין וחי בהם ולא
שימות בהם · אמר לון בגין דא אמרו אבל עקרב פוסק בגין דקטיל · ת"ח בחוטמא
אית תרין נוקבין מחד נפיק רוחא ומחד נפיק תננא · הדא הוא דכתיב °כי אז יעשן אף שם כ"ט
יי' וקנאתו באיש ההוא · ברוחא קדיר אמר °וברוח אפיך נערמו מים · בתננא דסליק שמות ט"ו
כעשן אמר נשפת ברוחך כסמו ים :

אודנין אית בהון אדרין ואכסדרין · ועלייהו אמר דוד שיר למעלות · דאינון °כי קהלת ה'
גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם · אי אינון אטימין אודנין לתתא הכי
אינון אטימין תרעין דשמיעה לעילא לגבייהו · ואינון תרעין דאתמר בהון שומע תפלה
°שמע ישראל · מתמן צריך לכוונא בשמיעה · אמר ליה רבי אלעזר אבא והא שמיעה באן דברים ו'
אתר תלייא לעילא · אמר ליה ברי דאיהו הוא כסא למזרח דמתמן נהורא נפיק לעולם
כמה דאוקמוהו מארי מתניתין מזרח משם האור יוצא לעולם · יהודה איהו למזרח ואתמר
ביה גור אריה יהודה · מערב דא פומא דתמן עירוב דכלא · ותמן מתערבין כל חיילין
וכל דרגין · ומחנה אפרים למערב · ומטה למערב בין צפון לדרום · שמיעה לקבל שלחן
בצפון ותמן דחילו הדא הוא דכתיב °יי' שמעתי שמעך יראתי · ומחנה דן לצפון ואזן חבקוק ג'
דמות אל"ף דאתמר ביה אלף בינה דאיהי כמי עוז לצפון · °ריחא לדרום °ריח ניחח ליי' · קכ"ב ע"א שג"ו ויקרא א'
ואית לחוטמא תרין נוקבין כלילן מדינא ורחמי · ואינון ו' ו' · חוטמא ו' באמצעיתא תרין
נוקבין אינון דיליה ואתמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראו בן · תרין נוקבין דחוטמא
אינון לקבל לאה ורחל · חוטמא באמצע בריח מישר בינייהו דא יעקב · אמר ליה רבי אלעזר
אבא מנא לך דאימא (ס"א דבינה) איהי לצפון ובה תלייא שמיעה · אמר ליה ברי
חמשין תרעין אינון דבינה ובה מתייחדין כ"ה כ"ה אתוון תרין זמנין בכל יומא · וישראל
איהו בן י"ק · בינה ודאי כללא דתלת אתוון אבא ואימא וברא ובגין דא שמיעה בה
תלייא · לית תקונא מאלין ארבע אתוון דלא אתכלילן בה עשר ספירן דאינון יו"ד ק"א
וא"ו ק"א · וארבע אתוון דאינון יקו"ק · איהו לא אשתני בכל אתר · איהו שמע דשמאלא
לישראל

כבוד מלך

והנה בכתר דאבא הם טעמים · וט"ס אחרים הם בצורת נקודות ובכתר דאימא הם תגין וט"ס התחתונות הם אותיות · ופי' הענין הוא זה · דע שכל
ד' בחינות אלו של טנת"א כולם הם צורת אותיות ג"כ אלא שאותיות בכתר דאבא הם צורת טעמים · וט"ס אחרות הם צורת נקודות · ואותיות
בכתר דאימא הם בצורת תגין · וט"ס אחרות הם בצורת אותיות ממש כאותיות שלנו דאלפא ביתא · ואמנם כולם בחינת אותיות ממש · כיצד הרי
טעמים הם אותיות בצורת טעמים שהם עגולים והאות מצויירת ומורכבת ומחוברת מעיגולים רבים כזה ה ועד"ז הם הנקודות שבט"ס התחתונות
דאבא מורכבות ומחוברות מנקודות רבות כזה א ועד"ז הם התגין שבכתר דאימא שהם אותיות מורכבות ומחוברות מתגין רבים כזה · ונזכר זה
בתקון ע' דף קכ"ז ע"ב וז"ל ונביאים מלאין עינים אינון נקודין דאתוון · מלאות עינים מבייהו בגוונא דא · ע"ש בזרן ותבין זה היטב · והנה כל
מדרגה התחתונה היא מגלית העליונה · כי הבינה שהיא נכתר שלה והאותיות בט"ס התחתונות שלה · הם אותיות של השמות של צורת התגין העליונים
וכן התגין שבכתר דאימא · הם אותיות של השמות של הנקודות שבט"ס התחתונה דאבא · ואלו האותיות נקראים תגין · המשל בזה נקודת חו"ג של
חכמה

תקונא שבעין

לישראל ואסתכל בינונא עלייהו · ובדרום איהו מרחם עלייהו הה״ד ורוח אלקים מרחפת
על פני המים · ובמערב איהו ממלל עמהון · שנויין אינון כמאני דגופא · אבל ביה לית
א״ה בכ״י דלא שנוי כלל · הדא הוא דכתיב אני יי׳ לא שניתי · ובכל אבר ואבר (°דאיהו נרא דכל פקודא)
גרסי בעי בר נש לאמלכא לקב״ה ולתקנא ליה אתר דכייא ונקייה לשריא ליה תמן ובגין דא
צריך בר נש לבערא מניה מכל אבר ואבר כל מחשבין וכל הרהורין בישין דטנופין דאינון
קליפין וצריך לאוקדא לון בכל פקודין בשרים דשריין על כל אבר ואבר דאינון נרות ·
משלי כ׳ דכל פקודא נר אתקריאת · הדא הוא דכתיב °כי נר מצוה נר יי׳ נשמת אדם · ובה צריך
למהוי חופש כל חדרי בטן ולבערא מנייהו *שאור וחמץ מוץ ותבן · שאור וחמץ מן
העיסה (נ״א הטפה) · מוץ ותבן מן החטה · לשריא תמן י״ק · י׳ בעיסה דאיהי טפה ה׳
בחטה דאיהי לבערא חט מן ה׳ דאשתאר סלת נקיה · דכל פקודא דשריא על כל אבר
ואבר אית לה שם ידיע · וכל חיילין ומשריין דמלאכין דתליין מניה כלהו מתכנשין בההוא
אבר וכטרין ליה מכל מרעין בישין · ומאן דחליף לון או קרא לון באבר דלאו דילהון ולאו
אינון ממנן עלייהו איהו אכחיש גבורא דעובדא דבראשית ולא מתכנשין לגביה · למלכא
דשוי ממנן על מלכותיה ופליג לון על כל אתר ואתר ואמר לון אנת תהא ממנא על אתר
כך וכך ואנת כך וכך · ולכל חד שוי ליה באתר ידיע ובמלה ידיעא · לית ליה חלוף באתר
אחרא · אבל קב״ה דשולטנותיה בכל אתר כנשמתא דשולטנותה על כל אבר ואבר · מלא
כל הארץ כבודו בכל אתר דקרי ליה בר נש עני ליה · אלא אי ההוא אתר דההוא אבר
ויקרא כ״א איהו פגום בחובה דעביד בר נש קב״ה לא שריא בההוא אבר דעליה אתמר °כל אשר בו
מום לא יקרב · ואברין דבר נש כלהו אינון מסודרין על סדרי בראשית · ובגין דא אתקרי
בר נש עולם קטן · ומאן דאמליך לקודשא ב״ה על כל אבר ואבר כאילו אמליך ליה על כל
עלמא · ואגרא דבר נש דאמליך ליה על כל אבר ואבר לא אתייהיב רשו לגלאה · דאלין
אינון טעמי מצות דלא אתייהיבו לגלאה · בגין דלא יהא בר נש עובד לקודשא בריך הוא
על מנת לקבל פרס · אבל בתרי מלין אלין דלא צריכין לאתגלייא יהון טמירין בלבך ·
ישעיה כ״ג עלייהו אתמר °לאכול לשבעה ולמכסה עתיק · מלין עתיקין דלא אתמסרו לגלאה יהון
טמירין בלבך · תא חזי כד בר נש מתעטף בעטופא דמצוה ומנח תפילין וקרא ליה בקריאת
ישעיה ט״ז שמע · הא תקין ליה כורסייא בעטופא דמצוה והא אוקמוהו °והוכן בחסד כסא ·
יחזקאל כ״ד ובתפלין איהו מעטר ליה הה״ד °פארך חבוש עליך · וקרא ליה לשריא על כורסייא
דתקין ליה בקרא דשמע ישראל · הכי קב״ה מתקן ליה בההוא עלמא כורסייא ועטרה ·
וכמה דאיהו נחית ליה תמן ויקום כורסייא בגיניה ואמליך ליה על כל מלאכין (נ״א חיילין)
ש״א ב׳ ומשריין דתמן הה״ד וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגו׳ ורזא דמלה °כי מכבדי אכבד
ובוזי יקלו · וכמה דנחית (ס״א דנגנין) ליה בכמה נגונין דשירות תושבחות והודאות · הכי
כד סליק לעילא כלהו חיוון דמרכבות ומשריין דמלאכין קדישין דחיות ואופנים ושרפים
פתחין ליה (ס״א פריסן) גדפייהו בחדווה בנגונא לקבלא ליה · הא הכא אגרא דצלותא
ותקונין דילה דאיהי פקודא חדא · **פקודא** דברית מילה בגזירו דערלה ובריעה ·
כמה דאיהו אעבר מההוא אבר כל אלין קליפין דאלקים אחרים ותקין ביה
אתר לשריא ביה שכינתא דאיהו אות ברית מילה · הכי קודשא בריך הוא כד נשמתיה
סליקת

חידושי הרמ״ז *שאור והמין מוץ ותבן וכו׳ · לעד״ן וז״ס לסביל מסתת בספו ר״ת מוץ שאור חמץ ותבן וכן בגואל מסח״ת חייבי ותבן :

כבוד מלך

הכוונה הם סגול שבא · ובשאנו רוצים לקרותם בשמות הנזכרים כבברת זוא להזכירם על ידי האותיות · והנה אותם האותיות הם בכתר דאימא והם אותיות מחוברות מתגין הרבה כנז״ל · והאותיות הנזכרים אינם אלא שבעה אותיות אלו שהם שב״א סגו״ל וחשבונם הוא גי׳ ת״ג ועל כן כתר הבינה נקרא תגין והטעם כי הנה נתבאר לעיל כי כתר דאימא הוא נק״ת דאבא ובשארים ת״ג דאבא בבחינת תגין על הכתר דאימא · ואינם נכנסים בה רק מאירים מרחוק כדמיון תגין שעל האותיות · ולכן לא ניכר בכתר הבינה רק שבעה אותיות אלו שב״א סגו״ל בבחינת תגין לרמוז אל הנזכר שת״ג דאבא הם בורת תגין על האותיות וגם כי מספרם עולה ת״ג כנזכר · כמבא כי בחינת האותיות של ת״ג דאבא שהם שב״א סגו״ל הם הנכנסים תגין אל כתר הבינה · ולפי שהבינה היא נקבה לכן נברא הגבורה וקדמה נקודתה לנקודת החסד שהיא זכר · ולכן הם בסדר זה שב״א סגו״ל · ולא סגו״ל ס״כא

סליקת לעילא הה"ד °מי יעלה לנו השמימה · קב"ה העבר מניה כל מלאכי חבלה דברים ל׳
ומקטרגין דלא יקרבו לגביה · בגין דשמא דיו׳ שריא עליה · דתשכח ליה באלין תיבין
מי יעלה לנו השמימה ראשי תיבות מילה וסופי תיבות יקו"ק בשמיה סליק לעילא
נשמתיה · *ובההוא זמנא יתקיים ביה וראו כל עמי הארץ כי שם יו׳ נקרא עליך ויראו
ממך · וכמה דאיהו מקבל עליה כל פקודין דעשה בדחילו ורחימו הכי אמליכין ליה לעילא
חיילין ומשריין על אלין עלמין דתקין ליה קב"ה לעילא ומקבלין ליה עלייהו בדחילו
ורחימו דמאריהון · ובזמנא דבר נש אשתדל באורייתא דאיהו אור ובמלוה דאיהו נר כאילו
נהיר עמודא דענגא ביממא קדם יו׳ ועמודא דאשא בליליא · הכי כגוונא דא כד אזיל
לההוא עלמא מה כתיב ביה °ויו׳ הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה שמות י״ג
בעמוד אש להאיר להם · למאן לנשמתא ורוחא ונפשא דיליה דאינון לקבל כהן לוי וישראל
וכלא בזכו דאורייתא דאיהי אור ונר · וכל מאן דנטיר שבת ואוקיר ליה ומענג ליה בגין
יקרא דקב"ה · הכי קב"ה יהיב ליה אתר לעילא בנייחא דלא טרח ביה ונח תמן מכל טרחא
דהאי עלמא דטרח בכמה גלגולין ועובדין · ברי ת"ח כל פקודין אלין תליין בדיוקנא
דמלכא · ואית פקודין דאינון ע"מ לקבל פרס ותליין מדיוקנא דההוא נער דלעילא ·
וצריך לפרשא כל פקודין דאינון בדיוקנא דמלכא · אית (אלין) דתליין מרישא · ואית (ואלין
דתליין בעיינין · וכמה מלאכין ומשריין עלאין דאינון עיני יו׳ ממנן עלייהו · ואית פקודין
דתליין מן אודנין וכמה מלאכין דאתקריאו אזני יו׳ ממנן עלייהו · ואית פקודין דתליין
מאנפין וכמה מלאכין דאתקריאו פני יו׳ ממנן עלייהו דאתמר בהון °וארבעה פנים יחזקאל א׳
לאחת · ואית פקודין דתליין מחוטמא וכמה מלאכין דאתמר בהון °עושה מלאכיו תהלים ק״ד
רוחות ממנן עלייהו · ואית פקודין דתליין מפומא וכמה מלאכים דממנן על קלין
דאורייתא ועל דבורין דאתמר בהון °כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד קהלת י׳
דבר ממנן עלייהו · ואית פקודין דתליין מידוי דמלכא · וכמה מלאכין דאתקריאו ידין ·
הה"ד וידי אדם מתחת כנפיהם · ואית פקודין דתליין מגופא כענפים דאתכלא · א"ל
רבי אלעזר הכא והא לעילא הא אוקמוה דלית גוף ולית גויה · א"ל ברי לעלמא דאתי
אתמר דאיהי אימא עלאה · אבל לתתא אית גופא בעלמא דין דאיהי שכינתא תתאה
וגופא איהי אורייתא דמינה תליין כל פקודין · ואית פקודין דתליין מאות ברית וכמה
מלאכין ממנן עלייהו דאתקריאו מארי דאותות דאתמר בהון והיו לאותות ועלייהו אתמר
למשה וזה לך האות · והאי איהו אות דכל צבא השמים ממנן עליה ואית פקודין דתליין
ברגלין וכמה מלאכין ממנן עלייהו דאתמר בהון והחיות רצוא ושוב · ואתמר בהון
ורגליהם רגל ישרה · והכי תליין כלהו מגופא כשערא דתלייא מרישא · וכל נימא ונימא
אחזי דאיהו מלאך דתלייא מרישא · וכל מאן דפשע בפקודא כאילו פשע בדיוקנא דמלכא
זכאה נשמתא דאיהי (נ"א בדיוקנא דמלכא זכאה נשמתא דאיהי) בדיוקנא דמאריה דמקיים
פקודין אלין · דמיניה תליין כל מלאכין אלין דאתקריאו עיני יו׳ אזני יו׳ וכל תקונין וחיילין
ומשריין דגופא דלעילא · וכד סלקת נשמתא כל אלין חיילין סלקין עמה וכד נחתת כל אלין
חיילין נחתין עמה · איהי סלם · °והנה מלאכי אלקים סלקין ונחתין בה · בה ממש וכד בראשית כ״ח
סלקת קלא נפיק ברומי רקיעין לכל חיילין ומשריין הבו יקרא לדיוקנא דמלכא ·
מלוה

חידושי הרמ"ז *ובההוא זמנא וכו׳ · בתלמוד ירושלמי ברכות פ"ה תני רשב"י וראו כל עמי הארץ וכו׳ כל אפי׳ הרוחות אפי׳ השדים:

כבוד מלך

שב"א · (במח ר"ל בששי נקודות שב"א סגו"ל באים ביחד תחת אות באלפי"ם והוי"ה · אז מקדים שב"א לסגו"ל כי שני שמות אלו מורים על חיצוני
וכן הענין בנקודות שבתשעה תחתונות דאבא שהם האותיות של טעמים שבכתר של אבא · המשל בזה כי זיי"ן של זרקא עשוי כזה · וכן הענין
בטעמים שבכתר דאבא שהם אותיות בצורת עיגולים · והם אותיות של בחינה האחרת שלמעלה ממנו · ובס"י אמרו בל"ב נתיבות חכמה וכו׳
הנה העולם הוא בו"ק מעלה ומטה וד׳ רוחות · וה"ס ז"א הכולל ו"ק ותחילתם מחסד כמ"ש אמרתי עולם חסד יבנה · הרי כי העולם הוא מחסד
ולמטה · יען היות בנוף העלם אל הראש ג׳ ראשונות המתלבשות בסוד מוחין דז"א בתוך מוחותיו · והבורא עולם זה הוא חכמה ע"י שמזדווג עם
בינה · ואבא נותן בה הטיפה שהיא כלולה מחומר וצורה וצריך שהחומר והצורה כל א׳ מהם יכלול עשר · כי אין דבר פחות מעשר · וס"ה זרע
יעבדנו

תקונא שבעין

מצוה דכל פקודא ביה שריא יקו"ק · הוא אשתכח בכל אבר ואבר · הוא אשתכח בד' גוונין דשערא וכד' גוונין דעינא וכד' אדרין דאודנא וכד' גווני דאנפין · ובקלא ובדבורא ובקריאה ובאמירה ובעשיה דידין · ובכל אבר ואבר דגופא איהו יקו"ק ממנא על כל מצוה ומצוה דביה · מצוה באת בש מ"ל י"ה ו"ה פ"ן · הא מצוה יקו"ק · מצפ"ץ יקו"ק בא"ת ב"ש מצפ"ץ ובגין כל אברין אתקריאו כנויין לשמא דיקו"ק · וכל מלאכין דתליין מההוא אבר כלהו סלקין ונחתין בשליחותיה · וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בההוא אבר דממנא עליה לא סליק פעולה בידוי · **רישא** איהו כנויא דשם אקי"ק · וכל מלאכין וממנן דהוויות מהכא תליין · וביה שאלין מלאכין איה מקום כבודו להעריצו איה רשים באקי"ק · ותמן היא דסליק בחושבן כ' דאיהו כתר איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י · (°אקי"ק) אל"ף ק"א יו"ד ק"א איהו רזא דעשר אתוון מעילא לתתא האי איהו כתר בריש כלהו שמהן · ולעילא מניה יו"ד ק"י וא"ו (ו"א וי"ו) ק"י · אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד לעילא מניה יו"ד ק"א וא"ו ק"א וכלהו סלקין לארבעין ותרין אתוון ואלין אינון אתוון דאתבריאו בהון שמיא עלאין וארצות החיים · דאלין אתקריאו שמי השמים · ומאן דברא בהון כלא אומנא דכלא עלת העלות מתעלה על כלא הוא בריך לכלא ולעילא מכל ברכאן הה"ד ומרומם על כל ברכה ותהלה · ולא צריך איהו ברכאן מאחרא דלית עליה מאן דאשפע ליה · בתר אית פקודין דתליין ברגלין דאתמר בהון ורגליהם רגל ישרה על ארבעת רבעיהם בלכתם ולבו דא אדנ"י דעליה אתמר °צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו ואינון מאה אדני' למאה הככר דנחתין למאה ברכאן · ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא · צ' תשעים אמנים · ד' ארבע קדושות · ק' מאה ברכות · ה' חמשה חומשי תורה · והאי צדקה איהי אימא עלאה צדק אימא תתאה · דאתמר בה צדק לפניו יהלך °צדק יקראהו לרגלו · דא דינא ודא רחמי · צדק אימא תתאה צדקה אימא עלאה · כל פקודין דהליכה תליין ברגלין כגון הליכה לבי כנישתא · הליכה לברית מילה · הליכה למת מצוה או לכל הליכה דמצוה · והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק · וצדקה בידין מן נתן תתן · כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין הה"ד משולבות וכו' וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא · ציצית על כתפא · מצוה ללמוד וללמד בפומא · וכן צלותין תליין בפומא · והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא וההוא רוחא אתעביד קלא · וכן קרבנין דאינון ריח ניחח ליי' תליין בחוטמא והאי בוסמין דהבדלתא · וכל דינין תליין בדבורא וכן בעיינין כמה דאוקמוהו מ"מ אין לדיין אלא מה שעיניו רואות · ואית פקודין דתליין בשמיעה כגון ק"ש או פקודין אחרנין דאתמר בהון אם השמיע לאזנו יצא ודא תקיעת שופר סוף סוף באלין אברין תליין כל פקודין · אלא פקודא דיראה ואהבה אלו תליין במוחא ולבא · וכל פקודין דעשיה כגון סוכה ולולב תליין בידין · ובאלין תקונין (ס"א פקודין) צריך בר נש לאשתמודעא כל מלאכייא דאתקריאו עיני יי' · אזני יי' ואינון דאתמר בהון °עושה מלאכיו רוחות (משרתיו אש לוהט) דתליין בחוטמא ומלאכין דאתמר בהון °כי עוף השמים יוליך את הקול דתליין בקלא · ובעל כנפים יגיד דבר דתליין בדבורא ומלאכים דתליין בעשיה כגון וידי אדם · ומלאכין דאתקריאו אותות דתליין מצדיק,

דאתמר

יש מוחקין

קל"ב ב' ס"א

תהלים פ"ה

ישעיה מ"א

תהלים ק"ד

קהלת י'

(א) פי' אימא ועליה אבא וכן בתרא ועליה כתר וכדי להעלים בלבל הסדר · וכך הל"ל מילוי יודי"ן ואחריו מלוי אקי"ק ואחר כך מילוי אלפי"ן ואחריו מילוי אדנ"י כמנא שם ב"ן מ"ב וזהו סוד יקו"ק :

כבוד מלך

ויעבדנו וכו' שמשעה שנזרע נקיבה בו הבורא שבלית שהיא הנפש אשר בכחה מצטייר החומר ונעשה איברים שהם בית קיבול אל הנפש דוגמת האומן שמנפח בכלי זכוכית וע"י הרוח שנכנס בתוכו מתפשט חומר הזכוכית ונעשה הכלי וזש"ה ויפח באפיו נשמת חיים כאומן שמנפח בנפיחה תוך העפר והחומר · ולכן הנפש משעת הזריעה אינה נפרדת לעולם מהחומר · ואף כי אחורי מותו נפשו מתאבלת עליו עד תחיית המתים · וז"ש בתי' כ"ו דף ע"א ע"א ונפשא איהי כללא דאתוון ואיהי שותפא דגופא ורוחא · ופירושו מועתק בדף הקודם לזה עיין עליו · ואתרץ לך כ' המאמרים בתקונין שחולקים א' אומר שהאותיות יצאו מבינה מאותם שלא נכוד פתיתי חותם · והב' אומר שיציאת האותיות מפומא דזעיר ושניהם צודקים · כי יסוד דאימא נפתח בדרך פה דזעיר ומשם יוצאים האותיות · ודע כי אותיות דא"א הם היו בחינות כ"ב אתוון · ומהם נעשו כל הכלים דא"א וזו"ן · והנה א"א להיותם גדולים מזו"ן לכן לקחו ט"ו אותיות לעשות כלים להם · והענין כי א"א הם כ' אותיות י"ה משם הוי"ה והם גי' ט"ו ·

אך

דאתמר בהון °ומאותות השמים אל תחתו · ומלאכין דתליין ברגלין דאתמר בהון והחיות ירמיה י׳
רצוא ושוב וכנגועא דכולהו יקו״ק וצריך למנדע נקודה דיליה בכל אבר ואבר נקודה
דאתחייב למלאכא דאיהו (אור) מים · ולמלאכא דאיהו אש · ולמלאכא דאיהו רוח ·
דכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא · מלכות עפר מאנא דכלהו עלאין דתליין מספירן
ולתתא הכי אית מלאכין דתליין מכסא ומלאך ואופן דמתמן נשמתא ורוחא ונפשא · גופא
מאנא דכלהו · מיכ״אל איהו מיא ואיהו ממונה על ימא · ובגין דא כד אעבר משה וישראל
בימא ביה שבח לקב״ה הדא הוא דכתיב °מ״י כמו״כה באל״ם יו׳ · גברי״אל ממונה על שמות ט״ו
אשא · אורי״אל על רוחא · רפ״אל על עפרא · מאלין תליין כמה רבי רבוון דמלאכיא
דתליין מנייהו · ברי אגרא דאלין פקודין דתליין באלין אברים · הוא · דמאן דמייחד לקב״ה
בשכינתיה בהאי עלמא קב״ה מזווג ליה בבת זוגיה להוא עלמא · ומאן דקריב ליה
לשכינתיה קרבנא קב״ה מקרב ליה בבת זוגיה · ומאן דעביד ליה בי מקדשא הדא הוא
דכתיב ועשו לי מקדש קודשא ב״ה עביד ליה בההוא עלמא בית לדיירא תמן דאיהו קדש
קדשין · ומאן דעביד ליה סוכה קב״ה מסכך עליה בההוא עלמא ואגין עליה מכל
מלאכי חבלה כד נפיק מהאי עלמא ואזיל להוא עלמא · וכל מאן דמברך לקב״ה
ומקדש ליה בצלותיה בהאי עלמא קב״ה מברך ליה בההוא עלמא ומקדש ליה · ולית
קדושה פחות מעשרה · אוף הכי עביד ליה קב״ה עשרה חופות בגן עדן · דקדושין
דקב״ה עם שכינתיה אינון קדוש קדוש קדוש · ושבע ברכאן דיליה אינון בקרית שמע
בשחר שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב שתים לפניה ושתים לאחריה הא שבע ויחוד
דיליה שמע ישראל · והכי קודשא ב״ה מברך ליה ולכלה דיליה ומקדש ליה עמה בקדושא
ומייחד תרווייהו וכלא מדה כנגד מדה · סוף סוף בכל מה דאשתדל בר נש בפקודוי
דקב״ה בגיניה ובגין שכינתיה · הכי אשתדל קב״ה בגין בר נש ובת זוגיה בההוא עלמא
זכאה חולקיה מאן דישתדל למעבד רעותיה דלית פומא יכיל למימר אגרא דיליה בההוא
עלמא דאיהו לדרי דרין · בר נש עביד לקב״ה רעותיה דאיהו לפום שעתא בהאי עלמא
ובני ליה בניינא ביה קב״ה בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין · זכאה מאן
דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן ולאמלכא ליה בכל אבר
ואבר דלא יהא ביה אבר פנוי מניה דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה קב״ה · בגין
ההוא אבר יתחזר לעלמא בגלגולא עד דאשתלים באברין דיליה למהוי כלהו שלימין
בדיוקנא דקב״ה · דאם חסר חד לאו איהו בצלמו דקב״ה · פומא עקימא לא שריא ביה
קב״ה דאיהו מום · כ״ש אם דבורא דיליה עקים עליה אתמר °מעוות לא יוכל לתקון · קהלת א׳
פומא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה · קלא ודבור דנפיק
מתרווייהו איהו ו״ה צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די״ק ואם לאו לא שריא תמן יקו״ק ·

שפוון אריכין מסטרא דאנשי חיל · רחבין מסטרא דיראי אלקים · שפוון בינוניים
מסטרא דאנשי אמת · זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע כמה קלין ודבורין
נפקין מפומא מיד דנפקין מפומוי כמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין דפומא :

חמש תקונין אינון בפומא דאתמר בספר יצירה אחה״ע בומ״ף גיכ״ק דטלנ״ת
זסשר״ץ

(א) ספר דרושים :

כבוד מלך

אך ז״ון נטלו שבעה אותיות לבד כי הם שבעה מלכים לבד · והנה הזווג בסוד האותיות היה לחיות · ובסוד הנקודות היה לנשמות · והענין כי הנקודות הם זווג חכמה דאבא עם אימא · והאותיות הוא זווג בינה דאבא עם אימא · כי שני זווגים הם אחד לחיות ואחד לנשמות · וגם אותו
דחיות יועיל לאדם הנשמות הישנות שנאצלו בבריאת העולם · עכ״ל מוהרח״ו :

סוף סוף כל מה דאשתדל בר נש בפקודוי דקב״ה בגיניה ובגין שכינתיה הכי אשתדל קב״ה בגין ב״נ ובת זוגיה בההוא עלמא וכו׳ עד ולאמלכא
ליה בכל אבר ואבר · בע״ח רנ״א ע״א ז״ל כאשר ענין הנבואה ורוח הקדש ובאיזה אופן הם דע כי בודאי כל מה שיוצא מפי האדם אינו
לבטלה · וכמ״ש בפרשת שלח לך קנ״ט ע״א וקנ״ח ע״ב ג׳ קלין אינון דלא אתאבידו מעלמא בר קלין דאורייתא וצלותא · דאלין סלקין לעילא
ובקעין רקיעין · ואפילו הבאת המטה הקול היוצא משם לא אתאביד כנזכר שם ובתקונים תקון כ וכ״א וכ״ג וכ״ה · והקול שמוציא האדם מפיו
רבכין

תקונא שבעין

ושס״ה · ובהון אכניס שלמות תכלה לקב״ה בכמה צלותין ופולחנין · ועלייהו אמר
בראשית כ״ח יעקב °וישכב במקום ההוא וישכב ויש כ״ב אתוון במקום ההוא · יש °להנחיל אוהבי
משלי ח׳ יש · כ״ב בך יברך ישראל · בך בטחו אבותינו · כי בך ארוץ גדוד · ובך בחר יי׳ · אשר
תהלים כ״ב נשבעת להם בך · נגילה ונשמחה בך · בהון ׳ברוך ׳כבוד יי׳ ממקומו :

פירוש מעט שאל **דיקנא** בספר בן סירא °קליל דקן · קורטמן · עב דקן · איהו ברבויא דליתא בלחותא דיליה ובגין דא איהו פתיא שטיא (°אמר רבי שמעון) מאן דלית ליה דיקנא באנפוי ובפומוי אלא זעיר הוא פקיחא (נ״א פקיעא) · דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה · ולית ביה לחותא כלל · דיקנא בינונית דא איהו איש תם דעתיה שליש מאן דלית ליה דיקנא באנפוי כלל מרה קרירא ויבשתא אתגברת עלוי לית ביה לחות וחמימות כלל מארי דעליבו איהו עובדוי באתתא · תא חזי אית בני נשא דממללן בנענועא דעיינין · ואחרנין בנענועא דידין · ואחרנין בנענועא דרישא · ואחרנין בנענועא דגופא · ואחרנין בנענועא דרגלין · דא איהו דבכל אתר דנשמתיה ביה תמן עביד נענועא יתיר בההוא אתר · אמר ליה רבי אלעזר הכא וכי נשמתא לאו איהי באתר ידיעא בלבא ואתפשטותא בכל אברין דלבא · אמר ליה ברי והא כתיב בה °ותגל מרגלותיו ותשכב (רות ג׳) בפום עובדוי דבר נש הכי נפיק לה מאתרהא ונחית לה לבר מאתרהא · כגוונא דשכינתא דאתמר בה °ובפשעיכם שלחה אמכם (ישעיה נ׳) · ותיובתא שלימתא מאן דאתיב לה לאתרהא דהוות בקדמיתא דבזמנא דנשמתא איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא · כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרוניתא · בפום חובוי דבר נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר עד דנחית לה לרגלוי · ובפום זכוון דיליה הכי סליקת עד דסליקת לאתרה · ובגין דא בכל אתר דנחתת תמן · עבדת תנועה יתירה בההוא אבר יתיר מאחרנין :

שרטוטין דידין אשכחנא דאינון בענפין דאילנא · מנהון אריכין · מנהון קצרין · מנהון משלבן · מנהון בעגולא זעירין :

אשכחנא ברזא דמתניתא · דטורין רמאין עמיקין · גו סוספיתא קונטרא קטרא דקטרין · תמן היה חד אוכמא בלא רגלין · מפכפך הפוכין גוף טריף כד הוה יתיב אזיל · כד הוה אזיל יתיב · כד הוה אזיל מהפך טורין כד הוה יתיב מעקר טנרי · מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה ולא אהני · זכאה איהו מאן דאסתמר מניה · כל דיוקנין דבני עלמא ביה רשימין · כל ציורין ביה מצויירין כל גוונין ביה מרקמן דסטרין אחרנין כמה ענפין תליין מניה דשרביטין דנורא מלהטא דזריק · כמה גלגלין סחרין ליה כלהו מליין עיינין דגומרין דנורא מלהטין · מנהון מזדעזען חיילין ומשריין לית בהון רחמנותא כלל · זכאה איהו מאן דאסתמר מניה · ביה רשימין דיוקנין דחיוון בישין · דאינון מזל אריה מזל שור מועד מזל נשר מזל אדם · כל נוני ימא מסאבין ביה מצויירין ועופין וחיוון דסטרא דמסאבו ביה רשימין ומצויירין דכלהו מועדין לקלקל · כמה שרביטין וגלולין אזדריקו מניה על בני נשא · ואינון נשמתין דחייביא דקא מרכיבין על בני נשא מנהון דכורין מנהון נוקבין לזמנין מרכיבין נוקבין על דכורין לזמנין דכורין על נוקבין כד אזדריקו לא אזדריקו לאתר ידיעא · אלא כל חד באתר דלאו

מיניה

כבוד מלך

רכבין עליה המלאכים והנשמות והשכינה כמ״ש בפרשת אמור ק״ב ע״ב ופינחס רכ״ט ע״ב ורל״ב שכל דיבור דר״ע היה רכיב עליה חד מלאך · ונמצא בהיות האדם צדיק חסיד ישר ונאמן ועוסק בתורה ומתפלל בכוונה · מאותם קולות היוצאים מפיו נבראים מלאכין ורוחין קדישין קיימין ועומדין · ואלו המלאכים הנבראים ממה שיוצא מפי האדם הם סוד המגידים כנז׳ בס׳ החסידים ומודיעין אותם העתידות וסתרי רזי תורה · ואמנם יש בני אדם שמתגלים להם אלו המלאכים · ויש שאינם מתגלים להם · והכל כפי בחינת נשמת האדם · וכמו שיש מלאכים נבראים מעסק התורה שהאדם מוציא מפיו · כן יש בחינת מלאכים נבראים ונעשים ע״י מעשה המצות כמ״ש בפרשת פינחס רנ״ב ע״ב ותרי״ג מלאכין סלקין לנשמתא כי מכל מצוה של תרי״ג מצות נעשה מלאך אחד והעושה תרי״ג מצות יש לו תרי״ג מלאכים לנשמתו וז״ש כל העושה מצוה אחת קנה לו פרקליט א׳ · אמנם ודאי שגדול היה המלאך הנעשה מעסק התורה מהנעשה מעשיית המצות · והענין כי הנעשים ע״י עשיית המצות בלי כוונה הם בעולם העשיה והנעשים מעסק התורה הם בעולם היצירה והנעשים מן הכוונה ומחשבה של תורה והמצות הם בבריאה · ובודאי שאין כולם שוים · כי בעשיה עצמה יש מדרגות רבות וכן ביצירה ובריאה · ולכן אין שום מלאך דומה לחבירו וזה ברור · ודע כי אלו המלאכים הנבראים מתורה ומצות · הכל הוא כפי

מעשה

מניה · ווי לון לאינון טיפין דאינון נילולין ושביטין אערעו בינייהו · אלין סטיין דלא
מסתמרין גרמייהו בזווגא דילהון · מרכיבין לון בהון ואתעביד אילנא דעץ הדעת טוב
ורע · נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת דכל גלגולין דנשמתין ביה
מתהפכין לזמנין מטה לנחש לזמנין נחש למטה · והכי מתהפכין דכורא לנוקבא נוקבא
לדכורא · ושין דמהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין · הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת
מרע לטוב ומטוב לרע והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו ודא איהו גולל אור מפני
חשך וחשך מפני אור · מאן דאליס גבר · כד אליס נוקבא על דכורא בגלגולא דיליה לית
ליה דיקנא · עקר הוא · עובדוי כבעירא · תועבה איהו · והכי אינון מתהפכין דרגין
מדינא לרחמי ומרחמי לדינא כגוונא דסטרא דדכיו הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו · אם
אליס גבר · °והוא יהיה פרא אדם ידו בכל · ואם אלימא נוקבא יד כל בו · אית שולטנותא בראשית י"ד
לבים ואית שולטנותא לטב · אית שולטנותא דשליט דא על דא · ואית שולטנותא דמאופין ·
כד שליט (נ"א סליק) זונה עליה כלהו בעירן אתיין עליה כמה דאשכחנא בנבוכדנצר
דאתמר ביה ומבני אינשא טריד ועשבא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה עידנין יחלפון
עלוהי דאינון שבעה כוכבי דיליה יתחלפון עלוהי מדכורין לנוקבין · ובג"ד כד גלגולא
דנוקבא קא רכיבת עליה עובדוי איהו כאתתא · כד מליל מליל בפתיחו דידין · וקליה
ודבוריה וכל עובדוי כאתתא · תועבה איהו · ובג"ד מברכין ישראל עמא קדישא בא"י
אמ"ה שלא עשאני אשה · א"ל רבי אלעזר · הבא שמענא דאית נפשא דמרכיבין לה
בכלבא · ובגין דא אמר דוד °הצילה מחרב נפשי *מיד כלב יחידתי · מאי יחידתי דא תהלים כ"ב
נשמתא · וכי נשמתא אתרכיבת בכלב · א"ל ברי אין בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי
לחוה ולבני נשא דא איהו כלב ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורכב עליה לקבלא
עונשיה · ואית נשמתין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיוון דאתקריאו מזל אריה ·
מזל שור · מזל נשר · מזל בתולה · מזל טלה · מזל עקרב · מזל מאדים · מזל נחש · מזל
דגים וכו' · כמה דאשכחנא בי"ב שבטין דאתמתילו לחיוון · דא לאריה · °גור אריה יהודה · בראשית מ"ט
יוסף בכור שורו · יששכר חמור גרם · יהי דן נחש עלי דרך · בנימין זאב יטרף · ובגין כל
דא רזא דגלגולא · דיצר הרע אית למאן דאיהו דמי ליה לאריה · ואית למאן דאיהו דמי
ליה לחויא · ואית למאן דאיהו דמי ליה לחמור · לכל בריין אשתני כפום עובדיהון וכפום
שעתא דאתעבידו בה · ועם כל דא זכאה נשמתא דשליט עליה ורכיב עליה כבר נש
דרכיב על סוסיה או על חמריה · ווי ליה למאן דחויא שליט עליה האי אתקרי רשע
גמור · ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור ועליה אתמר °ואתן אדם תחתיך ישעיה מ"ג
אדם בליעל איש און · ולאמים תחת נפשך · דכל בר נש איהו שליט על יצריה הכי איהו
שליט על כל שנאוי · ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה · ובגין :

אשכחנא [א] במתניתין ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין · בסתרא דרזין טמירא
דטמירין °דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדמונים רכיב באריה סטא מ"כ פירוש כתר
לימינ' ועביד שרטוטין דאינון אורחין ושבילין דימא כגוונא דאורייתא' דעלייהו אתמר °הנותן שם
בים דרך ובמים עזים נתיבה · אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא ונטיל אשא בפומיה
ונייר

(א) אדם ישר דף ז' א' י"ח :

חידושי הרמ"ז *מיד כלב יחידתי וכו' · (מהרח"ו זלה"ה) פירו' כאשר האדם נתפקד כל ימיו בעבירות חמורות או מרכיבין ליה
חלק נפש מן הכלב העליון הטמא להסיתו ולהדיחו בסוד הבא ליטמא פותחין לו · וזה עונשים אותו בחיים הייני בסוד
העיבור כנודע או בסוד הגלגול אחר שנפטר חוזרים אותו בגלגול ולפעמים מתעבר בו נפש מן הי"ב מזלות דרקיעא מסטרא דעץ הדעת רע
ולפעמים מתעבר נפש רע כיוצא בו :

כבוד מלך

מעשה האדם · ולפעמים הם מגידים אמתיים · ולפעמים מעורב בהם שקר · ולכן נאמר בשואל ולא הפיל מכל דבריו ארצה כי זהו אות וסימן
להכיר גודל מעלת המלאך המגיד אם נסמך על דבריו אם לא · והוא כי אם הוא אמת בכל דבריו ודאי שכולו טוב וראוי לסמוך עליו ועיד שכל
דבריו יהיו לש"ש ועוד שידע לבאר רזי תורה וסתריה · אם יש בו כל בחינות אלו ודאי נסמוך עליו ונאמין בו · וכפי ידיעתו אם אומר בשטים אי
רזים

תקונא שבעין

ולויר ליורין · אדם דעשיה רכיב בנשר · ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי ועבד
גוונין בעיינין באנפין · א"ל מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא · א"ל כרי האי איהו
קהלת ג' דאתמר ביה ואדם אין °ומותר האדם מן הבהמה אין · ואיהו אדם דבריאה דבאי ברא
עלת העלות כל בריין · אדם דיצירה חכמה עליה אתמר והחכמה מאין תמצא דאיהו י'
מאין דביה צייר כל ציורין דעלמא ביה צייר עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין
דאודנין ופומא · כל נקודין וציורין דאינון עזקא לאת י' ואיהי כהון כאבנא בריש עזקא
אדם דעשיה דא ן' מאין · בינה איהי אם כל חי מעשה בראשית · בה אתעבידו כל
עובדין דעובדא דבראשית וגוונין · אריה דביה עביד סרטוטין דא חסד ימינא · שור
דביה צייר ציורין דא גבורה · נשר באמצעיתא דביה אשתמודעו כל גוונין · ודא תפארת
ספירו דכלא דכל גוונין נהרין ביה · ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן · כל סרטוטין
הושע י"ב וציורין ועובדין אינון אתחזיין בשכינתא תתאה דאיהי דמות אדם · ועלה אתמר °וביד
הנביאים אדמה · כלא אתחזי בה לתתא · ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתכלא בסרטוטין
שמות ל"ג וציורין וגוונין דלעילא אלא בה · ובגינה אתמר °וראית את אחורי · אבל לעילא מינה
ופני לא יראו דלית בריה דיכילא לאסתכלא תמן בתקיפו דנהורין ונהורא דגוונין ·
דעלייהו אתמר כי לא יראני האדם וחי · וכי באנפוי דמשה לא הוו יכלין לאסתכלא
כ"ש בעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל כל סרטוטין וציורין וגוונין וביה נהרין כלהו
ואיהו כליל בכלהו (נ"א כלל דכלהו) ובגין דא אתקרי ש · כליל תלת ענפין דאינון תלת
בראשית מ"ח אבהן · ודא איהו רזא °ושכבתי עם אבותי · ובג"ד מלכות איהי כ"ת יחידה · שב"ת דבה
אתגליין כל גוונין וסרטוטין וציורין לבני נשא ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא ולא
באתר אחרא · דאיהי כגוונא דאספקלריאה דאשתמודע בה פרצופין דאנפין · סרטוטין
דידין · אינון אילנא דחיי כד אינון פתיחן למעבד טיבו כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא
ולארקא ריחא טבא. ואית עובדין טבין דאינון איבא לאילנא כגון צדקה · וכמה פקודי
דתליין בידין למעבד בהון טיבו · ידין דלא אתחזיין בהון סרטוטין לאו איהו דיוקנא
מאילנא דחיי · ואית סרטוטין בארח מוסר מסטרא דיצרא טבא · ואחרנין מסטרא דיצרא
בישא · דאלין פתיחין לטיבו ואלין פתיחין לביש · ואית דמורכבין אלין באלין אילנא דטוב
עם רע ורע עם טוב · אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש · ידין דעבדין
טיבו כל יומוי אלין אינון מאילנא דחיי · ואלין דעבדין טוב ורע אלין אינון מאילנא דטוב ורע
ישעיה ה' וידין דכל יומוי עבדין בהון עובדין בישין דא איהו מאילנא דאתמר ביה °ויקו לעשות ענבים
ויעש באושים · ואית אילנא דלא עביד פירין ואיהו עקר אלין אינון דלית בהון עובדין טבין
ובג"ד אמרו מ"מ לא המדרש עיקר אלא המעשה הוא העיקר ובג"ד עיקרא דסרטוטין
וציורין וגוונין איהו עובדא · בת עין איהי אספקלריאה · אף על גב דאיהי אוכמא בה
אתחזיין כל פרצופין וגוונין דאנפוי דב"נ · כד סתים בר נש עינא איהו מחשבה סתימא
א קמ"ץ איהו · קמ"ץ סתים עינא איהו י' בעגולא דיליה · ו' בארכא דיליה · כד אתפתח
אתפתח בה' תתאה · כד נהיר נהיר בה' עלאה · בההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר
בעינא

(א) אדם ישר דף ע' ע"ב :

כבוד מלך

רזים נפלאים · ניכל להכיר גודל מעלת המלאך המגיד הזה אם הוא מעשיה או מיצירה וכו' · ואמנם היותו מלאך ולפעמים מגיד שקרים הוא מאחר שלא נברא רק על ידי מעשה האדם לכן כפי מעשיו כן יהיה · כי מי שקורא בתורה לשמה בלי שום פניה אחרת כלל · כן המלאך הנוצר משם יהיה בלי שיבושים וטעיות · אמנם אם התורה היה בה קצת פנייה שלא לשמה או איזה טעיות · כן המלאך הנוצר משם יהיה בו תערובת רע · כי משני הבחינות נברא מט"ור · והטעיות גורמים לו לומר גם הוא שיבושים וטעיות וכמ"ש כי נברא המלאך הזה כלול מט"ור · ולכן הטוב שבו מגיד האמת · והרע שבו מגיד השקר · כי האדם גרם לו זה להיותו ט"ור · וכן לענין המלאך הנעשה מהמצוה אם כולה לש"ש או לאו · ואלו המלאכים הנעשים מתורתו ומצותיו הם המדברים עמו · אמנם ודאי שהנבואה ור"הק הם בבחינת המלאך כנזכר שקדם בתחילה ונעשה כבר מלאך · ויצא הנעשה קול שלוח מלמעלה כנז"ל ומגיעים לאזן הנביא וישמעם · והענין הוא כי אותו קול השלוח מלמעלה שכבר הוא מלאך · הוא רוחני מאוד ואי אפשר להתגשם בבחינת דיבור וקול ליכנס באזני הנביא הוא · לכן צריך שזה הקול העליון הראשון יתלבש תחלה בקול התחתון של עתה של האדם בשעה שסירה עליו הנבואה ויוצא ממנו קול · ואז הקול הראשון מתחבר עם זה של עתה ומתגשם על ידי ואז ידבר עם הנביא · באופן שכל נבואה או רוח הקדש

כעינא °נפתחו השמים ואראה מראות אלקים דאינון חמש אור דעובדא דבראשית דכלילן יחזקאל א'
בה' עלאה · חמש אור דנהרין בחמש גוונין · שבתא"י פתייא אוכמא כל גוונין אתחשכאן
ביה איהו גוון נחש דחויא דאתמר ביה °על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך · עפר בראשית ד'
איהו קר ויבש · הכי טחול קר ויבש · ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייך · ת"ח לאו למגנא
אמרו קדמאין אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב · דסוס איהו נוקבא
לרוכב דאיהו אדם · אם זכה אתמר ביה °אעשה לו עזר · ואם לאו כנגדו יצר הרע · עליה שם ב'
אתמר °ומוצא אני מר ממות את האשה · ודא טחול שבתא"י · עזר דא שכינתא עלה קהלת ז'
אתמר °מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיי' · ובגין דא הוו אמרי מארי מתניתין מצא או משלי י"ח
מוצא · לזמנין תשכח סוסייא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה דא אתתא בישא · לזמנין
תשכח אדם רכיב על סוסייא · לזמנין איש לזמנין עבד · כגוונא דא תשכח לזמנין דאית
גוף דאיהו סוס שפיר בכל תקוני ועביד עובדין בישין בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב
עליה דאיהו אדם רע עבד ממזר · ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין לא המדרש הוא
העיקר אלא המעשה הוא העיקר · ולזמנין תשכח סוסייא בישא דאיהו גופא דאית ליה
דיוקנא בישא ומאן דרכיב עליה איהו טוב וסטי ליה למעבד עובדין טבין ודא איהו
מטה כלפי חסד · ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין טבין דא צדיק וטוב לו · והכי
איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה צדקת · מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי
דא צדיק ורע לו · והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה בישא · ומאן דאיהו דיוקנא בישא
ועובדוי בישין דא איהו רשע ורע לו · והכי איהו מאן דאיהו רע ואתתיה רעה · הכא
אשתמודעון תלת גלגולין · רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיוקניה שפירא ואתתיה
צדקת שפירתא בעובדהא · דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו · צדיק ורע לו ·
רשע וטוב לו · רשע ורע לו · דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה
דגלגולא מחייב ליה · אמר רבי אלעזר אבא אם כן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית
ליה אתתא בישא · אמר ליה ברי ועביד ליה שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה · ואי לא
אתתקנת יתרך לה מניה בגט ויתסי ויתנטע באתר אחרא · °והן כל אלה יפעל אל איוב ל"ג
פעמים שלש עם גבר עד הכא בסרטוטין דידין :

בקומה כזאת · פתח רבי שמעון ואמר אליהו אליהו הא שכינתא הכא וכלהו חברייא עמה נטרין לך הכא · טול רשו מקב"ה לנחתא הכא ליקרא דמלכא קדישא · הכא וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמך לתקנא שיעור קומה דקב"ה כדקא יאות ליה · אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה וקב"ה על כלהו :

פתח אליהו ואמר רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מילין בארח מישר כדקא יאות כלהו במדה במשקל בשיעור קומה דשכינתך :

פתח ואמר °זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות · מאי לתמר אלא לההוא שיר ז'
דאתמר ביה °צדיק כתמר יפרח · כפות תמרים קומתך ודאי דמיא ללולב דלית תהלים צ"ב
ביה קוץ ופרוד · ולאו למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול לולב איהו
דומה לשדרה דגופא דאיהו ו' קומה דכלא ואיהו שית בחושבן · וחמש ענפין מתפשטין
מניה

כבוד מלך

ה קדש היא המשכת קול העליון הנזכר מן ההיכלות העליונות כפי מדריגתם כנז"ל ומתלבש בקול הזה שיוצא עתה מפי הנביא ומדבר עם הנביא הבוא · ובלי זה הקול של עתה אי אפשר להמשיך נבואה או רוה"ק עליונים בשום אופן · וזש"ה רוח ה' דבר בי · כי אותו מלאך הנברא מקודם מן מצות האדם בתחילה · הוא מתחבר בקולו של האדם שיוצא עתה מפיו בעת הנבואה והאלהים יעננו בקול · וזש"ה רוח ה' דבר בי · ר"ל עמי · כי גם אני מדבר והוא מתחבר בי · ובקולי של עתה ואז דבר בי · ואומרו ומלתו על לשוני יתבאר לקמן כי יש הבל ויש דבור שהוא מלה · ויש קול וז"ש משה ידבר והאלהים יעננו בקול ואחז"ל בקולו של משה · כי משה היה מדבר עתה וה' יעננו ומדבר עמו ע"י הקול הראשון של משה עצמו גם יש בחינה אחרת כי המשכת הנבואה ורוה"ק לאדם · ע"י המלאכים וקולות הנוצרים מצדיקים אחרים · ואותם מלאכים של הצדיקים אחרים באים ומדברים עמו · אך צריך שתדע שאי אפשר שיבואו קולות של צדיקים אחרים לדבר עמו · זולת אם גם אותם צדיקים יהיו משרש נשמת האדם הזה · ואם הם משרשים אחרים אינם נגלים לו · זולתי אם זה האדם עשה איזו מצוה בתיקונם הנוגעת לחלק הצדיק · כי כל צדיק וצדיק נאחז כאשר

נודע

מניה · והיינו גופא דאילנא באמצעיתא וה' ענפין אינון תרין מהאי סטרא ותלת מהאי
סטרא · ועלייהו אתמר °וענף עץ עבות וערבי נחל · ענף לשמאלא · עבות לימינא · ויקרא כ"ג
עץ באמצעיתא . ערבי נחל תרין עבות תלת וכלהו חמש · ואינון לקבל תרין שוקין וברית
ותרין דרועין · אתרוג לב באמצעיתא עיקרא דאילנא וענפוי · והיינו איבא דאילנא וביה
איהו עץ פרי עושה פרי למינו :

צואר על כלהו אימא עלאה · מוחא אבא · וביה נביעו דאילנא · דמקורא דיליה
אתקרי אין סוף · עלין דאילנא אינון קווצותיו · עלייהו אתמר ראשך עליך
ככרמל · כלהו ירוקין דהכי לריכא שערא דאתתא דאיהי ברתא דמלכא למהוי ירוק
כסבעה מיני דהבא ואתרוג איהו ירוקא ואסתר מתמן הוות ירקרוקת :

שיעורא דרלועין דתפלין אינון עד לבא והכי שיערו לון מארי מתניתין · והכי
שיעורא דשערא דברתא דמלכא עד לבא · וכל ענפא וענפא דאילנ' דילה
דאינון קני מנורה כלהו לריכין במדה ובמשקל ובמדה חדא · דלא יהא דרועא חדא אריך
מחבריה · ולא שוקא חדא אריך מחבריה · אלא כלהו במדה במשקל דא כדא · והכי
עיינין °דילה שקילין דא לדא והכי אודנין · והכי נוקבא דחוטמא דילה · והכי אנפין דילה · יומי"ן כרתה לכניה
והכי ספוון דילה · דלא יהא חד אריך וחד קצר אלא כלהו בשקולא חדא · מבועא דמיא דילה אחר כך מנחתי כנ"ל
הכי לריך לאשקאה ולרבאה לכל גופא וכלא דאצטריך במדה ובמשקל כמבועא דמיא ·
(°הכי אצטריך לאשקאה ולרבאה לכל גופא) ולכל אבר ואבר דאיהו ענפא דאילנא במדה יומי"ן סביא מיותר
ובמשקל · וסימנא °מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן · ומים תכן במדה · מי ודאי ישעיה מ'
מדה דנביעו כגוונא דא ם · מ"י מם (°נקודה) בריבועא נקודה בעגולא (מרובעא) י"מ
בריבועא · °ורזא דמקום ארבעים סאה כגוונא דא תשע נקודין לכל יומי"ן לציחוק סו'
סטר · ובנקודה דמלגאו בה אשלימנו לעשר כל תשעה עד דאתעבידו
ארבעין · ואלין אינון ארבעין סאה ואינון ם עלאה מ' תתאה דא
ברבועא ודא בעגולא י' נביעו דתרוייהו ורזא דא מים חיים ואית ענפין
עלאין וענפין בינוניים וענפין תתאין · וכלהו במדה במשקל דא כדא עלאין במשקל
דא כדא · בינוניים במשקל דא כדא · תתאין במשקל דא כדא · עלאין אינון אבהן ·
בינוניים מתמן · ותתאין שליחן דילהון · וכלהו אית לון סמהן ידיעאן לאשתמודעאן
שליחן ורישין וממנן דתחותייהו · וכל חד אית ליה נקודה · וביה אשתמודע כל ענפא
וענפא דאיהו אבר דגופא · רישין יקו"ק מלך יקו"ק מלך יקו"ק ימלך · נקודה דילהון
יְקֹוָק מֶלֶךְ יְקֹוָק מָלָךְ יְקֹוָק יִמְלֹךְ · והכי אינון לתתא בתרין שוקין ואמה ·
ובגין דא כפל לון תרין זמנין יי' מלך יי'
מלך יי' ימלך לעולם ועד שכינתא ונקודה דילה יקוק ודא דזא כ"י כ"י חס"ק ואפלטהו
רישי דרישין (תיבין) דאינון כתר עלאה חכמה בינה · והי"ה יקו"ק למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה יקו"ק אחד ושמו אחד · והי"ה יקו"ק אבא ואימא · יהיה
יי' אחד ושמו אחד כתר עלאה · ידין אינון משמשין דגופא · רגלין שליחן דגופא · ועלייהו
אתמר °עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט · ומשמשין דגופא תרין דרועין אינון תהלים ק"ד
שבעין ותרין ענפין דויסע ויבא ויט אלין אינון ענפי דאילנא · שרשא דאילנא · אינון
שליחן ואינון שבעין ותרין · שבעין ותרין עלאין לקבל שבעין ותרין תיבין דאינון מן והיה
אם

(א) ומי"ן כן מצינו שגרון בא"א הוא בינה :

כבוד מלך

נודע בשיעור קומה עליונה · וכן כל מצוה ומצוה יש לה מקום נודע באבר פרטי בשיעור קומה עליונה כנזכר באורך בתקון ע' קל"א א' לכן
בשעשה אדם איזו מצוה הנוגעת לצדיקי הוא מתעבר בזה האדם · והמלאך הנברא מהקול שלו שורה ע"ז האדם ומגיד לו רזי תורה ועתידות ·
וזהו בין צדיקים שקדמו ובין בצדיקים שבזמנו · כי הקול של אותו צדיק אשר בזמנו הוא נגלה לזה האדם שהוא משרשו או שעשה איזו מצוה
של חלקו · ומתחבר בקול אדם זה בעת הזה ומדבר עמו · דוגמת מש"ל בקול האדם עצמו שמתחבר בקולו של עתה ומדבר עמו · ואמנם הקול יש
בו ג' בחינות בהברה וגם הבל וקול ודיבור · כי ג' בחינות אלו יש באדם העוסק בתורה או בתפלה · וסדר מדרגתם הוא · תחלה הבל · ובוא
הוא

אם שמוע עד ושמתם · ושבעין ותרין אחרנין אינון דפרשת לילית · °רישא דאילנא עיין קנ"ה ב'
משמשין דילה דאינון שופטים ושוטרים אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד והיה · גופא
(ס"א נופא) דאילנא ממנן ושליחן דיליה חמשין תיבין דאינון מן ושמתם את עד ויאמר ·
שבעה שמהן דרישא דסלקין למ"ב אינון **אבגיתץ** וכו' רקיעא קדמאה אבגית"ץ
ונקודה דיליה **יקוק** דנפקין מאלין ראשי תיבין **ב**ראשית **ב**רא **א**לקים
את · ואית תמן תמניא מבועין דנפקין מנהורא חדא דאיהו רקיע
ואינון תמניא כלולין · ורקיע תניינא **קרע שטן** ונקודה דילהון **ו**יאמר **א**לקים
יהי **ר**קיע ודא **יקוק** · תליתאה **נגדיכש** נקודה דיליה
ויאמר **א**לקים יקוו **ה**מים ודא **יקוק** · רביעאה
בטרצתג נקוד' דיליה **ו**יאמר **א**לקים יהי **מ**ארת ודא **יקוק**
חמישאה **חקבטנע** ונקודה דיליה **ו**יאמר **א**לקים ישרצו
המים ודא **יקוק** שתיתאה **יגלפזק** נקוד' דיליה **ו**יאמר **א**לקי' תוצא
הארץ ודא נקודה **יקוק** **שקוצית** דא נקודה
שביעא' כליל כוות' שתיתא' **ו**יאמר **א**לקים **ה**נה **נ**תתי ודא **יקוק** ·
ת"ח אית שמהן דאורייתא דנפקין מרישי תיבין דכל פסוקא ופסוקא
דאורייתא · ואית שמהן דנפקין מסוף תיבין ואית דנפקין מאמצעיתא · ורזא דמלה
(נ"א דכלא) °אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים · ואית שמהן דנפקין מתרין ישעיה מ"ד
אתוון כל חד וחד ואית מתלת תלת · ואית מארבע ואית מחמש · עד עשרה אינון
מעשר ספיראן תליין · מתרין עשר אינון תליין מכתר עלאה *כגון יואאחנ"לבירון כהאי
שמא תמן את תמן לית תמן אכיר · תמן ירון · דא שמא דתלייא מכתרא עלאה · כל
שמא דאיהו מתרין עשר אתוון איהו ברזא דאל"ף דאיהו פל"א · ועליה אתמר °אודך על תהלים קל"ט
כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך וי"ב שמהן אינון אחללביאהירון (ס"א יואחליבלבירון)
(ס"א אהללביאהרידון) (נ"א אהא ננב הרירון) כל חד מתרין עשר אתוון · ואינון ממנן
על תרין עשר נהורין דנפקין ממקור עלאה דלית ליה סוף ואינון מסטרא דאריך אנפין
דאיהו וא"ו · ואינון ה"א ה"א · יו"ד איהו כ' כתר ברישא דא' (נ"א דא) דאיהו ארך
אפים דאיהו וא"ו · ה' איהי אורייתא דאיהי אתייהיבת בתרין לוחין דאינון ו' ו' ואית כתרא
דזעיר אנפין דאתמר ביה °כתר לי זעיר ואחוך · וכמה כתרין אינון כתר תורה · וכתר איוב ל"ו
כהונה · וכתר מלכות · מאי אית בין כתר לעטרת · אלא כתר איהו מסטרא דא' דאיהו
בדיוקנא דאת יו"ד דסליק כ' · ודא א' מן אקי"ק דאיהו כתר דאריך אנפין · א' מן אד'
כתר דזעיר אנפין · י' מן יקו"ק איהי עטרה על ספר תורה דאיהו ו' · ואית י' לתתא
ואיהי י' מן אדני דאיהי עטרה ברישא דכל צדיק לית ספירה דלא אית לה עטרה על רישא
וכתר ועטרה דאיהי י' איהי עטרה דברית מילה דסליק למאה · עשר זמנין עשר
מאה · ואיהי על כל פקודא ופקודא · וכמה עלות אינון על עלות דסלקין על כל
ברכאן ופקודין וכל ספירן סלקין כל חד וחד למאה כאת י' · וכאת א' סלקין לעשרת
אלפים · ואית לעילא מנייהו ההוא דאתקרי עלת על כל העלות דסליק על כל
עלאין (נ"א עלוין) ולית מאן דסליק עליה וכמה אתוון אית באורייתא מעוטרין
ומכותרים ומאלין עלאין (נ"א עלוין) נחתין ברכאן ומבועין לכל ספירה וספירה ·
דאינון

א) כוונת ק"ש שעל המטה ולע"ד ימי"ן הטעם לאלו הנקודות משום דמעשה בראשית של יום ראשון הוא בחסד ושל יום שני הוא בגבורה וכן כלם ושם של **אבג"יתץ** וכו' הוא עד"ז ואם כן בכל לילה ליל א' הוא בחסד צריך לכוין באלו הנקודות של חסד וכן כולם ועיין בכוונות הנ"ל שם משמע לכוין גם בשם הוי"ה עם הנקודות של כל לילה כגון בליל א' שהוא חסד צריך לכוין בנקודת סגו"ל וכו' :

חידושי הרמ"ז *כגון יואאהצצבירו"ן וכו' · ולע"ד שזה השם הוא בדעת דאריך אנפין שכן יואאתבנבירו"ן גימטריא דע"ת :

כבוד מלך

הוא היותר גרוע · ואחריו הוא הדיבור · ואחריו גדול מכולם הוא הקול · כי קול ודיבור הם ת"ת ומ' · וגם הכל הוא במ' לבד · אך הדיבור הוא במ' בהצטרפה עם הקול והקול הוא ת"ת לבדו ולפעמים מלאך של זה הכל הוא המתגלה · ולפעמים המלאך של הדיבור · ולפעמים מלאך של הקול

תקונא שבעין

דאינון י״ה על כל ספירה וספירה · ואינון י״א י״ה מן יקו״ק אלקי״נו יקו״ק אח״ד בה' אתקרי אל עליון · בי' יקו״ק · וכן בה' אתקרי אלקינו אקי״ק אלקים אדנ״י והא אוקמוה · ועוד כתר עלאה אע״ג דאיהו אור קדמון אור צח ואור מצוחצח איהו אוכם שיר ו' קדם עלת העלות · וכל חיילין דתליין מניה אתמר בהון [א]קווצותיו תלתלים שחורות כעורב · לית נהורא קיימא קמי נהוריה דכלהו נהורין אתחשכאן קמיה · ת״ח כמה עלות סתימין דאינון מתלבשין ואינון מורכבין בספירן · וספירן מרכבה לגבייהו דאינון קהלת ה' טמירין ממחשבות בני אדם · ועלייהו אתמר כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם נהורין מצוחצחין אלין על אלין · ואלין דמקבלין אינון כחשוכין מאחרנין דעלייהו · דמקבלין מנייהו · ועלת על כל העלות לית נהורא קיימא קמיה · כל נהורין מצוחצחין מתחשכאן קמיה · וכל נהורין דאינון לעילא מנהורין · אינון כתרין על רישייהו · ורזא ד״ה א׳ כ״ט דמלה לך ק״ה יו״ד ק״א דא רזא דעשרה כתרין דאינון מורכבין על עשר ספירן · ודא איהו כי גבוה מעל גבוה שומר · וגבוהים עליהם · יו״ד ק״א וא״ו ק״א · יו״ד ק״א במדבר ז' וא״ו ק״י · אלין על אלין · עשר נהורין כעשר הה״ד עשרה עשרה הכף בשקל הקדש · לעילא על כלהו עלת העלות דרכיב על כלא ושליט על כלא · וכלהו שמהן אינון מרכבה ליה · ולית דרכיב עליה דלית לעילא מניה · ובגין דא אתקרי עלת על כל עלאין · ושמהן אלין אינון לנורין · ושמהן דעלייהו נביעין (נ״א מבועין) דנחתין לנהורין · וכל נהורין אינון כאברים דשיעור קומה דאלין בשיעור ובמדה ובמתקלא · הדא הוא דכתיב איוב כ״ח ומים תכן במדה · והא אוקמוה כל חד איהו מקבל כפי שיעוריה וכפי מדה דיליה · ואית נביעו לעילא דלית ליה מדה ושיעור ומשקל והא אוקמוה · (כל חד איהו מקבל ויקרא י״ט כפי שיעוריה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה במדה בחמש תקונין דה' ישעיה ה' עלאה · במשקל דא ו' · במשורה דא ה' · משפט דכלא דא י' · הדא הוא דכתיב ויגבה יי' צבאות במשפט · דאיהו גבוה מעל גבוה שומר · חמש זמנין כגוונא דא **אאאאא** וסימן **פִּתּוּחֵי חוֹתָם** א״ל ר״א והא הכא שור״ק בנקודה בפתוחי חותם והכא בתלת נקודין באתריה · א״ל באתר דאית ו' איהו שור״ק בנקודה חדא באתר דלית ו' איהו שור״ק בתלת נקודין באתריה · עלאה ואמצעיתא ותתאה חמש נקודין אינון אלקים כגוונא דא **אְ אֵ אֹ אָ** תמניא כלולין אינון תמניא יודי״ן דסלקין תמנין רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא בקמץ · הא פ״ו כחושבן אלקי״ם · ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי חותם פתוחי דאימא עלאה דאיהי חותם · כלהו פתוחין (נ״א מפותחין) בה וכלהו מצויירין בה ומתגלפאן בה · ואיהי חותם דכלהו תשע נקודין אינון גליפין בה · תמניא כילולא ורקיע · ואיהי עשירית לון · תשע נקודין עד צריך ואיהי חותם דכלהו כד״א ולאלהיו חתם באות ברית קדש · והני אינון תשע מתתא לעילא · ואימא עלאה חותם דכלהו כתר על כלהו בה נהרין כמרגלאן דנהרין בכתרא · ומסטרא דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא · שיחה דמלאכי השרת · שיחת דקלים · שיחת הרוחות · שיחת עופין שיחת כל בריין שמות ד' דעלמא · אלקים כלא נקודין אתקרי אלם · ודא רזא דמלה או מי ישום אלם · או מי · מ״ו ודאי קומה עלאה · מאן שוי אלם לאימא עלאה עלת העלות דחילא דכלא בידיה · ר״ה

(א) מ״כ נ״ב פסוק זה בז״א כתיב כי א״א סתר רישיה בעמר נקא והכא גבי עלת העלות קאמר · וימ״ן לייסב כי דקדק וקאמר וכל חיילין דתליין ואיבו מדבר בא״א עצמו ובא״ו אמר ז״א בעתיקא אחיד ותלייא :

כבוד מלך

הקול · ויש ג' מדריגות מתחשים בקול האדם עצמו · וכן כיוצא בהם בקול הצדיק האחר המתגלה · והמהם דוגמת ג' בחינות אלו יש גם כן בזה הקול של זה האדם כיוצא ממנו בעת שסורה עליו הנבואה · כי לפעמים מתלבש הקול הא' בקול של עתה ולפעמים בדיבור של עתה · ולפעמים בהבל של עתה · ונמצאו עתה בחינות רבות או קול שלו שעבר בקולו של עתה · או דיבור שלו שעבר בדיבורו של עתה · או הבל שלו שעבר בהבלו של עתה · או קולו שעבר בדיבורו של עתה · או קולו שעבר בהבלו של עתה · או דיבורו שעבר בקולו של עתה · או דיבורו שעבר בהבלו של עתה או הבלו שעבר בקולו של עתה · או הבלו שעבר בדיבורו של עתה · וכל אלו הם בו בעצמו · וכנגדם בשהם מצדיק אחר · שאפשר שיהיה קול צדיק

אמר המגיה זה מצאתי בס"א וסוף לשונו כאן :

ד"א **זה** ספר תולדות אדם וגו' · זה תרין עשר אנפין דאתמר בהון ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור וגו' ופני נשר וגו' ביום ברא אלקים אדם חיה רביעאה · וצריך לאסתכלא בהון · באנפין · בארבע גוונין דנהרין בהון ארבע חיות דאתמר בהון פנים (א)בפנים דבר יי' עמכם (דברים ה') וכמשה נאמר ודבר יי' אל משה פנים אל פנים (שמות ל"ג) בתר דאהדרו לאחורא קב"ה הדר לון אחורי ודא איהו וראית את אחורי ופני לא יראו (שם) ואלין איהון פנים דנראין ופנים דאינן נראין · אנפין חוורין בענוה איהון אנשי חיל · אנפין סומקין בבשת דאית לון כסופא מן שמיא איהון יראי אלקים · אנפין ירוקין באורייתא איהון אנשי אמת · אנפין אוכמין במצוה דאיהי תפלה דיד ותפלין במשכא אוכמא איהון שוכני סלע · אבל אנפין כלא ענוה וכלא בשת וכלא תורה ומצוה איהון תהו ובהו וחשך ורזא דאתמר בהון והארץ היתה תהו ובהו וגו' דאיהון אחזרין עלמא לתהו ובהו · אנשי חיל מזרעא דאברהם דביה שכינתא תתאה יראי אלקים מזרעא דיצחק דביה שכינתא עלאה דהיא אוצרא לחכמה · אנשי אמת מזרעא דיעקב דאתמר ביה תתן אמת ליעקב (מיכה ז') וביה ו' דאיהו תפארת שוכני סלע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה · וביה י' דאתמר ביה בגינה ודוד הוא הקטן (שמואל י"ז) הכי איהו שמא קק"וי · ובגוונא אחרא אתפרש לזמנין קוק"י שכינתא עלאה ותתאה עטורא דאמצעיתא ביניהו · ובגוונא אחרא יקו"ק מסטרא (דמשה) דמטטרו"ן · גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהי צריכה

ד"א **זה** ספר תולדות אדם · זה ספר דהא כמה ספרין איגון ספרא דרב המנונא סבא · ספרא דחנוך · ספרא דרבי כרוספדאי · ת"ח יומא חד אערענא באתר דרבי כרוספדאי אנא וחברייא · ותקינת לן אמיה דרבי כרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין ואפקת ספרא דרבי כרוספדאי · דכד הוו קראן בספרא דא הכי הוו נחתין חיילא דמלאכייא לסחרא לון כבני נשא דמתקבלין לחופה במזמוטי חתן וכלה · וקב"ה הוה נחית בכל משריין דיליה למשמע מילין מההוא ספרא · והכי דר' כרוספדאי הוה נחית ליה קב"ה עמיה למשמע מילין דבריה ר' כרוספדאי ולילא דא ליל דשבועות הוה · והכי הוה חדי קב"ה באלין מילין כיומא דאתייהיבת אורייתא בטורא דסיני · לילא חדא אזדמן לן למהוי אושפיזין בבית אמיה דרבי כרוספדאי ותקינת לן פתורא ומנרתא · והוה ר' כרוספדאי אתכנש לההוא עלמא אמרת אמיה רבנן והא לא הויתון שריין לפתורא דא בלא אורייתא · מאי אשתני זמנא דא משאר זמנין · אמינא לחברייא נפתח במילי דאורייתא דלא ייתי תקלה להאי ענייא על ידנא · דאם ידעת דברא איהו מת ייתי תקלה על ידנא ותמות קדם זמנא · אפתחו באורייתא :

פתח ואמר בראשית ברא אלקים דא נשמתא כד נפיק ממעוי אמיה אתמר בה והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום דנפיק עינוי סתימין אפתח עינוי מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור · בתר דאתכניש מהאי עלמא נשמתיה מה כתיב ביה ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמי' אל מקום אחד ותראה היבשה · כיון דאסתלקת

(א) ימו"ן נא לתרץ שלא יהיו הכתובים סותרים זה את זה :

כבוד מלך

צדיק שהוא בקולו של עתה של זה האדם או בדיבורו או בהבלו · ובודאי כי מי שכל השגתו היא מבחינת עצמו · הוא יותר עליון ממי שנצטרך לסיוע אחרים · שזה מורה שיש לו כח נבואי מצד עצמו בלי הצטרפות כח צדיק אחר עמו · ולכן נבאר הפרש נבואה ורה"ק · כי הנבואה היא שמתלבש קול או דיבור שעבר בין משלו בין משל צדיקים אחרים ומתלבשים בקול או בדיבור או בהבל של האדם עתה · כי כיון שהראשונים היו או קול או דיבור או בחינת נבואה · אף על פי שיתלבשו בהבלו של עתה הם נבואה · אך ההפרש הוא כי כשיהיו קולו או דיבורו של עצמו שעברו הוא יותר עליון משל אחרים כנזכר · וכן הקול גדול מדיבור כנז"ל · ולכן כשמתלבש בקולו של עתה גדול מכשיתלבש בדיבור של עתה · ומכ"ש בהבלו של עתה שהוא גרוע מכולם · נמצא שהיותר גדול הוא קולו שעבר בקולו של עתה · והיותר גרוע שבנבואה הוא דיבור צדיק אחר שעבר בהבלו של זה עתה · אמנם רה"ק אינו רק בהבל שעבר בדווקא בין משלו בין משל צדיק אחר וכו' : ובסדר הנביאים מרע"ה רבן של נביאים לכן

דאסתלקת נשמתא מניה גופא אשתארת יבשה · אמרת לון רבנן מילין אלין לאו אינון אלא מההוא עלמא · אזלת לההוא שרגא דהוה לה סימנא ביה דכד ברי כרוספדאי הוה חי הוה שרגא מתנענעא ונהרא בכמה נהורין מרקמן · חזתה לנהורא דאתחשכת מיד אמרת רבנן אבדה קא אתאבידת לי והנא בעינא למיזל לפספסא בגינה · אמרו ודאי הא אשתמודעאת לה · אזלו לארחייהו · והיא נפקת לפרסת אורחין ואשכחת יונה נוקבא · אמרת לה · יונה יונה אנת דהוית שליחא מהימנא למארך
בראשית ח' הה"ד °וישלח את היונה מאתו · ואתמר בך ותשב אליו היונה לעת ערב · דתבת ליה בשליחותה · באומאה עלך בההיא יונה בההיא שמא קדישא דתיזיל בשליחותא דילי ותדע אי ברי חי או מת · מיד לעידן רמשא חזרת בשליחותה דהכי חזרת לנח לעת ערב הה"ד ותבא אליו היונה לעת ערב · והוות ממרטת גדפהא ותפרת נוצא · מיד יהבת קלא ואתכנשת לההוא עלמא · לבתר דהוו אלין בארחא ר"ש וחברוי · שאילו ליה אמאי כד נפיק ינוקא ממעי אמיה איהו עינוי סתימין א"ל ודאי דא איהו רזא ותכהין עיניו מראות באלין מראות דאחזיאו ליה במעי אמיה כמה נהורין כמה דחמא יחזקאל במרכבה · לכל ינוקא אחזיין ליה בפום דרגיה · אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתיה דאי ישתדל באורייתא ובפקודין דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתיה בכמה נשמתין ואוף נחתין בגיניה כמה מרכבות ואולפין ליה כל אורייתא ואי אשתדל בה אדכיר ליה כל מה דהוו אולפין ליה במעי אמיה · לבתר אחזיין ליה גיהנם דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה כמה דאחזיאו ליה

צריכא לתתאין ודא איהו דאמרו מארי מתניתין דבר גם דצריך לבריות אנפוי משתניין ככרום דאתהפך לכמה גוונין ואית ספוקא דגוונין לגבי דנהרין בנהורא ואינון מרקמן מכמה גוונין וכל האי כגופא כגוונא (נ"א דגנתא) דעדן דאתברי בשמא דיקו"ק · וכל גוונין וציורין דאלין גופין אינון כגוונא דנוקבא אורח דלעילא גלגל חמה ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה · וכך דיוקנא אית ליה ד' גוונין דאית גוונא חוורא וסומקא ירוקא ואוכמא · נימין אינון כוכבי' ומלאכייא ותמן דתליין מאנפין כחושבן נימין וכלהו משמשי לאנפין · פומא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות · פה איהו כרזא דכרובים דאתמר בהון והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה (שמות כ"ה) אלין שפוון כד אתפתחו אתפתחו באדנ"י (יקו"ק אדני ל"ג) בר"א אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך · ואמרו מארי מתניתין כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם יקו"ק · כד איהו כורע כרובים סוככים בכנפיהם ודא איהו סכך דסוכה דאיהו כ"ו ה"ס וסימנא יקו"ק אדנ"י פורשי כנפים למעלה איהו רמ"ח כל הזוקף זוקף בשם בתרין שמהן דאינון אקי"ק יקו"ק וסימנא י"ה י"א יקו"ק אלקינו יקו"ק אחד חכמה ובינה · עלייהו אתמר והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה יקו"ק אחד עלייהו אתמר סוככים בכנפיהם על הכפרת ואינון ו"ה · ד"א והיו הכרובים אינון צורת אדם דאיהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א · פורשי כנפים למעלה י"ק סוככים בכנפיהם ו"ק דאינון ארבע גדפין ועלייהו אתמר ואשא אתכם על כנפי נשרים (שמות י"ט) וכרובים תרין שפוון על

גם

כבוד מלך

לא היצרך לשום אחד אלא הראשון והאחרון היה משלו וגם שניהם היו בחינת קול · קולו שעבר בקולו של עתה וזו היא המדרגה הגדולה שבכולם וכו' · ואחריו במעלה היה שמואל שהיה קולו שעבר בדיבורו של עתה · ושאר הנביאים לא זכו לשום אחד מפני בחינות הנזכרים · זולתי משה לבדו בחינה הא' ושמואל לבדו בחינה השנית · ושאר הנביאים זכו לשאר המדרגות יש מי שזוכה לדיבור הא' שלו · ויש מי שזוכה לקול של אחרים · ויש כמה כתו פרטים רבים עכ"ל מוהרח"ו · ונמשך לפרש סדרן של בעלי ר"הק ודוד הע"ה רבן של בעלי ר"הק ולכן היה משיג את הכל שלו עצמו שעבר כדוגמת מרע"ה זוכה לקול של עצמו שעבר · אך שאר בעלי ר"הק היו מקבל שעבר של אחרים · וז"ש בפרשת נח ט"ל ע"א ורזא דמלה האי הבל של תינוקות אתעביד קלא ואתפשט בעלמא וכו' · וההוא הבל דהוה אתשבקתיה דאבוי קרי הבל דמניה חזא כל מה דחזא · כי שלמה ינק מהבל שעבר של דוד אביו ולא מהבל שלו עצמו · וכשהאדם יעסוק בתורה לשמה אפשר שישיג שתתגלה לו איזה נשמת צדיק מאותם שקדמו לו שהם מעורים בנשמתו או שעשה איזו מצוה המתייחסת לו בגה"ל ויגלה לו רזי תורה כמ"ש כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ומגלין לו רזי תורה ·

לא

גם היו עומדים דא לישנא · וישמע את הקול
קלא דנפיק מגרון · וידבר אליו דבור
דפומא · וקלא ודבור תפארת ומלכות ·
ועשר אמות ארך הקדש ועליה אתמר תורת
אמת היתה בפיהו (מלאכי ב') דא פומא היכל
ועליה אתמר אדני שפתי תפתח · מלגאו
מניה קדש הקדשים ודא לבא · כרובים
כנפי ריאה עלייהו אתמר והיו הכרובים
פרשי כנפים למעלה · סוככים בכנפיהם על
הכפרת דא כפרת הלב דתמן נר יי' נשמת
אדם · ופניהם איש אל אחיו תרין כליין ·
בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי
בחד סם חיים ובחד סם מות דאיהו אש ·
כהנא רבא דעאל לקדש הקדשים אם זכה סם
חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי
וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא ב"ה
ושכינתיה · ואם לא זכה סם מות הוה נפיק
מסטרא דשמאלא והוה קטיל ליה ומאי
ניהו כהנא בגופא · אלא נשמה ורוח ונפש
אינון לקבל כהנים לויים וישראלים תלת
גלותין לקבל תלת קרבנין · ואינון מאכלין
דקב"ה ושכינתיה · אם הוא עאל בשכינתא
דאיהי סם חיי' סם חיים הוה נפיק לקדמותיה
ואם לאו הא סם המות לקבליה דאיהי מרה
אוכמא · ומינה ימות בר נש בעניות · ואיהי
לסטרא שמאלא דלבא ודא טחול · °בני
אהרן רוח ונפש · דאהרן איהו נשמה · תרין
בנוי נצח והוד אם יעלון קרבנא כדקא יאות
הא סם חיים ואם לאו הא סם מות דאיהי
מרה אש זרה אוקיד לון דכתיב ויקריבו
לפני יי' אש זרה וגו' ותצא אש וגו' (ויקרא י')
אינון סליקו לה מאתרהא ועאלו לה קמי
מלכא ללבא ולא הוה להו רשו למיעאל
לתמן · בה קב"ה בטיל דינא בהון : שבוון
עקימין לית רשו לכהנא לקרבא בהון
קרבנא דיעאל קדם יי' דעלייהו אתמר
מעוות לא יוכל לתקון וגו' (קהלת א') וכן
עיינין עקימין פטורין מן הראייה דנחש
עקלתון תמן דאיהו בטיל נהורייהו · ופומא
הטומא

ליה אגריה לבתר דנפיק ממעוי אמיה סתים
עינוי מכל אינון נהורין כמה דאתמר ותכהן
עיניו מראות ואלין תה"ו ובה"ו הה"ד
והארץ היתה תהו ובהו וחשך וגו' והכי איהו
מאן דלא אסתכל באורייתא עינוי סתים
מעלמא דאתי · בתר דאסתכל באורייתא
מיד ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור דנהרין
ליה בנהורא דההוא עלמא · ומיד דאזיל
לההוא עלמא מיד יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד אתכנשת נשמתא לאתר חד
הדא הוא דכתיב והרוח תשוב אל האלקים
אשר נתנה וגופא אשתאר יבשה הה"ד
ותראה היבשה · לבתר דאתכנשת נשמתיה
קב"ה יימא לשכינתא תוצא הארץ נפש חיה
למינה · מאן חיה אלין חיות הקדש דנהרין
ליה דנחתין ליה לקבלא ליה הה"ד על כפים
ישאונך וגו' · ועוד תוצא הארץ נפש חיה
לקבלא ליה · למינה דא בת זוגיה דאתייהיבת
ליה בההוא עלמא · בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה כמה חיילין ומשריין ליקריה · ולבתר
אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן
הה"ד ויאמר אלקים תדשא הארץ וגו' כל מה
דאתברי בשית יומי בראשית כולהו מזומן
ליה בההוא עלמא בגן עדן עלאה ותתאה :
ד"א **זה** ספר תולדות אדם דא ספר' דחנוך
נער דעליה אתמר ויתהלך חנוך את עיין קנ"ה ע"ב
האלקים ואיננו כי לקח אותו אלקים ·
ואמאי קארי ליה תולדות אדם · אלא הכא
רזא דגלגולא · תולדות אדם אתקרי דמניה
נפק ואיהו הוה תולדה דיליה · ואמאי
אתקרי נער · אלא הכא רזא °ישוב לימי איוב ל"ג
עלומיו · כמה דהוה בקדמיתא לעילא ·
°ולבתר נחית כההוא דאתמר ביה והוא נער קנ"ה ע"ב
את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה · מאי דבתם
רעה אלא דהוו מגזעא דאלין דאמרו °מה תהלים ח'
אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלקים דיהבת ליה כל גנזי
שמייא וכל מפתחן דיליה בידיה ואשלטיה
ככל

כבוד מלך

לא אמר ומתגלין לו אלא ומגלין לו נשמות הצדיקים רזי תורה וכמ"ש בריש התיקונים ורשיתא אתייהיב לכל אינון נשמתין דצדיקייא ולכל אינון מלאכין לנחתא לגלאה לון רזין טמירין · וזה ענין ההוא סבא דהוה נחית וממלל עם הרשב"י בתי' ס"ב א' שהיה מגלה לו רזי תורה · ע"כ שצריך לענינינו וביאר היחודים שעושים הצדיקים אחר פטירתם כמה דאשתדלו הכא בהאי עלמא הכי אשתדל קב"ה וכו' : **דף קל"ב ב'** אשכחנא ברזא דמתני' דטורין רמאין וכו' חד איכמא בלא רגלין וכו' בע"ח ק"ד א' ז"ל בונה ה"ס עור מסכא דחויא שהוא ו' טוב הרי בעו"ר ט"ור לכן כל בעלי
קריין

בראשית מ"א בכל דיליה כגוונא דמלכא דאמר ליוסף °רק הכסא אגדל ממך · א"ל והא עו"א ובו"אל הוו אלין א"ל והא אחרנין הוו מתכנשין עמיה · אמר ליה רבי אלעזר והא קב"ה עד דאתייעץ בחיילין דיליה לא הוה עביד לאדם דאמר נעשה אדם א"ל לאולפא דרך ארץ לבני נשא דיטול רשותא עלאה מזעיר מניה · ולא עוד אלא רזא אחרא אית הכא :

למלכא

דהוה ליה שליחא מהימנא והוה בעי למיהב ליה אגריה · אמר לחיילוי אנא בעינא לשלטאה להאי שליחא דילי עלייכו בגין דהוא מהימנא · אי אית מאן דידע ביה מלה אחרא יימא · בומנא דלא הטכח מקטרגא עליה אמר

פירוש מן הרוח נעשה אדם · ותו נעשה אדם בעינא אדם דיעביד פקודי אורייתא וישתדל באורייתא לעבדה ולשמרה ויהא ליה אגרא טבא ושולטנו עלייכו ודא איהו נכר מטעי מעשה ידי להתפאר דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי כח עושה דברו לא עברי גבורה בפולחנא דקב"ה דאינון פלחין בהכרח ולית לון ערובא דבשרא ויצרא בישא ובגין דא נעשה אדם וישלוט בכו הה"ד וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגו' · ותו נעשה אדם אנא יהיב ביה נשמתא דכתיב בצלמנו וכתיב אך בצלם יתהלך איש ואתון יהבו ביה (נ"ל רוחא ונפשא) וארבע ארבע יסודין ודמה לכלא עלאין ותתאין · ומה דבעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו אצריכו דינא דילי ויהא ברעו דילכון · דהכא אשרי שמי עליה וחותמא דילי בידיה דאיהו חותם הברית · מלאכייא דסטרא ימינא בריכו ליה ואמרו נעשה

תהלים ק"ג ונשמע · הה"ד °ברכו יי' מלאכיו גבורי כח

ל"א פרשת וישב עשי דברו לשמוע בקול דברו ודא °מטטרו"ן

אסימא אתקרי טומטום ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה · כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא · ומאן דאיהו קליו עבר וחליו בן חורין חליו עבד דילד פרע וחליו בן חורין דילד הטוב כל אלין פטורין מן הראייה · בזמנא דנפקין מן גופא · נפשא דאיהי כגוונא דא לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא ולאתחזייא קדמהא בשעת פטירתה מן גופא · פומא דאטימא בדבור · אבן דאיהו יצר הרע שליט עלה · ואתקרי טומטום בג"ד פטור מן הראייה · דנשמתא ורוחא ונפשא בגין דא ייתון בגלגולא עד דאתחזרן שלמין לאתרייהו כמה דאתייהיבו בר"א והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה · °ומינה אוליפנא ק"ו באחרנין דאינון נשמתא ונפשא · ולא עוד אלא דקרא אסהיד עלייהו הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר · ומאן דייתי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייתי חוור אתקיים ביה קרא אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א') וכמה יתיידע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה · אם הוא קליה כשברים או כתרועה וגופיה ואנפוי חוורין אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה · ואם קליה כתרועה איהו מזמנא תניינא · ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה · ואם הדר לגווניה קליה כתקיעה וגופיה חוור ואנפוי סוורין דא איהו כגוונא קדמאה כמה דאוקמוהו כיון דהאמין דחזר לגווניה קדמאה · כגוונא דא בהפוכא לטב : וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים ואנפוי ירוקין וקליה תרועה הא אתתקן · ועוד אסכחנא בר נש דבכל ליורין דיליה באורח מיסר סקילין

לקבליה יוסף לתתא · והוו אחרנין דהוו שנאין ליה ואמרו מה אנוש כי תזכרנו ובגין דא ויבא יוסף את דבתם רעה וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום ולאו דאינון אלין עו"א ועו"אל · אלא אינון אחרנין דאתכנשו (ס"א דאתכללו) עמהון :

כבוד מלך

קריין בק' רע בסוד ויהי ער בכור יהודה רע · פסל ומסכה הם ז"ון דנוגה וכנגדם ב' עגלי זהב דירבעם · ועגל המדבר כולל שניהם כמ"ש עשו להם עגל מסכה · עג"ל כנגד קב חרובין אשר שם ומסכה כנגד שם אדני · גם כבל על שם פסולת · ונרמז בקי' דף ק"ב ובתי' ס"ו ועיין בתקו' ע' קל"ב וקל"ג איך קורא ליצ"הר ע"הד ט'ור גופא וסיפא · גם ברים מתכיתין בדף קל"א קורא ללבם החרב סביא ע"הד אוכמא בלא רגלין · וסנתי טחול אוכם אין לו רגלים כי הנה הם בירורי המלכים הבק' ק"ב חרובין בסוד הקטנ יוצא נקב שלו · וציין בקי' ק"ו ודף ב"ט כי כילם חגרין בעלי קבין · וז"ס הנחש שנקקצו רגליו על גחונך ולכן מתהפך הפוכים בסוד להט החרב המתהפכת גוף טריף בסוד היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו זהם גווני הפרעת לבניגית שבעירו · כי הוא כושי אוכם והוא עור משכא דחייא כנ"ל והוא במר תמור רפ"ח ניצוצין · ומ"ש אסבתנא ברזא דמתניתין וכו'

שקילן בתקלא · ולזמנין שפוון איכון עבים ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין או
איכון אריכין או איכון קצרין · ת"ח ואתה תחזה מכל העם הכא אוקימנא למנדע תקונין
אלין · אנשי חיל עיינין · יראי אלקים אודנין · הה"ד יי' שמעתי שמעך יראתי · אנשי אמת
חוטמא · שונאי בצע פומא · אם חוטמא לאו איהו כשוה עם תקונין אחרנין · דעיינין
אריכין ואנפין אריכין ואודנין אריכין ופומא אריכא וחוטמא עבה תמן אתגלייא גלגולא
דנפש · ואם עיינין לא כשוה מאחרנין תמן אתגלייא גלגולא דנשמתא · ואם אודנין לאו
כשוה תמן אתגלייא גלגולא דרוחא · פומא כגון דאיהי כללא דכלא אם לאו איהי כשוה
הא אתמר ביה °פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים · ואם על הרבע גלגולין שמות כ'
לא אתתקנת אתמר בההיא שעתא ועל הרבעה לא אשיבנו · וכל נשמתין דאתיין תלת
זמנין ולא מתתקנין אתקריאו פושעי ישראל ערב רב · אבל צדיקייא דבכל זמנא דייתון
מתתקנין ייתון עד הרבעה · ואפילו עד שיתין דור · ודא איהו °דור הולך ודור בא ודא קהלת א'
נשמתא דאיהי משה רבינו כלילא משיתין רבוא · ושכינתא עלאה דאיהי נשמת חיים כד
שריא במשה אתחשב ליה כאילו אתא בשיתין רבוא · ובגיניה אתמר אשה אחת ילדה ששים
רבוא °בכרס אחד ואיכון מרעין דבני נשא דאתמר בהון וחלאים רעים רפאות תהי לשרך מ"כ נראה שחסר
כד איכון ברישא דצדיקייא · אבל כד איכון ברישא דרשיעייא כנסת ישראל אמרת לגבייהו ונראה שמדבר על
אל תראוני שאני שחרחרת דאלין שריין לון לפתאה לבני נשא כמה דהוו מפתי לישראל ערב רב
בעגלא בשית שעתין · הה"ד °וירא העם כי בשש משה הא אוקמוה בשית שעתין עבדו שמות ל"ב
ית עגלא בין שש לשבע אפרישו בין עמודא דאמצעיתא לשבע דגופא ושכינתא · ובג"ד
מני קב"ה לאפרשא לון משבע הה"ד °אך ביום הראשון אך חלק בין שית לשבע · בג"ד שם י"ב
אמרה כנסת ישראל ששזפתני השמש · שש זפתני השמש דאסתלק מני ו' דאיהו השמש
דנהיר בשית תיבין דאיכון שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד · והא אתמר · ד"א **זה** ספר
תולדות אדם · אמר ר' שמעון זה ספר דא צדיק ח"י עלמין דאיהו אפיק תולדין זה
ספר ודאי ולא אחרא · ואיכון תולדות אדם · ההוא דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת
בית · מאן בית דיליה דא שכינתא · ורעיא מהימנא אנת הוא כדיוקניה · ולך חילא
לאסתכלא בדיוקנין דבני נשא בציורין דההוא דאתמר ביה בדמות אלקים ברא אותו · דכל
ציורין דבני נשא איכון רשימין בכורסייא · ובגין דכל כורסייא ומרכבתא דאנת זקיקא
אנת אית לך חילא לאסתכלא · בגין כך ואתה תחזה מכל העם וגו' : עד כאן ההגהה

ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת · **ש** תלת
חיוון דמרכבתא · **ת** איהי נר יי' נשמת אדם · דאתמר בה ודמות פניהם פני
אדם ודא איהו ויולד בדמותו כצלמו · ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימות · מאי וימות · אלא כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות ותלתין שנין ושאר
שנין בתוספת הוה מית · ושבעין דחסרו מאלף יהב לדוד משנוי בגין דהוה עתיד
לאשלמא לון ביה · והכא רזא דפורקנא · עשר דרין הוו מאדם ועד נח · ויחי למך שתים בראשית ה'
ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן · ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון

וידינו

כבוד מלך

ובי' פי' שהיו להם בריאות העוסקים בענין הקליפות הנק' הרים וגבעות קשים · בסוד רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים זכרים ונקבות דתמן יתיב הנחש בסוד דרך נחש עלי צור כנז' בתקונים ובהקדמת התקונים · ואמר כי מצא באותה מתני' שמדברת בענין טורין רמאין שהם הקליפות שם מצא דרוש זה · והיא גו סוספיתא דדהבא ר"ל פסולת הזהב הנקרא סוספיתא דדהבא פסולת הגבורות שבשפין שמשם הפתח הרעה · ושם בקליפות יש חד אוכמא בלא רגלין היא קליפת נוגה דעשיה · כמה גלגלין סחרין לה הם רקיעי העשיה ט"ור כמ"ש דף ק"ו : כלהו מליין עיינין כנומרין דנורא · הם מלאכים נפשות הכוכבים והגלגלים הנז' · ולהיותם רקיעים הם עורות אלים מאודמים כמ"ש בפרשת תרומה קמ"ז ב' ובתקון ע' קל"ב איך נפשא דמרכיבין לה בכלבא כי הכלב הוא קליפת נוגה הרע ונעשה לכוס ומרכבה אל הנפש דעשיה שהוא משם ב"ן קדוש · וכנגדו נרכב בכלב ב"ן טמא דנגה דעשיה · וכשהשד יצ"הר גובר אז בלילה מוליך עמו יצ"הט והנפש לקליפת נוגה ורואה חלום תבן וקש שהם קליפה · וכשעוסק בתורה נאמר בו בשכבך תשמור עליך ומתגבר עליו יצ"הט ומוליכו למלאכים טובים דעשיה · וז"ש כאן ע"י מלאך כאן ע"י שד וז"ש ושבע ילין בל יפקד רע · אינו נפקד בחלומות ע"י הרע של נוגה הנקרא רע בסוד בעל קרי · ודע שפנימיות וחיצוניות הכלים אע"פ שכל א' יש בו ג' בחינות עיבור ויניקה ומוחין עכ"ז כל ג' בחינות של חיצוניות נק' גופא · וכל הפנימיות נק' מוחא בערבו כנז' בתקון קכ"ב · ולכן ברוב הפעמים

אנו

תקונא שבעין

ודינו · ואמאי · דבקדמיתא הוו טרחין בגלגולין עד דאתא נח דאיהו שבת וביה נחו כלהו וביה אתיישבו ואפיק לון לעלם · אר"א אמאי הוו קדמאין חיין יומין סגיאין כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה ונח תשע מאות וחמשים שנה וכן כלהו דרין עד נח הוו חיין שנין סגיאין · ומאברהם (נ"א ומנח) ואילך הוו מתמעטין בשני · א"ל בגין רבוי שנין ואריכו יומין איכון מאריך אנפין · ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין ובג"ד באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא :

ברוך יי לעולם אמן ואמן :

כבוד מלך

אנו קוראים הפנימיות בשם מוחין · ונודע שהמוחין אינם בשמה רק ניף פנימי · ונמצא שהמוחין של החיצוניות נעשו בית קיבול אל מוחין דפנימיות ויקראו בשם אוירין דילהון דוגמת המוחין דקטנות שנעשים קרומות אל מוחין דגדלות · וז"ש בתי' ע' קכ"א שמא דס"ג איהו מוחא מלגיו · ג' יודין ג' מוחין · ושמא דמ"ה היא מלבר ג' אלפין ג' אוירין דמתלבשין בהון ג' מוחין · וזה הכונה ה"ס הפוטה בנז' בפ' נשא ר מ קכ"ד ע"ב והענין כי לנר"ן דבי"ע הנקר' ערל"ה ועו"ר כמ"ש בפ' הנא ר"ע יכיל קליפת נוגה לאתדבקא אבל באצילות לא יכלא לאתדבקא · ומ"ש לשכב עמה פי' שקליפת האם נתדבקה בנגה · ונוגה בנערה זו בסוד ערלה על המילה · ודם נדה ביסוד דילה יאז נתחלחלה ואז ילו תהיה לאשה כי ע"י מתהפך חשך למלאך ועיין בכי קנא רע"ו ב' ענין ס"מ ולילית שהם בקליפת נוגה · שהם היו משתמשים דיר המבול והפלגה שאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל ונעשה לנו שם זכר ונקבה ושנלקחה שכינה שיד ק"ב חרובין בהם בסוד ומלכותו בכל משלה · אז ברע קרא שמו אליב ואז נטרד ס"מ ונק זוגו שתחלה היה רובו טהור ומיעוטו רע · ועתה נטמא והיה רובו טמא כמ"ש בתי' מ"ב א' ונתכנו בסוד פרה אדומה ושם הוא בן סורר ומורה כי נמשך מן נגה הנקרא פרה סוררה כומקא נזכר בפ' בלק קנ"ב וז"ש עוזאל שבותכים לו ביו"הך שעיר · ונק' מצילות יש שיורי בירורי סיגי המלכים הם בלמיק דכ"ון ולכן אתהפך למילך בגינוריא בהאי שעיר מגד הטוב שנו בנזכר פ' אמור ק"א ב' עכ"ל מהרח"ו : **דף קל"ה ב'** ת"ח כמה עילות סתימין דאינון מתלבשין ואינון מורכבין בספירן · בע"ח י"ב א' ז"ל אחר שנתבאר דרך כלל ענין י"ס בכל מקום שהם איך הם מתחלקים לכמה נה' כמ"ש בענף א' · נבאר עתה בענף ב' מדרגת הצילמות אשר בתוך המקום החלל הנז' וסדרם איך הם · הנה האירות הראשונים אשר נאצלו דרך הקו והנזכר הנז"ל בחינת מה שנאצל בזה המקום החלל הם כמה אלפים מיני עולמות · ואין אנו עתה בביאורם כי לא יספיק לפרט כולם · אמנם נבאר פרטי א' אשר היא כולל כל החלל הזה שממנו מתפשטים כל העולמית כולם כנז"ל · המתפשט מן הא"ס הסובב על הכל עם י"ס אשר בחינת כללותם נקרא אד"ק לכל קדומים · ושבין אד"ק זה נרמז ברמזים נעלמים בס"ה ובתיקונים במקומות פרטיים · ולרוב העלמו וגודל מעלתו לא שלחו בו יד להתעסק בו בגלוי כי אם בהעלם נמרץ · ולא נזכר אלא בדרך רמז והעלם בקצת מקומות · ואזכיר קצתם א' מהם הוא בסוף תיקון י"ט דף מ"א ב' א"ל א ס אשתמודע דאית אדם קדמון לכל קדמין ואית אדם אחראנ"ו וכו' ובדף קל"ב ז"ל אשכחנא במתניתא וכו' בספרא דסתרין טמירא דטמירין דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים ובריש תי' ע' קי"ט ז"ל אמין מיפלא רקיע ויאיר בהיכלא דאד"ק לכל קדומים דא ת אדם וכו' ואל יעלה ברעתך כי י"ס הנקראו' אצלנו בשם י"ס דאצילות שהם היותר ראשונים ונבוהים בכלל מה שנאצל · כי כמה וכמה עולמות לאין קץ קדמו להם · ולרוב העלמם לא נזכרו בספר הזוהר אלא בדרך רמז נפלא כמ"ש בג' מאמרים הנז"ל ובא"ם מאמרים רבים סוף פ' פקודי רס"ה רכ"ו ובפ' נח ס"א ז"ל אר"ש ארימית ידי בצלו דבד רעותא עילאה לעילא לעילא וכו' כלהו אתקריאו א"ס · ובפ' בראשית כ"ה והובא ג"כ בתי' ע' קל"ד וז"ל כמה עילות סתימין דאינון מתלבשין ואינן מורכבין בספירן וכו' · אם הדקדק כל המלות ורמוזים במאמרים הפלא ותשתומם בראותך כמה מדרגות על מדרגות לאין קץ ומספר קדמו לי"ס דאצילות · והמעיין בחבוריכו זה יבחין ויעמוד על הכונתם · גם בבראשית סוף דף י"ט ז"ל ובלא אצטריך קב"ה למברי עלמא ולתקנא עלמא בכו ובלא מוחא בגיו וכמה קליפין וכו' · מזה תבין איך כל העולמות הם זה בתוך זה וזה חופף לזה והא"ס סובב על כולם כנז"ל · והנה הי"ס ראשונות שנאצלו טרם כל האצילות של כל העולמות הם י"ס הנקראים אד"ק לכל הקדומים · וי"ס אלו יש בהם בחינת כלים בצורת עגולים ובכל כלי מהם יש בו פנימיות וחיצוניות והכל נקרא בחינת כלי · ובתוך י' כלים הנזכרים יש י' אורות פנימיים מתלבשים תוך הי' כלים ועוד י' אורות אחרים מקיפים סביב הי' כלים הנז' · והכלי העליון הסובב על כל הט' כלים הוא הנקרא כתר דאד"ק · והכלי הב' אשר בתוכו הסובב על הח' כלים הנשארים הוא הנקר' חכמה דאד"ק וכעד"ז עד הכלי העשירי הפנימי שבכולם והוא הנקרא מ' דאד"ק וכולם בצורת עיגולים זה בתוך זה · ואלו י' ספירות דעיגולים דאד"ק ממלאים כל חלל מקום הנז"ל אשר בקוביות אמצעות הא"ס · והא"ס מקיפם והם מקיפים לכל החלל הזה · אמנם נשאר באמצע עיגולים אלו מקום חלל ופנוי לצירך שאר הנאצלים · שגם הם בבחינת עיגולים זה בתוך זה · והם בחינת האורות שנמשכו מן העינים של אד"ק הזה מבחינת היושר שבו שהוא בציור אדם · וזה נקרא עולם הנקודים שגם הם יש בהם ציור עיגולים זה בתוך זה · וכן כל שאר הנאצלים אחר עולם הנקודים הזה שגם הם יש בהם ציור עיגולים זה בתוך זה · וכולם עומדים תוך הי"ס של אד"ק הזה · נמצא הי' עיגולים דאד"ק הם מקיפים וסובבים את כל שאר העיגולים שבתוך העולמות · וכל שאר העיגולים הם מוקפים תוך אלו · כי כל עיגול המסובב מחבירו הוא מסבב על חברו · והעיגול היותר פנימי מכולם הוא היותר גרוע מכולם והם בחינת רקיעים של עולם העשיה שהם י' גלגלים רקיעים כמ"ש בהקדמת התי' דף ג' ע"ב והם הנק' אופנים הסובבים עלינו בעולם השפל החומרי הזה · ומבואר היא במאמר שהם יותר פנימיים שבכל העיגולים · אם כן פשוט הוא שהם יותר התחתונים מהם בגלגלי בצלים זה בתוך זה · שהחיצון עליון מכולם ועד"ז הם נכללים ומתלבשים זה בתוך זה · ואחר שיבאו ונתגלו אלו י' עיגולי אד"ק הזה שהם בחינת נפש שבו · עוד נתגלו באד"ק בחינת י"ס ביושר בציור אדם בעל רמ"ח איברים בראש וזרועות ושוקים וכו' · והיא בחינת רוח שבו · והוא נמשך ומתפשט ביושר מלמעלה למטה מראש גג העגיון שבכל י"ס דעיגולים עד קרוב אל התחתית י' עיגולים אלו · ודע כי ד' בחי' כוללים כל העולמות והם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והם עצמם נקר' טעמים נקודות תגין אותיות · וכל א' כלול מד' כיצד ע"ב טעמים · ס"ג נקודות · מ"ה תגין · ב"ן אותיות · וכולם נק' ע"ב טעמים וכן בס"ג ובמ"ה ובב"ן · גם ע"ב הוא כתר וטעמים · ס"ג חכמה ונקודות · מ"ה בינה · ותגין ב"ן ז' תחתונות והיא אותיות · והנה תחלה היה באד"ק ג"ר שנו שהם ע"ב כתר · ס"ג חכמה · מ"ה בינה · וזה הס"ג היה מחציו ולמטה שהם מן הנקודות שבו · מלובש מן הטיבור ולמטה תוך מ"ה וב"ן דאד"ק · וכל זה בפנימיות דאד"ק עצמו אורות וכלים · אח"כ הוציא בחיצוניו החיצוניות להלבישו · ותחלה הוציא אורות מן ע"ב הכולל הפנימי שהם השערות של הכתר מקיפים ראשו

בתין

אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות גמרתי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות ומצא מין את מ בו ובעור :

תקונא קדמאה נדפס בדף ע"ב סוף ע"ב כי שם מקומו :

(זהו תקון כ"ב) תקונא תניינא ליום ל"ז

בראשית ברא אלקים · בראשית · ברא · תי"ש · דא אילו דיצחק · זהו תקון כ"ג
בראשית תמן א"ש לעולה דיצחק · ורזא דמלה (ועל אלין תלת
גלגולין אתמר מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב °ואת לפנים דא רות ד'
אימא עלאה עלמא דאתי דא לגביה צריך חליצה · הה"ד °של נעליך וגו' · ואם לאו לית שמות ג'
לון רשו לרוחא למיתאה (נ"א לרוחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי · ובגין דאיהי יום
הכפורים אסיר בנעילת הסנדל) °הנה האש והעצים ואיה השה לעולה · **נפק** קלא ואמר בראשית כ"ב
משיח ומתי בראשית אתברי לעקדה דיצחק בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא
בעקדה דיצחק דאתמר ביה ויעקוד את יצחק בנו · אתקשר מדת הדין (נ"א מלאך המות)
ואתעקד לעילא · ולא הוה ליה רשו לקרבא לב"ד דכרכא דאיהו גבורה לתבעא דינא ·
ועקידה דא מועילה לגלותא דהוה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף · וקלא נפיק מההוא
זמנא אל תעש לו מאומה בגין דאתגברו רחמי על דינא · ורזא דמלה הושיעה לו ימינו
ולבתר זרוע קדשו דגבר ימינא על שמאלא · דכד אתגבר טפה דדכורא על טפה דנוקבא
איהו בן רחמי איהו ודאי · אבל כד אתגבר טפה דנוקבא על דכורא בת איהי ודינא איהי
ורזא דמלה דכורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא ויפקון ישראל ברחמי
ולא בדינא · ודא איהו °כי גבר עלינו חסדו ורזא דמלה (א)°בטרם יבא חבל לה והמליטה תהלים קי"ז
זכר · ובשמא דקב"ה יקו"ק רחמי אדנ"י דינא כד שליט יקו"ק על אדנ"י יאקדונק"י רחמי ישעיה ס"ו
איהו · וכד שליט אדנ"י על יקו"ק אידהנוי"ה דינא איהו · ורזא דמלה °אדני יי' בחזק שם מ'
יבא בתקיפו דדינא · ובדא עקידה דיצחק דאתעקד קמי אבוי ומסר גרמיה למיתה בגין
דישתזיבו משיח וישראל דלא ימותון · ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להוו עברין בגלותא
על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק ·
בגין דאברהם נתנסה בנורא ויצחק בסכינא ויעקב בגלותא זכות אבהן יהא מגין עליהון ·
ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין דלא עבר אדם ידאיהו ישראל על תלת פקודין אלין
דמני לון (נ"א ליה) קב"ה הה"ד °ויצו יי' אלקים על האדם · ויצו דא עבודה זרה לאמר בראשית ב'
דא גלוי עריות על האדם דא שפיכות דמים · דנשמתא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם ·
ואי איהו עבד עבודה זרה כד עאל בנורא הוה אתוקד הה"ד °פסילי אלקיהם תשרפון דברים ז'
באש דאש אית ליה (ג) תלת גוונין חוור וירוק ואוכם ורביעאה תכלת ואינון דבקין בנחלת
דאיהו סומקא הא חמשה כחושבן **ה** (חמש) דאיהי אתוונה דקב"ה דאיהו ו' דאתלבש
בחמש גוונין ונהיר בהון · וביה סלקין גוונין דאינון כלילן בה · והיא סליקת בהון לגבי
ו' הה"ד °היא העולה · וכד סלקין תרין דאינון ו' ה' בקרבנא · נחתין תרין מלעילא דאינון ויקרא ו'
י"ק

(א) ימי"ן בטרם בחילה יבא חבל לה חבל לשון חמימות שתתחמם הנקבה ותזריע תחלה והמליטה זכר : (ב) ימי"ן דאיהו ישראל אוני מובן ואפשר שמחמת שכל ישראל היו תלוים באדם הראשון : (ג' ימי"ן מ"ש תלת גוונין בפני עצמו ואח"ך גוון רביעי ולא אמר בכת אחת ארבע גוונין משום דתלת גוונין הם נמשכים למלכות מצד חג"ת והגוון הרביעי הוא שם העצם של המלכות תכלת :

כבוד מלך

בחין עד המצח ועד האזנים · ואח"כ היינו שערות הזקן הנמשכים מן הס"ג עצמו הכולל הנק' נקודות שהם כעשו כללות ג' מוחין שבו ובמשבו תחלה סוד הטעמים דס"ג שהם אח"פ עד טיבורו · ונמשך לכתר איך הוציא מ"ה וב"ן שלו הפנימיים :

תם ונשלם פירוש כבוד מלך

תקונא תניינא

י"ק ומתקרבין אתוון ומתייחדין ומתקשרין דא בדא · ודא איהו רזא דקרבנא · ורזא דמלה
(בראשית כ"ח) °והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו · סלקין תרין בהשא ונחתין תרין ואשתזיב אברהם
(אפר"י ארזין ז"ל) בשמא דיקו"ק · דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא · °לא בעא
(מגיה לא שבק קב"ה לחד מנייהו) קב"ה לאשתדלא באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש בגין דקני על שמיה ובזה אתלבן
(לאשתדלא) אדם הראשון דאיהו ישראל דלא עבר על וולו דאיהו עבודה זרה · לבתר אתלבש ביצחק
ואצטריך ואמר אל תעש לו מאומה דההוא דאצטריך ביה לא עבד מדעם דלא עבר על
(י"מ) שפיכות דמים · ובן יעקב אתגלגל ביה כד נחת לגלותא דמצרים °(דחולה לארץ) דדחיל
דלא הוה סליק · בההוא זמנא אמר ליה קב"ה אל תירא מרדה מצרימה וגו' אנכי ארד
עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה :

(וזהו תקון כ"ד) תקונא תליתאה

בראשית תמן יאר"י דקרבנא · דהוה נחית בקרבנא בדיוקנא דארי אכיל קרבנין
ודא איהו קדמאה לחיוון דהוו אכלי קרבנין אמר ליה ר' אלעזר ואמאי
הוו נחתין חיוון למיכל קרבנין · א"ל בגין ארבע חיוון אינון בכורסייא אריה שור נשר
אדם · ובגופא דבר נש ארבע יסודי · דממנן עלייהו ארבע חיוון דנפש כלילא מהון ·
ובגין דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע · כד חב בר נש בארבע יסודי דיליה כאילו חב
(במדבר ה') בנפשא הה"ד °אשר חטא על הנפש · ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא מעפרא ·
דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם · °ומימיא חיוון דאינון פרנסה דארי · ומאשא
בעירין דאינון פרנסה דשור · ומרוחא עופין דאינון פרנסה דנשר · וכד חב בהון אתפרשן
יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא וסליק שם יי' מנייהו ועאל יצ"הר דאיהו סמ"אל
שטן · דיי' לא שרייא בפרודא · ורזא דמלה חלק לבם עתה יאשמו · ובגין דא צריך קרבנא
מאלין מינין דחב בהון · לקרבא בהון אינון ארבע יסודין דאית בהון פירודא ובההוא
זמנא דמתקרבין יסודין דא לגבי דא · מיד נחית קב"ה עלייהו וברח שטן · ואי לא ברח ·
(עפר') הא אשא דקרבנא אוקיד ליה הה"ד והאש על המזבח תוקד בו · ורזא דקרבנין °עור
(אש · מים · רוח ·) °ובשר תלבישני °ובעצמות °וגידים תסוככני · עור איהו לבושא דאדם הה"ד °ויעש יי'
(איוב י', בראשית ג') אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם · אם זכה כתנות אור מרקמן מפקודין דעשה
דאגרא דילהון לעלמא דאתי דאיהו אור הגנוז לצדיקייא · ואם לא זכה משכא דחוייא דכליל
ארבע יסודין דתמן רשימין פקודין דלא תעשה דעבר בר נש עלייהו · ובגין דא אוקמוהו
מ"מ עונותיו של אדם חקוקין לו על עצמותיו · וקריבו דמשכא דאדם פקודין דעשה ·
(ויקרא א') דאינון קריבו דאתוון דשמא דקודשא ב"ה · ועלייהו אתמר °אדם כי יקריב מכם קרבן ·
מכם ודאי · לאפקא משכא דחוייא דביה מרקמין פקודין דלא תעשה ואדם דעבר עלייהו
אתמר ביה אדם להבל דמה ימיו כצל עובר אדם כי ימות באהל · כי ימות ודאי · ודא
(בראשית כ"ז) איהו קריבו דקרבנא דעשו יצר הרע דאתמר ביה °יקום אבי ויאכל מציד בנו · בשר
איהו שבר מן שברים ואיהו סומך מסטרא דחיה דאיהו שור בשר חי בשר טהור ואית
אחרא ·

(א) ימו"ן נשארו אותיות בש"ת לרמוז בשבוא בא בכשת דאנפין ארי אביל קרבנין במ"ש בדף ק"ח זבה וכו' : (ב) צמח מעפר נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם · ממיא פרנסה דארי דאינון חיוון · מאשא פרנסה דשור דאינון בעירן ובן בשאר :

אחרא דבשר בשרא טרפה דשריא ביה רוח הטומאה מלאך המות דרכיב על קרנוי שור
מועד בשר טמא · עצם אית עצם חמא ואית עצם טהור ובשר דדכיו ועצם דדכיו עלייהו
בראשית ב' אתמר °עצם מעצמי ובשר מבשרי · ועצם איהו אריה · גידים איהו נשר בשר בשרא דדכיו
ובשרא דמסאבו · עצם ובשר וגידים עלייהו שריא ברכה וקדושה ויחוד דאינון כהן לוי
יחזקאל ל"ז וישראל · בעצם כד שריא ברכה ביה מיד °ותקרבו עצמות עצם אל עצמו · מתקרבין
ומתקשרין דא בדא בקרבנא · ומיד נחית עלייהו משחא ושריא עלייהו ברכה · בשר
שריא עליה קדושה דאיהי מסטרא דלוים · הדא הוא דכתיב וקדשת את הלוים · מיד
במדבר ו' מתקרבין ערקין דדמא לגבי לבא · דברכאן מכהני אינון הה"ד °דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו · גידים מישראל · ואינון יחודא וקדושה וקשורא דגרמין ובשרא · וכד
מתקשרין בתרווייהו אתקריאו יחוד · ויחוד איהו בישראל הה"ד שמע ישראל יקו"ק אלקינו
יקו"ק אחד · משכא איהו דמות אדם · מלכות כל דיוקנין אתחזיין בה ואיהי כלילא מבשרא
וגידין וגרמין · ואיהי תמונת כל · ואיהי ברכה וקדושה ויחוד · כהנים ולוים וישראלים ·
דאינון קשירן בתלת אבהן דאתמר בהון האבות הן הן המרכבה · בבשר כד מתקדשא נחית
עליה דם טהור · וגידים כד מתייחדין נחית עלייהו רוחא קדישא · גרמין נחית עלייהו מיין
דדכיו דא איהו רזא דקרבנין · חדא רבי אלעזר וחדו חבריא ואמרו אילו לא אתינא לאהאי
עלמא אלא למשמע דא די · אמר רבי שמעון ברי · ועוד ברזא דקרבנין · לבא איהו
מזבח דביה דם דקרבנין · ועל דא אתמר והבאת עליו · אם זכו אריה הוה נחית למיכל
קרבנא והוי לא כלבא נחית · ובאן אתר בכבד · דתמן מרה גיהנם דאיהי עלוקה דאית
לה תרי בנות הב הב · כד"א לעלוקה וכו' וכלבא בהון נובח הב הב · ומרה איהי גיהנם
משלי ל' חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות · כגוונא דגיהנם דאתמר בה °לעלוקה שתי
שם ה' בנות הב הב · כגוונא דא אתמר בחרבא °ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות · וכבד
איהו סמא"ל · מרה סם מות דיליה כד שלטא מרה על ערקין דילה ומתגברא בחובין
שמות ט"ו אתמר בפרקין דכבד ומרה °ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם ·
בההוא זמנא אינון ערקין דלבא ברוחקא ומתטמרין בלבא · כגוונא דנח ואתתיה ובנוי
וחיוון ובעירין ועופין דמתטמרין בתיבה . ולבא איהו ברוחקא בהון · דאם מרה מטא
ללבא מיד ימות בר נש · ומרה לא מתגברא על ישראל דאינון לבא אלא בחובין · אי חזרין
בתיובתא דאיהי נשמת חיים שכינתא עלאה · הא אסוותא תהא ללבא ולערקין דילה
ואתמר בהון וימתקו המים ואתסין ערקין (גופא) ואברים דיליה . טחו"ל דא לילי"ת
אימא דערב רב שחוק הכסיל · מאן כסיל דא אל אחר סמא"ל · וערב רב אינון בנהא
דאינון מעורבין בישראל רשעים גמורים · ועלייהו אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת
חבקוק א' לו אל תתגר בו · עלייהו אתמר °למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו · רשע
דא כסיל · ערב רב בגלותא אינון רשע בבלע צדיק ממנו דא ישראל · ומאן גרים דבלע
לון בגין דלאו אינון צדיקים גמורים · כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו
בולע וטחול איהי לילי"ת מארת ה' בבית רשע · ואיהי אסברה לרבוי דאינון חייביא חייבת
בהון

תקונא תליתאה

בהון בעותרא בהאי עלמא ולבתר קטילת להון · והאי אתקריאו דכיי בגין דלית בהון דעת לאשתזבא מינה ·· אבל לב מבין אשתזב מינה דאתמר צדיק · ורזא דמלה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה · כליות אינון יועצות · אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי נר יי' נשמת אדם ואתעבידו נביאים · ואינון יועצים לטב · ואית בהון עצה ותושיה · כנפי ריאה אם זכו שריא בהון רוח קודשא ואתמר בהון ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה

שמות כ"ה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי' ועלייהו אתמר °והיו הכרבים פורשי כנפים הכרובים כגון צורת אדם · פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם ואינון שית גדפין תרין לכל חיה · מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים · שית גדפין

ד' אינון נ"א אנפין לקבל שש מעלות לכסא · ארבע °גדפין לקבל כורסייא מרובע · פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת דא כפורת דלבא קודש קודשין ודא לבא · נפש רוח נשמה · כהן לוי וישראל · כהן איהו נשמה ·· אם זכה נר יי' נר הוה נהיר ביה מלבא נשמה ורוחא · ורוחא דקודשא הוה נפיק מבין גדפוי דכרובין דאינון כנפי ריאה והוה ממליל עמיה · ואם לאו נורא ודא נפש הוה דליק ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה · קרקבנא וקיבה · כד נאים אתקרי קיבה ישן · ואית שינה לטב ואית שינה לביש ·· לטב כגון חלום דאיהי חלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב וביה דביק קנה · ושית עזקין דקנה איהו שית דרגין דנבואה וסלקין לשיתין נשמי דהוה נאים בהון דוד · דהכי אוקמוה דוד הוה מתנמנם כסוס וסוס לא נאים אלא שיתין נשמי · ואית שינה לביש חלמא בישא דאתמר ביה לגבי

בראשית ט"ו אברהם °ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו · והא אוקמוה בארבע גליות · ובגין [א]דחלום ייתי בתרין דרגין אוקמוהו קדמאין כמה דאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים בגין דאתי חלמא כאן על ידי מלאך כאן על ידי שד בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע ·· אבל מסטרא דאילנא דחיי לא אתייא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה דקב"ה דאיהי שכינתא דיליה · ולית תמן קיבה רע דאיהו שד · קרקבן טוחן · אי בר נש זכאה איהי טוחנת מן לצדיקים דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה · ואי לא אלין בפקודין טבין מתפרנסין בלחם

במדבר י"א הקלוקל מונא קלא בקלון · ושט °שטו העם ולקטו · שטין (נ"א שטיין) לקטין בשטותא · וטחנו ברחיים בדוחקא · אלין אינון טוחנות בפומא · או דכו במדוכה דא חיך · ובשלו בפרור דא אצטומכא · ברי רזא עלאה הכא אי זכו ישראל הוה נחית לון אורייתא מן

שמות ט"ז שמיא בלא דוחקא ולא הוו צריכין לאלפא חד לחבריה הדא הוא דכתיב °הנני ממטיר לכם לחם מן השמים דלית לחם אלא אורייתא · לא זכו בגין ערב רב דאינון שטיין · אתמר בהו שטו העם ולקטו דיטרחון לאולפא דא לדא לאתפרנסא כל חד בדוחקא ·

ירמיה ל"א ולחכימייא ברמיזא . אבל לעתיד לבא יתמחון ערב רב מעלמא ואתמר בהון °ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגו' ובגין דא ושט איהו לביש ואיהו לטב · חוור וסומק ·· דינא ורחמי ·· ובגין דאלין אינון שלוחיא דגבורה צריכין בר קראן בספר תורה דיתתבון מילין ולא יימרון להון בהלעטה כגוונא דערב רב · דאתמר בהון הבשר עודנו בין שניהם והוו אכלין

בראשית כ"ה בהלעטה ([ב]וכגוונא דעשו דאתמר ביה °הלעיטני נא) ולא הוו טחנין ליה אתמר בהון

במדבר י"א °ואף יי' חרה בעם · °הדרא דבנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון דזמינין לצדיקייא

ב"ג פ"ב סב"א למיכל:

(א) ימו"ן הפירוש כאן על ידי מלאך וכו' בכל חלום אחד וטוב הוא מן המלאך ורע הוא מן השד דברים בטלים : (ב) שייך לעיל קודם.בנוסחא כי ואף ה' כתוב אבל הבשר אבל בכתיבת יד מצאתי.כתוב .בגוונא דעשו בלא ו' והוא מדוקדק ביותר:

למיכל ליה · ואית חלב טמא דאיהו נחש דאיהו אסיר למיכל עמא קדישא בגין דעליה
אתמר °ארור אתה מכל הבהמה : בראשית ג'

(והו תקון כ"ה) תקונא רביעאה ליום ל"ח

בראשית תמן י"ש °להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא · ובגין דתמן אוצר משלי ח'
דאיהי יראת יי' מניה אתמליאו צדיקייא ואינון דחלין לקב"ה ירתין האי
יש · וערבוביא בישא לא הוו דחלין לקב"ה אלא בגין עותרא · והוו מנסין ליה כגוונא
דא היש יי' בקרבנו אם אין · וכל אינון דמנסין לקב"ה ודחלין ליה בעותרא ולא דחלין
מניה בעניותא כמו בעותרא להו אינון אלא ערבוביא בישא · דאית יראה ואית יראה
אית אהבה ואית אהבה · אית מאן דדחיל לקב"ה בגין דיחון בנוי או דלא ימות לעניותא
או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא · ומנסי ליה כגון נעביד האי פקודא הכי ונחזי
היש יי' בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין · דאי לא יהיב ליה אגרא בגיניה לא רחים
ליה ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא ומנסי לקב"ה בכל פקודא ועובדא בודאי האי
איהו מאלין ערבוביא בישא דאתמר בהון היש יי' בקרבנו אם אין · אלא רחימו ודחילו
דקב"ה שליס בכל פקודא ופקודא דעביד בין דיהיב ליה אגרא כטיבו בין דלא יהיב ליה ·
ובג"ד מני באורייתא °ואהבת את יי' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך · ואוקמוהו דברים ו'
קדמאין אם חביב עליה נפשך מממונך לכך נאמר בכל נפשך · ואם חביב עליך ממונך
מנפשך לכך נאמר בכל מאדך · דאית בר נש דללי ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עלייהו
אגרא ואי הוה יהיב אגרא עלייהו לא הוה עביד לון · ודודאי סגיאין אינון מבני נשא
דאינון עתירין בעותרא סגיא ואינון חביבין עותרא דילהון יתיר מנשמתא דילהון דעותרא
דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי ועותרא דגופא ממונא ועדונא בעלמא דין ·
ואינון דמתחבבין ממונא מנפשא אי הוו יהבין ליה כל אורייתא במאה זוזי לא הוו יהבין
להו בגיניה בגין דממונא חביב עלייהו מנפשא · ומה דדחיל ורחים ליה להו איהו אלא בגין
ממונא · האי דשוי ממונא עיקרא ואורייתא דרחים קב"ה טפל · האי רחימו ודחילו לא
חשיב ליה קב"ה · אלא עיקרא דרחימו ודחילו דקב"ה דאף על גב דאיהו רחים ממוניה
מנפשיה · דירחים ליה בממוניה במה דאיהו חשיב עליה ולא בטפל דיליה לכך נאמר בכל
מאדך · וכן מאן דחשיב נפשיה מממוניה והוה יהיב כל ממונא דעלמא ולא הוה נזיק אפילו
באברא זעירא דאית ביה · לכך נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה :

(והו תקון כ"ו) תקונא חמישאה

בראשית °כי באש יי' נשפט · אלקים מארי דדינא · ועליה אתמר אלקים לא ישעיה ס"ו
תקלל · בודאי כמה דלעילא אתמר °כי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים · תהלים ע"ה
כך איהו צריך למהוי דיינא לתתא · לדא ישפיל בדינא ולדא ירים כפום עובדוי · לדא
מנוה

תקונא חמישאה

מטה כלפי חסד · ולא כלפי גבורה · אמת באמצעיתא · ובגין דא אתקרי דיין אמת · אלקי"ם הכס"א בחושבן · דתמן י"ק דאיהי חכמה ובינה · זה שמי עם י"ק שס"ה · מסטרא דשמאלא ודא י"ק מן אלקים ה' על י' נוקבא · וכד דיין איהו דן צריך למהוי
איוב א' איהו יתיב ובעלי דינא קיימין כגוונא דלעילא דאתמר בקודשא ב"ה °ויבאו בני האלקים להתיצב על יי' · איהו יתיב ואינון קיימין למתבע דינא · ובגין דשטן יעול ביניהו למתבע חוביהון דבני ישראל אינון במטולא עליה עד דשוה דא להון ודא איהו להתיצב על יי' · ועוד להתיצב על יי' לשאלא ולמתבע דינא לגבי (נ"א קמי) קב"ה יקו"ק · כד כהין עלמא ברחמי ומקטרגין תבעין דינא ודא איהו להתיצב על יי' · והו להתיצב על יי' יקו"ק עמודא דאמצעיתא דשאלין ותבעין דינא מגבורה כ"ד רברבא דקיימא על עמודא דאמצעיתא ודא שוא על יי' · על דמקרבין דינין קדם גבורה אתמר בהון להתיצב על יי' · דאף על גב דבנוי אינון ישראל לית ליה רשו לאעברא על דינא דאורייתא בדינא אתייהבת · ואומי עלה דלא יעבר עלה · ולגבי דינא [א]גבורה איהי באמצעיתא וחסד מימינא ועמודא דאמצעיתא משמאלא וכל דינין מהאי אתר תליין · וכל ספירן כלהו אתקריאו דינין גבורה ואפילו יקו"ק :

דברים כ"א **דינא** קדמאה חדא אתקרי דין לדון בחנק ואתמר °לא תלין נבלתו על העץ · אמר ליה אלעזר ברי הכא צריך לחדשא מילין אית עץ ואית עץ הדא הוא דכתיב
שם כ' °כי האדם עץ השדה · ואית אדם דאיהו עץ הדעת טוב ורע · ונבלה דאדם איהי נבלתו דאדם קדמאה דאיהי עץ החיים לא צריך לתלייא ביה חובא דא · הה"ד לא תלין נבלתו על העץ דמאן דאכל מעץ דיליה דאיהו עץ החיים אתמר ביה ואכל וחי לעולם :

ועוד לא תלין נבלתו על העץ · עץ דהכא דא ת"ח דאשתדל באורייתא דאיהי עץ החיים הה"ד עץ חיים היא למחזיקים בה · לא תלין בו נבלתו דאיהי חובה דחב ביומא לא תלין עמיה בלילה דמיד יתוב בתיובתא כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אם ראית ת"ח שחטא ביום אל תהרהר אחריו בלילה דודאי עשה תשובה (נ"א שמא עשה תשובה שמא ס"ד אלא אימא ודאי עשה תשובה) :

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא ת"ח · נבלתו דא בת עם הארץ · דאיהי ריחשא דאי הכא תלייא לה ביה או קוברה או קוברתו · ודא איהו כי קבור תקברנו · כי קבור הוא לה · או תקברנו איהי ליה · ואתתא דא לא אקרי זווגא ויחודא דיליה אלא איהי במטולא תלייא עליה כחויא קטיר על קדליה · ובג"ד כי קללת אלקים תלוי דאיהי קללה דקטילת ליה או איתי ליה לידי ענייותא :

דבר אחר לא תלין נבלתו [ב]על העץ דא שבת דורית ביה כ"כ נשמה יתירה לא צריך לאתחזייא קדמאה נפשא דשלטא בבר נש ביומין דחול במלאכה דאיהי אסורה
מ"ח ע"ב ס"ב בשבת אלא קבור תקברנו ביום ההוא דלא אתחזייא קדם זכור ושמור דשבת °ובגינה
זקמ"ו ע"א סב"ו אתמר של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא · ולא תטמא את אדמתך דנשמתא יתירה איהי ארץ ישראל דלעילא אדמת קדש דאתמר בה
ירמיה ב' °קדש ישראל ליי' :

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאיהו נבל · עליה אתמר כל [ג]המעמיד תלמיד דלאו איהו הגון כאילו מעמיד אשרה · ובג"ד לא תלין נבלתו על העץ
ישעיה ס"ה דאיהו עץ החיים · דבר אחר לא תלין וגו' העץ אלין ישראל דאתמר בהו °כימי העץ ימי עמי

(א) ימו"ן זהו הסוד בשופר תקיעה בסוד חסד מימינא שברים בסוד גבורה באמצעיתא תרועה בסוד תפארת משמאלא והכוונה למתק הגבורות חסד מהאי גיסא וחסדים מהאי גיסא : (ב) ימו"ן בגין דבשבת שליט עץ החיים : (ג) ימו"ן התורה נקראת עץ החיים :

עמי · חובא דעבדו עם ככל לא תהא תליא ליה בישראל דכד עבדו ית עגלא חשיב משה
דישראל עבדו ליה · ואמר °למה יי' יחרה אפך בעמך · א"ל קב"ה לך רד כי שחת עמך · שמות ל"ב
מיד נחית וחזא עגל דיוקנא דשור וחמור · שאיל ליה מאן עבד לך · אמר חמור · ערב
רב אשר בשר חמורים בשרם · שור אמר כמי הכי · טבעת דעלה מזל שור · כגוונא
דאתמר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אודמנת תמן וארמי כלא אהרן
בנורא ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור · בההוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת °ידע ישעיה א'
שור קונהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן · ורשיעייא מה חזו
למעבד עגל · אלא ודאי אינון הוו מכשפין דפרעה יונו"ס ויומברו"ס בני בלעם דאתמר
בהון °ויעשו כן החרטומים בלטיהם · וחזו דלא הוה ממשו בהון · אתחזרו עמיה שמות ח'
דמשה וקבילו ברית מילה · וקב"ה דידע גלוין וסתירין דהוה ידע בהון דאינון מגזעא
בישא · כד הוה נחתא שכינתא אתמר בה °ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל שם י"ד
ולא אמר לפני העם ובגין דא נטלו קנאה בלבייהו ואמרו °קום עשה לנו אלקים אשר שם ל"ב
ילכו לפנינו · כגוונא דשוה אזיל קדמייכו · ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין דילהון
ודא איהו ידע שור קונהו וגו' ישראל לא ידע חרשין · עמי אהרן ומשה בני עמרם לא
התבוננו · ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ · חובה דא דעם נבל לא תלין נבלתו על
העץ דאינון ישראל · ד"א לא תלין וגו' דא גיורא דלא אתגייר לשמא דקב"ה לא תלין
ביה בישראל דאינון עץ במה דאוקמוהו °כימי העץ ימי עמי: ישעיה ס"ה

ועוד לא תלין נבלתו דא נבלות הפה · על העץ דא לישנא בישא דחובה דא גרים
דימות קדם זמניה · ודא איהו כי קבור תקברנו · ד"א לא תלין נבלתו דא יצר
הרע · על העץ דא נשמת חיים · דמאן דחלל בה אתמר ביה כי קבור תקברנו · ויומות
בעלמא דין ובעלמא דאתי · דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא:

מראה טעות (**דבר** אחר לא תלין נבלתו על העץ דא נפשא דחול דלא תתחזיא קדם
נפשא יתירה ובגינה אמר למשה °של נעליך מעל רגליך): שמות ג'

תניינא *הרג לגנב ולגזלן עונשא ובגין דא הממשכן לחבריה צריך למחזר ליה
משכוניה בעידן דצריך ליה כיון דלית ליה אחרא הה"ד °השב תשיב לו את דברים כ"ד
העבוט · ואמר בקרא אחרא °אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו · שמות כ"ב
האי בנשמתא דבר נש ממלל · אם חבל תחבל נפשא ורוחא · שלמת רעך דא נשמתא ·
ואם חבול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא שלמת רעך כסויא דמלוה · עד בא השמש
דאתמר ביה כי שמש ומגן יי' אלקים · תשיבנו לו קדם דיתכניש מניה · דעליה אתמר
°וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה · מאי צדקה צלותא · ומרפא בכנפיה מלאכי ג'
כנפי מצוה · דאינון תפלין כנפי יונה · וכנפי מצות ציצית · היא שמלתו לעורו משכא
דתפלין · ואם את לא תחזיר אלין כסויין ליה קדם דיתכניש מניה שמשא דאיהו קב"ה
דאתמר ביה כי שמש ומגן יי' אלקים · הכי יתכניש מינך נשמתא דאתמר בה °כסאו תהלים פ"ט
כשמש נגדי מדה לקבל מדה · ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו לעני דאיהו צדיק
ולשכינתא דאיהי עניה בגלותא · כד ייתי ליליא דאיהי גלותא · במה ישכב שכינתא ·
דודאי

חידושי הרמ"ז. *הרג לגנב וכו' · פירוש גונב נפשות:

ודאי שמשא דאיהו קב"ה לא נהיר לה בגלותא דאיהי ליליא ואתחזרת חשוכא · ובגין
דא צריכין ישראל לאנהרא לה בגלותא באור (א) נר דאיהו תורה ומצוה · אור נשמתא · נ"ר
נפש רוחא דאינון סימן נ"ר · בתי דתפלי למשכב בהו שכינתא בגלותא · וכסויא דציצית
לאתעטפא ביה במשכבה · ובגין דא אי בר נש לא אנח תפלין וציצית במה ישכב איהי
תהלים מ"א בגלותא · עלה אתמר °אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי' · ובזכות פקודין
אלין זכאין בני נשא תלת קטרין דאינון נשמתא ורוחא ונפשא ובהו צריך למקרי לישראל
עלאה דינחית לאנהרא בשכינתא בנהורא דפורקנא דאיהי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
איכה ב' לישראל דאינון בני מרעא בגלותא · דצדקה איהי שכינתא עלאה אתמר °מי ירפא
לך · ואיהי נ"ה אתון דק"ש ערבית ושחרית · וביה נחתא לישראל למפרק שכינתא
ישעיה נ"ד אבל בימינא אוקים לה ורחם עלה הה"ד °ובחסד עולם רחמתיך · ובגין דא נשמתא
דברים כ"ד ורוחא ונפשא אינון משכבא (נ"א משכנא) דשכינתא בגלותא · ועלייהו אתמר °ושכב
בשלמתו וברכך · ובגין פקודין אלין שריא שכינתא על בר נש · ועל נשמתא אתמר
מיכה ז' °משכבת חיקך שמר פתחי פיך · דלא תדור אם לא תשלם הה"ד °אם אין לך לשלם למה
משלי כ"ב יקח משכבך מתחתיך ואשתארו רוח ונפש יתומים · ואם נשמתא עברת על פקודי אורייתא
ואנחת חובין בגופא · דין איהו ליפרע מנכסי יתומים בפקודין דעשה דאשתאר לון
שמות כ"ב מנשמתא דבגין חובין בטלין נוקביהא משכונא דאיהי נשמתא · ודא איהו °אם חבל תחבל
שלמת רעך · ואי אית ליה חובין ואית ליה זכוון אתפרעו חובין בזכוון ואתמר ולא שברו
בהפסדו מיד חזרין ליה לגופא קדם דייתי שמשא · ודא איהו עד בא השמש תשיבנו לו ·
דבד נאים בר נש נשמתא סלקא מניה ולא נחתת בגופא עד דפרעת כל חובין דעבד בר
נש בההוא יומא ובג"ד ממשכן לה ההוא נ"ד דלעילא · בגין דמקטרגא סליק אבתרהא
למתבע מינה דינא בארבע מיתות ב"ד · תרין דאתמר לעיל · ותרין דאינון שריין על
אינון דמגלין עריין דאורייתא · וכמה איהו מאן דנטיר לה בכל יומא · ובזמנא דחובין
אינון רברבין ומלוה בר נש חובין על משכונא · אבד משכונא דאיהי נשמתא ולא חזרת
לגביה · וכלא איהו בדין · דדן לה גבורה דאיהו נ"ד רברבא בכל ליליא בתרין עשר שעתין
ישעיה י"ו ובשבעין ותרין רגעין בחושבן חס"ד דאתמר ביה °והוכן בחסד כסא ורזא דמלה °ותפקדנו
איוב ז' לבקרים לרגעים תבחננו · ואית חובין דאינון בסתר ולא יכילן לאסהדא בהון מלאכין
תהלים צ"א דאזלין עם נשמתא דאתמר בה °כי מלאכיו יצוה לך · הא שכינתא סהידת עלייהו הה"ד
ירמיה כ"ג °אם יסתר איש במסתרים בגין דשכינתא על רישיה דאתמר בה דע מה למעלה ממך
עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים (ולזמנין נשמתא לא הוות מודה
בחובין דתבע עליה יצר הרע וחסיד יצר הרע בהאי) (נ"א ולזמנין נשמתא לא חבת
וחסיד יצר הרע בהאי) ואזלין לגבי בית דין ודן עלייהו דין הנשבעים · אומיאת נשמתא
איוב ל"ז עלייהו ואתפטרת · ואם לאו פרעת · ואית חובין דאתמר בהון °ביד כל אדם יחתום ·
ומרהין לה חתימת ידהא · ואית חובין דאינון על תנאי דאתני עליה לפרעא לון בהאי
עלמא דחובין דיליה באתריה דלא יגבה לון תובע אלא באתריה · ואלין אינון חובין
דעשרין שנין · ואית חובין לתתא דאוקמוהו קדמאין דעד עשרין שנין מעגישין לתתא
ולא

(א) יפו"ן מכאן רמז ללמוד קודם שתפלה איזה דבר בטלית ותפלין לירתא תלת בתרין כר"ן :

ולא לעילא · ואית חובין דמענישין לעילא ותבעין לון לעילא ב"ד דברכא ובגינייהו
אתמסכנין נשמתא לעילא ולא מניחין לה לנחתא לתתא אבל בחובין דמענישין עלייהו
לתתא לא מענישין לה לעילא ולא מעכבי לה תמן · ואית חובין דנשמתא דגבין מנייהו
בכל אתר כגון ומקלל אביו ואמו דאתמר ביה מות יומת מב"ד דלעילא ומב"ד דלתתא
דאתדנת בתרין דינין · ובגין חובא דא בכל אתר דאשכחין לה לעילא גבין מינה · ובכל
אתר דאשכחין לה לתתא גבין מינה · ולית פקודא דלית לה (נ"א דלא אית לה) רשו
לאגנא עלה · דאית חובין דדיינין לה בדינים חמורים לנשמתא וייתי מצוה דאיהי
מטרוניתא כגון מצות תפלין ואגינת עליה ופריסת גדפהא עלה ולית רשו למקטרגא
לקרבא תמן · ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עלייהו הה"ד °מעט מזבחי
תקחנו למות · אבל פקודין אית דאינון שפחות מאלין פקודין דאינון על מנת לקבל פרס
העו"ב דייתון לאגנא עלה (בטלי לון) מקטרגין תחות רשותייהו (נ"א נפקין לה מקטרגין
מרשותייהו) · ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דיינין על חובין דחולקין בהון מנהון
מטין כלפי חסד ודיינין לה לנשמתא בממון דאיהו דיני ממונות · ואית אחרנין דחולקין
עלייהו ואינון נוטין כלפי חובה למידן לה בדיני נפשות · אם זכוון מתגברין על חובין
דנין לה בדיני ממונות ובגין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה · ואם חובין מתגברין
דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה ובגין בה נפש ורוח · ולעילא לית משוא פנים
בין זכאה לחייבא · וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זכאה עם חייבא מסטרא דאמת
עמודא דאמצעיתא · ולא יהא דיינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא ·
דבדינא דלעילא אתמר ביה לא ישא פנים ולא יקח שוחד · ווי ליה לדיינא דלתתא דאשתני
מדינא דלעילא דאכחיש עובדא דבראשית · ולא יימא דא מהימנא מדא · דכמה דאיהו
לתתא שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך לדיינא גופין · הכי אית לעילא שופטים
ושוטרים לדיינא נשמתא · ולא יוקיר לדא יתיר מדא אלא תרווייהו בהשואה בדינא · ואינון
צריכין למשתק קדם דיינא · ולא ימללון עד דשאיל לון דיינא ויהיב לון רשו למללא · ויהון
קדמיה כדחילו בגין דשכינתא שריא עלייהו · ומאן דתבע קשוט כאילו מקיים על עלמא
דיין אמת · (ס"א דין אמת) וכ"ש מאן דדן דין אמת כאילו מקיים °אמת מארץ תצמח · ווי תהלים פ"ה
ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת דגרים °ותשלך אמת ארצה · ומאן גרים דא · דיינא דניאל ח'
דלא דן דין אמת · ובודאי דיין דדן דין אמת כאילו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא
ואוקים לון מארעא · **קם** רבי שמעון על רגלוי וסליק ידוי לגבי עילא ושבח למארי
עלמא ואמר רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא · ואם איהי באומאה
הא הכא ואומאה דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה הה"ד °יי' צבאות יעץ ומי יפר ישעיה י"ד
אם התלמיד אומר · הרב יכול למעבד התרה · ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא
יפרוק לה אלא דתהא בגלותא עד זמנא ידיעא ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה
ובינה ואיהו אתחרט · הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה · ואינון תלת אבהן לעילא
לקבלייהו · ואם לא אתחרט · אנא בעינא מינך ומכל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא
דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זז משכינתא בכל אתר · ואיהו עאל שלם בינך ובינה
זמנין:

שמות ל"ב ומכין שגיאין ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא · הה"ד ואם אין מחני נא
מספרך אשר כתבת · ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואימא ולא בעי · אנא סליק לגבי ההוא
דברים י"ז דאתמר ביה כי יפלא ממך דבר דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש דיפטור הנדר
ואע"ג דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה נדה · דאיהו יפריש בין דם לדם ואתפתח
מקורא דילה לדכאה לה במים דאורייתא מים חיים דלא פסקין · ואפריש מינה דם נדה
דאיהי לילי"ת דלא אתקריבת בהדה · דאיהי חובא דנשמתא דשאיבת לה · ולית לה רשו
לסלקא נשמתא לגבי בעלה לההוא אתר דאתייהיבת מתמן · ואתדנת בין דין לדין בין
דיני נפשות לדיני ממונות · דאית מאן דפרע בממוניה · ואית מאן דפרע בנפשיה ·
ובין נגע לנגע כמה דאוקמוהו איכה ישבה בדד דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא כמצורע
ויקרא י"ג דאתמר ביה בדד ישב מחוץ למחנה · מחוץ ודאי דא גלותא דאיהי לבר מארעא דישראל
דאיהי מותבא דאת ה' · ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה ·
בס"א ליתא אנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ק"א וא"ו ק"א · דאיהו יחודא (דיחודיה תמן) ובגין לבושין
דאתלבש · מיד אתפתחת מקורא ואתדכיאת שכינתא ורזא דמלה מקוה ישראל מושיעו
בעת צרה · מושיעו ודאי · ההוא דמקורא דמקוה בידה :

תקונא שתיתאה ליום ט"ל (זהו תקון כ"ו)

ימו"ן להניה בתרי **בראשית** תמן תרי אש ואלין אינון תרין אשין דאינון בורא מאורי האש ועלייהו
אתמר סמכוני באשישות בתרי אשות · ואמאי אמר בהון סמכוני · אלא
בליל שבת נשמה יתירה קא נחתא לסמכא שכינתא תתאה בגלותא דאתמר בה נפלה
ולא תוסיף קום · וכד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמתא יתירתא דבה וינפש · וינפש
מיד דאיהי אסתלקת וי נפש דלית מאן דסמיך לה · בההוא זמנא איהי אמרת לישראל
בס"י אדני סמכוני באשישות דאינון מאורי האש · ומאי ניהו תרי תורות דאינון חלוקות מאש דאיהי
אלקים ביודי"ן אלקים מדת הגבורה · ומאי ניהו למודי יי' · תרין שפוון דאקרון להבות (נ"א דאוקרון
גימ' א"ש ישעיה י"א בלהבות) אש · ואינון תרין תפוחין דמנהון רוחא דמשיחא נפיק דאתמר ביה ונחה עליו
רוח יי' · לבת מלך דהוות בכי מרעא מרחימו דבעלה דאזל בעלה איהי נפלת למשכבא ·
לוותה ואמרת סמכוני באשישות הא איהי בכי מרעא · היא אומרת רפדוני · במאי ·
בתפוחים דמתרבים בעצי היער · ואלין אינון עצי בשמים · **קם** סבא תליתאה ואמר
ר' ר' הא אנן בעצי בשמים מבדילין והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים · אלא אנן
מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון וריח אפך כתפוחים · ולא עוד אלא כל מיני
בשמים אינון טבאן לברכא עלייהו · ואנן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין דאתקריאו
תלת הדסים דרמיזין לתלת אבהן · אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין
דאינון תרי נביאי קשוט די בהון עתיד לאפקא רוחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא
דביה אתיישבא נפשא דילה · ובגין דא איהי אמרת רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני
בליליא

בליליא דשבת אתמר קמתי אני לפתוח לדודי בשבת · וכד נפיק שבת אתמר ודודי חמק
עבר · ובההוא זמנא בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני · עד דאומינא דזמנא
דייתי זמנא אחרא דאוחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל כמה דאתמר אחזתיו ולא ארפנו
עד שהביאתיו אל בית אמי דא בי מקדשא דלעילא · ואל חדר הורתי דא בי מקדשא
דלתתא · ובזמנא דאוחיד בידיה בפורקנא בתרייתא לא יהא לי בזמנין אחרנין · דבכל
פורקנא ופורקנא הוה אתי ולבתר הוה פרח מנאי · אבל בפורקנא בתרייתא אנא אחיד
ביה וקשיר ליה בכמה קשירין דרחימו דלא יזוז מנאי לעלם ולעלמי עלמין · דבכל גלותא
וגלותא הוה אזיל מנאי והווינא שאיל עליה לכל עובר ושב הדא הוא דכתיב כמעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי · חמנין לא הווינא אשכח מאן דיימא לי מידי
מניה והווינא אומי בגיניה לכל בני קרתא הדא הוא דכתיב השבעתי אתכם בנות ירושלם
אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני · וכמה זמנין על משכבי בלילות
דאינון גליות בקשתי את שאהבה נפשי ולא הוה מאן דיימא לי עד דאיהו הוה אתי · וכען
בפורקנא (נ"א בגלותא) בתרייתא ברח דודי בכעסא סגיא ושאילנא בגיניה ולא אשכחנא
מאן דיימא לי מידי · ובגין דא אנא אומינא דבזמנא דייתי ואחידנא בידוי דלא יזוז מנאי
ואנא אחזתיו ולא ארפנו · אחזתיו בקשורא דתפלין דיד ולא ארפנו בתפלין דרישא · תא
חזי דהא כד ייתי לגבה יימא לגבי תרין משיחין נשקומה לכרמים דאינון ישראל די בהון
אתמר °כי כרם יי' צבאות בית ישראל · נראה הפרחה הגפן דאיהי שכינתא בהון · הנצו ישעיה ה'
הרמונים אלין אינון דמליין מצות כרמון :

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא נשכימה לכרמים הא אית כרמים דלאו אינון ישראל
בגין דא שמוני (ס"א בגין דשמוני) נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי ·
ואינון ערבוביא דערב רב דאינון מעורבין בהון בישראל בגלותא : ובגין דא כד ייתי
קודשא ב"ה לגבי שכינתא איהו יימא לגבה נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן בהון
דאתמר בה כי כרם יי' צבאות בית ישראל · הנצו הרמונים ודאי אלין אינון דמליין מצות
כרמונים · שם אתן את דודי לך אלין דאינון רחימין דילך תמן יהיבנא לון לך · °כי הנה שיר ב'
הסתיו עבר שולטנו דממנן דשאר עמין · הגשם חלף הלך לו שולטנותא דערב רב · בההוא
זמנא יימא לגבה שובי שובי השולמית בתרי כתים דאינון בית ראשון ובית שני לתתא ·
שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא ונחזה בך · דבר אחר שובי שובי ארבע זמנין בארבע
אתוון דילה דאינון אדנ"י ונחזה בך בארבע אתוון דיליה דאינון יקו"ק · אמר קב"ה לגבי
ישראל ארבע זמנין שובי בשכינתא בתיובתא · ונחזה בך בארבע כוסות דפורקנא דאינון
בפסח דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כוסות כגוונא דארבע גאולות · שובי שובי
בארבע יחודין (נס"א יסודין) דילך ונחזה בך בארבע חיוון ונחזה בך בשמיא וארעא ומיד
°ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי' מלך · בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ ד"ה י"ו
אלין אבהן זכוון דילהון אתגליאן על שכינתא דאיהי ארץ החיים ועל בנהא דאתמר בהון
°והיה זרעך כעפר הארץ · עת הזמיר הגיע אז ישיר משה ובני ישראל · וקול התור בראשית כ"ז
נשמע בארצנו · °קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון · ישעיה נ"ב
בההוא זמנא קודשא ב"ה משבח לה הדא הוא דכתיב ראשך עליך ככרמל דא תפלין
דרישא

תקונא שתיתאה

דרישא · ורצועין תליין מכאן ומכאן כזמורות דאינון ככרמל דתליין מגפן · ודלת ראשך כארגמן דא תפלה דיד · מה דהוה דלת בגלותא עניה הדא הוא דכתיב תפלה לעני כי יעטוף · תבא לבושה כארגמן דאיהו סוד אורי"אל רפ"אל גברי"אל מיכ"אל נורי"אל · מלך אסור ברהטים דא קב"ה יקו"ק · דיהא אסור בארבע בתים דילה דאינון אדנ"י ארבע רקיעי מוחא דיהא אסור ברהטים כגוונא דא יאקדונק"י כי שמך בך ובך שמך ודא איהו סוד אמן מן ארגמ"ן · דבר אחר ראשך עליך ככרמל דא ראש דבריך אמת דלת ראשך כארגמן דא שכינתא · מלך דא אברהם · אסור דא יצחק בעקדה בקשרא דתפלין דרועא שמאלא · ברהטים דא יעקב בארבע רקיעי מוחא דתפלין דרישא דאתמר °ברהטים בראשית ל'
בשקתות המים :

קם רבי שמעון ואמר אתכנשו חיילין קדישין עלאין ותתאין למחמי בקשוטא דכלה דהא חופה מתתקנא לגבה ותמן קא נטיל לה תמן · פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא אנת וחיילין דנשמתהון דצדיקייא דמתיבתא עלאה ותתאה לקשטא לכלה · מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין וכמה נשמתין :

פתח ואמר · ראשך עליך ככרמל · כלה כמה מתתקנא ראשך בתפלין דאיהו (נ"א דאינון) פאר על ראשך דעלייהו אתמר פארך חבוש עליך · ורצועין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא · מה דהוו תלתלים שחורות כעורב הא אינון ירוקין ככרמל · בעלין ירוקין דאינון בגפנין ככרמל · ומה דהוות בגלותא דלת תפלה לעני ודא תפלה דיד דהכא הוא מתעטפא עני בגלותא (ס"א בגלותא) הה"ד תפלה לעני כי יעטוף · כען אתמר בך ודלת ראשך כארגמן · מלך אסור ברהטים · אלין ארבע רקיעי מוחא ארבע בתי דתפלין דאינון אקי"ק · וכן ביד · אקי"ק כחושבן חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא ר"ג ע"ב
וחד ועשרין אזכרות דתפלין דיד דסלקין לחושבן אקי"ק · אקי"ק הוא מלך אסור ברהטים אש"ר אקי"ק ואיהו רא"ש · יקו"ק קרינן ליה אסור בכלהו אזכרות :

דבר אחר ראשך עליך ככרמל רישא דילך כלה על כלהו חיילין סלקא · על ששים המה מלכות דאינון שיתין °סדרי משנה וסלקין לשית מאה ולששים רבוא · א"ס נ"ל ששים מסכתות
ושמונים פלגשים דהוו תמנין ספרי דאגדתא ועלמות אין מספר אינון הלכות דלית לון מספר וחושבן דאינון נימין דשערין דכלה דלית לון חושבנא · ואנת כלה סליקת על כלהו הדא הוא דכתיב °רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה : משלי ל"א

דבר אחר ראשך עליך °ככרמל · שערא דילך כמה איהו מתתקנא בתלת עשר בתקוני זוהר סל' מוכר"י תרזין זלפ"ס כברמ"ל
תקונין · דאינון תרי עשר מזלות וסיהרא תלת עשר · ונימין דילך אינון כוכביא ומזלי דלית לון חושבן · ודלת ראשך אנת (הוא) דהוית סיהרא עניה תחות כלהו כמ"ק י"ג
כוכביא מתדקא בין רגלין · הדא הוא דכתיב °ותגל מרגלותיו ותשכב · כען הא אנת רישא רות ג'
לכלהו · כארגמן דאיהו אמן יאקדונק"י · אנת אדנ"י · מלך דאיהו יקו"ק אסור ברהטים דילך · ארגמ"ן אורי"אל רפא"ל גברי"אל מיכ"אל נורי"אל חיילין קדישין שמעו · כד חתן דאיהו שמשא ייתי לאנהרא לסיהרא איהי אתקשטת בשערהא דילה · מתתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דיקנין (ס"א דרגין) (תקונין) דאינון תריסר מזלות · שמשא (נ"א וסיהרא) והוא כחתן יוצא מחופתו · ואיהו ישיש כגבור לרוץ ארחין ברקיעא · ישיש לגבה · ודאי הדא הוא דכתיב משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים לאסתכלא לגבה · ברקיעא

דאיהו

דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש · מאי כגבור · מה גבורה עביד בהאי · אלא תרין עשר משקופין
אית ברקיע וכלהו חיילין מקטרגין לגבייהו נטורי תרעין שמשא מתעטרא בההוא
דתפלין דאיהו שם יקו"ק · ואתלבש בגבורה הה"ד יקו"ק כגבור יצא · ודא איהו ישיש כגבור
לרוץ ארח · ובקע כלהו חלונות דרקיע ועביד תרין עשר ארחין כמה דעבד משה על
ימא ודא איהו לרוץ ארח · וכגון דנטיל בקדמיתא מגבורה · שמשא נפיק סומקא · לבתר
אתלבש בחסד דאיהו חוור וביה אשתכך רוגזיה דשמשא · ירוק הוה מסטרא דעמודא
דאמצעיתא · וכד אתלבש (נ"א אתלבן) בחסד בנהורא חוורא מניה יהא נהיר לסיהרא ·
מקצה השמים מוצאו דא עמודא דאמצעיתא · קצה דילה צדיק · ותקופתו על קצותם
תרי סמכי קשוט · ובהון אין נסתר מחמתו · דא שכינתא עלאה דאיהי חמה · מן תמן
אצטבע בגוון ירוק דאיהו רחמי · בההוא זמנא מסתכלין שמשא וסיהרא כחדא · ואין נסתר
מחמתו דאיהי חופה דילה · ובההוא זמנא נטלת ליה מתלת גוונין · לאתפארא קדמיה
בתלת גוונין דעינא · דאינון חוור סומק ירוק · ובההוא זמנא איהו יימא לגבה השבי
עיניך מנגדי שהם הרהיבוני מוקדין לי בשלהובין דרחימו דילך · ובוצינא קדישא תרין
עיינין אינון תרין לוחין יקירין דאורייתא דאתמר בהון לוחות אבן כתובים באצבע אלקים
כתובים משני עבריהם · ומרקמאן מתרין עשר גוונין מהאי סטרא ומתרין עשר גוונין
מהאי סטרא · דאינון ארבע ועשרין סטרין · ועלייהו אתמר °מזה ומזה הם כתובים · שמות ל"ב
ז"ה וז"ה תרין זמנין ארבעה ועשרים ספרים : ואינון תרין עשר אנפין ותרין עשר גדפין
דחיוון · הדא הוא דכתיב ופני אריה אל הימין לארבעתם גוון חוור דעינא · ופני שור
מהשמאל לארבעתם גוון סומק דעינא · ופני נשר לארבעתם אינון גוון ירוק דעינא ·
דאתמר וארבעה פנים לאחת וגו' · וארבע כנפים וגו' הא ארבעה ועשרים · גדפין
אינון כנפי עינא ועלייהו אתמר מזה ומזה הם כתובים · וחיוון בהון כתיב °וקרא זה אל ישעיה ו'
זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו · זה אל זה ודאי כגוונא
דלוחין דאורייתא דאתמר בהון °כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים לוחות אבן שמות ל"ב
כתובים וגו' לוחות אבן מאי אבן דא אבן השתייה שממנה הושתת העולם · והיא בת עינא ·
עלה אתמר °על אבן אחת שבעה עינים · ואינון שבעה גלגלי עינא · ועלייהו אתמר °שבע זכריה ג'
ביום הללתיך · ודא מלכותא קדישא דאתמר בה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה · תהלים קי"ט
מאי הבונים אלין אינון מארי מתניתין דאינון בנאן בניינין דעלמא ופוסקי הלכות
דמאסו בה בגלותא · אתמר בה היתה לראש פנה בגין דאיהי הלכה למשה מסיני ·
קבלה למשה · ומה דהוות בת עינא אוכמא מינה · בה יהא קב"ה נהיר עלמא בגין
דאיהו נהיר בה · ועיינין דנהרין באורייתא עלייהו אתמר עיני כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו · וצריך בר נש לאתעסקא בהון תדיר ערב ובקר ונהיר
לאסתכלא בה קב"ה בעינוי תמיד הה"ד °תמיד עיני יי' אלקיך בה מראשית השנה ועד דברים י"א
אחרית שנה · ואוליפנא תמיד מתמיד · תמיד דערב ובקר מתמיד (ס"א לתמיד) דתמיד
עיני יי' אלקיך בה · והא תמיד דערב ובקר דקרית שמע איהו · אלא מכאן אוליפנא
דמאן דקרי קרית שמע ערב ובקר בכל יום תמיד כאלו קיים והגית בו יומם ולילה
באורייתא · הה"ד לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה · וספר תורה
איהו

(א) עיין בפירוש המאמר בפרשת ויקהל דף רי"א והכא תרין רקיעין עיין שם :

תקונא שתיתאה

איהו עין · תרי כנפי עינא תרי לוחי · ועלייהו אתמר תמיד עיני יי' אלקיך בה מרשית
תהלים קי"ח השנה · ומאי בה · בבת עין דאיהי שכינתא וכנפי עינא עלייהו אתמר °פתחו לי שערי
צדק תלת גוונין כלל ופרט וכלל · ואינון אהיה אשר אהיה דאינון כלל בכל אורייתא ·
שיר ו' אהיה כלל · אשר פרט · אהיה כלל · קריצין דעל עיינין עלייהו אתמר °תלתלים שחורות
כעורב · ואינון תלי תלים · מלאה דעל עיינין בה לית מן הקדש מרוקם בגוונין וציורין
דבי מקדשא דלעילא וציורין דילה שרטוטין בפותיא ובאורכא · מנהון דקיקין מנהון
רברבין · ועלייהו אתמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר לקצר אינו רשאי
להאריך להאריך מסטרא דו' לקצר מסטרא די' : **אנפוי** דמטרוניתא אינון מ"ט אנפין
טהור נהרין כשושנה חוור וסומק · כלילן מימינא ושמאלא · גוון חוור
בליבון דענוה · סומק בשת דדחילו · ירק בשת כד אתחזרו ירוקין שא חתן דילה אסתלק
לגבי חמה דאיהי אימא עלאה · ומאלין תלת גוונין דאנפין תליין שבעין ותרין אנפין
בחושבן חס"ד · ובהון יר"ו אתוון בחושבן גבור"ה · ודא איהו רזא דויעבר יי' · רזא
דעיבור בזיר בהון לגבי כלה בארבע אנפין הדא הוא דכתיב וארבעה פנים לאחת ·
ועמודא דאמצעיתא איהו וא"ו עיבור השנה דאית בה תלת עשר ירחין · ואינון (נ"א
מהר"ם סר"י ואיהי) כראשי תיבין 'והו 'אני 'והו °וביה איהו אשה (נ"א איש) ואיהי אשה עוברה סוד
ארזין וביה איהו העיבור יסוד · דאיהו יסוד טפה דמינה אתעבידת עיבור · דאיהו וא"ו דהא וא"ו כלא
אשה עוברה טפה לית לה עיבור ודא איהו מוחא דתמן חכמה · וא"ו איהו חוטמא מתתקנא באנפין
ובספר מתק וכך עלייהו אתמר וייצר יי' אלקים · ונהרין בחוור וסומק · וחוטמא דאזלא בארח מישר איהי
מ"ך בספ"י חותם אמת · ואם לאו איהי בארח קשוט לאו איהי חותמא דגושפנקא דמלכא · ובגין דא
ציורא דמטרוניתא דיוקנא דילה דחוטמא מתתקנא באנפין ובארח מישר על אנפין · ותרין
נוקבין דחוטמא תרי נביאי קשוט · פומא ברתא דמלכא · ובה לשון למודים דאיהו צדיק ·
שיר ד' ועלה (נ"א ועלייהו) אתמר °כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה באורייתא · פומא כללא
דכלא · מינה קול ודבור דאינון ו"ק מינה הבל דאיהי ה' · פומא דקיקא סתימא באות י'
מתתקנא בשמא דיי' · ובגין דא כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה · צוארך כמגדל השן
דא ירושלם עלה אתמר כמגדל דוד צוארך · תכשיטין דילה · כהנים לויים וישראלים · בנוי
לתלפיות דא צדיק דאיהו תל שהכל פונים בו · פנות דיליה תרין נביאי קשוט · דשכינתא
ודאי איהי ירושלם · תכשיטין דילה תלת אבהן · חרוזי דילה תרי סמכי קשוט :

דבר אחר צוארך דא אורייתא · תכשיטין דילה רמ"ח פקודין דילה · חרוזין וקמיעין
דילה אינון ממנן על שס"ה לא תעשה דנטרין לה בהון · וכד אסתלק צואר
בתכשיטין דילה לגבי חתן כמה ריחין טבין סלקין בה הדא הוא דכתיב מי זאת עולה מן
המדבר דא טורא דסיני דאיהו צואר עלמא · מקטרת מר דא קב"ה דאתמר ביה אלך לי
אל הר המור · ולבונה דא סיהרא קדישא עלה אתמר ואל גבעת הלבונה · מכל אבקת
רוכל דא צדיק דאיהו כל כליל בכלא : **דבר** אחר צוארך דא אורייתא דבעל פה
הלכה למשה מסיני מקטרת מר · אמר מור · ולבונה לבון ההלכה מכל אבקת
רוכל דא צדיק דאית ביה מכל מינים ודא נכיר לה לאורייתא דבעל פה · ומיד דאיהי
מתקשטא ·

מתקשטא בכל מיני תכשיטין · ירושלם דאיהו נור עלמא קב"ה אסחר לה הה"ד °ואני זכריה ב'
אהיה לה נאם יי' חומת אש סביב · ואיהו מחבק לה בתרין דרועין הה"ד °שמאלו תחת שיר ב'
לראשי וימינו תחבקני · ודין דמטרוניתא כלה קדישא · אינון רשימין כלהו בשמא דיקו"ק
כגוונא דא (אמר המגיה הלשון מוטעה וצ"ל שהלשון כף °) כנף י' · בחמש אצבען ה' · בדרועא דילה מ"ב כף בזהר של
ו' · בכתף דילה ה' · בכף דילה מצויירין כמה שרטוטין כענפין דאילנא דחיי לרשמא ביה מהר"י אזולאי והכי
דאיהו עץ החיים הה"ד עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר · מימינא דילה איתא בספר כ"י
אתייהיבת אורייתא דבכתב · משמאלא דילה אורייתא דבע"פ · ובהא אתייהיבו בתרין
לוחין דאתמר בהון שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה · ועוד ו' איהו אורייתא דבכתב
דאתייהיבת בתרין דרועין דאינון שית פרקין · ובהא אתייהיבת בתרין לוחין דאינון שני
שדיך · ואינון י' י' (ובהון נורת ז') ובהון נר הה"ד ויצר · ואינון בתולין דעולמתא (י"א)
דאיהי אורייתא דבע"פ דאתמר בהון °וישבר אותם תחת ההר · חתן דילה ההוא דאמר שמות ל"ב
°לא נמצאו בתולים לנערה וענשו אותו מאה כסף · אלין מאה ברכאן · ולו תהיה לאשה דברים כ"ב
לא יוכל לשלחה בגלותא כל ימיו · שכינא דגופא זאת קומתך דמתה לתמר · ומאן דידע
שיעור קומה דילה איהו ירית עלמא דאתי · דאיהו ו' דאתמר ביה °מקוה ישראל יקו"ק ירמיה י"ד
מקוה דאיהו קומה דילה שיעור דילה · שיעור קומה דא צדיק דאתמר ביה °צדיק כתמר תהלים צ"ב
יפרח · ועלה אתמר דמתה לתמר דאתמר בה ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות שמות ט"ו
מים ושבעים תמרים י"ב עינות אלין אינון תרין עשר פרקין דאינון שית בתרין דרועין
ושית בתרין שוקין · הה"ד ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש · מאי בתרשיש בתרי שש ·
בתרין דרועין שית פרקין · ובן שית אחרנין בתרין שוקין · שוקיו עמודי שש · אלין אינון
י"ב עינות מים ושבעים תמרים די בהון צדיק כתמר יפרח · הא אינון חמש אצבעאן ·
ובהון תליסר פרקין אינון ח"י · ובן ח"י ביד ימינא תלתין ושית · ובן ח"י ח"י בתרין רגלין
הא ע"ב · (אמר המגיה תימא כי הפרקין ארביסר ואיך אמר תליסר) שבעין דילהון שבעין תמרים · תרין
(א)צדיקי כתמר יפרחו בהו · ובהון כתיב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב נעלים דילה
נעילת החג ונעילת הפסח · ולא צריך לאתחזאה קדם נעלים דחול דאינון שאור וחמץ ·
דעלייהו אמר למשה של נעליך מעל רגליך · דתרומה וחולין כגוונא דא לא צריך
לאתערבא תרומה בקדש · ובן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש
דאיהו מלאכת הכהנים · ובן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשבת קדם אש דקדש · דכלהו
חול ואחרנין קדש · ובג"ד מני המבדיל בין קודש לחול · הא ציון דאיהי שכינתא נפקא
בכל קשוטין דילה וכל עלמא מורין לה באצבע הה"ד °חזה ציון קרית מועדנו · וחתן נפיק ישעיה ל"ג
מעוטר לגבה · וכל עלמא אמרי לאיכא ודאיכא בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה
לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו · חתונתו שכינתא עלאה · שמחת לבו שכינתא
תתאה · יום דתרווייהו עמודא דאמצעיתא · כונא קדישא הא כלה מתקשטא לגבי בעלה
דאיהו יקו"ק ברא דמלכא :

דא

(א) בסוד ומצדיקי הרבים ועיין ברים התקונים :

דא איהו **בראשית** ברא אלקים · בראשית אבא ואימא · יקו"ק אלקינו ברא יקו"ק
ויקרא י"ט ברא דאבא ואימא · אלקים ברתא · ועלייהו אתמר °איש אמו
ואביו תיראו · כבד את אביך ואת אמך אביך דא קב"ה אמך דא שכינתא דחילו דילה
בפקודין דלא תעשה · אוקירו דילה בפקודין דעשה · וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה
ש"א ב' עלייהו אתמר °כי מכבדי אכבד · ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובוזי יקלו
אמר בוצינא קדישא רבי רבי ומה הוה אוקירו דשוין לקב"ה בפקודין דעשה ולא תעשה
אלא בזמנא כד שכינתא איהי בגלותא כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא כאילו
אוקיר לקב"ה · **למלכא** דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא ואדחיא לה מן היכליה
ואיהי אזלת לגבי שכינתא · ואלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה
(א) °(ואיהי אוקיר למלכא) ואעיל שלם בינהא ובין בעלה · אלא כל יקרא דעביד לה למלכא
עביד · דאם מלכא כעס עלה ומגנא חדא או תרין יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתיה
ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לך או מאן זלזל בך · או אם תריך לה למלכותא אחרא ·
כגוונא דא קב"ה תריך לה לשכינתא ואדחי לה מביתיה בה"ד ובפשעיכם שלחה
אמכם · ואלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא לקב"ה אוקיר · או מאן דמזלזל
בה לקב"ה מזלזל · ובגין דא כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו דאף על גב דקב"ה זבין לה
שמות כ"א בחובין דבנהא בגלותא רביעאה · איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה · ורזא דמלה °וכי
ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים · אלא תפוק בת חורין · בגין דבגלותא
קדמאה דלא הוה לה בעלה דאיהי אורייתא חירו דילה לא נפקת לה בת חורין · ונפקת
בחפזון כעבדא דברח מרבוניה ולא הות ליה שטר חירו · אבל בפורקנא בתרייתא דאית
לה בעלה דאיהו בן חורין לא תצא בחפזון ולא תצא כעבדין דאתמר בהון עבדים היינו
לפרעה במצרים אלא תפוק בת חורין · ובגין דא כי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא
שם ל"ב כצאת העבדים · ומ"ל דאורייתא איהי חירות · בה"ד והמכתב מכתב אלקים הוא חרות
על הלחות · ואיהו יהא לה בפורקנא בתרייתא חרות ממלאך המות דלא ימות משיח בן
אפרים · חרות משעבוד מלכיות דלא ישתעבדון בה ובבנהא לעלם · ויהא לה חירו
ולבנהא מכל מרעין בישין דעלמא דאינון ערב רב · וישראל דאינון מסטרא דהוא
נער או מכורסייא קדישא · אע"ג דהוו מחוייבין בכמה חובין · כמה דאמרין אין בן
שם דוד בא עד שיהיה דור שכלו זכאי או כולו חייב · אתמר בהון °אם רעה בעיני אדוניה
אשר לא יעדה ועכ"ד והפדה בגלותא · ולא ימשול למוכרה בגלותא בבגדו בה בגין
דבגדו בע"ז · **ועוד** כי ימכור איש את בתו לאמה דא נשמתא קדישא דמכר לה בגופא
משלי ל' דאיהו אמה דילה · ואתמר °ושפחה כי תירש גבירתה · כד תפוק מגופא לא
תצא כצאת העבדים · דאינון נפשות דאינון משותפין עם גופא תתאה דאמה דילהון
לאו איהי לעלמא דאתי לאשתדלא באורייתא דאיהו חירו ממלאך המות · אלא לירתא
לעלמא דין · ובג"ד נשמתא דאיהי אשתדלת באורייתא לא תצא כצאת העבדים מגופא
בדוחקא כנשמתא דעם הארץ דאיהי עבד אלא תיפוק בת חורין ממלאך המות :

(א) ומ"ן שמקורו כזה כי בירא"ה כתיב אמו ואביו ובכיבוד כתיב אב ואם ואיך אמר דחילו דילה אוקירו דילה ואיך שייך לגבי אב כיבוד ויראה לכך מתרץ וכל אינון וכו' כי בפסוק כי מכבדי מדבר קב"ה כי מי שמוקיר להשכינה כמו שמוקיר ליה · (דבריו הן מן דברי התקונים ואין כל חדש) :

(זהו תיקון כ"ח) תקונא תמינאה ליום כפור

עיי"ן לפנים **בראשית** דא באר (ב"א בא"ר שי"ת) ואינון תרין · חד °באר חפרוה שרים כרוה
בת"י בא"ר נדיבי העם · דא איהו באר דאתמר בה °ויריבו גם עליה · תניינא באר
במדבר כ"א אחרת ולא רבו עליה · באר דרבו עליה דא אורייתא דבע"פ · דאתמר בה ויריבו רועי
בראשית כ"ו גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים אלין מקשין על אלין ואלין חולקין על אלין · אלין מטהרין ואלין מטמאין · אלין פוסלין ואלין מכשירין · אלין אוסרין ואלין מתירין · בשית סטרין ואינון בראשית ברא שית

(זהו תקון כ"ט) תקונא תשיעאה

בספ"י הכל היא תקון א' תקון כ"ח

בראשית ברא שית סטרין דאיסור והיתר כדקאמרן · (ואיהו תקונא כ"ח) ועליה אתמר ועתה יגדל נא כח יי' ואיהי כ"ח אתוון דעובדא דבראשית · בהאי (כ"א דאיהו) כ"ח תלמידי חכמים ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה · דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה מסיני · ומשה בגינה בזמנא דאמר ליה קב"ה אין שלום בעירך אמר ועתה יגדל נא כח יי' ואיהו תלמיד דאתמר למשה משה קבל תורה מסיני · משנה שפחה דילה · דא אתעביד להלכה דאיהי ברתא דמלכא לבושא · וברתא דמלכא איהי בת קול מלגו · וברייתא איהי שפחה לה מלבר ואלין תרין סמכין לה לברתא דמלכא
שם בגלותא משנה וברייתא · ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה הה"ד °ויקרא שמה
שמות א' שטנה · אתתא דנחש דאיהו שטן ודא איהו מחלוקת וקושיא · ועלה אתמר °וימררו את חייהם בעבודה קשה · דודאי דא איהו קושיא · בחומר דא ק"ו דא נחש עקלתון מחלוקת · זמנא איהו קל בשעבודא דישראל כד חובין קלין עלייהו וזמנא דאיהו חמור כבד ·
שם ה' ומקטרגא דיליה °תכבד העבודה · ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת בגוונא דגלי ומיא בגוונא דא כד חשיב בר נש דאיהו בקושיא ומחלוקת לתתא בסיפא דמתני' אשכח לה ברישא וכד חשיב דאיהו ברישא אשכח לה בסיפא · ולבתר פליג באמצעיתא דמתניתין · ויחפרו באר אחרת דא פקיקתא דתמן פסקי הלכה · ואיהו תירוץ ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות · ואלין פסקין ותרוצין אינון לבנים דאינון לבון הלכה · ודא איהו ובלבנים ·
דברים כ"ב ובכל עבודה בשדה ודאי דא ברייתא · דעלה אתמר °כי בשדה מצאה וגו' את כל עבדתם זו משנה שפחה תניינא לברייתא · אשר עבדו בהם בפרך הכל תלוי עד שובא אליהו דא
בת"י ליתא שפחה תליתאה דאיהו עיקרא עבוד"ה °(עיבוד ה')׃
איוב ל"ב **קם** ינוקא חדא פתח ואמר °צעיר אני לימים ואתם ישישים ׃ בראשית

(זהו תקון ל') תקונא עשיראה

בספ"י זהו תקון כ"ט

בראשית ברא אלקים דא בב"א (ודא תקונא תלתין) ואינון תלת בבי דאתמניין בתלת אזכרין 'בראשית 'ברא 'אלקים · ועלה אתמר על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא · על שה על שלמה דא בבא מציעא · על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא בבא בתרא · על שור ביה מתווכחים מארי מתניתין דא עם
דא

(א) מהר"י ארזין ז"ל תיקון והפירוש ב"א מבראשית עם ב' מברא הרי בב"א ב' מבראשית עם ב"א מברא הרי בבא ור"ת של "ברא שית "אלהים בבא הרי תלת בבא מתלת תיבין ׃

תקונא עשיראה

דא ואית שור ואית שור · שור תם ושור מועד · ואית חמור ואית חמור · ועל אלא ,
דברים כ"ג דסטרא דמסאבו אתמר בהון °לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו · ויעקב כגונייהו אמרן
בראשית ל"ב °ויהי לי שור וחמור לאן דא שה דאתמר ביה על שה · ועבד ושפחה דא איהו על כל
אבדה · ושור מועד · ארבעה ועשרים תולדות דנזיקין תליין מניה · וכלהו תליין מארבע
אבות דאינון קרן ושן וגוף ורגל · נגיחה בקרן · שן דהוא אכיל בגזל · רביצה בגופא על
מאני ותבר לון ולית מאני אלא ת"ח ובן הזיק ברגליו וכלהו במתניתין אתמר · חמור
איהו חמור בחומרא דמתניתין · ות"ח דשליט עליה אתמר ביה עני ורוכב על חמור ·
ומאי ניהו דשליט עליה 'חכם 'מופלא 'רב 'רבנן דא שליט עליה · אבל אחרא איהו
מתמרא בתריה בחומרא דמתניתין · ובן שור נגח לון בקושיא ונשיך לון ורביץ עלייהו
ותבר לון ודא איהו מחלוקת · ובן ברגל תבר מאנין · ובג"ד בשור ובחמור דאינון ממנן
דעשו וישמעאל ייתון רכיבין עלייהו תרין משיחין ושלטין עלייהו · ומארי מתניתין
שלטין עלייהו · ועלייהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור דשליט עלייהו בתלמודא
ובמדרשים ובקשירו דתפלין ומילת שליט עלייהו · דאינון מועדים לקלקל דאתמר בהון
שמות א' °וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים :

מיד נפק קלא ואמר אנחו ליה לינוקא ויסלק לאתריה · דהא שיתין הלכות דאינון
ששים המה מלכות תליין באורייתא ואיהו אתי לסלקא לון לאתרייהו · מיד פרח
ולא חזו מידי · אמר רבי שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו ודא נער דאיהו
אנהיג ארבין בימא דאינון תלמידי חכמים דאזלין בימא דאורייתא בארבע רוחין די בהון
יחזקאל ל"ז אתמר °כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח · ואית ארבע רוחין אחרנין מסטרא דשטן
דאתיין בקושיא ומחלוקת וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאורייתא ולא
יכלין לנפקא מתמן · וגלגלין סלקין ונחתין בהון :

אדהכי הא ינוקא קא נחית פתח ואמר בוצינא קדישא פתח פיך באורייתא דהא
שמות כ' פומך איהי סוסי קלין והבלין דנפקין מפומך עלייהו אתמר °וכל העם
רואים את הקולות ואת הלפידים וגו' וכלהו אתיין למלולך עלאין ותתאין · דאינון שיתין
רבוא דמתיבתא עלאה · ושיתין רבוא דמתיבתא תתאה · ואנת איהו בדיוקנא דמארך ·
דבזמנא דפתח באלכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח וכל חיילין
דתליין מנייהו בכורסייא יקירא והדם לשבת על כורסייא דאיהו קב"ה · איהו לית למלין
דילך · בגין דמטרוניתא דיליה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך : מיד

(והו תקונא תלתין) תקונא אחת עשרה

מיד פתח ואמר **בראשית** ברא שית ואינון שית יומין · ברא אלקים · מאי
אלקים ימא שביעאה · (ודא תקונא תלתין) · ורזא דמלה
כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא · עלאין שמעו נונין דרחשין בימא
דאורייתא עלה אתמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות · וכלהו שאגין על
משלי ל"א טרפין ושכינתא אתמר בה °ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה · כל הנחלים דאזלין לימא
הא

הא שבע אינון ואינון שבע נערות הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע · ים אוקיינוס כלילא משבע ימים · ואמאי אתקריאת אוקיינוס · כגון דכל מיני מייא ונונין ודגין דלאו אינון דילה וייתון לאעלא בה איהי מקיא לון ומתמן הם שבים ללכת · כגוונא דתיבת נח דלא הוה מקבלא ממינא אחרא אלא מאלין דמני קב"ה · וכגון דא כל הנחלים דאינון ת"ח כלהו דמשתדלי באורייתא הולכים אל הים ובעאן להעלא לשכינתא · ואיהי לא מקבלא לון בגווה אלא לאלין דמני קב"ה לאעלא לגבה (נ"א בגוה) · דאינון שבע רועים ולשבטין דנפקין מנייהו · ולכל דאתיין מסטרייהו ויתערבון בהון · ימא קבילת לון ויתערבון בגווה · אבל לאחרנין לא קבילת לון · ומתמן אינון שבים ללכת · דודאי איהי ה' ימא נחל דילה ו' · כל אינון דירתין נשמתין מן ימא ונחל דילה בדחילו ורחימו די"ק איהי קבילת לון · ואחרנין דלאו אינון חלק יו' איהי לא קבילת לון ודחייא לון מתמן ומתמן הם שבים ללכת · קמו כלהו ובריכו ליה ואמרו פומא דשכינתא סיני סיני זכאין אודנין דשמעין מילין אלין מפומך · (בספ"י תקון ל"א בראשית ברא שתי וכו' כמ"ש לעיל בתקון ל"א) :

אמר המגיה ע"כ מצאתי (ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו איש על ידו לרגליהם) וכבר מצאתי לקוטים אחרים ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיו ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה וברוך ה' אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי :

פירוש

פירוש על קצת מאמרים מהתקונים מכתיבת ידו של הרב מהרח"ו זלה"ה אשר העתיק מעתקת יד הקדש האר"י ז"ל זצוק"ל והמה באו מארץ מצרים יע"א :

מאמר בהקדמת ספר התקונים בכתיבת יד וז"ל אמרו שם כל רב מבבל וכל רבי מארץ ישראל הענין הוא כמה שנתבאר אצלנו בענין בעלי קבין והוא כי הנה בצאתו יתברך לחוץ אל חוצה לארץ לפרנס הקליפות אינו יוצא בבחינת הויו"ת רק בבחינת שלשה המילואים של **ע"ב ס"ג מ"ה** שהם בגי' ק"כ והנה הפסוק אומר הנה יי' רוכב על ע"ב ק"ל ובא מצרים פי' כי אינו יוצא לחוצה לארץ אלא בבחינת ע"ב ק"ל שהוא מילוי ההוי"ה של מ"ה דאלפין כנודע והנה ע"ב ק"ל הוא בגי' ר"ב ולכן כל רב מבבל וגם רבא הוא גם כן משם כי גם כן הוא בגימ' ע"ב ק"ל עם הכולל אבל בארץ ישראל אז נקרא רבי לפי ששם מתחברים יחד גם העשרה אותיות של ההוי"ה דאלפין עם המילוי שלהם שהוא ע"ב ק"ל ויהיה הכל בגימטריא רב"י :

מאמר בהקדמת ספר התקונים דף ע' ע"ב שורה כ' וז"ל וחמישאה לאקי"ק דאיהו ארבע בתי ואיהו בית החמישי וכו' כבר נתבאר ביאור המאמר הזה בדרוש סוד התפלין וע"ש · ועתה אבאר כאן סוד הרצועות הנה נודע כי המלכות נעשה מבחינת נ"ה והנה התחלתה היא במקום החזה דז"א ממש ולמטה כנזכר באדרת נשא בדף קמ"א ע"ב · ועיקרה היא מצד שמאל שהוא הוד כנזכר בזהר דאיהו בנצח ואיהי בהוד ולכך רצועה השמאלית היא כנגד הוד ושיעורה עד החזה לפי שמשם התחלת הנקבה ורצועה הימנית היא נצח ושיעורה עד הטבור כי אלא בטבורא שנים כנזכר שם באדרת נשא ולפי שמקום המלכות בטבורא דלבא דזעיר לכן נקשרת בזרוע שמאלי כנגד הלב ומתחלה היתה בחינת דלי"ת בקשר תפלין שבראש ושם הוא בבחינת לאה אבל בחינת רחל היא למטה באחורי נצח והוד דזעיר מכנגד החזה ולמטה על ידי המשכת נצח והוד דבינה המתפשטת בתוך זעיר אנפין ולכן נמשכין ב' רצועות דתפלה של ראש ועוברים דרך החזה עד הטבור ומה שהיתה למעלה לאה בבחינת דלי"ת לבד היא כאן רחל פרצוף שלם בסוד תפלה של יד גמורה ולא בבחינת קשר תפלה של ראש והנה כבר הודעתיך כי הנצח והוד דז"א הם מתוקנים ונתכוננו בו על ידי הבינה בסוד כונן שמים בתבונה וז"ש כאן תרין רצוען נצח והוד דאקידן בה"א עלאה וכו' ואתפשטותא דה"א עלאה עד הוד אתפשטת וכו' והנה אומרו ואתפשטותא דה"א עלאה וכו' נתבאר אצלי בברכה ראשונה של אבות בתפלת שמונה עשרה כי אימא עלאה לא אתפשטת רק עד נצח והוד דדכורא כי מכח ב' שוקין דילה נתהוו בו בזעיר אנפין חכמה ובינה דיליה ומכחם נאצלו תרין כלולין למטה מרוב האורה ההיא ונתפשטו נצח והוד דזעיר אנפין אבל היסוד דבינה להיותו קצר ואינו ארוך כיסוד הזכר אינו מתפשט ויורד עד יסוד דזעיר וכאשר בא אל בחינת היסוד דז"א הילך מולא דדיקנא עלאה דה"א להתפשט בסוד קונה הכל כמבואר אצלנו שם בברכת אבות אבל בינה עד הוד אתפשטת בלבד ולא הגיע התפשטותה עד היסוד דזעיר ובר"מ שבפרשת פינחס בדף רכ"ח ע"ב תבין כי רצועה ארוכה בימינו וקצרה בשמאלו והוא על דרך שביארנו כאן וז"ש כאן כי אלו הם בחינת שתי הקרניים אשר האחת גבוהה מן השנית כי רצועת הוד קצרה ונפסקת יותר למעלה במקום החזה ולכן נמצאת גבוהה מן הימנית שנתפשטה למטה ממנה עד הטבור ועיין בביאור אדרת האזינו כי שם נתבאר זה וגם נתבאר שם ענין אומרו ואתפשטותא דה"א עלאה וכו' :

עוד במאמר הנזכר בדף הנזכר שורה ח' וז"ל אוף הכי תרין רצוען חד ארוכה וחד קצרה קצרה עד החזה ארוכה עד טבורא ואתפשטותא דה"א עלאה עד הוד וכו'

וכו' זה המאמר נמצא פירושו מכתיבת ידי הרב הגדול זלה"ה וז"ל דע כי ב' שוקי הבינה האחת גבוהה מן השנית והם שני רצועות שבתפלין הקצרה עד החזה והארוכה עד הטבור וכ"ל שטעם הדבר הוא כי ת"ת יונק מנצח שבבינה רחמים ומלכות יונקת מהוד שבבינה דין ולפי שעד החזה עדיין לא נתקנה דיוקן המלכות לפיכך נתפשט נצח שבבינה כח הת"ת עד שם וכמו שנזכר באדרא רבא בדקמ"א ע"ב שורה כ"ב וז"ל כד אתתקן דיוקנא בתקונוי שארי מחדוי מבין תרין דרועין באתר דתליין שערי דדיקנא דאיקרון תפארת ואתפשט ההוא ת"ת ותקין תרין חדוי ואשתליף לאחורוי ועבד גולגלתא דנוקבא כלא סתימא מכל סטרוי וכו' וזה ברור · וכאשר התחילה דיוקן המלכות להתגלות הוצרכה להיות כח הוד שבבינה נמשכת עוד להיותה יונקת ממנו עד הטבור כי זהו התפשטות השני שנתפשט התפארת מטבורא דלבא ונקיב ואתעבר בגיסא אחרא ותקין מפרצופא דנוקבא עד טבורא ומטבורא שארי ובטבורא שלים כנזכר באדרא רבא ועד שם הגיע התפשטות הוד שבבינה כי משם ואילך מתחילים הדינים במלכות כמבואר שם באדרא שבני מעיה הם דינים ובינה הם רחמים אלא שדינין מתערין מינה כנזכר בזוהר ולפיכך לא נתפשטה יותר · ועוד שכשם שנתפשט נצח שבבינה עד חזה הת"ת להכין אותו ולסעדו כן הוצרך הוד שבבינה להתפשט עד טבור הת"ת לכונן את הכלה · כי כערך הת"ת לנצח שבבינה כן ערך המלכות להוד שבבינה כי ת"ת קדם למלכות בשיעור שמראשו עד החזה ומלכות נתקנה משם ואילך וצריכה להוד שבבינה בשיעור שמן החזה עד הטבור כי שפע נצח מראש של הת"ת עד החזה כשפע הוד מראש המ' שבחזה עד טבור הת"ת · באופן שיהיו שניהם שקולים וזה ברור והוא סוד גדול לאכול לשבעה ולמכסה עתיק כנ"ל · ואל תתמה היות הימנית עד הטבור והשמאלית עד החזה בעבור כי מה שהוא ימין לבינה הוא שמאל לז"א כחותם המתהפך :

ודע כי שם **יְהֹוִה** בנקודת אלקים כשהוא סמוך **לצבאות** ירצה בינה עם שתי שוקיה **ויהוה צבאות** הוא הת"ת עם ב' שוקין הנקרא נצחות כנזכר באדרא זוטא **ואלהים צבאות** וכן **אדני צבאות** היא המלכות עם שתי שוקיה וזהו מ"ש חז"ל והביאו הילקוט בשם פסיקתא במגי' אחשורוש וז"ל ובהקבץ בתולות שנית שקל עצה ממרדכי א"ל אין אשה מתקנאת אלא בירך חבירתה אפילו הכי אין אסתר מגדת מולדתה עכ"ל :

והביאור ירצה כי ה"א תתאה אינה מתקנאת אלא בירך היתר שיש לה"א עלאה כי ה' עלאה אית לה תרין רצועין וז"ס ב' רצועות שבתפלה של ראש שהם כנגד ה"א עלאה וה"א תתאה והיא אין לה אלא ירך אחת · וז"ס תפלה של יד שהיא כנגד ה"א תתאה ואין לה כ"א רצועה אחת · וז"ס פסוק ותקנא רחל באחותה וכו' בפרשת ויצא סימן ל' כנ"ל · וסוד הענין הוא כי הבינה מתפשטין ממנה ירכיים חוצה לה נצח והוד רחמים ודין רחמים ת"ת זכר דין מלכות נקבה אבל המלכות אין מתפשט ממנה אלא ירך אחד שהוא דין כי למטה ממנה הדין גובר · והוא עלמא דנוקבא וירכותיה נכללים בכלל ירכות הזכר ואינו ניכר ויוצא לחוץ כ"א לצורך הדינים שלמטה ממנה ואפשר שבערך זה הוא ערך ירכי הבינה אל החכמה הוד העליונה כי הנצח שבה נכלל בכלל החכמה וההוד יוצא חוץ ממנה לז"ון אשר הם דינין בערכה אלא שז"א נתפשט מסוד הת"ת וה"ס מ"ש בספר הזוהר בפרשת יתרו בדף ע"ט ע"ב שורה ד' וז"ל חכמה שמו ת"ת בנו שיוצא מבין ת"ת שבשניהם מבין הירכיים וז"ס ו' שבתוך ה"ה כי מבין ירכי ה"ה יצא ונתפשט עד החזה סוד ירך אביו ואמו והוא בן אביו ואמו וז"ס בינ"ה ב"ן י"ה ועיקר התפשטותו בכח נצח רחמים ומשם ואילך נתפשט לחוץ הוד שבבינה לצורך המלכות כדפירשנו

כדפירשנו לעיל ונתגלה ת"ת ויצא לחוץ כוא"ו שבאות ג' שבשם כנ"ל :

מאמר בתקונין בתיקון כ"ח והוא בהקדמה דף י"ד ע"א שורה ט' והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע אלין אמרי מקרא · יזהירו אלין אמרי משנה דאינון מ"מ מ"ט אנפין טהור ומ"ט אנפין טמא מ"ט אנפין טהור אינון מ"ח אתוון דפסוקי דיחודא עלאה דאיהו שמע ישראל כ"ה אתוון וכ"ד אתוון דפ' תניינא דיחודא דאיהו בשכמל"ו וכו':

יש לדעת מפני מה עמודא דאמצעיתא נטיל כ"ה תיבין ויסוד ב"ד תיבין לבד ועוד מ"ש דצדיק נקט כליל שית תיבין ובעמודא דאמצעיתא קאמר דאינון כ"ה אתוון דשית תיבין וכו' דאיהו עמודא וכו' ול"ק כליל · ועוד אמאי בצדיק הקדים ענין התיבות של הפסוק לאותיות ובעמודא דאמצעיתא איפכא ועוד מה כוונתו באומרו דאיהו ו' זעירא ועוד שמעיקרא התחיל במנין האותיות דקאמר מ"ט אתוון וסיים במנין התיבות דקאמר שית תיבין ולמה לי מנין התיבות הכא ועוד אמאי נקט עמודא דאמצעיתא וצדיק ולא נקט תפארת ויסוד כאורחיה :

ואפשר לתרץ דעמודא דאמצעיתא מכריע בין חו"ב בסוד הדעת ונכלל מהם ומש"ה נקט עמודא דאמצעיתא להורות שהוא מכריע מראש הבנין בסוד הדעת והוא באמצע ומכריע גם כן בין גדולה לגבורה ונכלל מהם ונמצא נוטל חמשה חלקים דעת חכמה בינה גדולה גבורה וכל אחת כלולה מה' הרי עשרים וחמשה ויסוד מקבל מחגתנ"ה ולפיכך נקרא כ"ל שהוא כולל הכל ולית ליה מדיליה כלום אלא שכולל העליונים ולהכי קרי ליה וא"ו זעירא לפי שאינו כמו ת"ת שמקבל מחו"ב שהם מעלמא עלאה ולפיכך נקרא וא"ו גדולה מה שאין כן ביסוד שאינו מקבל כ"א מז"א מחסד ואילך ולפיכך נקרא וא"ו זעירא וגם דומה בזה למלכות שהיא עיר קטנה דלית לה מדילה כלום וכל אחת כלולה מה' הרי כ"ה אלא שחסר מכאן נקודת הת"ת כי אלו הם תכשיטי כלה ואין ראוי למנות עצם החתן בתכשיטי הכלה ולפיכך אין הת"ת נחשב כי אם עשרים וארבע כי הת"ת שבת"ת הוא עצם החתן ונמצא חגנ"ה כל אחת כה' הרי עשרים ות"ת כד' כדפי' הרי עשרים וארבע ומש"ה קאמר כליל שית תיבין כי בו מתערבין ונכללין החמשה ספירות באופן שהם ששה כי הם ה' ספירות ובהתחברם בו נעשה יסוד מכללותם ונמצאו שש וכנגדם שש תיבות יש בבשכמל"ו נמצא שעל ידי כללותו הם ו' תיבות ועכ"ז אין בהם כלום כ"א כ"ד דיסוד לית ליה מדיליה כלום ומ"ש דבהון כ"ד אתוון אמנם דשמע ישראל וכו' הם ו' תיבות כנגד חב"ד וחג"ת הרי ו' והם כ"ה אותיות בו' תיבין כי ת"ת הוא הדעת עצמו ושניהם אחד ומ"ש דאיהו עמודא דאמצעיתא כי בערך הכרעתו לאמצע נחשב לא' כי הוא מכריע למעלה בין חכמה ובינה והוא המכריע בין גדולה לגבורה ואילו היו נחשבים לשנים היה ראוי להיות ל"ו אותיות כי כל א' כלול מו' ונמצא דכ"ה אותיות שמע הם מו' תיבות כי ת"ת ודעת הכל א' משא"כ מכ"ד אותיות דברוך שם שאינם כ"א מה' והוא כולל אותם לבד והכ"ד אתוון הם דצדיק שהוא מקבלם ולפיכך לא אמר כ"ד אתוון דו' תיבין כי תיבה אחת רומזת לצדיק ואין בצדיק שום אות כדפירשנו אלא כ"ד אתוון דצדיק שהוא כוללם בתוכו ולפיכך אמר דבהון כ"ד אתוון ולא אמר דאינון ב"ד אתוון כדקאמר בשמע ולפי שבשמע מנין האותיות הם מהתיבות כל א' שוה לחברתה לפיכך הקדים האותיות :

מאמר בתקונים בתקון ח"י דף ל"ד ע"ב שורה ל' וז"ל ובגין דא איהי קרית ארבע חבורא דד' שמהן דאינון בד' פרשיות דתפלין דיד ובד' בתי תפלין דרישא עכל"ה · הנה נודע כי במוחין דז"א יש אור מקיף ואור פנימי והנה כשהם בבחינת אור המקיף הם ד' מוחין מבחוץ כי הנה התפלין הם אור המקיף ואז הם ארבע תרין נצח והוד שנעשים חו"ב ותרין עטרין הנכללין בדעת הרי הם ד' ואלו הם ד' שמהן אלו הנזכ' שהם

יהוה אהיה בח"וב ושם **יאהדונהי** בלול משתי שמות הוא בדעת ועיין במה שכתבתי בדרוש סוד התפלין בטעם למה ד' בתים דיליה הם בסוד **אהיה** ושם ביארתי כי זה היה עיבור ב' לתת מוחין לז"א בתוך הבינה ולכן הם בסוד **אהיה** כי כל בחי' התפלין הוא בחי' אור מקיף ואין עיבור אלא בסוד **אהיה** ואז אותם הד' מוחין נעשים לו ד' בתים מקיפים ואז ח"ג ות"ת שלו נתעלו אז ונעשו בחי' פנימיים ובחי' נצח והוד יסוד דבינה נעשו לו ד' בתים אבל בנקבה הם פרשיין ממש בינ"ה דז"א נעשין לה פרשיין ולא בתים ואינם בסוד **אהיה** לפי שאין **אהיה** אלא בסוד עיבור:

מאמר בתקונים בתקון ד' בדף מ"ט ע"א שורה כ"ה וז"ל ומבינה נביאים ואינון נצח והוד ומלכות כתובים ואינון ח"ג ת"ת כליל כלהו וכו' · הנה ביאור המאמר הזה נתבאר בשער ההקדמות בדרוש ב' בענין עיבור ויניקה ומוחין דזעיר בדף קל"ח ע"א שורה ה' ועוד נתבאר בש"א שער ההקדמות בדרוש ב' בה' פרצופין שהם שלמים בדף קנ"ב ע"ב שורה כ"ו: **ועוד** ירצה כי לכך נוטריקון בינ"ה הוא 'בינה 'יסוד 'נצח 'הוד לרמוז אל מ"ש בתקונים כי הנביאים מתנבאים מן השוקיים שהם נצח הוד ודי בזה: **עוד** במלא כתוב ביאור המאמר הזה מכתיבת יד הרב הגדול זלה"ה וז"ל **שאלת** ממני מענין מה שבא כתוב בתקונים שכתובים רומזים לזרועות ונביאים לשוקיים גם מה שבא שם בתי' כ"ה בדמ"ג ב' של"ה וז"ל דאינון אתקריאו המזרחים והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תנאים ואלין תנאים איגון איתנים בהפוך אתוון ואינון נצח והוד איתני עולם וכו' · והיה ראוי להיות להפך · זכורני שגיליתי זה בפירוש ספרא דצניעותא אבל דרוש לכל נתת בן זוג וכו' בדף ל' ע"א ומכל מקום להוציאך חלק אי אפשר ואין מדרש בלא חידוש · **דע** כי הכלה הכלולה כאשה בין תרין דרועין בנו' באדרא ובמלאו ח"וב שבה במקום ח"וג שבו וח"וג שבה במקום נ"ה שבו ונ"ה שבה אין להם על מה שיסמוכו ולפיכך רגליה יורדות מות ונאחזים בהם הקליפות וגם בראשה שיש שם נ"ה פנימיים הנרמזים בעינים אין לה ולפיכך צריך ליתן עיניו בכוס של ברכה להמשיכם לה מהזכר העליון וז"ש הסבא בפ' משפטים עולימתא שפירתא דלית לה עיינין ומקרה הרגלים יקרה לעינים כי פסיעה גסה סוד הקליפה נוטלת אחד מת"ק ממאורות עיניו של אדם כי גם הם יגיעו פגם בדרכם לקליפות כי עץ החיים מהלך ת"ק שנה והם ח"וג תנ"ה נכללים כל אחד מעשר הם נ' ונ' פעמים עשר הרי ת"ק ונוטלת אחד ממאור גבורה שבגבורה בסוד ויהי כי זקן יצחק ותכהן עיניו מראות כי נוטלת גבורה אחרונה שבהם דהא מסטרא דחשך קא אתייא ובקדושה דבי שמשי באותו כוס של ברכה צריך ליתן עיניו בו ואז מתברכת מתפוחין קדישין ב"וה ונק' חקל ת"ק ויש לה ג"כ עינים למעלה הרומזים לנ"ה פנימיים ורגליה שבים למקום החיים אצל הזכר ומ"ש הכתוב אם תשיב משבת רגלך אל תקרי אם בחירי"ק אלא אם בציר"י אימא תתאה וז"ש שבת כי עד עתה הס' אצל ק"ר והשקר אין לו רגלים כי נתקלקלו רגליו של נחש ולפיכך הוא מבקש עקב וירך יעקב וברכי דרבנן ובשבת מתדבקת בירכי קשוט באמת ולכן ר"ת 'אם 'תשיב 'משבת 'רגלך ר"ת אמת ואז יש לה רגלים ומסתלקת מר"ע ועולה לטוב ולכן ר"ת 'משבת 'רגלך 'עשות מר"ע ועולה הס' ומתדבקת בב"ת והיא בת עין המאירה בג' גווני עינא הרומזים לש' כנודע ורגליה נתקנים ולפיכך נקראת סעודה זו סעודתא דחקל תפוחין קדישין והנה כי שמשי היא גבורה אחרונה שבגבורות הסמוכה ללילה שהיא הכלה ומתקדשת מטומאתה על ידי הקידוש ההוא וצריך לומר בקול רם זו סעודת חקל תפוחין קדישין וכן כלם והוא ר"ת 'ביום 'קדשי 'וקראת 'לשבת ר"ת

בקול

בקול ולפיכך היו תוקעין ג"כ בערב שבת · ודע כי דרכי הכלה ושפירותיה נעשו מבינה וזה דרכיה דרכי נועם שהוא עלמא דאתי ודינין מתערין מינה ולפיכך רגליה יורדות מות וכה"א אלקים הבין דרכה ובשבת נעשים דרכיה מקדש שהיא חכמה וז"ס הקידוש ואז רגליה עולים בקדש ואין שטן ואין פגע רע וזהו חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך כי בהיות דרכי המלכות בסוד המחשבה שהיא חכמה אז אשיב רגלי ממקום היותם אל עדותיך שהם נצח והוד יסוד שושביני הכלה ועדים כד"א עדות ביהוסף שמו ושבים רגליה אל מקום כ"ה שבו וזהו העדות שאנו צריכין להעיד בליל שבת מעומד על תרין קיימין שני העמודים · וזו השאלה ששאלו לבן זומא מאין הרגלים כי אין להם על מה שיסמוכו והשיב כי אין בין מים העליונים שהם זכרים עולם הזכר למים התחתונים שהם עולם הנקבה אלא ג' אצבעות שהם נה"י שאין להם אחיזה ואמרו לו עדין בן זומא מבחוץ מקום הקליפות כי שם הרגלים כי בעלותם למעלה והם אצל רגלי הזכר בפנים הכל קדש · ודע כי לפי זה לעולם יש ג' אצבעות בין מים עליונים למים תחתונים בכל חלקיהם כי ח"וב שבזכר למעלה מח"וב שבה שלם וכן ח"וג שבו למעלה מח"וג שבה שלם וכן נצח והוד שבה וזה ברור · ואחר שהודעתיך ס' אצילות הכלה מתחלה אבא לבאר דברי התיקונים כי הכתובים הרומזים לזרועות הכלה שהם אצל נצח והוד הזכר כי מצד הנקבה הם כתובים בסוד רוח הקדש שהוא המלכות ומצד הזכר נביאים נצח והוד דנבואה היא בעלמא דדכורא כנודע ועל זה הדרך באמוראים ותנאים כי התנאים מוסדי ארץ כי נה"י בזכר הם מוסדי ארץ כי נמשכים מהם וזרועותיה חג"ת שבה והנה ע' זקנים נתנבאו מצד נצח הוד שבזכר על ידי מרע"ה בעלמא דדכורא ואלדד ומידד נשארו במחנה בעלמא דנוקבא מצד זרועות שבה וש"ה ותנח עליהם הרוח רוח הקדש והמה בכתובים כי נתנבאו מזרועות הכלה שהם כתובים וז"ה והמה בכתובים:

מאמר בתקונים בתיקון כ"ה דף כ"ה ע"ב שורה ה' וז"ל בההוא זמנא דיתמחון חייביא מעלמא סלקא צלותא בנגונא בד' ניגונין דאינון שיר פשוט ודא י' · שיר כפול ודא י"ק · שיר משולש ודא יק"ו · שיר מרובע ודא יקו"ק וכו' · והענין הוא כי הנה י' של הוי"ה היא כתר · י"ק הם חכמה ובינה כי בג' הראשונות לא יש ו' יק"ו הוא בג' האמצעיות כי שם סוד ו' שהוא ז"א : **יהוה** הוא בד' האחרונות שהם נהי"ם ואז נגלית ה' אחרונה שהיא מלכות העומדת אחורי נה"י ולכן נזכר המרובע אחר הפשוט והכפול והמשולש בשביל ה' אחרונה אשר ג' אותיות יק"ו שהם נה"י הם המוחין שלה ושם הוא מקום שלה · והנה כאשר אלו האותיות הנז' העולים ע"ב כאשר תמלאם במילוי אלפי"ן יעלו בגימטריא ק"ל ונחלקים לשנים כי כשתמלא הג' אותיות יה"ו כזה י' י"ה יה"ו במילוי אלפין יעלו בגי' פ"ה וכשתוסיף המרובע שהוא **יהוה** במילוי אלפין יעלו הכל בגי' ק"ל וז"ס הפה הנז' כי תחלה בשם הוי"ה אינו מתגלה בזעיר רק ד' פרצופין לבד וא"ק נרמז בקוצו של יו"ד וכשאנו מזכירין בפה אות י' הרי הכתר וכן כשאנו מזכירין בפה אותיות י"ה הם ח"וב הנעלמים שנתגלו וכן יה"ו הם חג"ת שנתגלו בפה כי ע"כ הוא בגי' פ"ה:

מאמר בתיקונין בתיקון ס"ט בדף ק"ג ע"א שורה ח"י וז"ל ת"ח שמענא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין דהוה אזיל בארחא וכו' · הנה נודע כי ד' הויות הם מתחלקות כפי מילואם אם ע"ב ואם ס"ג ואם מ"ה ואם ב"ן כנודע אצלנו והנה אם תסיר מג' הויות ע"ב ס"ג מ"ה ההויות מעצמם אשר כל אחת מהם עולה כ"ו ישאר מן ע"ב מ"ו ומן ס"ג ל"ז ומן מ"ה י"ט עולים הכל **קב** כמנין כי ג' המילויים שבג' הויות הנז' הם בגי' ק"ב ושלשתם הם למעלה מן המלכות ונמצא שישאר זעיר למעלה

בסוד

(א) הנה ממש דבר זה כתבתי בדל"ח א' ושמח לבי ויגל כבודי על שזכיתי לכוין לאמת וברוך אלהי ישראל אשר הנחני בדרך אמת

בסוד קיט"ע וכמו שפירשתי במשנת הקיטע יוצא בק"ב שלו וע"ש · והנה סוד זה הק"ב הוא בגי' אלקינו · והנה כי ק"ב זה נעשה מהצטרפות ג' המלויים הנז' ונודע כי כל מילוי הוא בגי' אלקים והנה נתי' ז' מלכים שמתו בארץ אדום כלם נשארו למטה כנודע ושם קוברו ובאותם שם הם רוחניות של הקליפות כמו שביארנו בסודם והנה סודם הוא שם אלקים והנה שם זה הוא סוד הק"ב הנז' כי ז"א אינו יוצא שם אלא בבחי' הקב הזה ולא בבחי' ההויות עצמם כמבואר אצלנו במ' הקיטע יוצא וכו' · והנה יש מקום אחד בנ"ע הארץ אשר שם הוא נקודת הבינה וקרוב אליה עומדים שם אותם המלכים שמלכו בארץ אדום ואותם הצדיקים אשר שם הם בבחי' בעלי קבים בסוד ק"ב הנז' והם צריכים להתלבש באותם הקבי"ן ונקראים בעלי קבין והבן זה :

מאמר בתיקונים בתיקון ס"ע בדף ק"ז ע"א שורה י"ט וז"ל אדהכי הא סבא דסבין קא נחית ואמר ר' ר' כלה איהי בבי מרעא מרחימוייהו צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר דהא קול דודי דופק וכו' ענין קול דודי דופק הוא כי בחינת הנקודות הם המתייבים תנועת הדפקים כ"א היא תנועה למעלה באריכו אחוי חולם וכו' · דע כי תיבת דופק מתחלקת לשנים **ד"ו פ"ק** כי ד"ו הם נוקבא דזעיר עם ז"א והם עצמם הוראת פ"ק כי בא"ת ב"ש מתחלקת (מתחלפת) ד"ק ו"פ כנודע ובכר ידעת כי התמורות והחלופין הם במטטרו"ן שהוא היצירה ולכן נתחלפו פה אותיות ד"ו בפ"ק להורות כי מציאות הדפקות הזה הוא כמלא ונוהג ענייני בכל העולמות בין בעולם העליון כי שם נקרא ז"ון ד"ו בין בעולם התמורות ששם נק' פ"ק והאמנם ענין הדפ"ק הוא נמשך מן האחוריים של אבא שהוא הוי"ה דיודי"ן והאחוריים שלה הם בגי' קפ"ד כמנין דפ"ק וז"ס פקד עון אבות על בנים כי שם זה הוא באבא הנקרא מחשבה וכבר ידעת כי בחינת הגלגול הוא בסוד מחשבה בסוד וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח וכמו שהגלגול לא שכיך טיקלא וגלגולא לעלמין כך המחשבה · וכן תמצא בספר התקונין וברע"מ בפ' פנחס שאין גלגול אלא בסוד אות י' שהוא באבא ולכן בחי' הדפק מתפשט מאות י' שהוא אבא הנקרא מחשבה · ולכן אין שם הזה שוקט לעולם כי אין הדפק שוקט לעולם מתנועתו · והנה אם תחבר דפק עם עשר אותיותיו שבהויה דמילוי יודי"ן יהיה בגי' **צדק** וזהו מ"ש באדרת האזינו דאית צדק לגו בגו וע"ש ולהיות החולה ניזון מבחי' הדפק הזה לכן נאמר בו ה' יסעדנו על ער"ש דוי וכו' · כי הנה ער"ש תמורת עש"ר ודו"י תמורת יו"ד וגם יו"ד חשבונה באותיות עשר והענין הוא כי ההוי"ה דמילוי יודי"ן שיש בה עשר אותיות בבחינת הפנים ונתהפכה אל החולה הזה בבחינת האחוריים שהיא קפ"ד אותיות דפ"ק ומשם יסעדנו ויתפרנס בחולייו עתה ולכן העש"ר נהפך לער"ש שהיא ששוכב עליה בחולייו כי תרגום מטה ערסא והיו"ד נהפך לדוי שהם החלאים והיסורין שסובל וז"א כל משכבו הפכת בחליו כי נהפכו עש"ר יו"ד שהם עשר אותיות הוי"ה דיודי"ן דפנים אל ערש דוי שהם האחוריים העולים בגי' קפ"ד · ועתה נבאר ענין אחר והוא כי כמו שתנועת הדפק יורה על חלאי הגוף כך יורה על חלאי הנשמה ולכן כפי תנועת הנקודות שיתנועע הדפק כך בחי' התשובה שצריך האדם לשוב ולהרפא מחולי הנפש כ"א הדפק של אדם יורה תנועת צר"י שהיא בבינה יורה על כי הפגם היה בדברים הנוגעים ומתייחסים ותלויים באימא כגון שחטא בכבוד אב ואם או שנמנע מלהסתכל בתבונת דברי התורה ולכן ההוראה היא בדפק שהיא האחוריים כנז' להורות על מה שפגם וכן אם התנועה היתה בנקוד פת"ח שהיא בחכמה יורה על שפגם בחכמת התורה ונמנע מלהתחכם ואם היה סגו"ל יורה על שנמנע מג"ח שהוא בחסד וכיוצא בזה :

מאמר

מאמר בתיקונים בתיקון ס"ט דף ק"ז ע"ב שורה י"ג וז"ל ורזא דמלה כהאי אתר שכל את ידיו לחכמתא ברמיזא אתחזר י"ק לשמאלא דאיהו שמור ו"ק לימינא דאיהו זכור ודא איהו זה שמי וזה זכרי י"ק עם שמי שס"ה לשמאלא · ו"ק עם זכרי רמ"ח לימינא וכו' · הנה לכאורה הוא תמיה גדולה איך השס"ה לאוין שהם גבורות יהיו למעלה בשתי אותיות י"ק ורמ"ח מצות עשה שהם חסדים יהיו למטה בשתי אותיות ו"ק וכפי הנראה הוא ממש להפך כי למעלה הוא רחמים ולמטה הם דינים · אבל צריך שתדע כי אין הוי"ה זו אותה הכוללת אבא ואימא וז"ון אלא היא ההוי"ה הפרטית הכוללת כל י"ס ז"א הנקראת תורה שבכתב ובו נכללים ג"כ כל התרי"ג מצות רמ"ח ושס"ה ובזה יתבארו דברי רז"ל כי הנה נודע כי המוחין דז"א הנרמזים בשתי אותיות י"ק אשר בהוי"ה שבו כנזכר הנה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא שהם הלבושים שבה והם דינים כנודע והם בחינת הדם המתפשט תוך שס"ה גידים שבז"א להחיותו כי הדם הוא מן אימא וכנזכר בארוך בדרוש ליל פסח ויציאת מצרים ונמצא כי גם המוחין אשר בתוכם הם דינים לפי שהם אורות מלובשין ומכוסים תוך הנה"י דאימא שהם הגבורות ולכן מתחברין המוחין הנקראי' י"ה עם שמ"י ונעשין שס"ה לאוין שהם כנגד הדם שבשס"ה גידים כנזכר · אבל שתי אותיות ו"ה הם גופא דזעיר מת"ת ולמטה ושם בת"ת מתגלין האורות של החסדים ואף הגבורות נמתקות עמהם כנ"ל כי כבר כשלמו הנה"י דאימא ואינם שם ולכן הם רחמים ושם נרמזו הרמ"ח מצות עשה באותם החסדים המגולים שם ונתחברו עם ב' אותיות ו"ק אשר מקומם שם כנזכר:

אמר שמואל גם בשער ההקדמות בדף קמ"ז ע"ב בדרוש סוד רמוזים בשמות וסוד שם המפורש האמיתי נתבאר שם שם **אלוה** ונתבאר שם איך נחלק לשנים **א"ל ו"ה** ואלו"ה הנזכר ארז"ל ו"ה עם זכר"י רמ"ח והוא בחסד וגבורה שבו נקרא י"ה ואל י"ה הזה ארז"ל י"ה עם שמ"י שס"ה ובסוד שלהבת י"ה והוא יוצא מן הבינה אל הגבורה ואם תרצה להתיישב על הדרוש היטב תמצא אותו במקומו כי תדרשנו:

עוד שמעתי בזה כי הנה האדם בעשותו המצות גורם ב' זווגים עליונים הא' הוא זווג אבא באימא והב' זווג זעיר בנוקביה האמנם זווג א"וא נעשה ע"י קיום האדם מצות לא תעשה · וזווג זעיר בנוקביה נעשה ע"י קיום האדם מצות עשה ואל זה רמזו רז"ל באומרם שמ"י עם י"ה שס"ה וכו' הורו בזה כי מצות לא תעשה שהם שס"ה תלויים בב' אותיות י"ה שהם א"וא אבל מצות עשה שהם רמ"ח תלויים בשתי אותיות ו"ה שהם ז"ון והנה בעשות האדם המצוה גורם ב' הזווגים הנזכרים כי ב' אותיות ראשונות שהם **מץ** מן מצוה מתחלפות בא"תב"ש בשם **יה** הרי איך שם י"ה שהם א"וא מתחברים ומזדווגים ע"י קיום האדם את המצוה של לא תעשה בסוד שמ"י עם י"ה שס"ה כנזכר והענין הוא כי באבא הוא אחוריים דהוי"ה דע"ב דיודי"ן שהם בגימט' קפ"ד והוא באות י' ובאימא הוא באות ה' יש אחוריים דהוי"ה דס"ג שהם בגימט' קס"ו והנה קפ"ד וקס"ו בגי' **שמי** וכשמתחברים עם הקודש שהוא **יה** שהוא שורש ב' השמות הנז' אז יעלה שס"ה כמנין מצות לא תעשה ונרמז כי בקיום האדם מצות ל"ת שהם שס"ה גורם לחבר האחוריים של א"וא שהם שמי כנ"ל עם בחינת הפנים שלהם שהם שתי אותיות **יה** וז"א שמ"י עם י"ה שס"ה ועל ידי קיום מצות עשה גורם זווג ז"ון הנק' שתי אותיות **וה** של ההוי"ה ושל מצוה כי **מץ** הם חילוף י"ה ונשארו ו"ה מפורשות ואז ו"ה עם זכר"י הם רמ"ח מצות עשה:

אמר שמואל להיות כי המחשבה הוא באבא כנודע לכן מצות לא תעשה שאין בהם

קיום

קום עשה זולתי סור מרע במחשבה בלבד הם תלויים בשם י"ה באהבה ויראה · ואמנם בזו"ן שהם עולם המעשה מששת ימי בראשית לכן תלוי בהם מצות עשה כנלע"ד · ואף על פי כן אין אדם מקיים מצות לא תעשה כתקנה אלא בבא לידו דבר עבירה ונמנע ולא עשאה מפני מצות המקום אבל ביושב ובטל לא מקרי קיים מצות ל"ת כנלע"ד :

עוד ירצה עמ"ש חז"ל בגמרא דקדושין פרק א' באומרם כל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות ואנשים חייבים על מצות עשה שאין הזמן גרמא כלם חייבים וכל מצות לא תעשה בין שהזמן גרמא בין שלא הזמן גרמא כלם חייבים חוץ מבל תשחית ובל תקיף · הטעם הוא לפי שכל מצות עשה הם החסדים כנ"ל אלא שיש בהם שתי בחינות והם חסדים מכוסים וחסדים מגולים והנה החסדים המכוסים הנשים שהם לאה ורחל שתיהם אינם נוטלות חלק בהם לפי שמקום רחל הוא למטה מן החזה וגם לאה שהיא כנגדם למעלה אינה יכולה ליקח אותם לפי שהם מכוסים ולכן הנשים פטורות בהם · וטעם קריאתם שהזמן גרמא הוא לפי שהחסדים המכוסים תוך מחיצת יסוד דאימא צריכים שהות זמן לירד כמבואר אצלנו בענין מספר שלש עשרה שנים של ירידת המוחין והתפשטותם בז"א ונמצא כי הזמן גורם להם לירד אבל החסדים המגולים למטה מן החזה אשר אין להם מחיצות מעכבות הנה הם יורדים כרגע במרוצה למטה עד היסוד ולכן נקר' אין הזמן גרמא והנה רחל לוקחת אותם להיותם מגולים ולכן נשים חייבות בהם אבל מצות ל"ת הם בגבורות וכלם ניתנים אל הנקבה כנודע כי אין בנייה אלא מהם ולכן נשים חייבות בהם חוץ מבל תשחית ובל תקיף שהאשה אין לה זקן כמ"ש חז"ל בגמרא:

עוד ירצה טעם זה ויתבאר ממה שהודעתיך כי נוקבא דזעיר נאצלת אחור באחור (א) ז"א מן החזה ולמטה ושם מתדבקים יחד והנה המקום ההוא נקרא זמן לפי שהזמן הוא שם נופל על מציאות יום ולילה וידעת כי זעיר נקרא יום ונוקביה נקרא לילה והנה המצות עשה הם כנגד רמ"ח אברים ולכן כל מצות הנאחזים במקום הנזכר הנקרא זמן שהוא מן החזה ולמטה נקראים מצות עשה שהזמן גרמא כי יש בו שתוף אל הזכר והנקבה הנקרא יום ולילה ומכיון שכבר הזכר עושה המצוה ששרשה שם אין צורך אל הנקבה לעשותה כי גם היא נכללת בו בעת שהוא עושה את המצוה ההיא כי רמ"ח אברים שלה נכללים באבריו וממנו נעשית ונתקנת כל בנין שלה · אבל מן החזה ולמעלה נקרא מקום שאין הזמן גרמא ולכן כל המצות ששרשם באותם האברים העליונים שבז"א אין נוקביה נכללת בהם ואין קיומו ועשייתו אותם מספיק עד שתעשה גם היא את המצוה ההיא · עוד ירצה בחינה שנית שש"ס מצות ל"ת הם כנגד שס"ה גידים ואמנם שס"ה גידים שלה אין להם התדבקות בשס"ה שלו אף מן החזה ולמטה לפי שכל התדבקותם הוא בשטח החיצוני שלהם עור ובשר שלו בעור ובשר שלה שהם האברים עצמם שהם כנגד מצות עשה אמנם בחינת הגידים שהם הוורידין אשר הדם מתפשט בתוכם הנה הם בעומק הבשר של האברים לפנים ואין שס"ה גידים שלו מתדבקים כלל בשס"ה גידים שלה ונמצא כי אין אל האשה שום התחברות בגידים שלה עם הגידים שלו לשנאמר כי בעשייתו המצות לא תעשה גם היא נכללת בו ופטורה מלקיים בפני עצמה כמו במצות עשה ולכן כל מצות לא תעשה נשים חייבות בכלם ואין בהם חילוק בין שהזמן גרמא לשאין הזמן גרמא במצות עשה :

ובזה יתבאר המאמר אשר הבאנו בספר התקונים במ"ש שמי עם יה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח · ובו יתבאר ג"כ מש"ל כי הנקבה נכללת ברמ"ח אברי הזכר אך לא בשס"ה גידים שבו כי יש לה שס"ה גידים בפני עצמה דע כי בחינת הגידים שהם הוורידים

(א) ימי"ן בסוד באתר דדכורא נוקבא לא אידכרת בשמם :

הוורידים שבהם מתפשט הדם החיוני של הלב להחיות כל האברים והנה הם נאחזים ונרמזים בשם י"ה וז"ס שמי עם י"ה שס"ה לפי שהחיות של הדם מתפשט מן הבינה והאימא הנק' י"ה באופן זה כי אות יו"ד של י"ה במילואה היא בגי' עשרים ואות ה' של י"ה שהיא באימא כנודע אינה משתנית בבחי' מספר רק בבחי' ציורים כמו שהודעתיך בסוד נקודת ציר"י שהיא באימא בסוד וייצר יו' אלקים כי בה כל בחי' הציור והמנם אות ה' הנז' שבאימא יש בה ב' ציורים או ציור ד"ו או ציור ד"י וב' ציורים אלו הם בגימטריא כ"ד תחבר עתה ב' אותיות י"ה ע"ד הנזכר שהיו"ד היא עשרים והה' בב' ציורים הנזכרים הם כ"ד שניהם מ"ד כמנין ד"ם לרמוז כי הד"ם המתפשט בשס"ה גידים דז"ון הם מבחינת **יה** שהם א"וא כי משם כל החיות והחיים · גם בחינת כלי הגיד עצמו נרמז בהם לפי ששתי אותיות י"ה מספרם ט"ו ועם ב' אותיות עצמם הם י"ז כמנין גי"ד הרי איך הגידין והדם שבתוכם הכל נמשך מא"וא שהם י"ה · גם נבאר איך היות מספרם שס"ה גידים הוא משם י"ה והוא עמ"ש כי י"ה וב' אותיותיו בגי' גי"ד שהוא י"ז גם ביארנו כי י"ה הוא בגי' ד"ם כנז' ואם נכה זה עם זה גי"ד פעמים ד"ם עולין בגי' **תשמ"ח** והנה הם בחינת שס"ה גידין שלו ושס"ה גידין שלה והם בגי' **תש"ל** ישאר ח"י לחשבון **תשמ"ח** והוא בחינת גיד הכולל כל השס"ה גידין שהוא האבר הקדוש של הזכר הנק' גיד ועם כללותו י"ח הנק' ח"י העולמים צדיק כנודע והנה הגיד הזה נוסף ויתר בזכר משא"כ בנקבה כי הנה הוא זולת השס"ה גידים האחרים אשר ישנם שס"ה לו ושס"ה לה והרי נתבאר איך הם שס"ה גידין שלו אינן השס"ה עצמן שלה כי הם כפולין ולכן היא חייבת בשס"ה לא תעשה כמוהו כי אין נכללין יחד משא"כ ברמ"ח מצות עשה כי שלו ושלה נכללין יחד והוא כי הנה הרמ"ח הם בשתי אותיות **וה** שהם ז"ון אשר אבריהם מדובקים יחד אחור באחור ואין בהם פירוד וזה אופן מקורם הנה ב' אותיות ו"ה עם מספר ב' אותיותיהם הם בגי' י"ג ובאשר תמלאם במילוי שלהם שהם מילוי אלפין שהוא בסוד הזעיר כנודע יהיו וא"ו ה"א שהם בגי' י"ט שהם בגי' חו"ה לרמוז אל הנקבה היוצאת מדובקת באחוריו · נכה עתה י"ג פעמים י"ט הם בגי' רמ"ח עם הכולל הרי כי אין כאן רק רמ"ח לבד והם בשתי אותיות ו"ה אמנם השס"ה הם כפולים והם בב' אותיות י"ה הנה נתבאר איך מצות ל"ת למעלה בי"ה והם שמי עם י"ה שס"ה ואיך מצות עשה הם למטה בו"ה והם זכרי עם ו"ה רמ"ח עם שלכאורה היה נראה להפך שהעשה יהיה למעלה ול"ת יהיה למטה · גם נתבאר איך השס"ה נפרדים זה מזה ולכן נשים חייבות בהם והרמ"ח נכללים ולכן נשים פטורות בהם גם נתבאר טעם לכל זה והוא כי השס"ה הם חיות הדם ולכן נמשך מלמעלה מא"וא לכן גם היא לוקחת אלו השס"ה מן א"וא ואינה צריכה ללוקחם מן זעיר אבל הרמ"ח אברים היא צריכה לקבל מבעלה ולכן אינן בפני עצמן וז"ש מרז"ל במסכת ברכות פרק ג' באומרם אשתו כגופו דמיא ידלא כי האברים שלה אינם רק ממה שלוקחת מבעלה וכגופו דמיא מה שאין כן בשס"ה :

מאמר בתקונים בתקון ס"ט דף קי"א ע"ב שורה כ"ח וז"ל ונחית עלה כתר דאיהו אתוון דעשר אמירן ואשתליא אילנא בכל תקונין דיליה וכו' · פירוש כי יש בהם בעשרת הדברות תר"ך אותיות כמנין כתר גם זה המאמר כמלא מכתיבת יד הרב הגדול זל"הה :

מאמר בתקון ע' דף ק"ך ע"ב שורה ד' וז"ל ועוד ברוך ב' אחוי תרין שכינתא עלאה ותתאה · ר' ראשית חכמה · ו' אחוי שית ספירן · ך' אחוי על כתר עלאה וכו' הטעם לזה הוא כי אימא של כלה היא הקודמת ואחר כך אביה ואחר שנתייחדה עם אביה ואמה מזדווגת עם בן זוגה תפארת ואז עולה עמו עד הכתר :

מאמר

מאמר בתקון ע' דף קכ"ט ע"א שורה ל"ג וז"ל ת"ח ט' זמנין הוי"ה בכל ספירה וספירה בנקודה דיליה וכו' · דע כי כתר הוא אהי"ה גוף · והנשמה הוי"ה בקמץ · חכמה י"ה הגוף · והנשמה הוי"ה בפתח · בינה הוי"ה בנקוד אלקים הגוף · והנשמה הוי"ה בצירי · גדולה א"ל הגוף · והנשמה הוי"ה בסגול · גבורה אלקים הגוף · והנשמה הוי"ה בשבא · תפארת הוי"ה הגוף והנשמה ג"כ היא הוי"ה אלא שהיא בחולם · נצח ה' צבאות הגוף · והנשמה הוי"ה בחירק · הוד אלקים צבאות הגוף · והנשמה הוי"ה בשורק · יסוד אל חי שדי הגוף · והנשמה הוי"ה בקבוץ · מלכות אדני הגוף · והנשמה הוי"ה בלי ניקוד · אין הכתר תתגלה כי אם בת"ת · ואין החכמה מתגלית אלא בבינה מתחלה היתה המ' עם תפארת ואחר כך ירדה לבסוף :

אמר שמואל כך העתקתי מספר עץ חיים מכ"י הרב מורי ז"ל ונלע"ד כי נפל ט"ס בקולמוס ועיין בתקונין וז"ל תמינאה יהו"ה בתלתא נקודות · תשיעאה יהו"ה בשורק · עשיראה מלכות יהו"ה כלילא מכלהו :

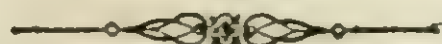
מאמר בתקון ע' דף קל"ה ע"א שורה ב' וז"ל רישא דאילנא משמשין דילה דאינון שופטים ושוטרים אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד והיה אם שמוע וכו' · ונראה אע"פ שפ' ואהבת היא בחסד הנה מלוכו שם מ"ב בחסד והוא שם אלו"ה שהוא בגי' מ"ב אשר מקומו בחסד דז"א כמבואר אצלנו ועיין בסוד ק"ש המבואר אצלנו ושם נתבאר היטב כל ענין הזה של אלו הרמ"ח תיבין :

מאמר בהגהה דף קל"ז ע"א שורה כ"ח וז"ל בני אהרן רוח ונפש דאהרן הוו נשמה וכו' · כבר הודעתיך כי ה' בחינות הם נפש רוח נשמה חיה יחידה וכל אלו היו כלולים באדם הראשון ונדב ואביהוא הם בחינת רוח ונפש של אדם הראשון בסוד ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וכו' כמבואר אצלנו :

מאמר בתקון ע' דף קל"ז ע"ב שורה ל"ג וז"ל ולבתר נחית בההוא דאתמר ביה והוא נער וכו' כל זה תבין ממה שהודעתיך כי בחינת ההיא זיהרא עלאה של אדם הראשון ניתנה אל חנוך בתחלה ואחר כך ניתנה אל יוסף כי גם הוא היה יפה תואר :

לקצת כללים חכמת הקבלה מהאר"י ז"ע

א אריך אנפין הוא שיעור כל האצילות ולמטה ממנו הוא עולם הבריאה · **ב** אריך
אנפין הוא פרצוף שלם ואין סוף יתברך מתלבש בתוכו וכל הספירות הם לבושים לו
ג ראשו מגולה והגוף מלובש באבא ואימא וזעיר אנפין ונוקביה ולכך אינו מושג אלא
הראש והגוף אינו מושג כלל · **ד** זעיר אנפין הוא מלבוש לא"א המלבישים לאריך אנפין ·
ה כשנשברו הכלים לא נשברו אלא השבעה תחתונות בלבד ולא השלשה ראשונות **ו** מה
שכתוב באדרא רישא חוורא אתתקן וכו' פי' לפי שהוא פרצוף שלם הוצרך לתקן השבעה
תחתונות וזהו פירוש ויולד ח' אלקים בתרי יודין · **ז** אבא מלביש לא"א זרוע (ורגל) וחצי
גוף ימין ואימא מלבשת לא"א זרוע (ורגל) וחצי גוף שמאל בסוד אני בינה לי גבורה ·
ח גרון דא"א כתר לא"א בל סימן לאחד מהם לבן לאבא אדום לאימא בסוד קנה חכמה
קנה בינה · **ט** בא"א נאמר אבלו רעים לפי שהשפע בא להם מן הזווג העליון דא"א
דאע"ג שאין לו נוקבא נעשה הזווג בפה · **י** א"א מלבישים לא"א מלמטה מדיקנא והזקן
מגולה ומשם יונקים את השפע · **יא** ז"א מתחיל מטבור של א"א ומלביש אותו עד סוף
באופן שהטבור של א"א נעשה ראש לזעיר · **יב** מהיסוד דא"א נעשה גוף דז"א ומעטרה
שלו נעשה יסוד של זעיר · **יג** נצח הוד של א"א יש בכל אחד מהם שלשה פרקים מפרקים
הראשונים נעשה חכמה ובינה לז"א ומפרקים שניים נעשה חסד וגבורה לז"א ומפרקים
שלישיים נעשה נ"ה לז"א · **יד** תשעה בחינות אלו של א"א המלובשים באבא ואימא וז"א
ונוקביה עליהם אמרו בזהר ט' נהורין לאו אינון נהורין ולאו אינון היכלין וכו' · **טו** ז"א
מלביש לא"א כדרך שמלבישים לא"א שהוא מתחיל מן הטבור עד הרגלים וטבור של א"א
נעשה לו ראש · **טז** יסוד אבא ואימא הוא דעת של ז"א ולא מתפרשן · **יז** יסוד של א"א
נכנס תוך יסוד אבא ויסוד אבא נכנס תוך יסוד אימא ונכנסין בתוך ז"א · **יח** מיסוד
של א"א ואבא נעשה גוף ז"א ומן העטרה שלהם נעשה יסוד דידיה · **יט** יסוד של אימא
הוא קצר ומסתיים בחזה של ז"א ולכך נקרא יוסף יתום מאמו לפי שיסוד אימא אינו מגיע
ליסוד של זעיר · **כ** נצח הוד של א"א מתלבשין בנ"ה של אבא ונצח הוד של אבא באימא
ומהשלש פרקים שבהם נעשים חכמה בינה חסד גבורה נצח הוד של זעיר וז"ש בזהר אימא
עד הוד אתפשטת · **כא** ביסוד של אימא יש שתי בחינות אחד הוא הרחם שמקבל הולד
בתוכו ומתגדל בו בתוכו וזו הבחינה היא למעלה בטבור למעלה מנ"ה דידה והב' היא
נוקבא הרחם המתפשט בחזה וזאת הבחינה היא למטה מהפרקים הראשונים של נ"ה דידה
שהם חכמה בינה של ז"א ומזו הבחינה השנית נעשה דעת של זעיר שהוא למטה מחכמה
בינה שלו · **כב** אחר שא"ס הוא מתלבש באריך בל מקום שצריך לתת הארה נעשה שם
בקיעה בפרצוף דאריך אנפין שיצא משם אור הא"ס · **כג** דע שמן הפה של א"א יוצאת
הארה לא"א בסוד אבלו רעים ומן העינים יוצא האור להאיר דרך פנים ומגיע עד יוסף
וזה סוד הנה עין ה' אל יראיו ונקרא יראה מפני שמתקבלים בו הגבורות וכשמעורר הזווג
הוא ממשיך הטפה מן העינים של אריך אנפין והוא מייחל לחסדים שיכנסו בו · **כד** אף
על גב דאבא ואימא כחדא נפקין וכחדא שריין הואיל ואבא מלביש החסדים ואימא
מלבשת הגבורות אבא טמיר יתיר · **כה** כשז"א הוא בעיבור בבטן אימא אז טבור א"א
הוא

(א) ימי"ן סוד הושם וידוע מה שכתב רבינו הקדוש האר"י זצוק"ל בענין ס"ך דינים שבעה פעמים מ"ה גימטריא ש"ט ועם הב' גימטריא ס"ך
וידוע כי דינים מתעדין מבינה ולחוץ אבל במקומה אין לה דינים וזהו ושם אין לו בדיקה מבחוץ כי שם הוא הדם שרומז לדינים :

הוא פתוח ונעשית שם נקיבה ואין מסך בינו לאריך אנפין והוא יונק מטיבורו וכשנולד ז"א נסתם טבור אריך אנפין לפי שאבא ואימא מסך בינו לבינו ואי אפשר לינק ממנו · **כו** הנקב שבו מאחוריו משם יונקים החיצונים השפע שאי אפשר שלא יצא עם הפסולת ניצוצות של אור וזו היא עבודת פעור בפניה כי משם הוא יניקתה · נשלם דרוש התלבשות אריך אנפין ואבא ואימא וזעיר ונוקביה · **כז** דע שהמאציל העליון האציל עשרה נקודות עצמות וכלים כל נקודה בת עשר והשלשה ראשונות לא נפלו ולא נשברו אלא שנזדככו שנתמעט אור הכלי להיות עצמות · **כח** השבעה נקודות האחרות עדין לא היו בסוד פרצוף ולא יכלו לקבל האור הגדול לפי שהכלים לא היו זכים כראשונים ונפלו למטה וזהו סוד ואלה המלכים וכו' שמתו השבעה · **כט** בעבור הנפילה הוצרך המאציל לעשות תיקון שיתוקן העולם ואז נעשה עתיקא קדישא תלת רישין ואתגליפו דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא · **ל** הראש הראשונה היא רישא דלא אתיידע והשניים האחרות הם כתר וחכמה סתימאה · **לא** חכמה סתימאה אף על פי שהיא במדרגה למטה מאריך אנפין נכנסה בתוכו לפי שהוצרך אור אריך אנפין לשמירה בסוד אור מקיף ויש בה גם כן אור פנימי · **לב** כל אחת מאלו השתי ראשין הוא פרצוף שלם וכללו כל העשרה של שניהם בעשרה של אריך אנפין · **לג** רישא דלא אתיידע גבוה מאד ושלשה ראשונות שלו לא נתפשטו רק נשארו כלל על ראש אריך אנפין וחכמה סתימאה · **לד** מן השבעה דרישא דלא אתיידע נתקן הראש של כתר וחכמה סתימאה דהיינו אבא ואימא והם שבעה תקונין הנז' בספרא דצניעותא · גולגלתא הוא חסד דרישא דלא אתיידע וממנו נעשה הכתר · טלא דבדולחא גבורה שבו וממנו נעשה חכמה סתימאה · קרומא דאוירא הוא ת"ת שבו והוא אויר שבין כתר לאין סוף · עמר נקא נצח הוד הפנימיים תרין כליין והם דין שערות בסוד אור חוזר · רעוא דרעוין יסוד והוא המנח · השגחה פקיחא דעיינין בחינת נצח הוד המגולים בירכיים · אי נמי עמר נקא נצח הוד פרק ראשון שלמעלה מיסוד השגחה פקיחא מפרק שני ולמטה למטה מיסוד תרי נוקבי דפרדשקא בחינת מלכות ותהלתי אחטם לך לבעל החוטם אני מתפלל הימני רחל והשמאלי לאה דין מבינה · **לה** אף על פי שהז' דעתיק יומין נתפשטו בכתר וחכמה סתימאה העיקר הם חסד גבורה שבו דמחסד של עתיקא נעשה פרצוף כתר ומגבורה שלו נעשה פרצוף חכמה סתימאה ושאר הספירות של עתיקא קדישא נתפשטו בכל העולמות להחיותם שמלבד התפשטות כלם בכתר וחכמה סתימאה יצא מהם אור והתפשטות לשאר האצילות והעולמות ושאר הספירות דעתיקא קדישא אשר יצא מהם אור והתפשטות בשיתוף לשאר האצילות והעולמות הם דספירת תפארת נצח הוד יסוד שעתיקא קדישא אין לו מלכות כמו השאר אלא העטרה של יסוד היא בחינת מלכות שבו · תפארת דעתיקא נתלבש בבינה של אריך אנפין שהוא הגרון ולפיכך בינה נקראת לפעמים °נצח שלו יש בו שלשה פרקים אחד מתפשט תוך חסד של א"א והב' תוך נצח של א"א · וכן ההוד פרק א' מתפשט בגבורה של א"א ופרק ב' מתפשט בהוד של א"א נשארו ב' פרקים שלישיים של נצח הוד של עתיק שיצאו חוץ מהאצילות בבריאה יצירה עשיה להחיותם שכל האצילות אינו אלא אריך אנפין ומלבושיו שהם אבא ואימא וזעיר ונוקביה בפרצופיהם · וכל היוצא מהתפשטות אריך אנפין אינו נקרא אצילות · **לו** יסוד של עתיק הוא קצר מנצח הוד ויוצא בחזה דאריך אנפין ונשלם שם וכשמגיע שם האור יוצא בלי מסך · **לז** האור היוצא הוא ה' חסדים וה' גבורות החסדים הם הולכים לימין והגבורות לשמאל ומהם נעשו אבא ואימא אבא מחסדים ואימא מגבורות והם מלבושים לא"א עד רגליו · **לח** מעשר נקודות שנשארו שלשה מהם שלא נפלו הא' כתר והב' חכמה והג' בינה מאלו הג' נעשה אבא ואימא כל אחד מהם פרצוף שלם זה מימין

ימי"ן חסר תיבה א' היא גרון

וזה

וזה משמאל וזה בחינת הגרון כשהיא נקודת פרצוף אחד והיא כתר לאבא ואימא ולפיכך הבינה נקראת כתר והיא · **מ** בג' ראשין לא היה ראש לבינה לפי שיש בה דין וחס ושלום היתה נשברת ולכן הרקיקא המאציל לגרון · **מא** כשם שמעתיקא שהוא הראש העליון נתפשטו שבעה והג' נשארו מגולות כך הב' ראשין שהם כתר חכמה סתימאה הז' שלהם בלבד נתפשטו באבא ואימא וזעיר ונוקביה · **מב** מחסד של אריך אנפין שהוא כתר וחכמה [א]סתימאה נתפשט פרצוף שלם באבא ומגבורה שלהם באימא ומחצי תפארת נעשה קו האמצעי שלהם · **מג** מחצי תפארת האחרון של א"א יצאו זעיר ונוקביה ועתה הנוקבא שוה לו ממש וז"ש בזוהר היו בנצח והיו בהוד ומחצי תפארת של אריך אנפין נעשה להם כתר וזהו הקטרוג · **מד** אחר הקטרוג ירדה עד המלכות של אריך אנפין וירש ז"א מקום נצח הוד יסוד של אריך אנפין · **מה** כשירדה חזרה ונעשית נקודה ביסוד ועלו התשעה שלה באימא · **מו** זה שאמרנו שחצי תפארת נתפשט באבא ואימא וחציו בזעיר ונוקביה רוצה לומר כולו נתפשט באבא ואימא וזעיר ונוקביה הלבישו לאבא ואימא מחצי ת"ת של אריך · **מז** כל התלבשות אינו אלא בגוף והראש מגולה באופן שכשהלבישו זעיר ונוקביה חצי תפארת של אריך אנפין אחר שנתלבש כולו באבא ואימא ישאר ראש זעיר ונוקביה כנגד הגוף שנעשה להם כתר · **מח** אבא ואימא לפי שיצאו מנקודה אחת לא מתפרשין וזהו כחדא נפקין וכחדא שריין פי' שמתפשטים בחסד וגבורה דאריך אנפין
ימי"ן לבנינת מלכות זה מלך אחד וזה מלך אחד ולא כמו זעיר ונוקביה שירדה °למטה ממנו כי באימא אין ירידה כלל · **מט** מה שאמרנו שנצח הוד יסוד דא"א מתפשטים בזעיר ונוקביה פירשנו שמפרק א' של נצח דאריך אנפין עם שני פרקים של חסד דז"א ונוקביה נעשה להם חכמה ופרק אחד של נצח דא"א עם פרק הנשאר מחסד שלהם ועוד פרק א' מנצח שלהן נעשה להם חסד ופרק אחד של נצח דאריך אנפין עם שני פרקים של נצח שלהן נעשה להם נצח ועד"ז בהוד ויסוד · **נ** השבעה של אריך אנפין אשר נתפשטו באבא ואימא הוא ע"ד [ב]שמחסד דא"א לבדו נעשה פרצוף אבא ומגבורה דיליה אימא · **נא** בחסד וגבורה יש ו' פרקים וכל הפרקים נעשים מדה אחת והזרוע יש בו שני הארות פנים ואחור קו ימין נעשה מהארת פנים וקו שמאל מהארת אחור מחסד אבא ומגבורה אימא · **נב** קו האמצעי דאבא ואימא נעשה מקו אמצעי דאריך אנפין שהוא מסוף הגרון עד חצי ת"ת · **נג** שני פרצופין של אבא ושל אימא כל א' נחלק לב' וכל אחד נעשה פרצוף שלם מעשר ספירות מחזה של אבא שהוא סוף שליש אחד של תפארת משם ולמטה נעשה פרצוף שלם ונקרא ישראל סבא וכן מחזה של אימא ולמטה נעשה פרצוף שלם ונקרא תבונה · **נד** ישראל סבא ותבונה מתחילין מחזה של א"א שהם כנגד יסוד של עתיקא קדישא ומתפשטים עד רגלי אריך אנפין והם מתלבשין בזעיר לעשות לו מוחין בסוד כונן שמים בתבונה וישראל סבא בתוכה · **נה** בינה נתעלית למעלה ונשאר מקומה פנוי לזעיר אנפין ונשאר ירכי תבונה כונס כסוד היולדת שמצטננים ירכותיה וכסוד אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה · **נו** אריך אנפין הולך להתעלם אורו שבתוך נצח הוד יסוד להעלותו לחג"ת ונכפלו וזהו תלת כלילן בתלת כדי שיוכל זעיר אנפין לקבל האור הנשאר בנצח הוד יסוד דיליה · ואף על פי כן הולך כלי של א"א להתעלם תוך אבא ואבא תוך אימא ואימא תוך ישראל סבא וישראל סבא תוך תבונה ותבונה תוך ז"א כדי שיוכל לקבל · **נז** ואף על פי כן הולך זעיר ונוקביה לשהות בבטן תבונה י"ב חדש והיה שם ראשו על ברעיו כעוף כתינוק בבטן אמו וגם הוא ג' כלילן בתלת ואחר י"ב חדש נתפשטו השבעה

קצוות

(א) ימי"ן פירוש אין הבינה בכלל תלת רישין : (ב) ימי"ן צ"ע מ"ש בכלל ל"ה מגבורה שלו נעשה בחינת חכמה סתימאה וכן היא בכמה מקומות ובעץ חיים ואפשר לומר חסד וגבורה שכתב כאן הוא חסד וגבורה של כתר וח"ס וזמ"ש ומגבורה שלהן מ"מ הלשון אינו מדוקדק ועם גם שלא מצינו זה בפירוש בדברי האר"י ועוד כתר וח"ס הוא בע"ק ולא באריך וצ"ע ובפירוש אמר מגרון דא"א נעשה כתר לאבא ואימא ומחסד דא"א נעשה אבא ומגבורה אימא :

קלוות וזהו סוד י"ג נהרי אפרסמונא שהנהר הוא וה"ו · **נח** אחר כך זמן היניקה כמו שאמר תינוק יונק עד קרוב לשש ואחר כך בן שלש עשרה שנים שלימות · **נט** אף על פי שאבא תוך אימא והיא לו היכל מ"מ בבחינת נשמה שניהם שוים והם זה בצד זה בזווג ולא מתפרשין לעלמין · **ס** אבא ואימא תפסו מא"א חסד וגבורה וחצי תפארת ונצח הוד יסוד דתבונה יצאו מחזה דא"א נמצא שאין להם אחיזה רק מן החזה עד חצי תפארת דא"א ומשם ולמטה הם תלויים באויר ואין להם על מה שישענו והם בחינת כלים כלי פנימיות ולזה הם מלובשים ירכותיה והלידה היא לתת מוחין לזעיר אנפין בנצח הוד יסוד דתבונה · נשלם הדרוש הזה · **סא** בתחילת האצילות היו כח"ב זו למעלה מזו בלי זווג ואחר כך היו חכמה ובינה זו בצד זו וכתר עליהם מלמעלה ואז היה זווג א"וא בסוד נקודות · **סב** דע כי זווג זה היה אחור באחור כי אין שם פרצוף להיות פנים בפנים והיינו לתועלת הששה וזהו וחכם באחור ישבחנה · **סג** כשיצאו השבעה נקודות האחרות מאימא יצאו כל אחת בפני עצמה ולא היה להם סמך וז"ס ואלה המלכים וכו' וימלוך וכו' שהמלכות היא לבוש בסוד ותלבש אסתר מלכות והאור העליון היה מתלבש בכלי והמציא את העולמות · **סד** דע כי השבירה שהיא סוד וימת וימת דמלכים אלו לא היה אלא בשבעה האחרונות וסיבת השבירה להיות הזווג בסוד אחור באחור ונעשו השבעה מן ש"ך ניצוצות ולא נבררו והיה הפסולת מעורב בם ולפיכך נשברו · **סה** אחר כך התחילו להתברר ונתגלו בהם החסדים וז"ס יהי אור וזה היה כי נעשו השלש ראשונות פרצופים שלמים האור אשר ירד מלמעלה להתלבש בשבעה נקודות לא נכנס בתוכם כשירדו ונשברו שלא ירד עמהם אלא הבלא דגרמי אבל הרוח נשאר למעלה חופף עליהם שלא יאבדו לגמרי בעמקי הקליפות וזהו סוד רוח אלקים מרחפת אותיות מת רפ"ח והם רפ"ח ניצוצים שירדו · **סז** זהו סוד התגין של אותיות ספר תורה שבעה אותיות שעטנ"ז ג"ץ והוא סוד השבעה כלים שנפלו והתגין הוא אור החופף עליהם להעמידם ולפיכך אינו עושה תנועה ואח"ך אנו לומדין שהאותיות והטעמים ומעלים אותו והאותיות הצריכות תגין הם שעטנ"ז ג"ץ אותיות שט"ן ע"ז ג"ץ וידוע כי ע"ז הוא אדנ"י שעולה ס"ה ובמילואו יש י"ב אותיות סך הכל עולה ע"ז לפי שהשטן היה דבק שם ולא הוכרו הדינים שהיו באותם הכלים ולא נאבדו לגמרי רק כגן היוצא מתחת הפטיש ושאר האותיות נאברים לכן והיכא צריכין תגין · **סח** דע כי בזעיר אנפין ירד רוח להעמידו אבל במלכות אין בה אלא נפש בלבד ונפשה ירדה עמה כשנשברה ולא היה לה אור מלמעלה להעמידה והיינו דתנן בספרא דצניעותא וארעא אתבטלת שנתבטלה לגמרי · **סט** כשנעשו השלש ראשונות בסוד פרצוף ירשו אותם האורות שהם בסוד תגין שירדו להכנס בתוך הכלים ונשברו וכולם עלו ונכנסו באבא ואימא שעתה שנעשו פרצוף יכלו לקבלם · ולזה התקון והחסין שבתיקון שנעשה פרצוף ירשו את הבנים לפי שהאב יורש את בנו כשמת · **ע** בעליית מה שנתברר מן הכלים שנשברו יש שתי בחינות א' מה שנתברר בעת אצילות זעיר ונוקביה והב' מה שמתברר אחר כך בכל תפלות ישראל שסוד הגאולה תלויה עד שתתברר כל הקדושה שנשברה וירדה למטה ונתלבשה בקליפות · **עא** בבירורות הא' יש שתי בחינות א' עליית האורות שירדו ליכנס בכלים והב' העצם שדוגמתו נקרא לוז שאינו נרקב בקבר כשאור שבעיסה לזמן התחיה · **עב** בזה יובן מה דתנן בספרא דצניעותא ביה סליקו וביה סלקין פירוש ביה סליקו בבירור הראשון בעת אצילות זעיר ונוקביה וביה סלקין בכל תקון ותקון שישראל עושין · עוד אמר שם דלא הוו והוו ויהוויין פירוש דלא הוו הם האורות שפירשתי והוו הוא

אותו

אותו העלם שלא נפסד ויהויין הוא מה שמתחדשים ועולים יש להם הויה חדשה בכל עת שישראל עושין תקון למטה · **עג** דע כי א"א נתארך בכל האצילות וכל הנאצלים אוחזים בו כדי שיהיה להם קיום ואבא ואימא מלבישין אותו עד הטבור וזה מספיק להם לצורך פרצופיהם · **עד** לפי שז"א אינו יכול להלביש לא"א אלא על ידי לבוש אבא ואימא הוצרך להתפשט נה"י הוד יסוד שלהן וכן נמי מתפשטים נה"י הוד יסוד דז"א לתקון נוקביה בסוד חדשים לבקרים רבה אמונתך בקרים הם נ"ה שהן שחרין ור"ת רחל שלצורכה מתפשטים לרבות האמונה · **עה** אחר התפשטות נה"י דאבא ואימא וז"א מלבישים לאבא ואימא עד הרגלים ויורד הארה מן חכמה דאבא אל נצח שלו ומבינה להוד ומדעת ליסוד וכן באימא ואחר כך מלבישין נה"י דאימא את נה"י דאבא נמצא שהתוך של נה"י דאימא מקיף אחורי נה"י דאבא וז"ס משה שהוא מאחוריים של אבא ופנים של אימא וכן עולה משה כמנין דפ"ק וקס"א שהוא אהיה במילוי יודי"ן כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י הוא קס"א ודפ"ק הוא אחור ע"ב כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י וי"ו ה"י והוא באבא וזהו סוד וראית את אחורי ופני וכו' · **עו** דע שלז"א יש נה"י דאימא ומוחין שבתוכם ונה"י של אבא בתוכם ומוחין שלו תוך נה"י שלו ונה"י דא"א בתוכם וכולם נכנסים בז"א ואלו המוחין שנותנים לו א"וא הן האורות שירדו להתלבש בכלים ונשברו ויורשים אבא ואימא ועתה חוזרים ומנחילים אותם לבן וזהו שאמרו בזוהר אחסנתא דאו"א ירית · **עז** דע שהנקבה אין לה מבית אביה כלום שאין האב חייב במזונות בתו והבן זן אותה וכדי שלא תהא קלה בעיניו לפיכך צריך האב ליתן לה נדונייא · **עח** והוא שבלילה ישן בסוד ויפל יי' אלקים תרדמה ואז מסתלקין המוחין ממנו ונכנסין בה · **עט** דע כי מלכות לית לה עיינין ומאיר בה כשהוא מביט בחזה שלו ומשם עובר האור דרך הנקב של החזה באחור חזה שלו ששם תחלת אצילותה בסוד חזה ליון וכו' ופי' חזה הוא חוזה בחזה · **פ** להיות שבחזה דזעיר נשלם יסוד אימא ומשם והלאה מתגלה יסוד של אבא לפיכך נקרא בת לחכמה והיא מכנה עצמה חכמה לפי ששם תחלת אצילותה אחר סיום יסוד אימא · **פא** לפי שאחרת עיינין של המלכות באים לה על ידי הבטת עיינין דז"א בחזה שלו כדפי' ונקראת בת עין כמו בת קול בת עין ז"א וגם לפי שאין לה אלא עין אחד שהם ה' הויות של גבורה שעולים ק"ל כמנין עי"ן שהם אחוריים של שם מ"ה הויה דאלפין שהוא ז"א והיא באחוריו וכשנכנסין בה המוחין בעת שינתו אז מאיר לאישון בת עין וזהו סוד ברכת המפיל שינה וכו' ואז ותקום בעוד לילה שהוא ישן ומחלקת לכל העולמות · **פב** סדר כניסת המוחין עד חלות נכנסים בלאה כדרך שנכנסים בז"א ויסוד דאבא מתקיים ביסוד דז"א ובלאה שיסודה קצר יוצא יסוד דבורא דרך יסודה ואז מתעלמת מלכות שבמלכות אז בסוד נקודה לפי שהיא תחת המטה ומוסרת סימנים ללאה שהם יה"ו אהי"ה שיש ביסוד שבה כנודע מן הדרושים עכ"מ :

עוד מצאתי כללים אחרים מהאר"י זלה"ה

א דע שנ"ה של אימא הם מלבושים בזעיר ומן הג' פרקין קדמאין של נצח אימא נעשה חכמה חסד נצח של זעיר ומן הג' פרקין של הוד אימא נעשה בינה גבורה הוד של זעיר ודעת של ז"א נעשה מה' חסדים וה' גבורות ויסוד בינה נכנס בדעת זעיר עד שליש תפארת לבד · **ב** דע כי כשמתלבשין נה"י של אבא בתוך נה"י של אימא בסוד הזווג הנה יסוד של אבא יוצא מתוך יסוד של אימא שני שלישים מפני שיסוד אימא קצר והוא שיעור שליש מיסוד אבא נמצא שיסוד של אימא נשלם בשליש אחד ממנו ושני שלישים דיסוד אבא יורדים בתוך ת"ת ומשם יורדים ליסוד של זעיר · **ג** נמצא שיסוד של אבא נכנס בפני' עד יסוד

זעיר כשיסוד בינה נשלם בשליש א' של תפארת נשאר יסוד אבא בלי מסך ושם בתוך גוף זעיר בוקע ובולט שם הארה גדולה ותכף חוזר ומתכסה בתוך יסוד זעיר ואז בוקע ובולט שם הארה בתוך יסוד זעיר ומשם יוצא לחוץ · ודע שזהו סוד פ' אך יצא יצא יעקב פירוש שיסוד של אבא בוקע שני בקיעות תוך זעיר בקיעה א' היא במקום שנשלם יסוד אימא שהוא בשליש א' של תפארה ובקיעה ב' בתוך יסוד זעיר וזהו סוד הכל הכלים אשר בוקע ובולט ומאלו הב' בקיעות שבוקעים מיסוד אבא מאור ה' חסדים שבו יצא יצא יעקב שני יציאות ויעקב הוא אותיות יבקע · ד מיסוד זעיר יצא אור גדול וממנו נעשה פרצוף יעקב אחוריו של יעקב כנגד פני זעיר אנפין וממקום אשר נשלם יסוד של בינה שהוא בחזה של זעיר משם מתחיל פרצוף של יעקב מן האור שיוצא מן יסוד אבא ומאחורי זעיר אנפין מחזה שלו ולמטה יצאה רחל מן האור שיוצא מן יסוד אימא · ה דע שזעיר אנפין מן הכתר שלו עד מקום שנשלם יסוד אימא נקרא ישראל ונוקביה של ישראל נקרא לאה ומציאות התפשטותה הוא מן כתר זעיר אנפין עד החזה שלו ומהחזה ולמטה יוצאת נוקביה של יעקב שהיא רחל · ו דע שהכתישה שבוטשת לעשות נוקביה של יעקב היא הארת שם אהי"ה דמלוי הה"ן שעולה קנ"א ושם זה הוא ביסוד אימא במקום אשר נשלם יסוד אימא וקנ"א עם הכולל עולה נק"ב ששם נוקב לעשות נקיבה פי' נקב ה' ר"ל ה"ה של אהי"ה נוקבת ויוצאת מאחורי זעיר וכותל א' ביניהם · ז אף ע"פ שאמר שכותל אחד לשניהם עם כל זה יש חלל בין הכתפים ובין השוקים ובין העורף ושם יש אחיזה לחיצונים ולקליפות והנותן להם תגבורת לשלוט באותו מקום הוא האדם בלייצנותו ובמעשיו הרעים מגביר לדינין תקיפין שהם במנין ל"ן ק"ך כתי אלקים ועל ידי זה גורם שיהיה להם אחיזה ודבקות עד אותו מקום החלל · ח דע שהלצים שנקראים כתי אלקים גורם שיתעוררו כל הק"ך כתי אלקים שהם דינין תקיפין בבת אחת ולכן כל לייצנותא אסירא חוץ מלייצנותא דע"ז כי היכי דיתעוררו כל הדינין לגרעה ולהכניעה · ט דע שזהו סוד פסוק ובמושב לצים לא ישב פי' אשרי מי שלא נתן להם ישיבה והעמדה וכח לשלוט בין הדבקים שהוא החלל שיש בין הכתפים והשוקים והעורף של הנקבה וזהו סוד אכלה ומחתה פיה פי' הקליפה אוכלת וממלאת כריסה מכל הטובה ואומרת לא פעלתי און · י דע שזהו סוד הנה מטתו שלשלמה פירוש שלמה הע"ה היה מכוון לחלק הק"ך אלקים ומחלק הס' מהם כדי שלא יהיה להן שליטה ותגבורת אלו עם אלו ואותם הס' היה ממלא אותם הארה בקרית שמע שעל מטתו · יא פי' היה מכוון בקרית שמע שעל המטה לתת ריוח בין הדבקים שהן ס' ובזה היה מתקן וממתיק אלו הס' אלקים שהם גבורים קשים והיה ממזגם פי' שלא יניח הנד ולא יניע הנח והדבקים שצריך להפרידם הם בכל לבבך על לבבך עשב בשדך וכו' שאלו האותיות שביניהם תיבה ובסוף תיבה עולים במ"ק ששים וזהו ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל · יב פי' מהתעוררות שעושין ישראל למטה מכל מעשיהם הרעים על ידי שמתלוצצים אז מתגברים קליפות הטומאה שהם ק"ך אלקים כמנין ל"ן כנזכר כמלא שמה שעשה שלמה המלך ע"ה כשהיה אומר קרית שמע שעל מטתו היה מכוון להפריד הס' דבקים כדי למתק ס' צרופי אלקים פי' מן ק"ך אלקים וכוונה זו היא נכנס הארת הזעיר בשני החלקים פירוש ס' בס' ומטעם זה ארז"ל כל הקורא קרית שמע על מטתו ומפריד בין הדבקים מכניס לו גיהנם לפי שמי שמדקדק בק"ש גורם לק"ך צירופי אלקים שלא ישלטו האחוריים וממתק אותם מכל צד ששים גבורים שהם דינין תקיפין לפיכך מדה כנגד מדה מכניסים לו גיהנם שהם כח הדינין והקליפות · דע כי זעיר ונוקביה הם כותל א' ולזה הוצרך נסירה אבל יעקב לא הוצרך נסירה להיותו פרצוף בפני

עצמו

(א) ימו"ן זהו הסוד יגל יעקב כי יגל בג' רחל בש"ס בספרי מאורות נתן ושמחה נקר' לאה וזה ישמח ישראל ר"ל יגל עם יעקב וישמח עם ישראל :

עצמו · יג דע כי משה ויעקב שניהם מהארת יסוד אלא שיעקב הוא מהאורה שבקעה
ויצאה לחוץ ומשה הוא מן האורה שבפנים וזהו פי' משה מלגאו יעקב מלבר · יד עוד
דע כי אחיזתו של משה היא בה' מקומות ואלו הן ה' כאור יסוד אבא כ' בדעת כשבא בין
הזרועות שמתרחב שם האור בסוד ויסתר משה פניו כי ירא וכו' ג' כשיוצא מיסוד אימא
ולזה נבואת מרע"ה מדבורא פי' מיסוד אבא שבתוך זעיר אנפין ד' כשיורד האור ביסוד
זעיר אנפין בסוד ש"ת ה' בסוד העטרה הנ"ל פירוש כשמגדילים היו"ד בהסרת הערלה
גילוי האור שם הוא ש"ת והבל היוצא מפי היסוד הוא הנ"ל · טו דע שהבל חטא במה
שהציץ בשכינה פירוש שהיה רוצה שהאור שבוקע ויוצא לעשות פרצוף יעקב שילך ויאיר
בשכינה ולא יעשה פרצוף יעקב ובזה חטא שאם היה הולך האור לשכינה היתה מתבטלת
מרוב האור נמצא שפ' וחשופי שת הוא גלוי יסוד זעיר שמתגלה לעשות פרצוף יעקב ·
טז דע שיסוד של חכמה יש בו ג' פרקין מן הפרק העליון שיושב בדעת זעיר נעשה משה
ומן הפרק האמצעי שת ומן העטרה נעשה הבל והוא סוד ר"ת 'משה 'שת 'הבל · יז דע
שזעיר ונוקביה הם דבוקים בכותל א' ולזה אמר משה לנכנסים לארץ ואתם הדבקים בה'
אלקיכם שהוא סוד ת"ת ומלכו' שהם דבוקים זה בזה חיים כולכם אבל דור דעה שמשה רבינו
ע"ה היה רועה שלהם מתו כלם במדבר · יח דע כי כמו שלאה נוקביה דישראל יוצאת
מאחורי ישראל ומתחיל פרצופה כנגד מקום הדעת ומגעת התפשטותה עד ראש רחל גם
כן יעקב מאחורי ראשו כנגד הדעת שלו יוצא דור דעה והיא בחינת לאה של יעקב ושורש
יעקב בעצמו הוא מן הבקיעות של יסוד אבא אם כן בהסתלקות יסוד אבא שהוא השורש
נסתלק דור דעה · יט להיות שורש משה מיסוד אבא מלגאו וגם שורש דור דעה משם
לזה היה משה שורש שלהם ולזה אמר משה לבאי הארץ ואתם הדבקים בה' אלקיכם שהוא
תפארת חיים כולכם לפי שהתפארת אינו מסתלק הארתו לעולם אבל אנו דור דעה
בהסתלקות משה שהיא הארת יסוד של אבא אנו בטלין כלנו · כ דע שמטעם זה ניתנה
תורה לדור דעה לפי שהתורה שרשה מחכמה במקום אשר נבקע יסוד חכמה ומשם יצאה
התורה ושורש מרע"ה מיסוד אבא ולזה ניתנה התורה על ידו והיה משתעשע בה ואמר
על זה °זכרו תורת משה עבדי · כא דע שלטעם זה ישבו במדבר מ' שנה לפי שהארתה
של חכמה הוא משם ע"ב שיש בו ד' יודי"ן במנין מ' ובהיות שהארת דור דעה מן יסוד
חכמה לזה ישבו מ' שנה במדבר לקבל הארה משורש ד' יודי"ן של שם ע"ב · כב דע שאם
תחלק שם ע"ב לג' חלקים יהיה כל שליש כ"ד וכ"פ כ"ד יעלה חיל והוא שבחר משה אנשי
חיל כנגד ב' שלישי יסוד אבא המגולים ואילו נבונים שהם כנגד שרש של יסוד אבא המכוסה
ביסוד אימא לא מצא להיות שבדור דעה אינו משמש כלום יסוד אימא אלא יסוד אבא
המגולה · כג דרך כלל פרצוף יעקב נעשה שלם בפני עצמו שבא מיסוד אבא אבל זעיר
ונוקביה שבא מן אימא כותל אחד לשניהם · כד דע שיש ד' רבתי וד' זעירא וכלם בבינה
ד' רבתי בבחינה עליונה וד' זעירא בבחינה תחתונה בסוד לאה בחינה עליונה ובסוד רחל
בחינה תחתונה ד' רבתי נקרא בינה ד' זעירא נקרא תבונה · כה דע שאימא היא לאה
עד תפארת שלה היא ד' רבתא ומתפארת שלה ולמטה היא ד' זעירא הנקראת תבונה וכן
מתם בז"א בחינה אחרת עד תפארת ובחינה אחרת מת"ת ולמטה בסוד ישראל ויעקב ·
כו ז"א הוא מן החזה ולמטה כמו העובר שאינו עולה מן האצטומכא וכמו כן פרצוף
נוקביה נעשה מן הפרקין של נצח הוד ז"א כנגד פניו של יעקב יוצא יעקב ונשאר פרצוף
יעקב למעלה כנגד פניו ולשכך את האזן כאמר דכשם כשיש זווג דאבא ואימא הוא בסוד
הדעת בבחינה עליונה הנק' בינה כן למטה בבחינה תחתונה הנקרא תבונה שהוא מת"ת
אימא ולמטה שם הבחינה התחתונה כשיש זווג הוא בסוד הדעת כי יש שני דעות באבא ·

ימ"ן הבינה זכרו נקרא יסוד

ומו ; עיין בזהר בפרשת ויקהל

דע

כז דע שגם כן בזעיר אנפין יש בו אלו הב׳ עלמות פי׳ א׳ לבחינה עליונה כשיש זווג עם לאה וא׳ לבחינה תחתונה כשיש זווג עם רחל ובזה תבין פי׳ פסוק והיו תואמים מלמטה בערך יעקב כשעולה מן החזה ולמטה ורחל ויחדיו יהיו תמים על ראשו כנגד יעקב האחר שעולה מכנגד פניו ממש שוה בשוה ולאה מאחוריו והבן זה ·

כח בינה עליונה הנקראת אימא יש לה ג׳ בחינות א׳ כשהיא ביחוד עם אבא שעולה למקום אבא לזווג ב׳ כשהיא במקומה בלי יחוד ג׳ כשיורדת בתוך זעיר אנפין ·

כט דע שבינה כשהיא ביחוד נקרא בינה וכשהיא במקומה בלי יחוד נקרא תבונה ותפארת שהוא זעיר אנפין עולה למקום בינה עליונה ומשם עולה למקום אבא עם אימא גם כשיורדת במקום ז״א נקרא תבונה ·

ל דע שזהו פי׳ ואיש תבונות ידלנה פי׳ תפארת הנקרא איש לבינה שנקרא תבונות בשני בחינותיה כשהיא במקומה בלי יחוד וכשיורדת תוך זעיר אנפין ידלנה למעלה למקומה לקבל הארתה וזה על ידי זעיר אנפין הנקרא איש נמצא שכשעולה למקום אבא לקבל הארתה ועולה עמו הבינה הנקרא תבונות אז נקרא איש תבונות ·

לא ודע שכשעולה זעיר אנפין למעלה למקום אבא ואימא ועולה עמו בינה הנק׳ תבונות נק׳ אז התבונות בינות פי׳ ההארה שהיתה נקרא׳ תבונה עלתה במעלה יכשמתייחדת עם אבא ונק׳ בינות והוא סוד כי לא עם בינות פירוש לא קבלו ההארה ממעלת בינות אלא ממעלת תבונות ·

לב גם צריך שתדע שבינה יש לה ב׳ שמות והם סמ״ך ומ״ם ולפעמים קורא אותם הרשב״י ע״ה סמ״ך ולפעמים מ״ם כבר ידעת כי אות י׳ של הויה היא חכמה וה׳ בינה כי קולו של יו״ד כתר ומלויו יו״ד וא״ו דל״ת גי׳ י׳ · תכה ותאמר ו׳ פעמים י׳ הם ס׳ ד׳ פעמים י׳ הם מ׳ וזהו מ״ם ·

לג הכוונה בזה שכשהבינה ביחוד עם אבא אז נקראת ס׳ שמקבלת כל האורות מחכמה וסותמת אותם לעצמה ולכן סוד הוא״ו למעלה נטוי בזה ף בהיות שכשהיא בזווג נקראת סמ״ך וידעת כי הס׳ שרשה מן הוא״ו ו׳ פעמים י׳ א״כ נטיית הראש הוא אשר משפיע אז אבא לאימא ולכן נקראת ס׳ וכשהיא בינה בלי זווג רביעא על בנהא נקראת מ׳ ופי׳ מ׳ שמשפעת על בניה ולכן המ׳ פתוחה מלמטה שכל מה שמקבלת נותנת ומבשרי אחזה שכשהאשה מזדווגת עם בעלה אינה יכולה להשגיח על פרטי ביתה ·

לד ודע כי ה׳ של שם הויה הראשונה היא בבינה והיא ד״ו ושרשה מן ה״י של חכמה שהיא יו״ד גי׳ אותיות הב׳ אחרונות הם ד״ו ומקודם הם ו״ד ועכשיו ד״ו ·

לה והטעם כי בחכמה הם ו״ד ובבינה נהפכים ונעשים ד״ו מפני שלמעלה הם בסוד הזווג ולזאת הו׳ יש לה ראש והבא משפיע בה והיא מקבלת אבל כשהיא תוך הה׳ רומזת שהיא בלי יחוד ואז אינה מקבלת אורות ולכן היא בלי ראש ·

לו הזוית של הה׳ במקום הראש שהיה לו למעלה במקומה ועתה נשארה למעלה לרמוז אל האורות שנשארו במקומם ·

לז הו׳ שבתוך הה׳ משפעת בכל זעיר אנפין ומתפשטת עד היסוד שלו מאחוריו של זעיר אנפין כנגד נצח הוד יסוד שלו ולתת נוקביה מן חכמה ולמטה שכתר שלה ילאה מבין חדוהי ולזאת מגלה החסדים המיותרים בזעיר אנפין בנצח הוד יסוד שלו וכשחזרו האורות בסוד אור חוזר · גם ידעת איך נעשה כל פרצוף ופרצוף ונוקביה מהארת נה״י אימא הנכנס בתוכו כנודע ·

לח נמצא שהו׳ של הי׳ שבחכמה שנכנסו עתה בתוך הד׳ ונעשית ה׳ זאת ד׳ ו׳ כזה ה המתפשט בכל זעיר אנפין אחר שידעת שאימא מקבלת הארתה ומשפעת הארתה עד יסוד ביחוד עם אבא נק׳ נקבה כערך שמקבלת הארה מאבא וכשהיא רביעא על בניה נקרא זכר שכמו שהזכר משפיע לנקבה כך היא משפעת על בניה ·

לט אם תשכיל מה שאמרנו איך יסוד אבא יוצא מתוך יסוד אימא שני שלישים תבין הו׳ של הבא שהיא בתוך הה׳ ותבין למה נקרא זכר דאתקיימת בדכורא ולזה כשעולה למעלה בזווג נקרא

(א) ימו״ן פירוש כבוד בשמות חדשות אבל חיות עולמות הם בסוד ת״ר דלא מתפרשין : (ב) ימו״ן כי באותו פעם נעשה בינה ותבונה פרצוף אחד כמו שכתוב בספר עץ החיים עיין שם : (ג) ימו״ן וזה הסוד גם כן בזוהר פרשת ויחי :

נקרא נקבה והבן זה · מ ודע שמשה זכה לבינה כשהיא ביחוד עם אבא בסוד ס' להיותו מלגאו אבל יעקב זכה לה בהיותה בסוד מ' רביעא על בניה להיותו מלבר · מא פירוש מ' וס' שבלוחות בנס היו עומדים כבר ידעת שבינה יש לה ב' בחינות כי עד תפארת שלה נקרא' בינה ומתפארת שלה ולמטה נקרא' תבונה ונקרא' מ' ס' פי' כתר חכמה בינה דעת חסד גבורה נקרא בינה ונקרא ס' כל אחד כלולה מי' ותפארת נצח הוד יסוד נקרא תבונה ונקרא מ' שהם ד' מדות כל א' כלולה מי' · מב וכן ממש בז"א הו' מדות עליונות שלו שהם כח"ב דח"ג נקר' ו' והארבעה שהם תנה"י נקראים ד' · מג ודע שהד' מדות של בינה סוד המ' נכנסים תוך הזעיר אנפין ומתגדל ונעשה פרצוף שלם וחצי תפארת בינה נעשה כתר זעיר אנפין כשנכנס בתוכו נמצא שאימא יש לה ב' פרצופים פרצוף הו' קצוות שנקרא בינה ופרצוף של ארבע מדות שנקרא תבונה · מד וכן ממש בזעיר אנפין השש עליונות נקראים בינה בן י"ה והארבע תחתונות נק' תבונה בן בת ו"ה · מה הלוחות הם נצח הוד בינה מן המ' ופירוש נצח הוד של אימא שנכנסו תוך הזעיר אנפין ונעשה פרצוף שלם מעשר השש מדות עליונות שלו נק' ס' והארבע תחתונות נקראים מ' בערך שכל אחד כלול מעשר נס גדול הוא פירוש בדקדוק יותר מ' היא תבונה ונעשית פרצוף עם היותה ארבע מדות וזעיר אנפין הוא ס' שלא היה לו אלא ששה מדות ונעשה פרצוף שלם על ידי הלוחות שהם נ"ה של אימא נס גדול הוא שמ' וס' יעשו פרצוף שלם · מו ויותר בדקדוק גדול הוא כי אימא עלאה נקראת בינה ותבונה ונקרא מ' וס' ונקרא ו"ד וגם תבונה יש לה כל אלו הפרטים נקרא' בינה בערך שהיא בן י"ה ונקרא' תבונה בערך שהיא בן ובת ונקרא' מ' ונקרא' ד' · מז סוד השבעה הבלים שאמרנו למעלה שיוצאים מפום בינה הוא הארה א' שמקפת לכל זעיר אנפין וזה כשהיא רביעא על בניה ובזה יש לו קיום לזעיר אנפין שאלולי אותה הארה שיוצאה מפום בינה כשתעלה בינה למעלה בסוד הזווג איך יהיה קיום והעמדה לזעיר אנפין · דע שיש בתפארת זעיר אנפין שם ה' של הוי"ה דאלפין יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה מ"ה והמלכות שהוא שם אדנ"י שעולה ס"ה ואלו השמות יחד עולים כ"ס זהו פי' המאמר מ' וס' שבלוחות בנס היו עומדים פירוש זעיר אנפין שנקרא מ' וס' שבלוחות בשתי בחינות כשעולה למעלה בינה מתקיים בכ"ס פי' ב' שמות העולים במנין כ"ס זהו פירוש נאה · מח כבר ידעת שהמוחין של זעיר אנפין נעשו על ידי נ"ה יסוד וכשנכנסין תוך זעיר נכנס קודם מלכות של אימא ופולטת הארה מאחורוהי של ראש זעיר אנפין ונעשה פרצוף שלם כנגד הדעת מאחורוהי ממלכות בינה שבאה לעשות מוחין לזעיר · מט סוד שאז"ל הראה הקב"ה למשה קשר של תפלין הוא פרצוף לאה שאין לה כ"כ הארה כי אם ממלכות בינה כמו שהקשר אינו כי אם מחזיקת עור אבל הבתים שהם כנגד המוחין ויש שם הארה גדולה יש בתוכם תורה · נ שורש הענין כי האריך אנפין יש לו שערות וקוצין ונימין והנימין של אריך אנפין מגיעים עד ראש זעיר אנפין ואותו האור מכה מאחוריו של זעיר אנפין ומוציא הבתים מלפניו ואחר שמוציאה הבתים חוזר האור של מלכות בינה לאחריו ומוציאה הקשר ונעשה זה הקשר פרצוף לאה ומוחין דידה לזה אז"ל קשר של תפלין צריך שיהיה כעין ד' · נא דע שמציאות המוחין דידה נעשים מארבע אלפין של ארבע פעמים אהי"ה שמאירים כאן בראש זעיר אנפין לעשות מוחין ללאה וביחוד ק"ש יתבאר ב"ה · נב דע כי שיעור פרצוף לאה וקומתה מגעת עד שליש ת"ת זעיר אנפין המכוסה ששם ראש רחל ומאותה נקודה ממש שמשלמת פרצוף לאה משם מתחיל פרצוף רחל ואין בין סוף לאה לראש רחל אלא כמלא נימא וז"ש רז"ל אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא · נג רחל היא יראת יי' ולאה היא ענוה על שם שמרע"ה השיגה שהשיג נ' שערי בינה ויעקב ענוה שהיא לאה ויצאת רחל

שהיא

שהיא יראת יו' כמ"ש רז"ל מה שעשתה יראה כתר לראשה עשתה ענוה עקב לסוליה ·
נד דע שמציאות פרצוף לאה נעשה משלשה פרקי זרוע ימין מן ההארה שקבל ממלכות
בינה נעשה קו ימין של לאה שהם חכמה חסד נלח וכג' פרקי שמאל נעשה קו שמאלי של
לאה שהם בינה גבורה הוד מן הארה שקבל ממלכות בינה ומג' פרקי דעת זעיר נעשה
דעת תפארת יסוד של לאה כל מדה כולת ג' פרקין · **נה** דע שבלילה הוא זווג לאה
בסוד ויהי בבקר והנה היא לאה וזווג רחל עם יעקב הוא ביום בסוד העמידה · **נו** דע
שתפלת שחרית היא בימין חסד שמעורר אהבה ותפלת מנחה היא שמאלו תחת לראשי ובין
תפלות שחרית ומנחה אז נתונה לאה בין תרין דרועין והזווג מוכן ולכן תפלת ערבית
רשות לפי שכבר מוכנת בין תרין דרועין דמלכא ובקריאת שמע של ערבית נעשה הזווג
ובימי הגלות עשאוה חובה למתק הדינין שבולה דינין אבל רחל לאיותה כנגד חסדי זעיר
אנפין אף על פי שיש לה גבורות אינו כ"כ כמו שאמרו בזהר דינין דנוקבא תקיפין בריש'
ונייחין בסיפא · **נז** אף על פי שיסוד זעיר אנפין הוא למטה ואינה מתפשטת לאה עד
שם מ"מ בהגדלה שעולה שליש יסוד בתפארת ולאה נתפשטה עד ת"ת שם נעשה הזווג ·
נח מן חצי הלילה ואילך מתפשטת לאה עד למטה והזווג הוא °בבקר כשמאיר השחר
ורחל שהיא נוקבא יורדת עד למטה בבריאה וז"ש שהע"ה ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לביתה לכל העולמות · **נט** מן האור הגדול של לאה אז באותו התפשטות לזווג לוקחת
רחל מוחין בבריאה ולזה אנו משימין תפלה של יד בראשונה שלוקחת הארה ומאירה קודם
המוחין של זעיר אנפין שיכנסו בתוכה גם בתורה שאנו קורים בלילה מקבלת הארת מוחין
גם בתפילין שאנו משימין הוא מקבל הארת המוחין דאז בטש קוצא דשערי דאריך אנפין
ומאיר בו והוא אור מקיף · **ס** גם ביחוד קרית שמע אנו עושים התעוררות לזעיר
ונוקביה לזווג בעולם הבריאה בסוד הקב"ה שהוא זעיר מניח תפלין שהן המוחין ·
סא כבר ידעת שהמוחין שבשיוצאים מבינה הם ד' והוא מ' של צלם ותבונה כוללת בנה"י
שלה והיא ל' מגדל הפורח באויר דאז לאה שהיא מלכות בינה מקבלת הארה שם שהוא
סמוך ליסוד · **סב** קוצי דשערי דאריך אנפין בטש ונעשו תפלין בכח אותו הצלם כמו
שארז"ל שבעיבור של בשר ודם יש צלם אחד רוחני ופי' שאותו הצלם מגדיל העובר בתוך
הבטן וכן הבטישה מוציאה התפלין למטה בזעיר אנפין הכוונה שהתפלין היוצאים למטה
בזעיר אנפין הם בכח למעלה באותו הצלם בדקות יותר ועל ידי זה נעשית לאה באור
פנימי · **סג** אלו התפלין העליונים הדקים הם תפלין של שבת שהם למעלה מן הראש כי
בבא שבת באים פנים חדשות כי ההארה של מעלה היא מאירה בפנים בשבת · גם תדע
שאחר כך נכנסין בראש זעיר אנפין במוחין שלו שהם חב"ד שהוא מציאות הצלם והעטרין
ובטש קוצא דשערי דאריך אנפין ויוצאים לחוץ ונעשה ארבעה בתים ובטש גם כן בלאה
ונעשה אור מקיף ללאה ואור פנימי לתפארת · **סד** מ"ש הכתוב ויפל אלקים תרדמה
פי' תרדמה הוא שהמוחין הבאים לזעיר אנפין מלמעלה נכנסים בנוקביה נמלא שנה"י
ימי"ן הפירוש בסוד נשיקין בינה יורדים בתרדמה עתה לרחל ואז נכללת לאה ברחל מפני שלאה נעשית מהארה
שיוצאה בראש זעיר אנפין ועתה שמוחי זעיר אנפין הולכים מבחוץ לרחל רחל עולה
למעלה ונכללת בה לאה · **סה** באותה שעה של הדרומיטא שהמוחין הלכו לנוקביה שהם
נה"י דתבונה והוא מסוג יותר מעלה ומקבל מוחין מאבא ואימא אז הזווג יותר עליון
°במלולא בסיבת מעלת המוחין · **סו** בזה תבין מ"ש ויקח אחת מצלעותיו שמתוך הארת
ז"א יצאה מאחור עתה יו' אלקים לקח הכלים שהם מאחיר ונעשה פרצוף שלם כמו ז"א
ואחר כך ויבאה אל האדם פנים בפנים · **סז** כשחטא אדה"ר חזרה לאחור ובעוונות בזמן
הגלות נ"כ היא באחור חוץ מיום שבת שהיא פנים בפנים כמו שתדע סוד תורה בקבלת

שבת

ימי"ן רמז בבקר יאכל עד סוף ר"ת בו"ע

שבת בע"ה גם אנו בתפלתנו ובמעשינו הטובים מחזירים אותה פנים בפנים ובפרט בברכת אבות באומרו מלך עוזר ומושיע ומגן כאשר תדע בע"ה · **סח** דע שאחר התפלה חוזרת למקומה באחור ולזה חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת לעכב החזרה פנים בפנים · **סט** כאשר נכללת תבונה בבינה °כשהזווג למעלה בבינה והטעם שאז הפרצופים נכללים זה בזה לפי שנעשו על ידי האדם ולא היו נקודה מעיקרא כמו רחל שהיתה נקודה מהי' נקודות משא"כ בתבונה שלא היו אז אלא האדם לבד לכן נכללים זה בזה : עכמ"ל :

° עי' ועיין בתקון [illegible]

ת"ו ש"ל ב"ע

חידושי הרמ"ז

בהיותנו עסוקים בהדפסת הספר הקדוש הזה אתא לידן חמדה גנוזה חידושים נפלאים על ס' התקונים מהרב האלהי כמהר"ר **משה זכות** זצ"ל · והמה כתובים מכתיבת יד הקדש ממש של נאמן ביתו הרב המקובל כמהר"ר **בנימין כהן** זלה"ה ע"כ אמרנו לחבר את האהל להיות אחד · וזכות הרבנים הנזכרים יעמוד לנו ולזרענו ולזרע זרענו כן יהי רצון אמן כס"ו :

דף ג' ע"א שיטה כ"ע · אהי"ה אשר אהי"ה מלגאו וכו' · לענ"ד שז"ס שאמר אהר"ו ולא"ה שאהי"ה הוי"ה אהי"ה הם שאהי"ה הראשון הוא כנגד המקיף העליון שהוא למעלה בראש הזעיר שהוא למעלה מהמוחין הפנימיים וכנגדו הוא רמז תפלין כ"ה אזכרות שהם גילוי הארת המקיף במוחין הפנימיים שהן בחינת ד' פרשיות ויען הם מציאות גילוית האן בהיותן למטה לכן הם גם כן שמות ההוי"ה אבל להיותם מבחינת אור מקיף לכן הוא חשבונם כ"ה אזכרות כמנין שם אהי"ה שכל שם אהי"ה הוא אור המקיף ואחר כך הוי"ה הם ד' מוחין פנימיים שמשם יצאו אלו התפלין ולכן יש ד' פרשיות בתפלין כנגד ד' אותיות ההוי"ה כי המוחין הפנימיים הם ד' אותיות ההוי"ה ולא אהי"ה כמו המקיפים ואהי"ה שני הוא בחינת אור מקיף אשר הוא כעין בית מקיף אל המוחין הפנימיים ונקרא אהי"ה לסבת היותם אור מקיף והם כנגד ד' בתים דתפלין · והנה אהי"ה אשר אהי"ה הוא בחינת עצמם של אהי"ה הוי"ה אהי"ה כי כמו שבשם הוי"ה רומז על פנימיות המוחין כשהם בראש ז"א · גם כן אשר שהוא אותיות ראש שהוא רומז על פנימיות הראש כי הב' אהי"ה רומזים על ב' מקיפין מקיף עליון ומקיף פנימי אם כן ראש רומז בזמן שיש ראשו ממש בפנימיות · והנה נודע כי שם אהי"ה הוא כ"א כמ"ש בדף י"א ע"ב · והנה אות א' הוא בצורת יו"ד שהיא בחכמה · אבל אות א' בציור יו"י הוא בחכמה והנה שני יו"ד גימטריא ארבעים שהוא אות מ' דצל"ם · וגם כן יו"ד עשרים י' עשרה הרי אות ל' דצלם · וגם אם תעשה אות א' שציורו ל"ב ואות ה' ד"ו ואות י' יש לה ג' תגין הרי שלשה יודי"ן ואות ה' ג"כ ד"ו א' הרי הכל תשעים · והוא סוד אות צ' דצלם הרי איך ג' מקיפים דצלם רומזים בשם אהי"ה שלעולם שם אהי"ה הוא בסוד אור מקיף וז"ס שאמר בדף ט' ע"ב כ' כתר דמארי עלמא שהוא ז"א איהו שמיה תפלין דשוי ידלה קוב"ה דמניח תפלין שהם ד' יה"ו וד' אה"י העולים מספרם תפלין והוא נקרא על שמם

שמם תפלין בשביל שהם נכנסים בפנימיות הזעיר ומשם יוצאין ובולטין במצחו ונעשה תפלין · ומאחר שיוצאין מפנימיות שלו · לכן נקרא על שמם · אבל כ' שהוא כ' של אהי"ה כנז"ל שהוא המקיף העליון כנז' לעיל הוא בסוד כתר של תפלין כי הוא סוד אות ל' דצלם שנעשה כתר על ראש זעיר שהם חג"ת דתבונה כנודע בציור הל' וזאת הל' הוא האהי"ה הראשון כנזכר שבבתים יש בתפלין כ"א אזכרות שיש בהם פ"ד אותיות וכן אות א בציור יו"י ה ו"ד י ג' יודי"ן ה ד"י עולה הכל פ"ד כנגד פ"ד אותיות שיש בכ"א אזכרות וגם אהי"ה בא"ת ב"ש תצמ"ך והוא בגימטריא כת"ר הרי איך אהי"ה בכתר :

שם ע"ב שיטה כ' · הרוצה להחכים ידרים וכו' · ולעד"ן פי' שימשיך מוחין דגדלות בתוך הזעיר ואז נדחין מוחין דיניקה בחג"ת וע"י שימשיך חכמה בחסד שהוא דרום יש לו זכות שמחכים אותו · ועל ידי שמושך בינה בגבורה שנק' צפון מעשירים אותו · ועל ידי שמושך הדעת בת"ת מגלין לו רזי דאורייתא כי על ידי הארת מוחין דיניקה בחג"ת אז נדחין המוחין דעיבור בנה"י דזעיר ואז באין לזעיר אנפין מוחין חדשים דגדלות ומתלבשים בחב"ד שלו אז נמצא שיש לזעיר מוחין בכל הט' ספירות והוא גבר שלים ואז נותנים לזה הצדיק שגרם לזעיר אנפין הורדת המוחין דגדלות עושר וחכמה ותורה ונקרא גם כן הצדיק גבר שלים :

דף ד' ע"א שיטה ז' · ואיכון שגולתא לעילא וכו' · כי בסוד ההיכלות היכל הרצון שהוא תפארת הוא למעלה מהיכל זכות ומהיכל אהבה שהם גבורה וחסד · נמצא כי חג"ת הם בסוד שגולתא כנלע"ד :

שם שיטה י"ב · איהי רביעאה וכו'. איתא בספר הכוונות פרק ו' שמדבר בסוד ה' החרוטה דשם אהי"ה שהוא כתר רחל והיינו בסוד המרגלא שיש ג' אותיות אה"י למעלה שהם חג"ת וג' למטה שהם ג' אותיות יה"ו וה"י · והנה במלת ה' רמוזה ה' וגם ג' מלואיה מג' הקוים וכן אותיות אה"י שעליה :

שם שיטה י"ו · ואיהי כתר עליון וכו' · מז"ל שה"ס כתר דז"א שנעשה מת"ת אימא הנקרא אלהים · ולהיותו משלים החסד שבתפארת ז"א הוא מתחלק לב' בחינות חציו מתעלה לכתרו ואז הוא חמישי לח"כ ח"ג שהם חיות העליונות וחציו הוא נעשה כתר רחל שהוא חמישי לנצח הוד יסוד מלכות שהם חיות התחתונות :

שם שיטה כ"א · ובגין דא אתמר במראות יחזקאל וכו' · פירוש לא שנבואת יחזקאל היתה מיצירה עצמה רק מן ההיכלות נמשכה לו עד היכלי העשיה ועיין בשער הנבואה פרק ה' :

דף ז' ע"ב שיטה ד' · סליק לחושבן יהו"ה וכו' · נראה שניקוד זה הוא מן צדיק יי' בכל דְּרָכָיו ־ ־ ·· ∵ : ∵ · כל התשע נקודות הם י"ו נקודות · ועולים במספר כ"ו והוא בכל דרכיו והבן :

שם שיטה ו' · ותחות צדיק וכו' · ר"ל צדיק שהוא יסוד של ז"א הוא בכל שהוא יסוד דנוקבא שם הוא משמש וזהו דרכיו כמ"ש דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל :

שם. שיטה י"ד · ואיהו ו' ו' מן ויסע ויבא ויט וכו' · מז"ל כי המ"ק של ס"ת ויסע ויבא ויט גי' חמ"ה במ"ק וכן צר"י שב"א סגו"ל גי' שב"ת וכן פני משה כפני חמה עם ד' תיבות גימ' שב"ת ג"כ בסוד שמש בשבת צדקה לעניים שהוא השפע לצדיק וצדק :

שם שיטה י"ו · חלם חסר ו' וכו' · והנה המ"ק של קמ"ץ פת"ח וכו' עולה במספר ש"ד והנקודות שתחת קמ"ץ פת"ח וכו' גי' קכ"א שהוא גי' י"א פעמים י"א · והכוונה היא כמ"ש האר"י זלה"ה בשם אבג"יתץ דבי רב שהוא שד א' וכן קר"ע שט"ן ע"ש בדרוש א"ק ולכן הקמ"ץ והפת"ח וכו' גי' ש"ד שהוא הפסולת שהוא בתוך עולם הנקודות רמוזים

באותיות

באותיות ו"ה וכאשר תחבר קכ"א עם ש"ד הרי תכ"ה שהוא שם א' משם ע"ב שמות שבזה השם הקדמונים היו ממתיקים את הרשעים כמ"ש רק בעיניך תבי"ט עם ד' אותיות נימט' כה"ת ושלומת רשעים תראה כסוד למה תכ"ה רעיך · והסוד כי עולם הנקודות ואלו מעינים דאד"ק שהם כמספר תכ"ה ולכן אה"ל נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות · ר"ל שנתן סוד עינים דאד"ק שהם גי' ש"ד ושט"ן כסוד קר"ע שט"ן אז בא השטן והשר והמית לרשע וז"ש האר"י ז"ל אה"ה חוות איש מאיר גי' כה"ת ע"ש:

שם שיטה ל"ד · מן אֲבְגִיתָ"ץ וכו' · ולעד"ן כי אלו הנקודות של אֲבְגִיתָ"ץ הוא יוצא מר"ת של פסוק **חָ**שַׁק **וַ**אֲפַלְּטֵהוּ **אֲ**שַׂגְּבֵהוּ **כִּ**י יָדַע **שְׁ**מִי · והנה כשתסיר מן אלו הנקודות חירק שבא' קמץ חשק מן אבגי"תץ אזי ישאר השם עם נקודותיו ויהיה עולה מספרו כמספר חש"ק ואפלטהו עם כ' תיבות וכוללות · והנה הנקודות שנשארים הם **קָ**מץ **פַּ**תח **שְׁ**בא ועולים מ"ב כמספר כ"ו כ"י ר"ל כשנשאר השם בג' נקודות אלו כלבד שעולים כ"ו כ"י אזי יהיה עולה השם עם נקודותיו כמספר חשק ואפלטהו · והנקודות שתסיר שהם עולים מ"ו כמנין הר"ת של כ"י כ"י ח"שק ו"אפלטהו שגי' ג"כ מ"ו וכן המ"ק של חרק שבא קמץ שעולים ל"א והמ"ק של חשק עם ג' אותיות הרי ט"ו ש"ה גי' מ"ו ג"כ גם רמז ואפלטהו אשגבה"ו כ"י ידע שמי גי' שקו"צית עם ששה אותיות שלו וגם ו' אותיות של אבג"יתץ להורות כ"י כ"י שהוא שם מ"ב שעיקר כל השמות הם הראשון והאחרון ואח"ך הה' האחרים הם בכלל עמהם כנודע:

דף ח' ע"ב מול"ן לתקן קצת מנקודות אלו השמות שבודאי נפל בהם הטעות שהרי הנקודות הן מג' פ' ויסע ויבא ויט כסדר צירוף שם בן ע"ב דהיינו ישר הפוך ישר דוק ותשכח · והנה תמצא באלו השמות ע"ב יודין שהם בגי' תש"ך דהיינו י"פ ע"ב · וגם תמצא ע"ג ההי"ן העולין שס"ה דהיינו ה"פ ע"ג · וגם תמצא ע"א ווי"ן העולים ו"פ ע"א והוא סוד נמרץ נגלה לי במוצאי חג הסכות כי ידוע שג' בחי' ע"ב הם דהיינו ע"ב שהוא באבא והוא יו"ד ה"י וי"ו ה"י ולפי שהיא סוד יו"ד שבשם לכן יש ע"ב יודי"ן שהם י"פ ע"ב · וע"ב דאימא ידוע שהוא ס"ג עם י' אותיות העולים ע"ג ולפי שהיא סוד ה' שבשם לכן יש בו ע"ג ההי"ן העולים ה"פ ע"ג · ויש בו ע"א ווי"ן שידוע שע"ב דז"א הו דעת הוא מ"ה וכו' ולפי שהוא סוד ו' שבשם לכן ו"פ ע"א עולים תכ"ו:

(**דף ט' ע"א** שיטה י"ו · הויות באמצע וכו' · גם הרב"ש בספר מגלת סתרים כתב סוד גדול להניחם יחד והזהיר מאוד שלא להפרידם · או"ש):

דף י' ע"א שיטה ל' · קו ירוק דאסחר כל עלמא וכו' · ק"ו ירו"ק הוא שם ב"ן עשוי כך ולכן נקרא קו המדה **יוד הה וו הה** כי כלו כסוד קוים שהם ווי"ן וגם הוא בגי' ק"ו כי יש בו י"ו ווי"ן שעולין ק"ב ועם ארבע אותיות ההוי"ה הרי הכל עולה בגי' ק"ו ויש קו אחר והוא כי שם ס"ג כשתסיר אות א' שבתוך הוא"ו ישאר מנינו ס"ב ואותה הא' היא שם אהי"ה שעולה בריבוע מ"ד ועם מ"ב הרי ק"ו וידוע כי כל בחינת אור מקיף הוא מן הבינה קו ירוק המקיף כי שם ס"ג שבה גי' ק"ו:

שם ע"ב שיטה כ"ב · דאיהי קרי"א מתרוייהו וכו' · ולעד"ן זהו מלת בראשי"ת אי"ת בש"ר רוצה לומר המלכות נק' בש"ר מבשרי והיא מקבלת מן אי"ת שהוא ר"ת אהבה יראה תורה:

דף י"ב ע"א שיטה ט' · חלם חסר וכו' · פירוש כי חלם הוא התפארת דבינה שנעשה כתר לזעיר והיא מתלבשת בי"ה שהם חו"ב דז"א ואחר כך

יורדת

יורדת למטה בתוך חג"ת דז"א שכל א' כלולה מעשר הרי ל' · ושם באחורי השליש עליון דתפארת שם מתחלת פרצוף דרחל הנקראת אם תתאה והיא עושה הזמנה ליסוד דבינה שמתגלה שם לקבל משם השפעותה · וז"ש כי אם שהיא מלכות לבינה תקרא שיתן לה השפעה : (שם שיטה ט"ו · דאין מלקין בשבת · מכאן ראיה להרמב"ם שפסק פכ"ד מה' שבת דגם עונש מלקות אין עונשין בשבת · והמג"א בסימן של"ט סק"ג תמה על הרמב"ם דמהש"ס לא משמע כן ונדחק ליישב · וכבר אנכי הי"ש לעיר באתי לכלל ישוב לפסק הרמב"ם בספ"הק גוע ישי ח"א דס"ח יעש"ב · מאי"ש) :

שם ע"ב שיטה כ"ה · ב' איהי בית וכו' · מזל"ן שעם מ"ש בספר אדם ישר י"ח ע"ב יובן כל מאמר זה שהם אמר כי האותיות הם סוד הגוף והתגין הם סוד הנפש והנקודות רוח והם מחכמה כי התגין והאותיות מתקבלות ביסוד שמהן נעשה הגוף וכל יסוד נקרא משכיל ולכן נקר' האותיות משכילים ואמר שהם כלולות בב' שהוא יסוד בינה שהוא ביתה ממש של ראשית חכמה וגם בי"ת סוד כל הבינה כי כתר שלה הוא ת"ג כנו' שהם כ"ז ואם תחבר לת"ג כללות ספירות האחרות הרי בי"ת · וגם בסוד תג"י ר"ל דיתגדל · ונקרא בית המקדש שהיא בית קיבול לחכמה דאיהו קדש וגם המקדש עם הכולל גימט' ת"ן שהוא י"פ מ"ה בסוד הנקודות שהם סוד מ"ה כדמפרש ואזיל והמנס ראשית נקודה בהיכליה בסוד חכם בבינה ואז הבא טמיר וגניז באות ה' כנודע ולכן עלה אתמר כל כבודה בלשון נקבה שהוא סוד ה וגם להיות ששורש הנקודות הוא מהעינן ושם הוא בבחינת ב"ן ולכן אמר בת מלך ועל זאת הנקודה שבתוך הבי"ת נלע"ד שאמרו בפרשת תרומה קל"ו ב' אלין דנהרין ונצצין בגליפו דנקודה עלאה ולכן נקרא ספיר שהם מתנוצצים וגם הוא ספיר כי כן חכמה הוא סוד ספר עלאה בסוד חכמה קדומה וספר ספר סיפור ועוד איהי יו"ד וה"י וי' פעמים יו"ד ה"י הרי ספי"ר · והוא בסוד הי' שמתחבר לה' כזה ה וגם ה' מליאה ה"י יו"ד ודע שהנקודות הם בסוד עשר ספירות דבחינת רוח והם מנענעים האותיות שהם כ"ב ובהם י' ספירות דבחינת נפש הרי ל"ב וז"ש שהשמים שהוא רוח בכל מקום מספרים ומזהירים האותיות ונפשם שהם סוד כבוד בגי' ל"ב · ונודע שהלבושים נקראים מכבדים וכן האותיות לבוש לנקודות ולפי שהאותיות עם התגין הכל באימא לכן כבו"ד א"ל בגימ' ס"ג ואלו נקראים ספירות בלי מה כי בהתחבר אל הל"ב סוד העשר נקודות הרי בל"י ובעשר הנקודות מתפשט שם מ"ה כדמפרש הרי בלימ"ה · וידוע שחכמה היא סוד כ"ח מ"ה :

דף י"ח ע"א שיטה י"ח · דשפי אש שלהבת יה וכו' · מזל"ן ששם י"ה זה הוא סוד פנימי דגבורה עיין בא"ת בדרוש השמות :

דף י"ט ע"א שיטה כ"ג · בטבעת זו ם וכו' · עיין בשער אריך חלק ב' פרק ו' ותראה שצריך להיות כאן ם ולא ם :

דף כ"ז ע"ב שיטה ט' · תנייכא בשיר וכו' · דע שכאשר מלכות עולה למעלה בסוד מ"ן לעורר זווג דא"ו היא עולה בסוד שם ס"ג שהוא מב' דבינה וכמ"ש בספר הליקוטים · וידוע שש"ם ס"ג הוא רוח דאבא דיהיב באימא וסי' חכמה העולה ע"ג שהוא ס"ג עם עשרה אותיות והנה כל עלייה היא בכח הגבורות והוא סוד השיר ולהיות עלייה הנרמזת במלת שיר דסלקא כתרא לגבי אבא לכן חבר דוד ט"ו שיר המעלות בסוד שם י"ה שהוא בחכמה וגם במלכות והיינו שני שר י' ואמר שהם ג' יודי"ן בסוד המוחין שהם המתעלים למעלה דמ"כ והנה ה"י עצמו סוד תלת יודי"ן דהיינו תלת קשרים הנז' בפ' ויקרא י' ב' שהם בעצמם סוד מילוי הי' אם תכה י"פ י' הוא ק' ויו"ד פ' יו"ד הוא ת' הרי ת"ק דהיינו ש"ר וז"ש שר י' · אי נמי בסוד ג' חלקי הי' הם ג' יודי"ן ואם

תכה כל א' בעצמו יעלו ש' ואם תכה זה כזה וזה כזה יעלו ר' והיינו ש"ר שיוצא מן ה"י ומ"ש והיינו רישא וכו' הוא כי ה' בשם ס"ג סודו יו"ד כזה א כנודע וכבר אמרנו שתלת קוצי הי' הן הן סודו ומלואו יו"ד וכנז' בש' כוונות כתיבת השם בש' התפלין · א"נ והוא עיקר הא' בעצמה שהיא יו"י הוא סוד התלת יוד"ין כי הלא הגוף של היו"ד הוא גדול יותר מב' קוציה והוא כמין ו' והוא בסוד ג' מוחין חב"ד וכבר נודע מסוד שם יו"הי שמה שנרמז בג' יוד"ין שלו דהיינו חב"ד דז"א הוא הוא ממש נרמז בא' והיינו תרי יודי"ן וו' דהיינו חב"ד המלכות כנזכר בתפלת ר"ה ולכן אמר שג' היוד"ין רמוזין בשמא סתים דס"ג וקרא אותו סתים שכן הוא מ"ן דבינה הסתומים ביסודה והנה ג' יוד"ין הנזכרים הם סוד ל' מעלות שהמלכות נקנית בהם ומתעלה בהן להתקן · ואולם כח עלייתם הוא כ"ה גבורות שהן מתקבלות בסוד שלא ששם ה"ם הכנור דדוד כנז' בש"הז פ' ויקרא והן הן הנימין שבכנור והן ה' הווי"ת העולות ק"ל כנודע · ולהיות שה' הזכרות אלו הן סוד ה' גבורות לכן קבלנו שיוצא אחריהן שם גדול והוא עשצי"י וכחו גדול לשמור מלילי"ת שלא תטמא את האדם בקרי שכן עולה ת"פ כמות כי הוא משולח ממדת המלכות להכניעה וכיון שה' הגבורות סוכן ה' הזכרות נוכל לדורשם בסוד הוי"ה דנקודת אלקים שכל הוי"ה עולה כ"ו ובנו' א"ל אי"כ"י וה"פ כ"ו הוא ת"פ הרי שמן ההווי"ת עצמן שהן ה' גבורות יוצא שם זה וגם נקודתו שהוא באותיות מוצאו עושה שומרך צלך ישמור הנקוד עולה כ' בסוד ה' גבורות ודי בזה · ודע כי שם ס"ג סודו רומז לעינים כנזכר בכוונת המפיל חבלי שינה על עיני שבלשה היודי"ן שבו רומזים לעיניים והיינו שכל עין הוא כמו י' · ולכן אמר דהע"ה אשא עיני שהוא ג' יודי"ן ל' המעלות הרמוזות בל' ואמר שיושם ויעלם על הארים הם כה"י דבינה שמשם מתערק דיקן דהיינו סוד הד' אלקים בריבוע וה' אותיות וגם כ"ו וס"ג וקס"ו גימט' הרים · ואמנם אומרו מאין יבא עזרי ירמוז לסוד גדול והוא שברישא תניינא הנק' אין כנז' בשער האריך פ"י שם יש שם של ס"ג באופן שימשיך כח למ"ן דמלכות העולה בסוד ס"ג מפורש שם ס"ג הראשון שבאצילות · וגם על סוד זה אמר לעיל דשמא סתים שכן הוא סתום בתוך גולגלתא והיינו מתגלה כי אם על ידי המסכת מוחא סתימאה שהיא חכמה וא"א שבה סוד שורש הגבורות שנתקנת בגבורה דעתיק כנודע ואולם בחכמה סתימאה יש שם של מ"ה כמ"ש בדרוש תלת רישין ושם שורש המלכות :

דף כ"ח ע"א שיטה י"ח · (מהרח"ו זלה"ה) זה נתבאר בתקונים במקום אחר כי אין מי שידמה אל עילת העילות אין סוף כי אם הבינה · וזה שאמר הא"ס וא"ל מ"י שהיא הבינה לא תדמיוני ואשוה מה שאין כן הספירה שתחתיה :

דף ל' ע"א שיטה כ' · ובנין דא ראשית בכורי אדמתך וכו' · נלע"ד כי ר"ת 'ראשית 'בכורי 'אדמתך הוא אבר שהוא אות ברית קדש תביא בית יי' אלקיך שהוא בתוך יסוד המלכות והנה אחז"ל הבועל ושונה ובועל הויין ליה בנים זכרים וזהו כ"פ תביא בפסוק א' בפירוש וא' בר"ת 'תביא 'בית 'יי 'אלקיך שהוא רומז על השני ביאות זה אחר זה כי הביאה ראשונה היא בנגלה וביאה שניה היא בנסתרה והבן · והנה ס"ת בית יי' אלקיך הוא בה"ת שהוא שם קדוש והוא גי' חזי"ת וז"ס חזי"ת איש מהיר במלאכתו ע"י שבועל ושונה · והאותיות הקודמות באלפא ביתא הוא שד"י שהוא יסוד דנוקבא הנק' בית יי' אלקיך של זעיר והיסוד דזעיר היא בין בכורי אדמתך שהם נצח והוד שהם סוד קש"ת הסופר שהוא ר"ת 'למפרע 'תרין 'סמכי 'קשוט והסופר נקרא היסוד דזעיר אנפין והקש"ת שלו הם בכורי אדמתך :

דף מ"ז ע"א שיטה ל"ב · קול יי' יחיל מדבר דא יג"ל פז"ק וכו' · נלע"ד יג"ל פז"ק עם שתי תיבות גי' רל"ב גי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שמתגלים ביסוד :

דף

דף נ' ע"ב שיטה כ"ב · כי הוא יוליא מרש"ת רגלי וכו' · גימ' ד"פ קליפה שהם כנגד ארבע רגלי המרכבה הטמאה ושם נאמר רגליה יורדות מות וזה שאמר כי הוא יוליא מרש"ת :

שם שיטה כ"ו · נגדי כ"ש וכו' לריך להיות נג"ד יב"ש וכו' · (מהאר"י זלה"ה) · כוה השם הרג משה את המלרי שנאמר מ"י שמ"ך לאי"ש ס"ת יב"ש ועד 'כי 'יבא 'שילה או נג"ד אבותם עשה פלא · וגם יב"ש גי' ש"ל והאותיות הנשארים גי' נג"ד עם הכולל כ"י יב"א י"ה גימטריא נג"ד ואז יהיה השם שלם :

שם שיטה כ"ט · ללבי גליתי וכו' · (מע"ח) יש לשאול למה אה"ל מפומא ללבא לא גלי שהרי מלינו בפירוש כמה רבים וגדולים שדברו בענין הגאולה כגון רשב"י וביולא בו · אבל רזא דמלה הוא לאותם הנשמות שהם מבחינת הלב גילה סוד הקן ולזה היו יכולים לדבר · אבל לנשמות שהם משאר האברים לא גילה וזה שאמר ללבי ודאי גליתי ולאברי לא גליתי :

יה אדם	יה	יה
יהוה	יהוה	יהוה

דף נ"א ע"ב שיטה כ"ד · אריה שור נשר וכו' ·

דף נ"ט ע"א שיטה כ"ג · הרג בחרבא וכו' · מזל"ן דאף על גב דהרג הוא אחרון שהיא סברת רשב"י בפ' ארבע מיתות וכן בר"מ פ' שופטים ובבראשית י"א ע"ב מ"מ הקדים הרג בכאן להיותו דומה לשני הראשונות כשיש בו לירוף הוי"ה ולפי סדרם זה הוא בסוד לירוף הוי"ה בסוד יהוה והבן ועמ"ש ר"פ שופטים ולפי סברת רשב"י מייושבות שני הגירסאות בחנק נ' וס"א ו' כי נ' היא דאדנ"י י"ו מהוה"י והבן :

דף ע' ע"א שיטה כ' · דאיהו ממש אות ברית מילה וכו' · מזל"ן שיכוין למה שכתבתי בגליון הנכחי שבמילה מתגלה שלים העליון שבחזה וכן בליל שבת נבקע יסוד אימא ובסוד ופרוש עלינו סכת שלומך ואז מתגלה אור עטרת יסוד אבא שהוא אות ברית קדש שמשם תיקון רחל כמד"א יי' בחכמה יסד ארץ והוא הוא אחד מן הזמנים שמתגלה אותו השלים וכן כתב בא"ח דף ק"ל · ועי"ל במ"ש בא"י במרכבת יחזקאל פ"ג וז"ל כשנגה מתדבקת בלבנת הספיר יסוד והיא ערלה אזי עושקת הנשמות וכשמסתלקת אינה עושקת ולכן הזווג בליל שבת שאין שם דבקות נוגה ומה שנתדבק חוזר להיות תוספת שבת טוב גמור ע"כ · והרי ששבת דומה ממש לברית מילה שבן סוד לחלק נגה מעל היסוד וה"ס ליל שבת ממש וכמו שבשבת מה שנדבק חוזר להיות טוב כן עור הפריעה מתגולל ונשאר דבק באדם והוי טוב · ואמנם ר"א שאל וכי ברי"ת מי"לה וכו' ונראה שכוונתו שהרי בבני אדם הנימולים יש בחי' שונות שהרי יש להבדיל בין אותם שהם מגולגלים ויצאו מתוך הקליפה · והכל לפי מה שנדבקו בה שאין ספק שיש הפרש גדול בזה וכמו כן בבעלי נפש חדשה או של נפש לדיק שבודאי אין שום כח לקליפה עליהם · א"ל לא דברי"ת מיל"ה לחייבא וכו' פירוש האמת אתך שיש הבדל במדרגות הנכנסים כי החייבים פירוש שהיו חוטאים מתחלה שיש בהם זוהמא שדבקה בם ולריך להפרידה מהם וליתנה לחילונים הנך לא ניתנת לנחש ה"ס ללוי"ת שנהנית מצד הקטנות שה"ס הערלה · והנה ידוע סוד הקטע יולא בק"ב שלו כי קט"ע גי' ע"ב ק"ג מ"ה · והק"ב ה"ס המילואים מ"ו ל"ז י"ט שמהם אחיזת כל הקליפות בסוד ק"ב חרובין שבן המילואים הם בחינת הנוקבא שבהם אוחזים החילונים ונודע שעיקר הה' מסודות המילה הוא המתקת ג' אזכרות שעולים לח"ם וכן ג' רבועים של עס"מ פק"ד קס"ו ק"ל יש בהם ע"ח אותיות שמשם בא המבו"ל במ"ש הרב במקומו וכמו כן שני שמות הם לכוללות הנוקבא והם אדנ"י כ"ן העולים קי"ז וג"פ קי"ז כנגד ג' גבורות עולים עפ"ר · וזהו עפ"ר לחמ"ו פירוש שאין לו שום מזון אלא

מבחינת

מבחינת הנוקבא שה"ס עפר שממנה יבא לחמו כאמור · אמנם ש"מ יש לו אחיזה בגבורות הזכר ולכן ניתן לו דם הברית שבזה מתפרשים מן המשמאל סוד הדמים הנזכרים בכוונות פסח · וזהו א"ש רע"ב שונא"ך ר"ל אם תאב אליך מפני שנאתו בך הנחש שהוא גי' שונא ע"ה האכילהו לחם האמור שה"ס ג' הריבועים ואם צמ"א גימטר' סמ"אל השקהו מים שידוע ששני מיני דמים הם וכ"פ דם עם שני כוללים עולים מי"ם אבל בצדיקים שאין להם שום דבקות בחיצונים בלעים דמיהם בם ועליהם אמר בדמיך חיי כדמסיק :

שם שיטה ל"א · והיינו נור דליק וכו' · מז"ל שקרא לש"ת אש מפני שאין בו אלא אותיות ותגין שהם סוד נפש ובסוד אלקי"ם א"ש ואיתא בת"י דף ע' שהוא סוד ל"ב אלקי"ם ולכן כ"ל שר"ת וס"ת הוא ל"ב שהוא אש שורף · והנה הרוח ה"ס הנקודות ואז הכל בסוד מ"ב דהיינו כ"ב וי"ש דנפש הם ל"ב ועם י"ם דרוח הרי מ"ב ודע שאותיות א"ב דמילוי כזו אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת ה"א וא"ו זי"ן ח"ת ט"ת יו"ד כא"ף למ"ד מ"ם נו"ן סמ"ך עי"ן פ"א צד"י קו"ף רי"ש שי"ן ת"ו עולות בכיוון ש"ה עם ד' אותיות השם שהוא סוד אדנ"י ובהם תמלא ש"א אותיות וז"ס אנ"י · ואמרנו שהאותיות סוד א"ש והיינו אלקי"ם דיודי"ן והנה ש' וס"ה הרי מספר יש"נה וז"ס אני ישנ"ה · ואחר כך בבא נקודות שה"ם הרוח דהיינו סוד ו' בכל מקום והלא הם סוד י"ם דגדלות העולות עם י' כוללים ע"ר וזהו סוד ולבי ע"ר פירוש ל"ב וי' בהתחבר הרוח לנפש אז הוא ער והוא ממש סוד קול דהיינו ה' הוי"ות דחסדים בגי' ק"ל וה"ג רמוזות וכו' ועם הכולל הרי קו"ל ועוד תשע הנקודות פתח קמץ צרי סגול שבא חולם חרק קיבוץ שרק הם בגי' ק"פ הוי"ה בכיוון עם ט' תיבו' והכולל והיינו בסו"ד י"ם דרוח כל א' כלולה מעשר ועוד הנקודו' בעצמן בצורתן עולות קנ"ב ועם ט' כולליהן קס"א וכן עולה קו"ל דוד"י ע"ה · ובגי' נקו"ד ולהיות הנקודות מאהבה לכן אמר דופ"ק שהוא בסוד ע"ב כידוע כי אף על גב דאיגנון מאהבה מ"מ הם סוד אור חוזר ובנגד י"ם דרוח יש עשרה מיני דפקים כנזכר דף ל"ג ול"ד · והיודע מ"ש בפסוק וי' יסעדנו על ער"ש דו"י יבין הכל בעצם ובזה יאמר פסוק לב טהור ברא לי כי כל טהור הוא מצד הדין וי"פ כ"ב הוא גי' טהו"ר · וזהו ל"ב טהור ובנגד י"ם דנפש שהם באותיות אמר ברא לי אלקים ואחר כך שאל על הרוח ואמר ורוח נכון שיכון בתוכו הרוח שסודו ו' כאמור כאן · והם בסוד ו' מילואי יה"ו שבו"ק העולים נכו"ן · וגם אם תבקש מספר עשר נקודות הנז"ל דל"ר ע"כ תמצא שעולם גם כן נכו"ן · ואחר כך אמר חדש בסוד י"ב הוי"ת שהם כפולות א' כנודע · והכל בפסוק ותראהו כפול בחלקיו דהיינו לב טהור ברא וס"ת ברא הרי ב' בריאות · גם ל"ו אלקי"ם גימ' קנ"ו ובן נכו"ן וחד"ש גימ' קרב"ו · ולנע"ד שהוא נגד ז"ון או גם בסוד שני נכבות שהוא כנגד א"ב דאותיות בינוניות שהם חציר וקטנות שהם בנוקביה · וכ"פ כ"ב הרי הוא דם הרי שהדם הוא הנפש ולהיות שהנפש זו סודה א"פ אלקים בסוד מנצפ"ך לכן טהו"ר בגימט' א"פ דם וידוע סודו בכוונת פסח :

דף ק"ב ע"א שיטה ל' · ודא איהו דחבו וכו' · (מהדר"ו) שהבל האין באלקים אמר שמו כי ל"ב פעמים נזכר שם אלקים במעשה בראשית וחמש אותיות של אלקי"ם שהוא הבל ולכן הגין ולא נתיירא ולכן נתחייב מיתה ולא זכה לקבל התורה הנרמז בשם ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל ה' חמשה חומשי תורה והיה לאו לקבלה · אלא שחטא ונהרג הבל בפעם אחרת בימי משה וזכה לקבלת התורה והנה מאחר שנדבק הב"ל בשמו של אד"ם כזה · כי אחר א אות ב' ואחר הד' אות ה' וקודם המ' אות ל' דהבל נמצא שהבל נדבק שמו משם אדם וז"ש למעלה עובדא דאבוה הוה ליה זמת והבן היטב · וז"ש אד"ם להב"ל דמה ר"ל שהם שוים בחטאם דתרוייהו בפגם אחד פגמו ולכן ימיו ככל עובר שהם ימיו של הבל שלא חי אלא חמשים יום :

דף ק"ז ע"א שיטה ל"ד · ואינון תרי אופני המרכבה וכו' · וסי' או ימלא שחו"ק פינו ר"ת 'שרפים 'חיות 'ואופני 'קדש פינו היא מלכות מרכבה דכלא :

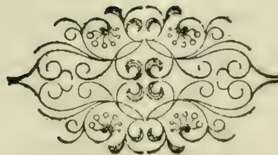
דף ק"י ע"א שיטה ל' · נילוזין דאזדריקו וכו' · פירוש הנשמות שהיו ראויות להתלבש בעשר טפות הזרע הן הן שילאו מעשר אלבעות :

דף קכ"ז ע"ב שיטה כ' · ואיהו מטטרו"ן וכו' · נלע"ד כי מטטרו"ן הוא שר של ישראל · וזהו סוד המברך את עמו ישראל בש"לוס גימט' אורפני"אל הוא מטטרו"ן והוא שר הפנים כנודע :

דף קל"ג ע"א שיטה ל"ג באדם דבריאה וכו' · מזל"ן שיובן במ"ש בא"י שאדם קדמון נקרא אדם דבריאה עיין שם שהוא הבחינה השנית לערך קו הא"ס שהוא ערך אצילות להיותו נשמת הכל ואמר שזה האדם קדמון רכיב על אריא הוא סוד כתרא עלאה הנתקן מחסד דעתיק דהיינו סוד אריה · וידוע שכל כתר הוא מסוד הבחינה העליונה המקפת את התחתון באופן שכתר האצילות נחשב מסוד עולם אדם קדמון ואדם דיצירה הוא מוחא סתימאה כדמסיק דאיהו חכמה ורכיב על שור שהרי תקונו מגבורה דעתיק · ואדם דעשיה הוא בינה דאריך הנתקנת מתפארת דעתיק וכדאמר בסמוך ודא תפארת שפירו דכלא :

דף קל"ד ע"ב שיטה כ' · ורזא דמקוה וכו' · מזל"ן כזה (א"ה יען היות הדבר נחוץ לא הספיק הזמן לעשות צורת י' בתוך המ"ם שנ"ל כך · אב"א בר יוא"ל) שהוא סוד יו"ד במילואה יו"ד וי"ו דל"ת ואח"ך מילוי מילואה יו"ד יו"ד וי"ו דל"ת וי"ו יו"ד וי"ו דל"ת למ"ד תי"ו ובהנתן הי' בין שתי המי"מין הוא מים ולנגד ל"ו פקודין הוא שני פעמים ח"י · והרי חיים · ועיין בזוהר בינה פרשת בראשית ה' ב' :

יוד
ויו
דלת

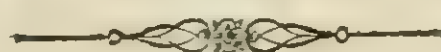
ענין הגלגולים הנמצאים בספר תקוני הזהר

אדם בא בהבל דף ק"ה
ובאברהם ק"ה ב'
וביצחק ק"ה ב' קל"ז ב'
ובמש"ה ק"ט ב' קי"א ב' קכ"ז ב'
אדם נתגלו באבות קי"א ב' קכ"ז ק"ט ב'
אדם נתגלגל בדורות קל"א ב'
קין גלגולו בדף קי"ז קל"א ב' ק"ג
קין נתקן ביתרו קי"ז ב' ק'

קין נע ונד בארץ קי"ב ב'
דרוש שמות תולדות קין קי"ח
הבל היה גלגול אדם ק"ה
הבל שת באו במשה ק"ה
משה שת הבל נח וכו' ק"ח ק"ט
הבל הוא שת הוא שם הוא משה קט"ו
שת גלגול אדם והבל ק"י ב'
שת הוא שית ופרח י' מינים ק"ח ב'

גלגולים

למה הם צדיקים בעולם ק"ג
כמה מיני גלגולים ע"ה ב' קי"ב ב'
צדיק ורע לו רשע וטוב לו ק"ט ב' קל"ג
צריך להשלים כל המצות התלויים באברים
כדי שלא יצטרך לחזור בגלגול לקיים הכל
קל"א הרכבת האילנות שלא במינו פוגם
בגלגולים י"ט

חידושי עניינים המפוזרים בספר תקוני הזהר והם על דרך אלפא ביתא

אות האלף

אבג"יתץ י"ד ב' כ"א ב' ל"ח מ"א כ"א ב' כ"ד ב' ק"ו קי"ט קל"ג ב'
אשר · שיר · ברכה · מזמור וגו' כ"ג ב'
אוריה הקדים לדוד ונענש כ"ו ב'
אמן העונה אמן בכל כוחו בההוא כ"ח אותיות ל"ט ס"ז
אדם דבריאה אדם דיצירה וכו' מ"א ב' קי"ד קי"ט
אדם קדמון מ"א ב'
אדם וחוה דיוקנא דהויה אתבריאו ל"ט ב'
אדם קדמון הוא מטטרו"ן ק"א ב'
אדם דאצילות ק"ב
אדם קדמאה דכל קדומין ועלאה דכלהו קי"ט
אדם נקרא עולם קטן ק"ג
אדם עלאה חכמה קי"ב
אדם תתאה תפארת קי"ד ב'
ארבע מיתות בית דין כ"ז ב'
אותיות פירוש לכל אחד ואחד ע"א
אשר קדשנו במצותיו וצונו וכו' מ"ב ב' ע"ו
אי"ן כתר · חכמה · בינה · פ"ד ב'
אבני שיש טהור ק"א ע"ו ב'
אור צח ואור מצוחצח ואור קדמון קכ"ו ב'
אדם כשהוא מדבר למה מתנענע בעיניו ובידיו קל"א
אתרוג שיעורו כביצה ב' ב' י"ח ב' כ"א מ"ח ב'

איסור

איסור אבר מן החי כ"ז
אסור בתשמיש המטה כשהשכינה אינה בהקמותה ק"ב ב' מ"ט
אש נוגה נקרא בית הכנסת י'
אהבה לאהוב השי"ת לא בגין דיחיון בנוי או דלא יחות לעניותא ולאהוב השי"ת בעתירותא ובעניותא קל"ט ב'

אות בית

ברכות שבע ברכות כ"א
בראשית נוטריקון של בראשית ל"ד
ברא דרב המנונא סבא כ"ב כ"ג
בוקי בלה תרי זמני ס"ח
בנים הנולדים בחצי חדש או בראש חדש או בסופו כ"ט ק"ד ב'
ביעור חמץ כ"ד ב'
בשר וחלב כ"ו
בריתא כ"ג ב'
בעלי קבין כ"ו
בן סירא קי"ב ב' קל"א
בשבת ונגין נשמתין ורוחין באורח אצילות י"ט

אות דלת

דפקין עשרה מיני דפקין ל"ג ב' ל"ד ב' ל"ה ב' קי"ו ב'
דמעין דנחתין בימא רבא ק"א
דמות אדם שכינה ק"ך
דיינים ובעלי דינים מה צריכים לעשות כ"ג קמ"א ב'

אות הא

הלל גמור ואינו גמור בפסח כ"ד ב' ה'
המוציא צריך לדקדק כ"ג ב'
הבדלה י' ל"ו קמ"ב
היכלין שבע אינון קי"ט
הבל למה הולך למות ק"ה
הווי"ת היוצאים מפסוקים ט'

אות חית

חטא אדה"ר מ"ה ב' נ"ו ק"ב ב' ק"ג ק"ט ב' ק"ו קי"ב ב' קי"ד ב'
חשמל ב' כ"ה ב'
חנוכה כ"ה
חדש העיבור ז"ו וא"ו כ"ו ב'
חלילה ס"ב ע"ב
חמה שמש ע"ב ב'
חבוט הקבר פ"א ב' י'
חכמת המחשבה חכמת הדיבור והמעשה ק"ז ב'
חרשין צריך בר נש לידע כולא אפילו חרשין קכ"ג

אות טית

טעמים כ"ה ב' מ"ב ב' מ"ו ב' ן' ב' י"ד ב' כ"ז ב'
טעמים בכתר נקודים בחכמה אותיות בבינה קי"ו ב'
טעמים נשמתין נקודין רוחין אתוון נפשין ז' ב'
טיפין תלת טיפין ממוחא סתימאה דעתיקא דעתיקין קי"ו ב'

אות יוד

ישראל סבא יש"ר אל כ"ה מ"ח
יבום מ"ח מ' ב' ע' ב' כ"ה
ישמח משה במתנת חלקו מ"ח ב' כ"ו
יו"ד זעירא וא"ו זעירא ס"ג
ישראל זוטא הוא מטטרו"ן ע"ג
יואאחצבירון קל"ד
יד הגדולה יד החזקה יד רמה י' ח' פ'
יו"ד רא עד אין סוף ק' ב'

אות כף

כריעות העמידה ל"ג
כוס של ברכה י' דברים ובזמן הזכור מ' ס"א

אות למד

אות מם

אות נון

אות סמך

אות עין

עולם קטן למה נקרא ב"ן ק"ב ע' ב'
עמידה כ"ח ג' ל"ט ב' ל"ג ק"ב ב'
כ"כ ך' ב' כ"א
עומר ל"ז ב'
עמידה דר"ה נ"א ב' נ"ה ב'
עילת העילות מ"א ב' קי"ג ב'
עירוב בסוד ע"ב רי"ו מ"ח נ"ח ב' ס"ג ק"כ ב'
עשרת ימי תשובה נ"א ב'
ערלה ליתן אותה בעפר ס"ח ב' פ"א ב' י'
עפר מלכות ק"ל ב'
עקידת יצחק מבטל המיתה קל"ז ב'
עגל שעשו ישראל הוה דיוקנא דשור וחמור ק"ח
עונות אדם כולד כנראים או מגינים עליו קמ"א ב'
עטרת תפארת י"א

אות פא

פתחו"ן כ"ז ב' כ"ט
פינחס בן יאיר ל"א
פורים ע"ש כפור מ"ט ב'
פריה ורביה נ"ח ב'
פשוט כפול משולש מרובע ג'

אות צדי

ציציות ומעשיהם כ"ח כ"ט
צדקה צ' המניס ד' קדושות וכו' כ"ט ב' ל"ג ב' פ"א

אות קוף

קידוש דליל שבת ויכולו ג"פ שביעי ס"ה ב' ס"ו ס"ח
קבלה כמה עונשה דלא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה ע"ה ע"ב ג' א' א' ב'
י"ז פ"ה א'
קו המדה ל"ז ב'
קשת אסור לאסתכל בו ל"ב
קטורת ע"ז ב'
קר"ע שט"ן י"ד ב' קל"ג ב'
קרבנות ה' ק"ה קל"ח
קדושת המוסף ע"ה
ק"ש שעל המטה כמו שכתב הרב זלה"ה קל"ג ב'
קדיש ע"ב
ק"ש צריך ריוח בין הדבקים כ"ג ב' ק"א
קריאת זכור ושמור בדיבור אחד י"ז ר"ח ב' כ"ו

אות ריש

ראש השנה מ"ו ב' כ"א
רשות הרבים רשות היחיד נ"ח ר' ס"ז ב'
רצועות עד הלב ס"ד קל"ג קמ"ב ב'
רוחין דאשתארו בלא גופין ע"ש כ"ו

אות שין

שמיני חג עצרת כ"ה ב'
שלשה פסיעות לאחוריו למה כ"ט
שבועות לקרות רמ"ח מלות וכו' ל"ח מ"ח
שבת להוסיף וגם לימים טובים ל"ז ב' מ"ט נ"ח נ"ד מ"ט ב' ס"ח ע"ב פ"ח ב' ב'
שעטנ"ז ג"ן י"א ב' ע' ב'
שערות האיש ושערות האשה קנ"ב
ש' תלת ענפי אכהן מ"ח כ"ה ב'
שיעור קומה קכ"א ב' קל"ג קמ"ד
שמע ישראל מ"ט ב' ק"א ע"ג
שבע כשבעה רקיעין שבעה טורין שבעה ארעין שבעה שנין שבעה וכו' כ"ג
שלחן בשבת בצפון ס"ח ב'
שבתקיעת שופר יושפל ראש קנ"ג ב'
שכינה מא' עד י' בגימטריא שכינה ע'
שכינתא לזמנין נקראת נש"ר חי"ה יונ"ה צפו"ר קי"ד ב'

ענינים מפוזרים

שבועת שוא הפגם שעושה קי"ז
שמונה ימים דברית מילה קי"ח
שרפה הרג וחנק זכות אברהם ויצחק
מונע אותם קל"ז ב'
שמות הקדש להוציא אותם בכוונה בין
בקרית שמע בין בעמידה ג'
שלא להשתמש בשום מלאך ולא שם אחר
ר"ן ב'
שיתא סדרי משנה סימנים ומ"ן נק"ט ה'
שמות הטומאה ל"ו
שמחת תורה

אות תיו

תפלין א' ב' כ"ה ב' מ"ח ס"ד ק"ד ב'
קמ"ב ב'
תפלות שבת ל'
תפלין ורצועות מ"ג מ"ה מס"ט בכ"א ב'
כ"ה ב' כ"א ב'
תחום שבת מ"ח
תקופות כ"ו ב'
תוספות כ"ג ב'
תיק"ו ס"א ב'
תחיית המתים איך יקומו הגופות פ"ג ב'

94

4

3 1761 07289627 7